د ویښتابه اذان

عــــلامه

(افغان «رح»)

د افغان لیکوالو له انده

راټولونه او ترتیب: محمد حسین (میاخېل)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ویښتابه اذان؛ علامه (افغان «رح»)
د افغان لیکوالو له انده

راټولونه، کتنه او ترتیب: **محمد حسین "میاخېل"**

خپرندوی: **په مصر کې د افغانستان سفارت**

لومړی چاپ: **۱۳۹۴ لمریز**

دویم چاپ: **۱۳۹۶ لمریز**

چاپشمېر: **یو زر (۱۰۰۰) ټوکه**

ډیزاین: **سپین سهار**

د چاپ حقوق له مؤلف سره خوندي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د بشريت واقعي خيرخواه (رښتيني مسلمان) ته، چې د الهي دين په رڼا کې د انسان د دواړو جهانونو د جوړولو له پاره کار کوي.

م. ح. مياخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

هم ((حسین)) او هم ((میاخېله))! .... 8 ....
پر ستر (افغان رح) د ورور (میاخېل) هڅه! ... 10 ....
سریزه .... 12 ....
د وینښتابه آذان؛ علامه (افغان) (رح) .... 16 ....
علامه جمال الدین او علامه اقبال او د دوی پان اسلامیزم 20
لنډیز: .... 20 ....
پان اسلامېزم: .... 25 ....
د پان اسلامیزم د اصطلاح پیل: .... 29 ....
د جمال الدین پان اسلامیزم او د سلطان عبدالحمید ثاني پان اسلامیزم: 33 .
سید جمال الدین؛ استعمار کښ انقلابي! ... 35 ....
اقبال او پان اسلامیزم: .... 36 ....
افغان جمال الدین، علامه اقبال او پان اسلامیزم: 38 ....
((جمال)) د ((اقبال)) په فکر او شعر کې .... 46 ....
سید؛ د وړو وړو جمال الدینو جوړونکی: ..... 46 ....
سید؛ د اقبال د مهال ستر مجدد، ستر ختیځوال او ستر مسلمان: 47 ....
((جمال)) د((اقبال)) په شعر کې: .... 48 ....
د اقبال یو تخیلي سفر او له سید جمال الدین افغاني سره کتنه! 49 ....
پایله: .... 54 ....
سید جمال الدین افغاني: ستر شخصیت او سپک تورونه 56 ....
لنډیز .... 58 ....
مقدمه .... 58 ....
د افغاني لنډ ژوندلیک .... 61 ....
افغاني د ځان په اړه څه وایي؟ .... 68 ....
د افغاني صراحت او صداقت .... 72 ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر شیعه مذهب د افغاني ردونه ....73..............
د نظريې پټولو په اړه د افغاني رایه ....75..........
د افغاني شاګردان څه وايي؟ ....76................
محمد عبده د افغاني د وطن او ځای په هکله لیکي: 77
د میرزا لطف الله کتاب ....82......................
د ایرانیت دعوه او رد یې ....85....................
د الحاد تور ....94..................................
مراجع ....98..
((نیچریه)) ....99................................
زبان نیچریه: ....104...............................
چاپ نیچریه و ترجمه های آن : ....111............
سید جمال الدین افغاني او د ختیځ او لوېدیځ مخامختیا ....120.
د سید شخصیت ....122............................
ناسم پوهاوي ....126...............................
ښه تولنه کومه یوه ده؟ ....131......................
د متن شننه ....139................................
تر سید وروسته د هغه د فکري بهیر دوام ....142..
لومړی د لوېدیځ په اړه: ....145....................
دوهم د ختیځ په اړه: ....147......................
وړاندیز: ....153...................................
یاددښت: ....156..................................
د سید جمال الدین افغاني لنډه پيژندنه ....158.....
د سیدجمال الدین افغان په ژبو برلاسي: ....169...
موسیو بلنت لیکي: ....175.............................
۱- هغه اثار ،چې سید پکې ایرانی ګڼل شوی دی ....177.
ایرانیان ولې زموږ تاریخي ویاړونه خپل ګڼي؟ ....179.
رسنۍ د څه له پاره ....180.............................

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستر سید یو قول .... 183 ....
د سید څخه پاتې اثار .... 184 ....
۲- حجاز ته سفر .... 185 ....
۳- بیت المقدس ته سفر .... 186 ....
سید جماالدین افغان په مصرکې .... 189 ....
مېړینه .... 191 ....
ویرنه .... 192 ....
علامه افغاني د یوه سیاسي مفکر په توګه .. 194 ....
اسلامي یووالی یا پان اسلامېزم .... 196 ....
افغاني او په مصر کې نویتوب (ماډرنېزم) ... 198 ....
د استعمار پر ضد مبارزه .... 199 ....
د سید د افکارو اهمیت .... 200 ....
ضمیمه .... 200 ....
مبادی ثلاثهٔ سید .... 201 ....
راځئ سیدجماالدین افغان وپېژنو! .... 203 ....
سید جمال الدین په اصل کې څوک دی؟ ... 206 ....
د سیدجمال الدین افغان ستاینه .... 214 ....
ماخذونه .... 219 ....
د شرق د نابغه ملیت او آندونه! .... 220 ....
سید جمال الدین افغاني رحمة الله علیه اصلي ملیت او جنسیت: . 222 ......
د علامه علمي ځیرکتیا .... 230 ....
د علامه شهادت او د ژوند اخیري شیبې .... 232 ....
امت مسلمه ته د علامه توصیه .... 234 ....
یو نړی رغاند افغان .... 237 ....
سید جمال الدین افغاني؛ د اسلامي نړیوال نهضت بنسټ ایښودونکی . 247
یو بشپړ کونکی تسلسل: .... 251 ....
اول د واحد امت درس: .... 257 ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم پیغام: ....257....................
دریم پیغام: ....258....................
څلورم پیغام: ....259....................
د مبارزې پیل کونکي ....259................
سید جمال الدین افغان یو الګو شخصیت ..260....................
نړۍ وال حیثیت ....263....................
د ختیځ او ختیځوالو د حال هر اړخیز دراک .265....................
علامه سید جمال الدین افغان ....265..............
لومړۍ بېلګه: ....269....................
دوهمه بېلګه: ....270....................
درېیمه بېلګه: ....270....................
ختیځ او ختیځوال() ....271..................
پایله: ....279....................
د بیدارګر (سید) په اړه د سترګور (سید) نظم............................315

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ((حسين)) او هم ((مياخېله))!

ړومبی ړومبی چې((د ویښتابه اذان)) په نوم ټولگه لاس ته راغله او د علامه حضرت سید جمال الدین افغان (رح) په داسې انځور ښکلې شوې وه، چې اسلامي عظمت او افغاني شوکت سره غاړیوتي په څپو وو، نو راته د غنیمت یوه ډالی ښکاره شوه، یو خو د کتاب نوم له داسې ویونو رغښتی ؤ، چې زما ډېر خوښ الفاظ او ډېر ځلي رانه په لیکنو کې زمزمه شوي وو، بله دا چې د فرهنگي یرغل په دې بوگنونکو شپبو کې د بې لارۍ سیلاب دومره په ځوښ غورځنگونه وهي، چې زموږ ملي روایات یې د برمتې تر کلابندۍ لاندې دي.
لنډه کیسه ولیکه، بس ته ادیب، لیکوال او هر هرڅه یې. له دې ناخبره، چې فن او هنر د خیال او غیب پر مټ له پوهاوي او سترې مطالعې سره سره دومره ریاضت ته اړتیا لري، چې هنرمن (شاعر، لیکوال) تر مودو، مودو له قلبي معبده را وتلی او وزگارېدلی نه شي، ځکه یې شاعرۍ ته گوښه گیري نه ریاضت گرایي وېلې او ښه یې ویلې ده.
په دې پسې مې دا خوښې هغه شېبې لا یو په دوه شوه، چې د کتاب مؤلف مې ولید، د ده په ښکلي متشرع حلیه رنگ او ځلېدلې حیاناکه څیره کې که ټول نه وي، نو څه نا څه خو راته د ((حضرت سیدعقابي (رح))) نظر منعکس شو، چې: په کایناتو کمندونه غورځوي. او ورسره جوخت د شیخ الهند مولانا محمودالحسن دیوبندي رحمة الله علیه پېښه را په زړه شوه، چې:
مولانا ابوالکلام ازاد د پنځلس یا شپاړلس کلنۍ په عمر د ((البلاغ)) اخبار خپراوه، شیخ الهند (رح) به ډېر مطالعه کاوه، د حضرت شیخ سلگونو شاگردانو چې په کې لوی لوی محدثین ، مفسرین، مجاهدین او علماء شامل و، شیخ صاحب ته به یې ویل ، چې البلاغ مه گوره ، په دې کې عکسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، حضرت شیخ الهند به ویل، چې: دې شاځلمي خو ماته خپل تېر سبقونه را یاد کړل او بیا به یې د اردو دا شعر وایه:

کامل اس کو چۂ زهاہےا ٹھا نہ کویے

کچھ ہویے توہہےرندان قدح خوارہہوے

د زاهدانو له ټولي نه کوم کامل را پورته نه شو، څه چې دي، په دې رندانو کې دي، همدا لامل ؤ، چې شیخ الهند (رح) زلمی ابوالکلام د امامت لپاره نامزد کړ، خو د حضرت شیخ شاګردانو ونه منله، مولانا ابو الکلام ازاد د حضرت شیخ تر وفات وروسته پټه خوله کانګرس ته لاړ، د علماو په غونډه کې به یې خاموشه ګډون کاوه، اسلامي مدارس او پوهنتونونه یې لکه : جامعه ملیه، علیګړ او نور ځواکمن کړل، ډیرڅه یې لیکلي پریښودل، خدای جل جلاله دې ټول وبښي.

نو ګرانه میاخېله!

همداسې تېر سبقونه را یادوه، زما یقین دی، چې د اسلامي شرق ناکراره روح به یو ځل بیا په کوم (سید جمال الدین) کې په وړانګو او تجلا شي او د ځمکې تنابونه به راکش کړي، خو ستا برخه به هم په کې وي.

د همدې ورځې په څار او انتظار

ناګار

پوهنتون مېنه

۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ستر (افغانرح) د ورور (مياخېل) هڅه!

پښتون حسن مې نظر کړلو کوز ګورې
د کبرې ملا مزلـــــونه وې په غـره کې

د غره په شان په لوړو شخصيتونو، چې افکار يې هم جمال لري او هم جلال، څه ليکل خو له نومو ړيو سره د مينې په تړاو کيږي او يا خو د نافهمۍ په وجه د برترۍ احساس د تبې له مخې، زه د لوی علامه د راټولو شويو مقالو په کتاب (د وينښتابه اذان علامه افغان (رح)) د څه ليکنې په سبب په دواړو صفتونو موصوف يم، مينه هم ورسره لرم او د نومو ړي په برخه کې د نافهمۍ ژوره تبه هم، د هجرت په ديار کې مې د علامه په اړه يوازې د ده، د ژوند لنډه غونډې بيوګرافي د تعليمي نصاب په پښتو کتاب کې لوستې، تر لوړو زده کړو مې بيا نه د ده نوم واورېد او نه مې د ده د فکر څرک وليده .

زموږ د ټولنې د نورو کم نصيبيو په لړ کې يوه دا هم ده، چې دی يې ونه پيژانده او تر لوړ شخصيت په اړه يې په پښتو کې د پښتنو لپاره معلومات له سره شته نه او که شته هم د نومو ړي د شخصيت تر قامت يې قد سم نه دی، د لوی استاذ الفت (رح) يو نظم چې علامه يې په کې د خپل ژورليد او پراخې مطالعې په کچه کچ کړی، پرې مين کړی يې يم، په هغه نظم کې مې هم د الفت صاحب له نتيجه ګيرۍ خپله تته غونډې نتيجه اخيستې، د ښوونکو له خولې مې ايله ايله د علامه سيد (رح) په حواله دا دوه درې غوره وېناوې اوريدلي، چې : علم له نورو زده کړه، کلتور دې خپل وساته ، په سپينو ږکو پسې نه بلکې په بالغ عقل پسې تګ په کار دی، چې د ښونځي ور خلاصيږي، د زندان ور تړل کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د افسوس ځای خو دا دی، چې زموږ ستر موږ هغسې ونه پيژنده لکه نورو چې څه ډول را وپيژنده، د ځان پيژندنې او خودۍ حس مو دومره کمزوری دی، چې ځان د نورو په خوله پيژنو، زما د قام ، خاورې او ټول اسلامي امت مفکر د افغان سيد جمال الدين خاطرات په نوم کتاب کې مخذوني محمد پادشاه را پيژندلی، په دې وروستيو کې زړه ته راتير نيږدې ملګري محمد حسين مياخېل صاحب د وينبتابه اذان علامه افغان (رح) تر سر ليک لاندې د يېلا بيلو شخصيتونو معلومات د علامه په اړه په يوه کتاب کې راغونډ کړل، پيړۍ وروسته يې د لوستو په منځ کې د سيد افغان ورک نوم بيا را څرګند کړ، کتاب مې ولوست له ډيرو نا ويلو او نا ليدلو په کې خبر شوم، بنايي زما په شان د ډيرو همدا حال وي، چې د سيد د فکر له پانګې بينوا او تشې لپې پاتې وي، دلته خو هسې هم د اروانباد استاذ الفت (رح) په قول له فکر سره دومره خيانت شوی، چې:

د غريب کاله ماشوم دی

ناز يې هيڅ نه دی ليدلی

درنښت

حيات الله وړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

درنو لوستونكو! "علامه افغان، د افغان ليكوالو له انده" اثر د سيد جمال الدين افغان په هكله د افغان ليكوالو د افكارو او نظرياتو يوه داسې ټولګه ده، چې د بېلابېلو قلموالو په قلمونو د مقالو په بڼه ليكل شوې او د ښاغلي محمد حسين مياخيل په زيار او هڅه راټوله او چاپ ته چمتو شوې ده.
د دغه اثر رامنځته كول، راټولول او تر چاپ پورې رسول ښايي هغه چا ته دومره ستونزمن كار و نه برېښي، چې د اثر له ليكلو يا راټولولو او چاپ كولو سره سروكار نه لري، خو قلموال او هغه څوک چې دغه چاره يې تر سره كړې وي، پوهېږي، چې د يو كوچني اثر ليكل، راټولول، د كتاب په بڼه ترتيب كول او چاپ ته چمتو كول څومره له كړاوه ډک او ستونزمن كار دی؟
زه تر هرڅه دمخه له دغو ټولو ښاغليو څخه چې د دغه اثر په رامنځته كولو كې يې زيار او زحمت ګاللی مننه كوم، په ځانګړې توګه ښاغلي مياخېل ته كور ودانی وايم، چې دغه ستره چاره يې په داسې وخت كې تر سره كړه، چې خلک يوازې هغه څوک د مدحې او ستاينې حقدار ګڼي، چې مادي بهره ترې پورته كولی شي، نه هغه څوک چې ۱۴۸ كاله وړاندې يې له دې مادي نړۍ سره مخه ښه كړې وي.
ښاغلي مياخېل او ددغه اثر ټولو رامنځته كوونكو له يوې خوا د يو ستر كړاو په ګاللو يو ستر خدمت ترسره كړی او له بلې خوا يې تر دې هم د پام وړ چاره دا ده، چې حضرت عثمان رضی الله تعالی عنه فرمايي: ((كوم انسان چې د مخلوق حقوق ادا كړل، هغه په حقيقت كې د الله جل جلاله حقوق ادا كړل)) په دغه اثر كې د يو داسې انسان د حقوقو د ادا كولو هڅه شوې، چې هغه يقيناً ډېر حقدار او مونږ ټول يې د احسانونو پوروړي يو.
ددغه اثر د ارزښت، اړتيا او فورماسيون يا ښيز څرنګوالي په هكله زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

استنباط دا دی، چې دغه اثر د ارزښت له پلوه دوه عمده لوري یا جهتونه لري.

د ارزښت لومړی لوری یا جهت: ددغه اثر منځپانګه د ماضي یا تېرې زمانې د یو بشر د ژوند دیني، علمي، سیاسي، اقتصادي، فرهنګي او ټولنیز مسایل دي او د ماضي یا تېرې زمانې د بشر یاد شوي مسایل د تاریخ مفردات ګڼل کېږي. تاریخ د ماضي هېنداره ده او بشر اړ دی، چې په دغې هېنداره کې د خپل رول او فعالیت څېرې د زمان په بېلابېلو پړاوونو او د مکان په جلا جلا موقعیتونو کې وګوري. تاریخ د یو ملت معرفت او پېژندګلوي ده او که یو ملت له خپل معرفت او پېژندګلوۍ څخه مخ واړاوي، نو څرګنده خبره ده، چې ملت به ملت پاتې نه شي.

له تاریخ څخه سترګې پټول له واقعیتونو څخه سترګې پټول دي او له واقعیتونو څخه سترګې پټول د وجدان پرخلاف د نفس ژغ (جغ- ځغ) ته غاړه کېښودل دي. ددغه اثر د ارزښت یوه خوا خو همدا شوه، چې د تېرې زمانې په هېنداره کې مونږ ته د خپلې خاورې او خپلې ټولنې د یو استازي، د هر اړخیز رول او فعالیت څېره راښیي، له واقعیتونو مو خبروي او د یو ملت په حیث په کې مونږ خپلې خوبۍ او خامۍ مطالعه کولی شو.

د ارزښت دوهم لوری یا جهت: په دغه اثر کې د ځیرک مبارز (سید جمال الدین افغان) د ځیرکتیا، وړتیا، ایمانداری، فداکارۍ، هېواد پالنې او انسان دوستۍ هڅوونکې مفکورې څېړل شوې دي او د نوموړي د ژوند او شخصیت په علمي، مذهبي، سیاسي، فرهنګي او اجتماعي خواوو هر اړخیزه رڼا اچول شوې ده. یا په لنډه توګه، دغه اثر د خپلو لوستونکو لپاره هر ډول معلومات لري، چې همدا ددغه اثر د ارزښت بل لوری یا جهت ګڼلی شو.

اړتیا: که څه هم اړتیا د ارزښت له امله پیدا کېږي، یعنې څه چې ارزښت

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اهميت لري، هغه ته اړتيا او احتياج ليدل کېږي، خو دا چې د ارزښت په توپير په دنيا کې هېڅ شی بې ارزښته نه دی، نو د اړتيا کچه د ارزښت د کچې له مخې ټاکلی نه شو، د بېلګې په توګه: مرغلره ډېر ارزښت او اهميت لري، خو اړتيا اوبو ته ډېره ده. په همدې اساس ويلی شوو، چې دغه اثر يوازې د يادو شويو ارزښتونو له امله د اړتيا وړ نه دی، بلکې پر هغوی برسېره ورته نوره اړتيا هم ليدل کېږي او هغه دا، چې ددغسي اثارو رامنځته کوونکي، چې کله د خپلو لوستونکو مخ ته د ماضي کوم منظر ږدي، موخه يې دا نه وي، چې لوستونکي يې ددغه منظر يوازې ننداره وکړي، بلکې د هغوی هيله دا وي، چې لوستونکي يې له دغه منظر څخه د خپل نن او سبا د سينګارولو او ښايسته کولو لپاره رنګونه او نقشونه غوره کړي.

د ماضي غوره کړنې، پېښې، اشخاص او د هغوی د کارنامو ستايل، څېړل، څېړل او راتلونکو نسلونو ته رسول او پرېښودل که له يو پلوه د ښېګڼو د څښتنانو د نېکيو او احسانونو حق دی، نو له بل پلوه د حال او ټولنې اړتيا ده او د راتلونکي يا مستقبل د ښېرازۍ لپاره په کې حکمت او تدبير دا دی، چې نور وګړي دغه ستايني او يادونې وګوري، و يې لولي او وا يې وري، څو له هغوی سره هم د ورته مثبت کړنو او کارنامو د ترسره کولو فکر او مينه پيدا شي او له پرېوتو چارو مړه خوا او متنفر شي. دغه اثر د همدې اړتيا په اساس رامنځته شوی بللی شو.

فورماسيون يا بنيز څرنګوالی: په دې اثر کې ځينې مقالې په توصيفي نثر ليکل شوې دي، يعنې ليکوال هڅه کړې، چې خپلې حسي تجربې مقابل لوري ته ولېږدوي او په هغه کې عاطفي غبرګون راوپاروي او په ځينو مقالو کې بيا له استدلالي او تشريحي نثرونو څخه کار اخيستل شوی.

استدلالي نثر د يو تيزس (tezas) د اثبات يا د يو چا د مفکورې او نظر د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړولو، د تخیل د ویښولو، د قانوني او اخلاقي ښوونو لپاره په کارول کېږي او تشریحي نثر ته توضیحي نثر هم وايي. بدیعي ښکلاوې په کې نه وي. د مفکورو، تعریفونو او جریانونو په څرګندولو او په علمي تحلیل، مقایسې، ترکیب او تصنیف کې ترې کار اخیستل کېږي.

لنډه دا چې دغه اثر د اړتیا، ارزښت او څرنګوالي په یادو شویو ځانګړنو برسېره- د سید جمال الدین افغان له ژوند، مبارزې او نظریاتو څخه له زده کړې پرته، د خپلو لوستونکو د معلوماتو په پانګه کې نور د پام وړ ټکي هم لري.

د څېړونکو لپاره د اخذ غوره سرچینه ده. د مطلوبو ټولنیزو اهدافو په خوا د عامو لوستونکو سوق کوونکی دی. د شاعرانو او لیکوالو له پاره له انګېزه تولیدونکو مفاهمو مالامال دی او ځوان قلموال کولی شي، چې ددغه اثر د لوست له برکته د مقالو د بېلابېلو ډولونو له سبک او میتود سره اشنا شي.

د کلمو او جملو د پېیلو او اوډون مختلف ډولونه په کې له نظره تېر کړي او د الفاظو د ترکیب جلاجلا مهارتونه په کې ووینې. خپله معلوماتي پانګه پرې ستره او خپله لغوي زېرمه پرې غني کړي.

نور نو زه خپلې خبرې راټولوم. په پای کې یو ځل بیا د دغه ارزښت مند اثر له رامنځته کوونکو مننه کوم او لوستونکو ته یې د داسې لوستلو بلنه ورکوم، چې د خپلو ځانونو او خپلې ټولنې لپاره د لوري او مسیر ټاکلو په موخه وي.

درنښت

شهزاده شیرین زوی

د ۱۳۹۴ل کال چنګاښ ۱۳ او د روژې مبارکې۱۸ شپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وينبتابه اذان؛ علامه (افغان(رح))

هغه کارونه چې د بالغ عقل په رهبرۍ او د ذوق او مينې په قوت تر سره کيږي، د انساني ترېښت سبب ترې جوړيږي او د دې لارې لاروي محوري شخصيتونه وي، هغه انسان چې ځان وپيژاند او خپل انفراديت ته په معنا قايل شو، بويه چې د خپل استازيتوب مقام يې درک کړ او د ځمکې د خليفه توب تاج يې پر سرکړ.

د اشرف مخلوق د پيژندنې او تعريفونې په لاره کې هر څيړونکی، عارف او پلټونکی حقپال، په طبيعي ډول دې مرحلې ته رسي، چې د (ولقد کرمنا بنیء ادم....الاسراء) مقام ومني او د خالق کمال ته يې د تعزيت تندی په سجدوکړي.

د اسلامي شرق د علمپالي او عرفانپالي طبعيت رڼې وړانګې د ګردې نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روښانتیا سبب دي، مګر د غربي سطحي نګریو لاروي په داسې یوې ناچارۍ هڅې بوخت دي او کوښښ کوي، چې د دې لمر وړانګې په دوو ګوتو پټې کړي.

د دې واقعیت د ښکارندویي له پاره د سردرو او عظمتونو له ټاټوبي څخه د نابغه افغان (رح) د ویښتابې او بیدارۍ هغه ملکوتي اذان چې تقریباً ټوله نړۍ یې په اهتزاز کړه، د ثبوت په توګه بسنه کوي او تر مولانا بلخي او ابو علي سینا ... ورتلوته اړتیا نه پېښیږي.

د نړۍ د تر ټولو لویې قارې (آسیا) دې ناکراره زړه (افغانستان) ته د کایناتوخالق د لورینې او پیروزینې داسې نښې ورکړي، چې هر معقولیت پسند انسان یې د تجلا او راښکون عظمت ته د حیرت ګوتې مجبوره چې په غاښ کړي.

دا د پاڅونونو او قربانیو زمکه ډېرې اوږدې او پنهانې کیسې لري، چې د تاریخ سترګورو ته یې د برملا کولو دروند رسالت په اوږو بار پر ایښی او د راتلونکو نسلونو حق دی، چې نننی قلموال یې د واقعیت نګرۍ په ګاڼه پسوللې کرښې د هغوی د مستقبل جوړونې په پار تورې کړي.

د ختیځ نابغه زموږ د همدې ورځې له دردہ ناکراره وو، چې نن یې موږ د ناکراریو په تسلسل کې د بې خودۍ تر کندې رسولي یو او د ځان پیژندنې احساس مو ورسره نیم ژوانده دی.

د دې برمیال شرق حیثیت که د کمونیزم له ړونداندانو خدشه داره شوی نه وای، نن به یې د نړۍ رغاند اسلامي حیثیت د برم منار هومره هسک و، چې د اسیا بام ته به د ننداري له ذوقمنانو له سرونو خولۍ غورځیدې.

د افغاني امپراتورۍ معاصر بنسټګر، چې کله له فتوحاتو یو څه دمه کوي نو، عثماني دارالخلافې ته داسې برادرانه او پندلرونکی لیک وراستوي، چې د دواړو اسلامپالو قوتونو د ادغام په پایله کې پر نړۍ د بل عمري

(c) ketabton.com: The Digital Library

عدالت د لمر وړانګې خپرې کړي، مګر د دارالخلافې د وروستیو بې غورو مسؤلینو له بې پامۍ ویاړلی ختیځ له دې اعزازه بې برخې کیږي. ای کاش دغسې نه وای شوي!

د همدې نقیصې د رفعې له پاره د افغان امپراتور له کوره یو بل لمر سر را پورته کوي او د دوامدارو او ناکرارو هڅو په پایله کې د خپلو سفرونو په تسلسل کې تر سلطان عبدالحمید ثاني پورې ورځي او د مسلمان امت په اړه یې د بې غوریو او د رسالت د نه ادایني په پار په ننګونکو کلماتو سترې مشي کوي. او همدلته د پان اسلامیزم پر فکري مکتب رسماً کار پیلیږي.

په ترکیه کې د امت د دې لمر ژوند ډیر وي او بالاخره هماغلته پای مومي او د ځینو روایاتو پرمبنا چې په زندان کې ورته د مسواکو له لپارې زهر استول کیږي او د غابښونو د سرطان له وجهې د شهادت جام نوش کوي.

د ظاهرشاه په دې معقولیت سترګې نه پټیږي، چې د خپلې واکمنۍ په جریان کې د دې اتل جسد خپلې پلارنۍ ټاټوبي ته انتقالوي او د کابل پوهنتون په مقر کې یې پر مزار دنګ څلی ودروي ، زما د ادبي مرشد او استاذ ښاغلي ناګار صاحب د خولې خبره ده، چې علامه رشاد (رح) به ویل، چې: ماته د استاذ الفت ولایت هله ثابت شو، چې د علامه سید (رح) د تدفین په مراسمو کې یې د هغه ارواه ته خپل لوی نظم اوراوه او د الفت مخ د هغه په اوښکو لوند و، او تر دې یې دا نظم وغځاوه، چې:

دې تابوت کې د پښتون ډیر خاطرات دي
چې یې ګورم بل عالم مې په نظــر شي

د حقدار سید (رح) په اړه مې دا نیمګړې هڅه کړې په دې کې د دې کتاب د مقالو د درنو او پتمنو لیکوالو قدرداني پکار ده، چې دې غوښتنې ته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سره سینه لبیک ووایه او د خپل اتل د یاد په پار یې خپلې څو شیبې رنګینې او تاریخي کړې، زه له ټولو مننودی یم، په ځانګړي توګه په قاهر کې د افغان سفیر ښاغلي فضل الرحمن فاضل صاحب نه چې دی په خپله ستر سید شناس دی او د اسلامپالي افغان جریان د قافلې همدم هم پاتې شوی، دا دی دا کتاب یې د دوهم ځل له پاره د چاپ په ګاڼه سمبال کړ، کور یې ودان.

ماته د خپل تاریخ د ستر بچي علامه سید جمال الدین افغان رحمة الله علیه په یاد یوازې نه، بلکې د افغان معاصر امپراتور او ورسره د شرق د ټولو اسلامپالو په ناکرارو ارواحو د تمرکز جرس په داسې یو مترنم انداز تر غوږ غږول کیږي، چې تعبیر یې ښایي یوازې په همدې پښتني منظوم پیغام وکولی شم، چې:

چرګ بانګ دی- پاڅېږه لالیه خوب به بیا وکړې میَنه!

درناوی

محمد حسین میاخېل

لغمان پوهنتون

۱۳۹۶ هـ ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

علامه جمال الدين[1] او علامه اقبال[2] او د دوی پان اسلاميزم[3]

احمد بلال خليل[4]

لنډيز:

په نولسمه پېړۍ کې د پان اسلاميزم خوځښت خپل سر راپورته کړ، او د دې نوې وېښتابې او حرکت بنسټ اېښودونکی سيد جمال الدين افغان و، نه د ترکيې سلطان عبدالحميد ثاني. ددې تحريک بنسټيزه موخه اسلامي نړۍ د اروپايي استعمار له جوغه خلاصون او په اسلامي نړۍ کې هر

---

[1] علامه سيد جمال الدين افغانی <<<وړه بيوگرافی>>>

[2] علامه اقبال د هندي لاهور په يوې کشميرۍ کورنۍ کې پر ۲۲فبروری ۱۸۷۳کال زيږيدلی دی او په ۲۱اپريل ۱۹۳۸کال يې له دې نړۍ څخه سترگې پټې کړې دي. هلته له لومړنۍ څخه تر بکلوريا پورې ده زده کړې کړي دي. وروسته د لوړو زده کړو لپاره د نړۍ مشهور پوهنتون کيمبرج او جرمني ته ولاړ. ده هلته په فلسفه کې دکتورا او په قانون کې سندونه ترلاسه کړل. د زده کړو په پای دی هند ته راستون شو. دلته د استادۍ په دنده بوخت پاتې شو او په سياست کې يې هم خپلې هلې ځلې پيل کړې. مشهور کتابونه يې دا دي: the development of metaphysics in Persia; The reconstruction of religious thought in islam; اسرار خودی؛ رموز بيخودي؛ جاويد نامه؛ زبور عجم؛ پيام مشرق؛ پس چه بايد کرد اقوام مشرق؛ مسافر؛ بانگ درا؛ بال جبرائيل؛ او نور.

[3] د دې مقالې په چمتو کولو کې د پيښور د آرشيف کتابخانې له مسؤلينو، ...او ... څخه مننه کوم، چې بې د دوی د همکارۍ پرته به دا مقاله نيمگړې وه

[4] افغان څېړونکی، چې د اسلاميه کالج پوهنتون، پيښور څخه فارغ دی، اوسمهال په خپلو څېړنو بوخت دی، په دې ايميل له څېړونکي سره اړيکه نيولای شئ: abilalnajeeb@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخیزه رفارمونه ول. همدا دویمه او وروستۍ موخه بیا د افغان سید جمال الدین او د سلطان عبدالحمید ترمنځ د دوی د پان اسلامیزمونو د توپیر کرښه وګڼل شوه او د اختلافاتو موضوع هم!

اقبال که څه هم په لومړي سر کې د هندي نشنلیزم له جذبې سرشار و؛ خو د وخت د ستن له تاویدو سره یې ذهن لا پوخ شو، او پای پر دې متیقین شو، چې: «تمیز رنګ و بو بر ما حرام است؛ که ما پرورده یک نو بهار یم» او محلي نشنلیزم یې په سیند کې د یوې داسې څپې سره تشبیه کړه، چې د سیند نه دباندې هېڅ وي! (موج ہے دریا میں اور بیرون دریا کچھ نہیں). ده پای د سید په پان اسلامیزم او د اسلام په فلسفه کې خوندي پناه ولټوله او د «الملک الله» ناره یې پورته کړه!

دا چې اقبال له سید نه څومره اغیزمن و، په دې اړه اقبال پخپله وایي، چې ما د ده پر څېر د اسلام لپاره ناقراره نه دی لیدلی؛ دی یې د ستر مجدد شاه ولي الله سره پرتله کړ؛ او د اسلامي ویښتابې بنسټ ایښودونکی او د خپل مهال ستر مجدد یې وباله؛ د ده ترځنګ یې پخپله جاوید نامه کې د اسلام د نظریې د وړاندې کولو لپاره ورځخه مرسته واخستله، او د ده د نامه تر لاندې یې خپله اسلامپالې نظریه وړاندې کړه.

په دې مقاله کې مونږ هڅه کړې، چې د پان اسلامیزم د فکر غوټې راوڅېړو، د دې خوځښت او اصطلاح شالید وپلټوو او بیا به زیار وباسو، چې د اقبال د پان اسلامیزم د فکر غوټې هم راخلاصې کړو، او نه یوازې دا چې د سید جمال الدین له فکر سره یې پرتله کړو بلکې د سید لپاره د ده عقیدتمندي هم بیان کړو.

کیلي: اقبال، جمال الدین افغاني، سلطان عبدالحمید ثاني، پان اسلامېزم، ویښتابه، ریفورم،

هغه چې مرګ یوځای کړل او لاهور یې په ژړا ولړزاوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چېرې لیکنه پر ژوند لیکونو، یا پر شخصیاتو راڅرخي ډیرې یې له پېلـه پېلوي، بیا په دویم پړاو کې د اتـل شخصـیت د ځـوانۍ پېـر پـه اړه کرښـې توروي، او په پای کې لیکوال خپله لیکنه د خپل اتل د ژونـد پـه پـای، پـای ته رسوي. مونږ دلته قلم نېغ وروستي پړاو ته بیولی دی، او لـه هغـه ځـای مو پیل کړې ده.

دا به د ۱۹۴۴کال و او دا مهال زمونږ پر دواړو اتلانو (اقبال او جمال) ډیـرې خاورې بار وې، یو اتل مو ډېر لرې او ډېـر پخـوا، چـې ان د اقبـال د شـباب ورځـې وې، د استـانبول پـه یـوه بـې وطنـه هـدیره کـې پـرې د لحـد تیـږې کېښودل شوې وې او بل اتل مو، د لومړي اتل لـه مړینـې ۴۱کالـه وروسـته پخپل هند کې له ورته برخلیک سره مخ شـو، او د فـاني ځـای قرعـه یـې د لاهور د بادشاهي جماعت ته څېرمه ووتله...وخت خپـل وخـت واخسـت... ان په دې کې ٦کلونه تېر شول... وخت او زمانې پـای خپـل اتفاقـات د یـو ځل بیا لپاره رابربنډ کړل...دوه شخصیتونه چې په ژوندون یې نه و لیدلي، پای یې د دوی مړي سره یوځای کړل... پیر د خپل مرید د شاباسـۍ لپـاره له ډېره لرې راغلی و... د زمانې دا اتفاق هم عجب و! چېرته د پـیر د وطـن خاوره... او چېرته د ده کفن او لحد! چېرته استانبول... چېرته لاهـور... او چېرته بیا کابل! خو کله کله داسې هم پیښې شي، چې دا فاصلـې پـه شـیبه کې رالنډې شي او له امله یې زړونه یوځای ودربیږي[5] همداسې هلـه پـېښ شول، چې کله د ۱۹۴۴کـال د وروسـتۍ میاشـتې پـر یـو مابنـام د اسـلامي نړۍ د ستر رفارمر او مجدد تابوت له استانبول څخه راوړل شو او د علامـه اقبال قبر ته نېژدې کېښودل شو!

هو! دا هغه مهال و، چې زرګونه میله فاصلې رالنډې شوې، د مسلمانانو تر ټولو زیات ښـکومې (خواخـوږی)، د ښـکېلاک د سـترګو خـار، او د وخـت د

۵(دکتور غلام حسین ذوالفقار: ۱۹۸۷: مخونه ۱۲۱) هو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نانیسا (بې جرئته) مسلمانانو خوله ور دعوتګر او تریدلی خوځنده اتل افغان جمال الدین وروسته له هغو ۴۸کلونو چې په ترکیه کې یې د خاورو لاندې تېر کړل، پاې خپل او د افغانانو پېژندونکي--- د ده د پان اسلامېزم د تحریک پرمخ بوتلونکی، او هغه چې د افغاني یو داسې مرید و، چې ان په خپل ژوندون کې یې د شعر له لارې ځان ته له خپل افغاني پیر سره د کتنې فرصت وزېږوه--- اوس هغه پیر د ده څنګ ته پروت و. واقعاً چې دا نظاره به ډېره ژړغونکې، او هم شعور راویښوونکې وه!!

لوی علامه افغاني چې کله په ترکیه کې وفات شو، نو د ۱۸۹۷کال و. دا مهال علامه اقبال په هند کې نه یوازې دا چې په فلسفه کې ماستري اخستلې وه، بلکې په دې برخه کې یې د سرو زرو مډال هم ترلاسه کړی و. دا داسې کال و، چې د افغاني پان اسلامیستي نظریه پخپل اوج کې پر پوخوالي وه؛ د اقبال د نشنلیزم انګازه هم

له همالیې[6] لوړه شوې وه[7]، هلته چې ده پکې هندي ترانه ویله[8] . دا مهال دواړه له یو بل سره په ۱۸۰درجو کې پراته وو او سفر یې هم پر متضادو لوریو وو. خو لویدیځ ته د اقبال له سفره وروسته، د ده سوچ «ریورس

---

[6] اے ہمالہ! اے فصیل کشور ہندوستاں چومتا ہے تری پیشانی کو جھک کر آسماں (اقبال، کلیات اقبال، مخ ۲۱)

[7] د اقبال نشنلیزم هلته اوج ته ورسید، کله چې ده، نشنلیزم یو مقدس دین وباله، دی وایي:

پتھر کی مورتوں میں سمجھا ہے تو خدا ہے
خـــــاک وطن کامجھ کو ہر زرہ دیوتا ہے

[8] سارے جہاں سے اچھا ہندوستاں ہمارا
ہم بلبلیں ہیں اس کی یہ گلستان ہمارا
مذہب نہیں سکھاتا آپس میں بیر رکھنا
ہندی میں ہم، وطن ہے ہندوستاں ہمارا

(اقبال، کلیات اقبال، مخ ۸۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګېر» ولګاوه، او د وخت له تېرېدلو سره د افغان سيد په لور راشېله شو. ده دا فکري بدلون او حالت پخپل شعر کې هم په ښه توګه بيان کړی دی:

مسلمان کو مسلمان بناديا طوفان مغرب نې[9]

د اقبالياتو يو څېړونکی چې د دې تاريخي پيښې ليدونکی و، ليکي: ... په لاهور کې د افغاني تابوت يوه شواروز پاتې شو. په برکت علي اسلاميه هال کې به ټوله شپه خلک راتلل، د قران مجيد تلاوت به يې کاوه، او د افغاني د روح لپاره به يې دعاګانې کولې. د پنجاب له نورو ښارونو څخه هم زائرين راغلل. د بلې ورځ د ماسپښين له لمانځه وروسته د ستر افغاني تابوت له ښاره د تيريدلو سره بادشاهي جماعت ته ورسيد. هلته فاتحه ولوستل شوه، او له دې وروسته دا تابوت د مسجد نه رابهر شو او د علامه اقبال قبر ته نېژدې کېښودل شو. دا منظر چې د نه هيريدونکيو يادونو په سجل کې ثبت شوې ده، د دې کرښې ليکوال پر خپلو سترګو وکوت، او تر ننه له دې نظارې خوند اخلي... دا انځور(منظر) لاهوريانو او له لاهور څخه دباندې ډېرو خلکو په ښه شوق وليد. پر ډېرو يې رقت راووست. د ځوښ جذباتو له امله د ډېرو سترګې اوبلنې شوې، چې دې چارو تر ډېره وخت واخست او بيا د يوه داسې هستی، چې خاورې يې له استانبول څخه راوړل شوې وې، د پيښور له لارې کابل ته ويوړل شوې. بله ستره هستي همداسې پر خپل ځای په خپل برم کې پاتې شو. دا دوه ستر کسان سيد جمال الدين افغاني او علامه شيخ محمد اقبال وو[10].

د اسلامي وينښتابې بنسټ ګر او د اسلامي وينښتابې شاعر!

---

[9]

[10] دکتور غلام حسين ذوالفقار: ۱۹۸۷: مخونه ۱۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پان اسلامېزم[11]:

د سیاسي ځواک په توګه د اسلام دین د راژوندي کولو هڅې په نولسمې پیړۍ کې پیل شوې، دغه هاندونه یوازې په یو ټکي کې خلاصه کېږي: پان اسلامیزم. نولسمه پیړۍ د پان خوځښتونو شاهده وه. ویل کېږي چې پان تحریکونه هم په لومړي ځل له غرب څخه سر وکړ، هلته چې پان جرمنیزم، پان سلواکیزم تحریکونه پرمخ بوتلل کېدل، په دوی کې د پان-جرمنیزم تحریک چې د جرمني ځواکمن او د کیسنجر په ژبه د ډیپلوماسۍ نابغه[12] بسمارک پرمخ اچولای و او پر ۱۸۷۰کال اوج ته رسیدلی وه؛ ځکه، ده د جرمن قام، چې یو بې وطنه قام وه، دا هیله، چې دوی باید د جرمنیانو هېواد ولري، د رینښتینوالې له ځلاند لمر سره مخ کړه او په اروپا کې یې ترې یو ځواک ساز کړ.

راګرځو د پان اسلامیزم اصطلاح ته، دا له دوو یوناني لفظونو څخه جوړه شوې اصطلاح ده، چې پان، [۱۳] Pan یو یونانوي مختاړی دی او د ټولو، او د ټولو غړیو مانا ورکوي او له اسلامېزم څخه اسلام او مسلمانان مراد دي.

---

[۱۱] د پان اسلامیزم تحریک لپاره وګورئ:

Azmi Ozcan. Pan Islamism: Indian muslims, the ottomans and Britain (1877-1924), leiden, Brill, 1997; Albert Edwards. The meance of Pan Islamism. The north American Review. Vol. 197, No 690 (May, 1913), pp. 645-657; Valentine Chirol. 1906. Pan Islamism. Central Asian Society: London; Mushir Hosain Kidwai. 1908. Pan Islamism. Lusac & Co: London.

[۱۲] وګورئ د هینري کیسنجر شهکار کتاب، ډیپلوماسي.

Henry Kissinger, Diplomacy, Simon & Schuster Paperbacks, 1994.

[۱۳] د اکسفورقاموس د پان Pan ټکي اصل یونانی ګڼي، چې د ټولو مانا ورکوي، او د پان- چې په اصطلاح کې وکارول شي او یا له یو بل لفظ څخه مخکې د مختاړي په توګه استعمال شي، نو ټولو ته راجع وي، لکه براعظم، نسل، او مذهب ته (پان اسیاییزم، پان ترکیزم، پان اسلامیزم) وګورئ:

-http://www.oxforddictionaries.com/definition/english/pan

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اکسفورد اسلامي قاموس د پان اسلامیزم په اړه څه داسې خبرې کوي: نظریه چې مسلمانان د ټولنیز-سیاسي هم اهنګۍ ته رابولي. دا یوه دیني پدیده ده، چې د پیغمبر اسلام پر مهال هم موجوده وه، د ۱۸۶۰-۱۸۷۰لسیزو د اروپایي تاړاک او ښکېلاک په دوران کې د یوې مدرنې سیاسي نظریې په توګه راڅرګنده شوه، چې ترکي روڼ اندو یکې غوښتل عثماني خلافت له ولیدنې وژغوري. دا تګلاره د سلطان عبدالحمید تر ټولو خوښه تګلاره وه [14].

یو څېړونکی[15] زیاتوي، چې د تعریف له مخې پان خوځښتونه استعماري بڼه لري؛ خو پان اسلامیزم د نورو پان خوځښتونو برعکس ده، ځکه دا تحریک خو خپله د استعمار پرخلاف راولاړ شوی دی. دی هم پر دې باور لري، چې د لومړي ځل لپاره دا اصطلاح لویدیځو رواج کړه او مخکې زیاتوي، چې د پان اسلامیزم تحریک له نورو پان تحریکونو لکه پان سلواکیزم او پان جرمنیزم سره هېڅ ډول اړیکه نلري، پرته له دې چې په دوی ټولو کې د پان اصطلاح او ټکی راغلی دی[16]

د پان اسلامیزم شالید:

د علامه اقبال په اند د اسلامي نړۍ زوال له ۱۷۹۹کال څخه پیل شوی دی، کله چې د هندي نیموچې سترۍ لامبوزن ټیپو سلطان د دوو میرانو د غدارۍ له امله د انګریزي ګولیو ښکار شو[17].

---

[١٤] "Pan-Islamism." In *The Oxford Dictionary of Islam.* , edited by John L. Esposito. *Oxford Islamic Studies Online* :http://www.oxfordislamicstudies.com/article/opr/t125/e1819 (accessed Aug 25, 2014).

[١٥] Alaeddin Yalcinkaya

[١٦] Alaeddin Yalcinkaya, Jamal Ad-Din al-Afghani and Pan-Islamism, Extratto, xxxvii, 3, 1998, Universita di venezia, p.209

[١٧]

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته په ۱۹مې پېړۍ کې مسلمانان د دوو مهمو خطرونو لاندې شول: لومړی په اسلامي نړۍ کې په فکري توګه وروسته والی او دویم د اروپايي ښکيلاک او تاړاک پراخېدل و[18].

په ۱۷۵۷کال په هند کې د پلاسي په جګړه کې انګليس خپل رقيب فرانسې ته ماته ورکړه او ځانونو ته يې د بنګال سيمې راخپلې کړې، وروسته د درېيو مرهټو جګړو (۱۸۱۸-۱۷۷۵)، د سکانو جګړې (-۱۸۴۵ ۱۸۴۹) دوی پنجاب راونيوه، او پای يې په ۱۸۵۷کال د مغلو امپراتورۍ دړې وړې کړه او په دې توګه انګليسانو هند د خپل استعمار تر قلمرو لاندې په نيغ ډول راووست[19] ځکه له دې پخوا هند د انګليسي کمپنۍ پر لارښوونه رهبري کېده، د ۱۸۵۷کال د بغاوت جګړې وروسته د انګليس استعماري ملکې دا هېواد په رسمي توګه د خپل استعمار تر قلمرو لاندې راووست.

په همدې پېړۍ کې امام شامل له تزاريانو سره په داغستان کې په يوه سخته جګړه کې بوخت و، چې پای پرې شرائط سخت شول، او دی مکې ته ولاړ. داسې قفقاز د روسيې تزاري امپراتورۍ او ترکستان بيا د چين او د روسيې امپراتورۍ لاندې راغی[20].

په بل اړخ کې قاچار ايران د روسانو لخوا دوه ځله د ماتې خوند وڅښه، يو ځل يې په ۱۳-۱۸۰۵کلونو او بل ځل په ۲۸-۱۸۲۷کلونو کې، چې له همدې امله دوی ډېرې زمکې روسانو ته وبايللې، په دې جمله کې آرمينيا هم

---

۱۸ Kenny, L.M. (1966). Al-Afghani on Types of Despotic Government. *Journal of the American Oriental Society*, 86 (1) , 19--27. American Oriental Society.

۱۹ Kimura. 1995: 386-390

۲۰ Kenny, L.M. (1966). Al-Afghani on Types of Despotic Government. *Journal of the American Oriental Society*, 86 (1) , 19--27. American Oriental Society.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شامله وه [21].

په بله خوا د منځنۍ آسيا هېوادونه يو تر بله تزاري امپراتورۍ لواړ تېر کړل، او پر ۱۸۷۵ کال يې قدمونه د آمو سيند پر ساحل وهل.

مصر په ۱۷۹۹ کال د ناپليون اشغال ليدلی و، دی اشغال پر مصر ډېرې اغيزې وکړې، د محمد علي حکومت د فرانسې او د انګليس په لاسونو کېښودل شو او وروسته مصر هم په ۱۸۸۲ کال د انګليس لخوا فتح شو.

فرانسويانو پر ۱۸۳۰ کال پر الجزائر ورغلل او له همدې امله يې تونس او مراکش هم د خپل استعمار لاندې راوستل[22]. په دا مهال يوازې دوه هېوادونه داسې ول، چې د استعمار تر جوغ لاندې نه ول: افغانستان او عثماني خلافت.

که څه هم افغانستان د سيد جمال الدين تر وخته پورې د انګليسانو لخوا دوه تاړاکونه ليدلي ول، خو لا د انګليس له شيمې ډېره لرې وه، او د افغانانو په متېو کې لا افغاني جزائل ټوپک زنګ نه و وهلی، چې انګليس دې استعمار ته لکه غر ولاړ غريز هېواد خپل ستلائيټ هېواد وګرځوي.

په دغه شاليد کې افغان جمال الدين راپاڅېد او د رفارم آواز يې پورته کړ، که څه هم محمود طرزی، چې د افغان جمال الدين شاګرد و، د ده هلې ځلې پر دوو خبرو څرخيدلې بولي: لومړی، د بهرني ښکيلاک پرخلاف د آزادۍ مبارزه او په اسلامي نړۍ کې د استبدادي، ميراثي او بادشاهي حکومتونو پرخلاف بغاوت[23]. خو که دغه خبرې مونږ راواخلو نو پر درېيو

---

[21] Kenny, L.M. (1966). Al-Afghani on Types of Despotic Government. *Journal of the American Oriental Society*, 86 (1) , 19--27. American Oriental Society.

[22] Hirano, Junichi. 2008. Beyond the Sunni-Shiite Dichotomy: Rethinking al-Afghani and his Pan-islamism. Kyoto Working Papers on Area Studies: G-COE Series (2008), 2: 1-30

[23] وګورئ د محمود طرزي د مقالې لپاره د استاد روان فرهادي لخوا د محمود طرزي د مقالو مجموعه او د لوی استاد حبيبي کتاب، د مشروطيت غورځنګ په افغانستان کې، مخ ۱۳۴-۱۳۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټکو کې په ښه توګه جوتیږي: رفارم، خپلواکي، پان اسلامیزم[24].

د پان اسلامیزم د اصطلاح پیل:

د پان اسلامیزم د اصطلاح لپاره ښاغلی ډوائټ لي[25] پخپله یوه څیړنیزه مقاله، چې په ۱۹۴۲ کال کې یې د چیکاګو ژورنال لپاره لیکلې وه، دی هلته پر دې اند دی، چې په ۱۸۷۰لسیزه کې دا اصطلاح رواج شوه، ښاغلي جبرائیل چارمس[26] د خپلو لیکنو او کتاب له مخې په ۸۲-۱۸۸۱کال کې دا اصطلاح مشهوره کړه؛ خو تر ټولو وړاندې دا اصطلاح د یوه جرمن نژاده لیکوال، فرانز فون ورنر[27]، لخوا د هغه په کتاب کې په ۱۸۷۷کال کې وکارول شوه، چې غالباً د ۱۸۷٦کال د جولای میاشت څخه به وړاندې لیکل شوی و، ده ولیکل: "die den 'pan islamismus' in ihr programm augenommen hat". څیړونکی لیکي، په انګریزۍ کې دا لفظ که د لومړي ځل لپاره نه وي خو تر ټولو وړاندې هرومرو ده، چې د آرمینیس وامبیرې[28] په یو خط چې په ۳۱م دیسامبر ۱۸۷۷کال لیکل شوې وه او په ټیلیګراف ورځپاڼه کې پر ۱۲جنوری ۱۸۷۸کال خپور شو، راغله، دی پخپل دې لیک کې لیکي: زه تکراروم چې... د هند مسلمانان چې په دوی کې د «پان اسلامیټیک» نظریات ورځ تر بلې خپریږي، دوی به په راتلونکي کې غیر

او Aytek Sever, A Pan Islamist in Istanbul: Jamal ad-din Afghani and Hamidian Islamism: (1892-1897, Middle East Technical University, pages 54-58).

[٢٤] Kenny, L.M. (1966). Al-Afghani on Types of Despotic Government. *Journal of the American Oriental Society*, 86 (1) , 19--27. American Oriental Society.

[٢٥] Dwight E Lee

[٢٦] Gabriel Charmes

[٢٧] Franz von Werner

[٢٨] Arminius Vambery

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعاله نـه وي، او عیسـوي غـرب بـه پـه مـدرن صـلیبي جگـړه کـې لتـاړ کړي....[29]

جیکاب لاندو[30] پخپل څېړنیز کتاب، پان اسلامیزم، کې لیکي، چې د پـان اسلامیزم اصطلاح د لومړي ځل لپاره د لندن ټائمز په یوې مقالې کـې پـر ۲۹دسامبر ۱۸۸۱کال وکـارول شـوه: the organ of the pan islamist party [31] .at palace

د ښاغلي ډوائټ لي څېړنه پورته پرځـای ده، ځکـه د ټلیگـراف پـه ورځپاڼـه کـې د (پـان اسـلامیتیک) اصـطلاح راغلـې، نـه د پـان اسـلامیزم یـا پـان اسلامیست، او جیکاب لاندو، چې د ټائمز کومه حواله ورکـوي، دلتـه پـان اسلامیزم د پان اسلامیست په نوم راغلی... د جیکاب لانـدو د څېړنـې لـه مخې وروسته دا اصطلاح په یـوه مقاله کـې د پـان اسـلامیزم پـه نـوم پـر ۱۹جنوری ۱۸۸۲کال استعمال شوه: pan Islamism and the caliphate.

د پان اسلامیزم خوځښت پیل کوونکي؟؟

دا چې د لومړي ځل لپاره د پان اسلامیزم تحریک سـید جـمال الـدین پیـل کړ او که د عثماني خلافت عبدالحمید ثاني، ډېره د بحث وړ ده.

د سلطان عبدالحمید ثـاني پـه اړه ډېـری څېړونکـي لیکـي، چـې د سـلطان عبدالحمیـد ثـاني د پـان اسـلامیزم د تگلارې د پیلیـدلو کـال د ۱۸۷۸کـال دی[32]. دی یـوازې دوه کـال وړانـدې پـر ۱۸۷٦کـال د عـثماني خلافـت د

---

[۲۹] Dwight E Lee, The origins of pan-islamism, The American Historical Review, Vol. 47, No. 2 (Jan, 1942), pp. 278-287

[۳۰] Jacob M Landu

[۳۱] Jacob M Landu, The politics of Pan-Islam, ideology and Organizations, Oxford, 1990, pp. 2-11

[۳۲] Kologu, Orhan, Abdulhamid Gercegi, Istanbul: Pozitif Yayinlari, 2005, pp 341; Selim Deringil, 'the invention of tradition as public image in the late ottoman empire 1808-1908,' Comparative Studies in Society and history, Vol. 35, No. 1. (1993), p12 cited in Aytek Sever,

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلطانی پر ګدۍ د مراد پنځم پر ځای کېښناست، د ده له ناستې سره د هغه مهال چارو داسې سر واخست، چې د ده د ریموټ کنترول بیټرۍ یې محلي نشنلیستي غورځنګونو، له روسیې سره د ۱۸۷۸-۱۸۷۷ کال جګړې، پر تونس او مصر د انګلیس او فرانسې یرغال، اقتصادي رکود او د حکومت په دننه نور عوامل بیا د دې باعث شول چې د ده د واک ریموټ ناکاره کړي.

پای دې صورتحال دی اړ کړ، چې پان اسلامیزم د خپلې امپراتورۍ د نجات لپاره «دوا» وبولي. ځکه د دې تګلارې پرمټ ده کولای شول چې هغه اروپايي استعمارګر راقابو کړي، چې قلار او په تدریجي ډول یې د [سرطان وهلي] خلافت سیمې لاندې کړې وې[33].

د ترکیې د یو بل څېړونکي په اند د پان اسلامیزم د خپلولو یو بل لامل دا هم و، چې له ۱۸۷۸ کال څخه پخوا په عثماني خلافت کې ډېرې نامسلمانان هم استوګن ول؛ خو د آرمینیا له وتلو سره په عثماني خلافت کې یوازې مسلمانان پاتې شول[34]. اوس سلطان اړ نه و، چې د نامسلمانانو لپاره داسې کومه تګلاره پلې نکړي، چې په سیاسي توګه هغوی راوپاروي.

د دې ترڅنګ د ترکیې یو بل تکړه څېړونکی، چې د پان اسلامیزم په اړه یې د اکسفورډ له پوهنتون څخه د خپلې څېړنې لپاره دکتورا اخستې ده، هم پر دې باوري دی، چې د سلطان عبدالحمید ثاني د پان اسلامیزم تګلاره یوه دفاعي تګلاره وه[35].

---

a pan-islamist in Istanbul: jamal ad-din Afghani and hamidian Islamism 1892-1897, Middle east technical university, p 17-55

[٣٣] Aytek Sever, a pan islamist in Istanbul…, p 16

[٣٤] Ibid, p 17-55

[٣٥] Azmi Ozcan, pan islamism

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ترکیې دا څېړونکی پروفیسور دکتور اعظمي اوزکان[36] وایي، چې دا افغان سید و، چې د لومړي ځل لپاره يې د پان اسلامیزم تحریک پـرمخ واچـاوه. په دې اړه دی د عثماني خلافت له آرشیفي کاغذونو څخه د سـید د ۱۸۷٦-۷۷ کـال یـو لیـک راوبـاسي، چـې هغـه مهـال یـې سـلطان عبدالحمیـد تـه وراستولی و، په ده لیک کې سید لیکي:

غواړم، د خپلو خدماتو او د خپلو سفرونو پر مټ مسلمانان د یـوې چـترۍ لاندې راټول کړم[37]

سلطان عبدالحمید ثاني په لومړي وار دې تـه پـر دې نظـر وکتـل، چـې پـه اسلامي نړۍ کې به دی عثماني پلـوۍ جـذبات راوپـاروي او داسـې بـه پـه طبیعي توګه د روسانو پرخلاف یو ډال ثابت شي[38].

که څه هم نیکی کیدی[39] او نور پر دې باور دي، چې د سید د پان اسـلامیزم تګلاره له ۱۸۸۱کال څخه پیلېږي، په تېـره بیـا چـې ده د الـرد علـی الـدهرین ولیکلـه، او لـه دې لارې یـې غوښـتل، چـې ځـان سـلطان عبدالحمیـد تـه ورسـوي[40] خـو د دې بـرعکس، د دې څېړونکـې څېړنـه پـه ۱۹٦٦کـال کـې ترسره شوې وه او د ښاغلي دکتور اعظمي اوزګان څېړنـه پـه ۱۹۹۴کـال کـې ترسره شوې ده، چې ده په لومړي ځل د ترکیې ډېرې ارشیفي کاغذونه پکې رابرښېره کړي دي، هغه چې وړاندې نیکی کیدی نـه و لیـدلي، او پـه دې اړه د سید د پورته لیک دا پورته خـبره هـم پکـې ثبـت ده، چـې پـه ۱۸۷٦کـال یـې سلطان ته راستولی و، او سید پکې سلطان له خپلې موخې خبر کړی و.

---

٣٦ Azmi Özcan

٣٧ Azmi Ozcan, pan Islamism…, p 59

٣٨ Azmi Ozcan, pan Islamism…, p 59

٣٩ Nikki R Keddie

٤٠ Nikki R Keddie, the pan-islamic Appeal: Afghani and Abdul Hamid 2, middle eastern studies, Vol.3, No.1 (oct, 1966), pp: 46-47

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمال الدين پان اسلاميزم او د سلطان عبدالحميد ثاني پان اسلاميزم:

د ترکيې د ايتيک سيفر[41] په اند د سلطان عبدالحيمد ثاني پان اسلاميزم دوه رولونه درلودل، لومړی رول يې دا و چې د خپل قلمرو لاندې مسلمانان پرې راټينګ کړي او دويم رول يې بيا دا و، چې د قلمرو څخه دباندې مسلمانان د اروپايي استعمارونو په تېره بيا د انګليس پرخلاف وکاروي، او د پان اسلاميزم تګلارې پرمټ د انګليس او اروپايي استعمارونو پرخلاف ترې د يو ډيپلوماتيکي فشار په توګه کار واخلي. ده يوازې غوښتل، چې د خپلې امپراتورۍ مسلمانان پرې راټول کړي، او له نورو مسلمانانو څخه يې د يو ډيپلوماتيکي اثاثې او فشار په توګه ګټه پورته کول غوښتل[42]. د ترکيې يو بل معاصر څېړونکی دکتور عزمي اوزکان هم پر همدې نظر دی، چې د سلطان پان اسلاميزم کومه انقلابي او تعرضي طرحه او تګلاره نه وه، بلکې يوه دفاعي تګلاره وه[43].

د ده برعکس د افغان جمال الدين د پان اسلاميزم تګلاره نه يوازې دا چې مسلمانانو ته يې د يووالي غږ ورکاوه، بلکې په دې اړه يې د استعمار پرخلاف يوې انقلابي مبارزې ته هم رابلل او ترغنګ يې ترې غوښتل، چې خپله په اسلامي نړۍ کې هم داسې رفارمونه پياده کړای شي، چې مسلمانان بيا خپل پخواني عظمت او برم ته ورسوي.

په دې اړه محمود طرزی[44] او استاد حبيبي هم باوري دي، چې د سيد

---

[41] Aytek Sever

[42] Aytek Sever, a Pan islamist in Istanbul: Jamal addin Afghani and Hamidian Islamism (1892-1897), Middle East Technical University, p. 55-57

[43] For details see Azmi Ozcan, pan Islamism, Ottoman Empire, Indian muslim and England 1877-1914, unpublished ph.d thesis, oxford university.

[44] د محمود طرزي د مقالې لپاره وګورئ، مقالات محمود طرزی، راټولونکی روان فرهادي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمال الدین مبارزه پر دوو مهمو څېزونو تکیه خوړله:

لومړی په اسلامي نړۍ کې د شاهانو او حکمرانـانو د کـورني اسـتبداد سره مبارزه او دویم د امپریالیزم سره سـخته مبـارزه، پـه تېـره بیـا د انگلـیس د اسـتعماري کـړو وړو او پــه ختیځــو هېوادونــو کــې د دوی د زور زیــاتۍ پرخلاف[45]

نـور څېړونکـي هـم لـه دې سره همغـږي دي، دوی وایـي، افغـاني سـید د ترکیې سلطان عبدالحمید ثاني تـه دا مشـوره ورکـړه، چـې د مسـلمانانو یـو کنفیدرشین جوړ کړي او د مسلمانانو په هغو سیمو کې لا فعاله شي، چـې د استعمار تر جوغ او استبداد لانـدې دي. خـو پـه حقیقـت کـې د سـلطان عبدالحمید ثاني تلوسه او پاملرنه یوازې خپل خلافت تـه وه او هغـه سـیمو ته، چې د خلافت تر قلمرو لاندې به راتللې. د ده بـرعکس افغـاني د یـوې داسـې تگـلارې پسـې ولاړ، چـې د نـړۍ بشـپړه مسـلمانانو تـه خپلـواکي ورکړي[46]

له پورته بحث څخه جوته شوه، چې سید له پان اسـلامیزم څخـه موخـه دا وه، چې اسلام د تسبو د تار په شان ټول مسلمانان راټـول کـړي، یـانې ده اسـلام د وحـدانیت رمـز گڼـه. د ده پـان اسـلامیزم ډیـر انقـلابي و، او نـه یوازې دا چې د ټولو مسلمانانو خپلواکي یې غوښـتله، بلکـې د سُـني-شـیعه تنازعه یې هم هسې بلله او غوښتل یې چې د دوی تـرمنځ مفاهمـت وشي. د ده برعکس سـلطان عبدالحمیـد ثـاني لـه پـان اسـلامیزم څخـه د خپلـې امپراتـورۍ د ژغورلـو پـه توگـه گټـه پورتـه کولـه، او غوښـتل یـې چـې د انگلیسي استعمار پرخلاف ترې د ډیپلوماتیکي اثاثې او فشار په توگـه کـار

---

[45] پوهاند عبدالحی حبیبي، د مشروطیت غورځنگ په افغانستان کې، د عبدالقیوم حکیمزی ژباړه، د افغانستان د کلتوري ودې ټولنه-جرمني، ۱۳۸۳، مخونه ۱۳۱

[46] Kenny, L.M. (1966). Al-Afghani on Types of Despotic Government. *Journal of the American Oriental Society*, 86 (1) , 19--27. American Oriental Society.

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخلي.

سيد جمال الدين؛ استعمار کښ انقلابي!

دا چې ولې افغان جمال الدين د انګليس استعمار دومره ډېر مخالف و، د دې په اړه يو څه اشاره پورته د پان اسلاميزم په شاليد کې شوې ده، هغه دا چې استعمار د اسلامي نړۍ ډيرى زمکې لاندې کړې وې، او انګليسي استعمار په هر ډګر کې اغيزې کړې وې، ځکه خو ده د دې استعمار پرخلاف مبارزه پيل کړه، او ده د انګليس استعمار په دا ډول تعريف کړ:

انګليس استعمار يو اژدها ده، چې شل مليونه کسان يې تېر کړې دي، او د ګنګا او اندس اوبه يې څښلې دي، خو اوس يې هم ارمان پوره نه دى او د نړۍ حرص ته چمتو ده ترڅو د نيل او د آمو سيند اوبه هم استعمال کړي.[47]

د انګليس استعمار د ده د دا ډول څرګندونو او پان اسلاميزم څخه ويره درلودله او دى يې د روسيې امپراتورۍ (تزار) ايجنټ باله، نيکى کيدى پخپل تاريخي کتاب کې، چې د سيد پر ياسي ژوند يې ليکلى، په دې اړه له يوه سند څخه کار اخلي، مونږ دلته د هغه سند متن راوړو:

حاجي سيد رومي [جمال الدين افغان] د ترکستان د روسيې حکومت يو پټ ايجنت دى، او اوسمهال د امير تر ټولو زيات بانفوذه او مخکښ مشاور دى. د ده په اړه مشهوره ده، چې ده له طفلس څخه د شيروان او تبريز له لارې تر بخارا پورې سفرونه کړې دي او بيا هرات ته راغلى دى. په ۱۸٦٦ کال دى قندهار ته راغى، او هلته يې له امير محمد اعظم خان

---

٤٧ Ahmad, Aziz (1960) "Sayyid Aḥmad Khān, Jamāl al-dīn al-Afghānī and Muslim India",*Studia Islamica*, 13:55-78

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره وکتل، او ورته یې یو څه پټ اسناد راوړل. له هغه مهاله دی له امیر سره دی.[48]

په بل اړخ کې کله چې افغان جمال الدین لندن ته ولاړ، هلته یې د ونستن چرچل له پلار سره وکتل، او هغه ته یې کړل: د روسیې د تزاریانو لخوا د خیوې نیول داسې مانا لري، چې په راتلونکیو څلویښتو کلونو کې به نه ایران وي، نه افغانستان او نه برتانوي هند! پکار ده د دوی پرخلاف یو شو!!

د سید جمال الدین د هغه مهال نړیوال سیاست هو بهو د اوسني پېر د سردار محمد داود خان په څېر و، چې د سړې جګړې د رقیبانو څخه یې ګټه پورته کول غوښتل، او هغه مهال سردار محمد داود خان د ټائیمز مجلې ژورنالېست ته ویلي و، زه غواړم چې امریکایي سیګار د شوروی په اورلګیت ولګوم! سید هم د هغه مهال د لویې لوبې له رقابت څخه ګټه پورته کول غوښتل او اړ و، چې یوه خوا د بلې خوا پر ضد استعمال کړي، او پای مسلمانانو ته خپلواکي ترلاسه کړي.

دا چې مونږ استعمار مشخص کړو، چې سید د فلانکي استعمار پرخلاف و او له بل سره جوړ، غلطه خبره ده. دی چې کله فرانسې ته ولاړ او هلته ورته فرانسویانو پناه ورکړه، نو هغوی هیله درلودله، چې هغوی به له ده څخه د انګلیس استعمار پرخلاف ګټه پورته کړي، خو چې کله یې د العروة الوثقی ژبه ولیدله او د ده فلسفه، نو د زړه له تله پوه شول، چې دا خوځنده انقلابي پخپله د استعمار له فلسفې سره کینه او بغض لري، او ژوند یې د دوی نابودۍ ته وقف کړی دی! پای دوی هم له سید څخه وېره محسوس کړه، او دی یې له خپل هېواد څخه بدر کړ.

اقبال او پان اسلامیزم:

علامه اقبال د پان اسلامیزم په اړه خپل نظر هغه مهال څرګند کړ، کله چې

---

[48] Cabul Precies, p. 46, mentioned Sayyid Jamal ad-Din by Keddie, pp 41-42

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی د انګلیس او هند ترمنځ د دویم ګردي کانفرانس لپاره لندن ته روان و او په لاره کې یې د بمبی له کرانیکل اخبار سره مرکه وکړه او پر پان اسلامیزم اصطلاح یې خبرې اترې وکړې او دا اصطلاح یې لا روښانه کړه. د ده په اند د پان اسلامیزم اصطلاح د لومړي ځل لپاره یو فرانسوي ژورنالیست وکاروله، چې اوس ترې نوم هیر دی، او دا په یو ډول د اروپایي استعمار پر پلویتوبه (یا دوی حق په جانب ګڼل و) و ، چې د لویدیزو هغې ویرې، اسلامي ګواښ، ته راجع وه. هوبهو لکه د اوسنۍ پېر هغې ویرې ته، چې هنتېنګتن د لومړي ځل لپاره پخپله مقاله، د تهذیبونو ټکرونه؟ او بیا په همدې نامه پخپل کتاب کې ورته اشاره کړې، چې د لویدیځ لپاره دوه خطرونه: اسلامي تهذیب او چین دی.

اقبال مخکې زیاتوی، وروسته دا اصطلاح په استانبول کې هغې طوطیې ته ورکړل شوه، چې پروفیسور براؤن یې تردید کړی دی. دا اصطلاح د اقبال له مخې پای د سید جمال الدین د اسلامي نړۍ د یو کولو خوځښت ته وکارول شوه، که څه هم اقبال دلته متذبذب دی، او وایي دا ویل چې سید به دا اصطلاح پخپله کارولي وي او کنه ډېر ستونزمن بریښي. خو اقبال وایي: په ریښتینواله توګه د افغاني دا مشوره، چې افغانستان، ایران او ترکیه دې د یو اروپایي یرغال په بڼه ائتلاف او یا یوځای شي، دې اتحاد دفاعي بڼه درلودله او افغاني په دې برخه کې پر ځای و[49].

یو مهال د اقبال په ژوند کې دا مشهوره کړای شوه، چې اقبال د پان اسلامیزم خپروونکی دی، نو په ځواب کې اقبال غبرګون وښود او د پان اسلامیزم خپرول یې پر هر مسلمان واجب وګڼل، دی وایي: زما د نظمونو په اړه ځینې خلکو دا مشهوره کړې ده او زه یې د پان اسلامیزم تحریک خپروونکی ګڼلی یم. زه د پان اسلامیت اقرار کوم او زما عقیده ده، چې

---

[49] داکتر غلام حسین ذوالفقار. اقبال اور سید جمال الدین افغانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ قوم یو برملرلی راتلونکی لري او کوم مشن، چې د اسلام او زمونږ د قوم دی هغه به خامخا بشپړیږي... زه چې کله هم ډهلی ته راځم نو زما دا عادت دی، چې تل د حضرت نظام الدین اولیا پر مزار حاضري لګوم او هلته نورو قبرونو ته هم ورځم. ما په دې ورځو کې د یوه قبر پر شناخته دا ټکی ولید: «الملک الله» له دې سره د اسلام برم رابرسیره کېږي، چې هغه مهال په اسلامي دولت کې يې درلود. د کومو قومونو او د کوم مذهب، چې اصول دا وي، نو ناهیلي نده پکار او همدا هغه پان اسلامیزم دی، چې خپرول يې پر مونږ واجب دي او زه دا ډول خیالات په خپلو نظمونو کې څرګندوم[50].

افغان جمال الدین، علامه اقبال او پان اسلامیزم:

افغان سید جمال الدین د خپلو هلو ځلو لپاره اسلامي وینښتابې ته ډېر ارزښت ورکړ، د دې موخې لپاره ده نه یوازې دا چې اسلامي نړۍ مخاطبه کړه بلکې د ختیځ ټول قامونه يې هم د عام سیاسي انحطاط ته متوجه کړل او دوی ته يې د غرب پرخلاف د یو کیدلو ټینګار وکړ[51]. په بل اړخ کې اقبال هم، نه یوازې دا چې د خپلو شعرونو له لارې مسلمانان یوې نوې وینښتابې ته رابلل، بلکې ترڅنګ يې «پس چه باید کرد اقوام مشرق» هم وویله.

د علامه اقبال او د افغاني په فکر کې ډېر ورته والی شتون درلود، په یو لحاظ اقبال د جمال سیاسي مرید و؛ ځکه اقبال د جمال د اسلامي اتحاد او د اسلامي نړۍ د وینښتابې نظریه سر ته ورسوله.

---

[50] اقبال. ۱۹۶۳. مقالات اقبال. مرتب عبدالواحد معینی، لاهور. ۱۴۴-۱۴۲مخونه

[51] وګورئ سید جمال الدین افغان اور اقبال د دکتور معین الدین عقیل لیکنه چې په صحیفه لاهور، اقبال نمبر، جولای ۱۹۷۷ کې خبره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید دوکتـور شریعتـي پـر دې بـاور لـري، چـې د سـید جمال او د اقبـال پیژندل فردي نه دي، بلکې د دوی پیژندل د یو مکتب او د یـوې اډیـالوژۍ په توگه دي، چې باید د هغه مهال شرائط پکې پـه نظـر کـې ونیـول شي[52]، دې نظر سره استاد هادي خسروشاهي، چې د ایران اسلامي انقلاب تکـړه لیکونکی دی، هم همغږی دی، دی وایي، د سید د ژوند په اړه بایـد د هغـه مهال سیاسي، اقتصادي، او نړیوال شرائط په نظر کې ونیسو او بیا د سید په اړه تبصرې وکاږو.

د سید جمال الدین د ادعا له مخې دارالاسلام د مغربي آفریقـا د اتلانتیـک سمندر له لمنو رانیـولې د چـین تـر خوشـاله او زرعـي زمکـو پـورې پـراخ و[53] اقبال هم ورته خبره خو د شعر په ژبه لري، دی وایي:

ایــک ہوں مسلم حرم کی پاسبانی کے لیے
نیل کے ساحل سے لے کر تا بخاک کا شغر[54]

سید چې د ملت خبره ورسره وه، سید چـې د پـان اسـلامیزم تحریـک یـې برپا کړی و، سـید پـه دې لار کـې تـر ټولـو وړانـدې غوښـتل، چـې لـومړی مسـلمانان یـو شي، نـوره د شـیعه او سُـني خـبره پرېـږدي، ځانونـه هغـو ښکېلاکگرو او تاړاکگرو ته چمتو کړي، چې تقریباً بشپړه اسلامي نړۍ یې د زبیښناک تر پروسې لاندې نیولې وه.

په همدې تکل پسې ده د ۱۸۹۴ کال شاوخوا په اسـتانبول کـې داسـې هلـې ځلې وکړې، چې د یـووالي نعـره بـه یـې زمزمـه کولـه. پـه دې تـرخ کـې ده

---

۵۲ وگورئ دکتور شریعتي، ما و اقبال، مخ ۴۲

۵۳ Hairi, Abdul-Hadi (1971) "Afghānī on the Decline of Islam", *Die Welt des Islams, New Series*, 13(1/2):121-125

۵۴ اقبال، کلیات اقبال. ۲۶۴مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريباً ۶۰۰ليکونه د اسلامي نړۍ ګوټ ګوټ ته ولېږدول لکه ايران، عربي نړۍ، او هندي علماو ته، او په غبرګون کې يې تر ۲۰۰ليکونه ترلاسه کړل. سيد جمال الدين افغاني دې ټولنې ته د يوې وينا په لړ کې داسې څه وويل:

اسلام لکه يوه بيړۍ ده، چې د محمد ص تر لارښوونې لاندې روانه ده او سواره يې مسلمانان دي. نن ورځ دا بيړۍ په طوفانونو کې راايساره ده او له هره خوا ورته خطرونه متوجه دي. آيا د مسافرو لومړۍ دنده اوس دا ده چې بيړۍ له طوفانه وژغوري؟ او که د مخالفتونو لار خپله کړي او پاى د کښتۍ ډوبولو ته لاره هواره کړي؟؟

ورته خبره اقبال هم لري، اقبال پخپل دې شعر کې فرقه يى تعصب هغه ميوه ګڼي، چې انسان يې له جنته وکښي، دى د شعر په ژبه وايي:

شجر هى فرقه آرايي، تعصب هى ثمر اس كا
يه وه پهل هى جو جنت سې نكلواتا هى آدم كو[55]

سيد وايي: نه به علي او نه به ابوبکر له دې سره موافق شي، چې د ده تر نومونو لاندې دې جګړې وشي[56] ځکه د ده په اند وېش او بېلېدل مسلمانان کمزوري کوي.

اقبال له دې وړاندې ځي، او وايي، آيا د فرقه يى تعصب پرته مونږ پرمخ تلاى شو؟ دى وايي، چېرته فرقه يي وېش دى او چېرته نسلي وېش، آيا د نړۍ د پرمخ تللو همدا تګلاره ده:

فرقه بندي هى كهي اور كهي ذاتى هى
كيا زمين مى پنپنې کې يهي باتى هى

۵۵

۵۶ Kiddie 1972 396

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسلمانانو د ویش په اړه اقبال وايي، چې زمونږ له یووالی زمونږ عزت دی، او زمونږ په بېل والی زمونږ اسارت:

آبرو باقی تری ملت کی جمعیت سے تهی
جب یہ جمعیت گئي، دنیا میں رسوا تو ہوا[57]

اقبال پخپل یو بل شعر کې وايي:

یو تو سید بهي هو، مرزا بهي هو، افغان بهي هو
تم سبهي کچ هو بتاو کې مسلمان بهي هو؟

دکتور منصور عالم، چې د اقبالیاتو یو څیړونکی دی، د دې پورتني شعر په اړه وايي، اقبال د سید ټکی د ذات د استازیتوب لپاره استعمال کړی دی، ځکه په هندي نیمه وچه sub continent کې مسلمانانو له هندي اغیزو څخه اخستلای و. ده د مرزا ټکی د لوړ پوړو چارواکو لپاره استعمال کړ او افغان یې د قومونو، ژبې او قوم د استازیتوب لپاره استعمال کړ[58]. دی زیاتوي دا ټول توپیرونه نااسلامي دي. او کله چې اقبال دا پوښتنه کوي، بتاو مسلمان بهي هو؟ نو له دې څخه موخه یې هغه خلک دي، چې ځانونه پر نورو هممسلمانو ورونو برتر ګڼي[59]

اقبال په خپل یو بل شعر کې د مسلمانانو د یووالی په خاطر د دوی پام څلور ریښتینوالو ته راړوي، چې له امله یې آیا اوس هم ستونزمنه ده چې یو نشو؟ دغه څلور ریښتینوالې: یو خدای، یو قرآن، یو پیغبر، یوه کعبه ده. په جواب شکوه کې دی وايي:

---

[57] اقبال، کلیات اقبال، مخ ۱۹۰

[58] Dr. Mansoor Alam. Iqbal, Quran and Muslim Unity. tolueislam

[59] تېر ماخذ

(c) ketabton.com: The Digital Library

منفعت ایک ہے اس قوم کی نقــصان بھی ایک
ایک ہی سب کا نبی دین بھی ایمـــاں بھی ایک
حـــــــرم پاک بھی اللہ بھی قـــران بھی ایک
کچھ بڑی بات تھی ہوتے جو مسلمان بھی ایک

په پورته شعر کې، اقبال د مسلمانانو ګټه تاوان یـو بـولي، او وایـي، کعبـه، نبي اخرالزمان، خدای، او قران ټول یو دی، خو مونږ ولې نه؟؟
اقبال په خپل یو بل شعر کې د اسلامي هېواد او د اسلامي امت جوړښت د وطن پولې نه بولي، بلکې پـه دې اړه د محمـد عـربي ثنـاخوان دی، چـې د اسلامي ملت د جوړښت عنصر یې وطن نه دی ګرځولی:

نرالا سارے جہاں سے اس کو عرب کے معمار نے بنایا
بنا ہمارے حـــــصار ملت کی اتحاد وطن نہیں ہے[60]

اقبال پخپل یو بل شعر کې د اسلامي امت او غربي قام سره پرتلنـه کـوي، چې د غربي قام جوړښت پر وینې، ژبـې، او نسـل بانـدې جـوړ شـوی دی. ترځنګ یې مسلمانانو ته مشوره او نصحیت کوي، چـې ځـان او خپـل ملـت له غربیانو سره مه پرتله کوئ، ځکه زمونږ د ملت جوړښت محمد عربي پـه یوه خاص ډول کړی دی، لکه څرنګه چـې اقبـال پورتـه هـم وایـي، زمـونږ د اتحاد حصار وطن نه دی، او دلته په دې لاندې شعر کې وایي، چـې زمـونږ د ملت جوړښت د مذهب پر بنسټ اینبودل شوی دی، او له همدې ځـواک ځخه به پیاوړی او ځواکمنه وي، دی وایي:

60) اقبال، کلیات اقبال، مخ ۱۳٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

اپنـی ملـت پـر قیـاس اقـوام مغـرب سـے نـہ کـر
خـاص ہـے ترکیـب مـیں قـوم رسـول ہاشـمی
ان کـی جمعیـت کـا ہـے ملـک و نسـب پـر انحصـار
قـوت مـذہب سـے مسـتحکم ہـے جمعیـت تـری[61]

اقبال په خپل یـو بـل شعر کې وایـي، چې د وینې او رنګ پـر بنسټ د« نشنلیزم» او «ریسیزم» بوتان مات کړئ، او په یوه داسې ملت کې ځان راجذب کړئ، چې نور نو پکې څوک نه ایرانی پاتې شي، نـه تـورانی او نـه افغانی:

بتـان رنـگ و خـوں کـو تـوڑ ملـت مـیں گـم ہوجـا
نـہ تـورانی رہـے بـاقی، نـہ ایرانـی، نـہ افغـانی[62]

افغان سید جمال الدین پخپله یوه مقاله، اسلام ولې کمزوری شو، کې لیکي:

که اوسمهال د مسلمانانو حالاتو ته نظر کړو او له پخواني حالاتو سره یې پرتله کړو او پرمختګ او تنزل یې معلوم کړو.. ، نو نني مسلمانان تقریباً شپږ سوه کروړه دي، یانې دوه زره چنده له هغو مسلمانانو ډېر دي، چې د هېوادونو په فتحو کې یې برخه درلودله او د اسلامي مملکت پولې یې چین ته رسولې وې... له بده مرغه د اوسنیو مسلمانانو اموال مسلوب دي، او داسې ورځ نشته چې پردي یې پر ځمکو یرغال رانه وړي. یا للمصیبة! دا څه حال دی؟ مصر، سوډان او هند انګریزانو قبضه کړی

---

[61] اقبال، کلیات اقبال، مخ ۲۴۸
[62] اقبال، کلیات اقبال، مخ ۲۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، مراکش، تونس، او الجزائر د فرانسې تر تسلط لاندې دی، جاوه او او نورې جزیرې هالند لاندې کړې دي.... آه دا څه ستره فاجعه ده! څه باید اوشي؟ له کومه ځایه یې پیل کړو؟ پرته له دې چې ووایو: ان الله لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بانفسهم[63].

ورته خبرې علامه اقبال هم پخپل شعر کې کړې دي:

لُرد مغرب آن سراپا مکر و فنّ   اهـــل دیــــن را داد تعلـــیم وطــــن

او به فکر مرکز و تو در نفاق   بگـذر از شـام و فلسـطین و عـراق

تو اگر داری تمیز خوب و زشت   دل نبندی با کلوخ و سنگ و خشت

چیست دین؟ برخاستن از روی خاک   تــا ز خــود آگــاه گــردد جــان پــاک

می نگنجد آنکه گفت اللّه هُو   در حـــدود ایـــن نظـــام چارســـو

پَرِّ گه از خاک و برخیزد ز خاک   حیـف اگـر در خـاک میرد جان پـاک

گر چه آدم بر دمید از آب و گل   رنگ و نم چون گل کشید از آب و گل

حیف اگر در آب و گل غلتد مدام   حیــف اگــر برتــر نپـرّد زیــن مقــام

گفـت تـن: درشـو بـه خـاک رهگـذر   گفت جان: پهنای عــــالم را نگر

جان نگنجد در جهات ای هوشمند!   مرد حُرّ بیگانه از هر قید و بند

حُـر ز خـاک تیـره آیـد در خـروش   زانکـه از بـازان نیایـد کـار مـوش[64]

---

[63] دکتر حکیمه دبیران، جمال سید جمال در آیینه شعر اقبال، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران-بهار و تابستان ۱۳۷۹، مخونه ۲۷۳- ۳۰۳

[64] اقبال، جاویدنامه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو ژباړه:

اوګــوره شــاطر تــه د مغــرب چــې لــوی عیــار دی
جـال کښـې د وطـن ئـې راګیـر کـړی هـر دینـدار دی

هغــه دی پــه فکــر د مرکــز، تــا کښــې نفــاق دی
لـرې کـړه دا خیـال چـې «دغـه شـام دغـه عـراق دی»

پـوه کـړه ځـان پـه دې کـه تـه تمیـز لـرې سـپیڅلی
تـــا پـــه خـــاورو ګټـــو پـــورې زړه ولـــې تړلـــی

دیـن څـه دی؟ خـو دا، چـې ځـان د خـاورو نـه بـالا کـړه
روح دې د دخپـل ځــان د معرفــت سره آشــنا کــړه

څــوک چــې الله هُــو وایــي هرګــز نــه حصــاریږي
غــه پــه دې څلــور ګوټــه دنیــا کښــې نــه ځــائیږي

خــاورو نــه پیــدا وابنــه، لــه خــاورو پــه هــوا شي
حیـف دی کـه سـپیڅلی روح پـه خـاورو کـې فنـا شي

څــو کــه ظــاهر شــوی دی آدم د آب و ګــل نــه
ګـل غونـدې کـه اخـلي رنـګ او نـم د آب و ګـل نـه

حیف دی چې دې تـل پـه آب و ګـل کښـې راحصار شي
ښــایي چــې لــه دې مقامــه پورتــه پــه رفتــار شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــن وائـــی مـــادی ئـــې، د مـــادي سره یـــار اوســـه
روح وایـــي جهـــان دې بـــې کنـــار، بـــې کنـــار اوســـه

نـــه ځـــائیږي روح پـــه جهـــاتونو کښـــې هـــوش منـــده
ځـــر خـــو بیګانـــه وي تـــل لـــه هـــره قیـــده بنـــده

ځـــر پـــه تـــورو خـــاورو کـــې ژونـــدون کـــولی نـــه شي
خـــاورې د منـــږګ غونـــدې بـــازان لړلـــی نـــه شي[65]

اقبال لـه افغـان جمال الـدین نـه دومره اغیـزمن و، چې د اقبالیـاتو د یـو څیړونکي دکتور معین الدین عقیل په اند یې په جاویدنامه کې د اسلام د تصوراتي نظریه د سید جمال الدین افغـان لـه لارې وړانـدې کـړه[66]. پورتـه یې دا شعر هم د سید جمال الدین په ژبه ویلای دی[67].

دا چې اقبال له سید نه څومره اغیزمن و، په لاندې برخه کې به یې ولولو.

((جمال)) د ((اقبال)) په فکر او شعر کې

سید؛ د وړو وړو جمال الدینو جوړونکی:

علامه اقبال د جواهر لعل نهرو د یو لیک په ځواب کې د سید جمال الدین په اړه ولیکل:

د مولانا سید جمال الدین افغان شخصیت څه بـل ډول و، د قـدرت کارونـه

---

[65] د اقبال جاویدنامه (پښتو ژباړه) د امیر حمزه شنواري له قلمه. اقبال اکیډمي کراچی، پیښور پبلک آرټس، ۱۹٦۷، مخونه ٦۸-٦۷

[66] دکتور معین الدین عقیل. سید جمال الدین افغان اور اقبال. اقبال ریویو: جمال الدین نمبر.

[67] وګورئ په جاویدنامه کې د اقبال او د ده پیر رومي سره د جمال الدین افغانی او حلیم پاشا مرکه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم عجب دي، زمونږ د زماني پر مذهبي فکر او عمل تر ټولو زيات پرمختللي مسلمانان په افغانستان کې زيږيږي. جمال الدين د اسلامي نړۍ په ټولو ژبو پوهيده، په فصاحت او بلاغت کې ماهر و، د ده بې قراره روح به په اسلامي نړۍ کې له يوه سره، بل ته سفر کاوه او ده په ايران، مصر او ترکيه کې د لوړو وړتياوو خاوندان اغيزمن کړل. زمونږ د مهال ځينې ستر علما لکه مفتي عبده او د نوي کهول ځينې کسان، چې وروسته سياسي مشران شول لکه د مصر زاغلول پاشا، د همده د شاګردانو له جملې څخه ول. سيد ډېر کم وليکل خو ويې ويل ډېر! او له دې لارې ده له هغو خلکو څخه چې ده ته نېژدې ول واړه واړه جمال الدين جوړ کړل.[68]

سيد؛ د اقبال د مهال ستر مجدد، ستر ختيځوال او ستر مسلمان:

اقبال د علامه جمال الدين افغاني په اړه پر خپل هغه خط کې چې د جواهر لعل نهرو د ليک په ځواب کې يې لېږدولی و، ليکي:

بيا هم زمونږ د مهال هيڅ چا هم دومره د اسلام په روح کې دومره ګرمي ونه زيږوله لکه څومره چې ده وزيږوله. د ده روح اوس هم د اسلام لپاره ناقلاره دی او څوک نه پوهيږي، چې انتها به يې پر کوم ځای وي.[69]

په همدې ليک کې اقبال وړاندې د سيد په اړه وايي:

زما په نېژد په اوسمهال کې که څوک د مجدد وړ دی، نو هغه يوازې سيد جمال الدين افغاني دی. د مصر، ايران، ترکيې، او د هند د مسلمانانو تاريخ به که څوک ليکي نو تر ټولو وړاندې به د عبدالوهاب نجدي او وروسته به د جمال الدين افغاني يادونه اړينه کوي. وروستی کس په اصل

---

[68] اقبال حرف اقبال مرتبه لطيف احمد شيروانی ثناء الله اينډ سنز لاهور ۱۹۵۵ مخونه ۱۴۶

[69] اقبال حرف اقبال مرتبه لطيف احمد شيروانی ثناء الله اينډ سنز لاهور ۱۹۵۵ مخونه ۱۴۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د مسلمانانو د ویښتابې بنسټ ایښودونکی دی[70]

علامه اقبال د سید جمال الدین پرتلنه لـه شاه ولي الله سره کـوي، او د ده د علم او کمال په اړه لیکي:

مونږ مسلمانانو ته یو ستر کار راپېښ دی، پر مـونږ فـرض ده، چـې بـې لـه تېره (ماضي) د تښتیدلو، مونږ پر اسلام د یوه نظام پـه اړه لـه سره فکـر او غـور وکـړو. دا غالباً شـاه ولي الله و، چـې تـر ټولـو وړانـدې یـې د یـو روح ویښتابه محسوسـه کـړه، خـو د دې سـترې فریضـې حقیقـي ارزښت او د وسعت کچه چې چاته معلومه وه، هغه سید جمال الـدین افغـاني و، چـې د اسلام په حیات ملي او حیات ذهني تاریخ کې تر ټولو ژور لیـدونکی و، او د انسـانانو او د دوی دعـاداتو او خصـائلو پـه اړه یـې ښـه تجربـه لرلـه. د ده «مطمع نظر» ډېر پراخ و او د ده لپاره دا څه ستونزمن کـار نـه و، چـې د ده ذات د تېر او د راتلونکي ترمنځ یوه ژوندۍ اړیکه جوړه شوې وای. که د ده زیارونه یوازې پر دې خبرې متمرکـز شـوي وای، چـې اسـلام پـه څـه ډول انسانانو تـه د عمـل او ایـمان تلقـین کـړی دی؟ د ده نوعیـت څـه دی؟ نـو اوس به مونږ مسلمانان پر خپلو پښو ډېر ټینګ ولاړ و[71]

((جمال)) د((اقبال)) په شعر کې:

د میر عبدالصمد خان په اند علامه اقبال د سـید جـمال الـدین افغـانی ثنـا ویونکی و او ده به دی د مولانا رومي ترڅنګ خپل سیاسي لارښود ګڼـه[72].

اقبال په خپل کتاب جاویدنامه کې د جمال یادونه په څه دا ډول کوي:

عــــالمې در ســــینهء مــــا گــــم هنــــوز
عــــالمې در انتظــــار قــــم هنــــوز

---

[70]

[71] اقبال، تشکیل جدید الهیات اسلامیه، اردو ترجمه، نذیر نیازی، بزم اقبال، لاهور، ۱۹۸٦، مخ ۱۴٦ د اکرام الله شاهد له کتاب څخه واخستل شو.

[72] میر عبدالصمد خان، اقبال و افغان، یونیورستی بک ایجنسی: خیبر بازار پیښور

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــالمې بـــې امتيـــاز خـــون و رنـــگ
شـام او روشـــن تـــر از صـــبح فرنـــگ

لا يـــزال و اردتـــش نـــو بـــه نـــو
بـــرگ و بـــار محکماتـــش نـــو بـــه نـــو

بـــــاطن او از تغيــــر بــــې غمـــــې
ظــــاهر او انقــــلاب هـــــر دمـــــې

انـــــدرون تســـــت آن عــــالم نگـــــر
مـــې دهـــم از محکـــمات او خـــبر[73]

د اقبال يو تخيلي سفر او له سيد جمال الدين افغاني سره کتنه!

په جاويد نامه کې علامه اقبال د خپل هيرو رومي ترخنګ په يو فکري او روحاني سياحت وتلی دی، او د تېر (ماضي) د مذهب، فلسفې، سياسي لاربنودانو، او د ادبي خوځښتونو له داسې اتلانو سره يې په يوه داسې دره کې ليدلي، چې هلته په انساني تاريخ کې د بشر د پښو پل هېڅمهال هم نه دی رسيدلی او نه يې د پښو خپ اوريدل شوی دی[74]. دی هلته له

---

[73]اقبال، کليات اقبال (جاويدنامه)، فارسی، خصوصی ايډيشن: اقبال اکيډمی پاکستان، لاهور، ۱۹۹۰. د مير عبدالصمد خان، اقبال و افغان، يونيورستی بک ايجنسی: خيبر بازار پيښور. څخه په منني واخستل شو.

[74]ماخوذ از "نقوشِ اقبال" دوسرا ايڈيشن- مطبوعہ مجلس تحقيقات و نشرياتِ اسلام،لکهنو- 1972ء

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان سید سره ګوري، او هلته د هغه په اقتداء کې دوه رکعته لمونځ کوي، چې دی یې ستر طاعت بولي. د دې ملاقات په اړه لاندې د اقبال د شعر پښتو، چې امیر حمزه بابا ژباړلې ده، ولولئ:

د جمال الدین افغاني او د سعید حلیم پاشا د روحونو زیارت

دا یــو مــوتې خــاوره وړانــدې لاړه پــه فضــا کښــې
تــګ پــه تــګ د خپلــې تجلــۍ پــه تماشــا کښــې

یــا خــو زه ګیــر شــوی یــم پــه دام د هســت و بــود
یــا زمــا پــه دام کښــې، راګیــر شــوی دی وجــود

څیــره پــه فلــک کښــې او دا چــاک بــه وي لــه مــا نــه
زه یــم لــه افلاکــو کــه افــلاک بــه وي زمــا نــه

یــا خــو دې فلــک زمــا ضــمیر دی راګیــر کــړی
یــا زمــا بېــدار ضــمیر فلــک دی را زېــر کــړی

پوه نه یم چې څه دي؟ څنګ دي؟ عقل مې حېران دی
زه یــم پــه جهــان کښــې کــه پــه مــا کښــې دا جهــان دی

لاړمــه روان شــومه پــه پــر شــوم بــل آســمان تــه
لاړم ور داخــل شــومه یــو بــل نــوي جهــان تــه

دې جهــان کښــې هــم غرونــه، دشــتونه، بحــر او بــر وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا زمـــونږ د خـــاورو لـــه دنيـــا ديرينـــه تـــر وو

داســې يــو جهــان چــې د ابــرک نــه جــوړ پيــدا وو
لاس نـــه د آدم تـــر اوســـه پـــټ پـــاتې تنهـــا وو

نـــه وو پـــه تختـــه ئـــې د وجـــود لا څـــه نقشـــونه
نــه وو څــوک چــې کــړی ئــې پــه فطـرت اعتراضـونه

مـا وئيـل رومـي (رح) تـه چـې دا څنګـه ښـه صـحرا ده
څـه ښـکلی پـه غـره کښـې رواني ئـې د دريـا ده

ورک د دې دنيـا نـه چـې د ژونـد همـه نشـان دی
بيـا راځـي لـه کومـه، دغـه غـږ چـې د آذان دی

وی راتــه رومــي (رح) چــې «دا مقــام د اوليــاء دی
دا جهـــان زمـــونږه د دنيـــا سره اشـــنا دی

کـــوم وخـــت چـــې آدم وو د جنتـــه راوتلـــی
پـاتې وو دوه ورځـې، دې عـالم کښـې غـم ځپلـی

دا بختـــور ځـــای دی، بختـــور ئـــې زائـــران دي
واړه صـــاحبان د مقامـــاتو دي پاکـــان دي

پـــاک خلـــق راځـــي لکـــه فضـــيل او بـــو ســـعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه عارفـــــان لکــــه جنیـــــد او بایزیـــــد

پاځـه چـې دا نمـونځ د جماعـت خـو پـه لاس راشي
دا سـوزو ګـداز څـه یـو سـاعت خـو پـه لاس راشي»

ورغلـــو، کتـــل مـــو، دوه ســـړی وو پــــه قیـــام
تُـــرک ئـــې مقتـــدي وو، افغـــاني ئـــې وو امـــام

پـیر د روم چـې تـل وي پـه حالـت کښـې د حضـور
مـخ ئـې شـو روښـانه پـه ډېـر ذوق او پـه سرور

وی چـې «مشرـق داسـې دوه نـور نـه دي زیـږولي
نـوک ئـې د تـدبیر چـې زمـونږ غـوټې پرانسـتلي

دا جـــمال الـــدین دی چـــې ســـید دی د ســـاداتو
ژونـــد ئـــې د ګفتـــار نـــه حاصـــل کـــړی کائنـــاتو

دا دویـــم د تُرکـــو دی ســـالار حلـــیم دردمنـــد دی
فکـــر د هغـــه د خپـــل مقـــام پـــه څېـــر بلنـــد دی

دوه رکعتـــه دوی سره کـــول عظـــیم طاعـــت دی
اوګنـــړی خـــو کـــار دی چـــې بـــدل ورلـــه جنـــت دی»

ښـه ښـکلی قـرأت د دې سـپین ږیـري بـلا نـوش

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ئــې چــې والــنجم او هغــه دشــت ورتــه خــاموش

دا رنگــې قــرأت وي چــې خلیــل وربانــدې مســت شي
بیــا ســپیڅلی روح د جبرائیــل وربانــدې مســت شي

زړه پــرې د ســینو دننــه مســت شي نــاقلار شي
شــور د الاالله پــرې لــه قبرونــو رابیــدار شي

تــور لــوگي لــه هــم یــو اضــطراب د شــعلې ورکــړي
زړه لــه خپلــه ســوزه د داؤد پــه شــان خــبر کــړي

هــر هغــه چــې غیــب وي لــه قرأتــه ئــې عیــان شي
واړه رابښــــکاره تـــرې حکمتونـــه د قـــرآن شي

پـــس لـــه نمونځـــه زه لـــه خپلـــه ځایـــه پاڅېدمـــه
ښــکل مــې کـړل لاســونه د هغــه چــې ورغلمــه

وی ورتــه رومــي چــې «دا بخــری جهــان گــرد دی
پټ د ده پــه زړه کښــې یــو جهــاد د ســوز او درد دی

ډوب دی پــه خــودي کښــې د خپــل ځــان پــه ننداره دی
چــا تــه ئــې خپــل زړه ورکــړی نــه دی آزاده دی

کانــدې پــه لټــون د کائنــات کښــې ډېــر مښــود

(c) ketabton.com: The Digital Library

څکــــه لــــه شــــوخۍ زه ورتــــه وایــــم زنــــده رود»[75]

پایله:

په دې مقاله کې مونږ ولوستل، چې د پان اسلامیزم اصطلاح په لومړي ځل په اروپایي مطبوعاتو کې وکارول شوه، د اقبال او د نورو مسلمانانو لیکوالانو په اند دا اصطلاح دوی اسلامي خطر ته راجع وبلله، چې غربي لیکوالان هم ورسره موافق دي.

دا چې د پان اسلامیزم تحریک ولې په نولسمه پیړۍ کې سراعیت وکړ، د دې ترشا د هغه مهال د اسلامي نړۍ جیو-پولیتیکي بدلونونه ول، چې اسلامي هېوادونه به پکې یو تر بله د اروپایي استعمار د غاړې غړوندي ته ولیدل، او خپله د مسلمانانو وروسته والی هم و.

دې طوفاني سیلاب ته دوه کسان ودریدل، یو د ترکیې سلطان عبدالحیمد ثاني او بل ستر سید جمال الدین افغان.

سلطان د سیاسي ګټو او د یو ډیپلوماتیک فشار لپاره پان اسلامیزم راخپل کړ او د رفارم برخې ته یې د شک په سترګه وکتل؛ خو په بل اړخ کې سید د یوې انقلابي طرحې سره رامخته شو، غوښتل یې چې اروپایي ښکیلاکګر او تاړاکګر له دې سیمې څخه وشړي. د ده د پان اسلامیزم طرحه پراخه وه، یوازې د استعمار تر شړلو پورې محدوده نه وه. د ده د پان اسلامیزم فلسفه په دې ټکو کې خلاصه کېدای شي: آزادي، رفارم، او یووالی!

هغه څه چې سید د خبرو اترو له لارې ویلي دي، هماغه اقبال د خپل شعر له لارې ویلي دي، که څه هم اقبال په لومړي سر کې د اجتهاد پر خلاف

---

[75] د اقبال جاویدنامه (پښتو ژباړه) د امیر حمزه شنواري له قلمه. اقبال اکیډمي کراچۍ، پیښور پبلک آرټس، ۱۹۶۷، مخونه ٦٦-٦٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

و، خو وروسته يې تر ټولو زيات پلوی شو، او دا بيا پخپل ځای دا راښکاروي، چې دی هم د رفارم غوښتونکی و.

ده نشنليزم له يو نوی خدای سره تشبيه کړ، چې مسلمانان يې په شرک کې اخته کړې دي[76] او مسلمانانو ته يې وويلې، چې د رنګ او نسل پر بنسټ توپير پر مونږ حرام دی، ځکه مونږ ټول يو يو، د دې تر څنګ يې مسلمانانو ته دا نصحيت هم وکړ، چې له مرکز څخه جدايي مرګ ده[77] او له کله نه چې مونږ جدا شوي يو، له يوه بله لرې شوي يو، نو زمونږ عزت تللی دی، زمونږ عزت له جمعيت څخه دی، نه له جلا کېدلو څخه[78]. پای اقبال خپله پان اسلاميستي تګلاره او خپل وطن ټوله اسلامي نړۍ بللې[79] چې ګټه او تاوان يې يو دی[80] . افغان جمال الدين پر اقبال لاهوري ژوره اغيزه ښندلې ده، دی جمال ته ډېر ارادتمند لری او د رومي ترڅنګ يې خپل سياسي پير ګڼي.

---

[۷۶] ان تازه خداو می سب سې بڑا وطن هی

[۷۷]قوموں کے لئے موت ہے مرکز سے جدائی

[۷۸] آبرو باقی تری ملت کی جمعیت سے تھی
جب سے جمعیت گئی دنیا میں رسوا تو ہوا

[۷۹] ایک ہو مسلم حرم کی پاسبانی کے لئے
نیل کے ساحل سے لے کر تا بخاک کاشغر

[۸۰]منفعت ایک ہے اس قوم کی نقصان بھی ایک

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید جمال الدین افغاني: ستر شخصیت او سپک تورونه

لیکوال

زاهد جلالي[1]

[1] - zahid.jalaly@gmail.com، زاهد جلالي د نړیوال اسلامي پوهنتون، اسلام آباد، د شرعیاتو او حقوقو له پوهنځي فارغ شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سید جمال الدین افغاني: ستر شخصیت او سپک تورونه
لنډیز
مقدمه
د افغاني لنډ ژوندلیک
افغاني د ځان په اړه څه وايي؟
د افغاني صراحت او صداقت
پر شیعه مذهب د افغاني ردونه
پر شیعه مذهب د افغاني ردونه
د نظریې پټولو په اړه د افغاني رایه
د افغاني شاګردان څه وايي؟
د میرزا لطف الله کتاب
د ایرانیت دعوه او رد یې
افغاني او ماسونېزم
د الحاد تور
پای
مراجع

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډیز

علامه سید جمال الدین افغاني [۱۸۹۷-۱۸۳۸م] د ستر شخصیت او اوچتو افکارو له کبله د ځینو مغرضو تر سپکو تورونو لاندې راغلی. دغه مقاله کې د دغو تورونو د ردولو هڅه شوې. د سید جمال الدین له لنډ ژوند لیکه وروسته د خپل ځان په هکله د ده نظر لیکل شوی، چې دا تر ټولو معتبر سند دی. بیا د هغه تورونو د رد له پاره چې وایي افغاني اصلا ایرانی و او ځان یې افغاني معرفي کاوه، د افغاني د رښتینولی په هکله د ده د ځینو معاصرینو نظرونه لیکل شوي. د دې له پاره چې پر ده د تشییع تور رد شي، د تشییع په اړه مو د ده نظر لیکلی او بیا د نظر پټولو په اړه د سید نظر لیکل شوی چې ښکاره شي چې آیا رښتیا هم افغاني خپله نظریه پټاوه او که نظریې یې حقیقت تمثیلاوه؟ له دې وروسته د سید په هکله د ده د مشهورو شاګردانو نظرونه لیکل شوي. بیا د میرزا لطف الله د کتاب او شجرې په تړاو د افغان محققینو او اسلامي مفکرینو نظرونه لیکل شوي. له دې وروسته مو هغه دلایل څېړلي چې افغاني پرې ایراني او شیعه بولي. همدارنګه له ماسونیت سره د افغاني اړیکه، چې پر ده ډېره مهمه نیوکه ده او ډېرو دښمنانو ترې غلطه ګټه پورته کړې، څېړلې او حقیقت یې بیان شوی. ځینې خو سید افغاني آن ملحد ګڼي، که څه هم د دوی نظر عقلا د منلو وړ نه دی، خو بیا هم یو څه پرې لیکل شوي او عموما په ټوله مقاله کې د افغاني پر شخصیت لګېدلي تورونه څېړل شوي او رد شوي.

مقدمه

سید جمال الدین افغاني په ننني نړۍ کې د یوه اختلافي شخصیت په نامه پېژندل شوی. څوک یې ایراني بولي او څوک افغاني.. څوک سني و

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک شیعه.. څوک مسلمان او څوک آن ملحد! د افغاني د شخصیت متضرر کول او بدنامول طبیعي نه، بلکې قصدي دي. دا د معاصرې اسلامي ویښتابه او اسلامپالنې د دښمنانو هیله ده، څو خپلې "نوې استعماري" تمې په حقیقت بدلې کړي او مسلمانان لا هم ویده پاتې شي. عجیبه خو دا ده چې د دوی مغرضه دعوه ځینې متعصب یا ویده مسلمانان هم ترویجوي او غواړي د حقیقت جامه ورواغوندي!

د افغاني له شخصیته د دغو تورونو او وهمونو لرې کول ډېر اړین دي. که څه هم ډېری په دې باور دي چې د افغاني افغانیت یا ایرانیت ثابتول مهم نه دي، ځکه هغه اوس مړ شوی او د هغه د وطن ثابتول څه ګټه نه لري، خو دا پر ځای نه ده. ځکه سید جمال الدین افغاني اوس یو فرد نه، بلکې یو تاریخ دی او د مصري مفکر "محمد جلال کشک" [۱۹۹۳-۱۹۲۹م] خبره، د تاریخ تفسیر کې اختلاف یوازې تاریخي اختلاف نه دی، بلکې دغه اختلاف راتلونکی جوړوي. د افغاني رښتینې څېره ښکاره کول د هغه د شخصیت په مؤثریت کې ډېر مهم رول لري او په راتلونکي نسل کې یې د افکارو پلي کولو ته لار هواروي، خو که افغاني په نړۍ کې د یوه داسې شخصیت په نامه وپېژندل شي چې خپل حقیقت یې پټاوه او ظاهر و اصل یې سره فرق لاره، د ده
ستر شخصیت پر ځمکه غورځوي.

څوک چې افغاني ته ایراني وایي او په نورو تورونو یې متهموي، دا شخصي موضوع نه ده، بلکې دا خلک نه غواړي چې معاصره اسلامپالنه د افغاني پر لیکه و لاره روانه شي، ځکه چې افغاني له اسلامه هغه کلاسیک فهم نه لاره چې دغه "روڼ اندي" یې غواړي. افغاني لومړی شخصیت و چې د حضاري اسلام.. یعنې سیاسي و جغرافیوي اسلام نظریه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړه.[۲] همدا لامل دی چې نن د سیاسي اسلام دښمنان د افغاني شخصیت په مخفي شخصیت، جاسوس، ایراني او نورو تورنو بدرنګوي.[۳] دا سمه ده چې علامه افغاني باید د ستر اسلامي وطن په یوې تنګې سیمې پورې منحصر نه شي. هغه د ټولې اسلامي نړۍ او آن د ټول شرق ستېه ده. له هغه سره د ټولو مسلمانانو غم و.

استعمار تل غوښتي چې مسلمانان په همدې تنګو اختلافاتو کې ګیر او خپل اهداف عملي کاندي، همدا ده چې سید جمال الدین به له مذهبي اختلافاتو کرکه کوله او غوښتل یې امت د اختلاف پر ځای وحدت ته سوق کړي. خو نن نړۍ بدله ده، دغه ستر شخصیت اوس یو تاریخ دی چې د راتلونکي لار جوړوي. د افغاني اصلیت ثابتول ډېر اړین دي، ځکه خو ځینو سترو مفکرینو دې اړخ ته ډېره ځیرنه کړې او ډېر څه یې پرې لیکلي.

د جاپاني "جیونیتشي هیرانو" خبره، افغاني آن یوازې د اسلامي نړۍ شخصیت نه و، بلکې د شرق و غرب اختلاف کې یې له ټولو شرقیانو او آن له هغو شرقیانو دفاع کوله چې په غیر اسلامي ادیانو باوري وو.[4] خو دا هم باید ښکاره وي، چې هغه افغاني؛ حنفي، سني مسلمان و او څه چې یې ویل، هماغسې و. دا د دغه ستر شخصیت د لوړتیا نښه ده، او که یې ایرانیت ومنو، د استاد محمد عماره [پیدایښت ۱۹۳۱م] خبره، دغه دعوه

---

[۲] - کشک، محمد جلال. ودخلت الخیل الازهر. قاهره، الزهراء للاعلام العربي، ۱۹۹۰، درېیم چاپ، ۴۹۹م مخ.

[۳] - ښه مثال یې عیسایي لیکوال لویس جریس دی. لویس ړوند غربپال شخصیت دی او دا چې افغاني د غربپالنې مخالف و او د سیاسي اسلام نظریه یې وړاندې کړې وه، دی یې هم د "الإیراني الغامض في مصر" تر سرلیک لاندې مقاله کې چې ۱۹۸۳ میلادي کال کې خپره شوې، ایرانی او شیعه یې بولي او په دې نظر دی چې افغاني خپل اصل و حقیقت له خلکو پټاوه!

[4] - هیرانو، جیونیتشي. تجدید الفکر الاسلامي في العالم الاسلامي الحدیث. مجله الدراسات العالم الاسلامي، ۲۰۱۱ مارچ، ۳۰م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغاني دروغځنوي او لاره يې مشکوکوي.

افغاني په خپله ويل چې افغان او د کونړ له ساداتو دي.[5] شاګردانو او نورو قريبانو يې هم دا خبره کوله او د افغاني تر غوږو هم رسېدلې وه چې شاګردان يې دی سني و افغان بولي او هغه يې مخالفت نه و کړی بلکې په خپله يې ويل چې افغانی دی او آن قسم يې خوړلی و چې ايرانی نه بلکې افغانی دی، خو له دې سره سره يې ځينې ايرانی شيعه او ځينې يې آن ملحد ګڼي! خو دغه ټولې ادعاوې تر وهمونو ډېر څه نه دي، ځکه د دوی ټولو دلايلو کې يو معقول دليل نه شي موندل کېدای، چې په دې څېړنه کې همدغو ټکو ته ځيرنه شوې او د دواړوو خواوو دلايل څېړل شوي.

د افغاني لنډ ژوندليک

محمد جمال الدين د صفدر[6] زوی دی، د نسب لړۍ مشهور عالم سيد علي ترمذي ته رسېږي. ترمذي د افغانستان په قندز کې زېږېدلی او بونير کې وفات او خښ شوی،[7] استاد حبيبي او مرحوم محمد امين خوږيانۍ وايي چې په کونړ کې په "پير بابا" مشهور دی او خلکو ته د لمر

---

[5] - د افغاني په خپل لاس ليکل شوي اسناد شته چې ځان يې د افغانستان د کونړ ولايت ته منسوب کړی. همدارنګه مرحوم رشتيا صاحب د سيد جمال الدين په هکله ليکلي کتاب کې ليکي چې افغاني په خپله ويل چې زه اړتيا نه لرم چې ځان کوم قوم ته منسوب کړم، زه افغان يم. وروسته دغه موضوع بنه شاربو.

[6] - امام محمد عبده، رشيد رضا، استاد محمد عماره او عموما مصريان د افغاني پلار سيد صفتر يادوي، خو ټولو افغان محققينو سيد صفدر ليکلی.

[7] - حبيبي، عبد الحي. نسب و زادګاه سيد جمال الدين افغاني. کابل، موسسه انتشارات بيهقي، ۱۳۵۵ش، ۲۷م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښېر معلوم دی.[۸] او بیا یې نسب امام حسین بن علي رضي الله عنهما ته رسېږي. سید جمال الدین په ۱۸۳۸م کال کې د افغانستان د کونړ ولایت د اسعد آباد په نامه سیمه کې په یوه بانفوذه سیاسي کورنۍ کې زېږېدلی.[۹]

- دوست محمد خان [۱۸۶۳-۱۷۹۳م] د دوی له کورنۍ د خطر احساس کاوه، نو په اته کلنۍ کې یې له ټولې کورنۍ سره کابل ته انتقال کړل. په لږه موده کې یې تفسیر، حدیث، عقیده، فقه، فلسفه، اصول الفقه، ریاضي، فلکیات، طب او نور مروج علوم ولوستل.[۱۰]
- په لس کلنۍ کې له پلار سره ایران ته لاړ. پلار یې د قزوین مدرسه کې استاد و، دی هم په همدغه مدرسه کې شاگرد شو.[۱۱]
- په ۱۸۴۹م کې د عراق نجف ته لاړ او هلته یې علوم القرآن، حدیث، علم الکلام، فلسفه، منطق، اصول الفقه، ریاضي، فلکیات، طب او نور علوم ولوستل.[۱۲]-
- په ۱۸۵۴م کې د ریاضي او نورو اروپایي زده کړو له پاره هند ته لاړ. څه باندې یو کال د هند په بمبیي او کلکته کې واوسېده.
- بیا په ۱۸۵۷م کې له هنده حج ته لاړ او بیا عراق او ایران ته لاړ. له

[۸] - خوگیانی، محمد امین. حیات سید جمال الدین افغاني. کابل، مطبعه عمومي کابل، ۱۳۳۸ هجري، ٦م مخ.

[۹] - مخزومي، محمد باشا. د افغاني سید جمال الدین خاطرات. کوټه، صدیقي خپرندویه ټولنه، ۲۰۱۳م، دویم چاپ. ژباړه: محمدشاه ارشاد، د م- احساس زمند په زیار، ۳٦-۳۵م مخونه.

[۱۰] - تېر مصدر، ۳٦م مخ.

[۱۱] - عماره، الدکتور محمد. شخصیات لها تاریخ، قاهره، دار السلام، ۲۰۰۸م، ۱۷۲-۱۷۱م مخونه او نسب و زادگاه سید جمال الدین افغاني.

[۱۲] - شخصیات لها تاریخ ، ۱۷۲م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایرانه وروسته بېرته خپل اصلي وطن افغانستان ته راوګرځېده.[۱۳]

- په افغانستان کې یې سیاسي فعالیتونه پیل کړل. دغه وخت کې انګرېزانو د افغانستان داخلي چارو کې لاسوهنه کوله او امیر دوست محمد خان یې د محمد اعظم خان [مړینه ۱۸٦۷م] په مقابل کې راپاراوه. افغاني د محمد اعظم خان ملاتړی شو[۱۴] او د هغه له لورې په مختلفو حکومتي منصبونو کې په دنده بوخت شو، چې آن د لومړي وزیر تر دندې ورسېده. امیر پر سید جمال الدین ډېر باور لاره او په ډېرو سترو موضوعاتو کې یې ورسره مشوره کوله.[۱۵]
- په ۱۸٦۸م کال کې امیر محمد اعظم خان ماته وخوړه، افغاني له ماتې وروسته هم کابل کې پاتې شو او امیر شېر علي خان [۱۸۲۵-۱۸۷۹م] د ده د کورنۍ له ډاره ورته څه ونه شو ویلای.[۱٦]
- په ۱۸٦۹م کې، د محمد اعظم خان له ماتې درې میاشتې وروسته د هند له لارې له افغانستانه واوته.[81] له دې وروسته د سید جمال الدین په ژوند کې نوې مرحله پیل شوه، دا مرحله د امت د ویښولو مرحله وه. له دې وروسته افغاني له یوه ملي شخصیته په اسلامي شخصیت بدل شو او د ټولې اسلامي نړۍ له پاره یې هڅې پیل کړې.[۱۷]
- په هند کې یې له علماو سره ناسته ولاړه کوله. د هند حکومت ورته د ډېرې پاتې کېدو اجازه ور نه کړه. افغاني هم له یوې میاشتې ډېر پاتې نه شو. بیا له هنده مصر ته لاړ، هلته څلوېښت ورځې پاتې شو او په ازهر کې

---

[۱۳] - شخصیات لها تاریخ، ۱۷۲م مخ.

[۱۴] - تېر مصدر، ۱۷۳م مخ.

[۱۵] - زیدان، جرجي. مشاهیر الشرق. مصر، ۱۹۲۲، درېیم چاپ، دویم جلد، ۵۴م مخ.

[۱٦] - شخصیات لها تاریخ، ۱۷۳م مخ. مشاهیر الشرق، ۵۵م مخ.

[۸۱] - مشاهیر الشرق، ۵۵م مخ.

[۱۷] - شخصیات لها تاریخ، ۱۷۳م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې له شاګردانو سره ناسته ولاړه کوله، شاګردانو ډېر خوښاوه او ورڅخه یې وغوښتل چې ځینې کتابونه ورته تدریس کړي. بیا آستانې ته لاړ. په آستانه کې په خلکو کې ډېر مشهور شو، هر څوک د ده پوهې او علم ته حیران وو، شپږ میاشتې نه وې تېرې چې مجلس معارف کې یې غړی کړ. خو د ځینو د سیسو له امله یې له آستانې وشاړه.[18]

- په ۱۸۷۱م کال کې له آستانې بېرته مصر ته لاړ. هلته په تدریس بوخت شو، په خپل جومات کې یې شاګردانو ته کتابونه ویل. خلک د ده له تدریسه ډېر متاثر شول او دی ډېر مشهور شو. خو دا چې افغاني د سیاست علاقه من و، سیاست ته ننوت. د پردیو د لاسوهنې مخالفت یې وکړ. په مصر کې له اته کاله پاتې کېدو وروسته له مصره هم وشړل شو.[19] په مصر کې د افغاني دغه مرحله ډېره مهمه ده. هلته یې له سترو شخصیتونو سره لیده کاته وکړل، د دوی له جملې شیخ محمد عبده [۱۸۴۹-۱۹۰۵م] و چې وروسته یې په فکري مبارزې کې شریک او مهم شاګرد شو. همدلته افغاني د فلسفې، کلام او منطق کتابونه شرحه کړل او ځینې اخبارونه یې هم تاسیس کړل.[20]
- په ۱۸۷۹م کې هند ته لاړ، د حیدر آباد په دکن کې مېشت شو او "حقیقت مذهب نیچیري[21]"[22] کتاب یې همالته په فارسي ژبه ولیکه.[23] افغاني درې کاله هند کې د بندي په څېر اوسېده.

---

[18] - مشاهیر الشرق، ۵۵م مخ.

[19] - تېر مصدر.

[20] - شخصیات لها تاریخ، ۱۷۵م مخ.

[21] - رزاقي، شاهد حسین. سید جمال الدین افغاني. کابل، مستقل خپرندویه ټولنه، ۱۳۸۸ لمریز، ژباړن، عبد المالک همت، ۹۲م مخ.

[22] - دغه کتاب په "الرد علی الدهریین" مشهور دی.

[23] - مشاهیر الشرق، ۵۷م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په ۱۸۸۲م کې چې انګرېزانو مصر اشغال کړ، افغاني ته یې د وتلو اجازه ورکړه. افغاني په کال ۱۸۸۳م کې پاریس ته لاړ. دغه وخت کې یې مشهور شاګرد محمد عبده بیروت ته تبعید شوی و. نو محمد عبده ته یې لیک واستاوه او ورځخه یې وغوښتل چې پاریس ته لاړ شي. پاریس کې له محمد عبده سره یو ځای شو او د "عروه الوثقی" مشهوره جریده یې جوړه کړه. په دغه مجله کې افغاني د اسلامي نړۍ د ویښتابه هڅې کولې او انګرېز استعمارګر یې راته، نو د انګرېزانو له سخت مخالفت سره مخ شو او له اتلسمې ګڼې وروسته بیا چاپ نه شوه. د مجلې لومړۍ ګڼه د ۱۸۸۴م د مارچ پر دیارلسمه نېټه خپره شوه او وروستۍ یې د همدغه کال د اکتوبر پر شپاړسمه نېټه خپره شوه.[۲۴]
- افغاني په اروپا کې تر ۱۸۸۶م کال پورې پاتې شو. دغه موده کې یې د پاریس په مختلفو جریدو کې لیکنې خپرې کړې او له مشهور فیلسوف ارنست رېنان [۱۸۹۲-۱۸۲۳م] سره د علم او ایمان پر موضوع فلسفي بحثونه وکړل. رینان د افغاني په ستاینه کې وویل چې داسې ګومان مې کاوه لکه ابن رشد [۱۱۹۸-۱۱۲٦م] او ابن سینا [۱۰۳۷-۹۸۰م] چې مخامخ وینم![۲۵]
- په ۱۸۸٦م کال کې د ایران پاچا ناصر الدین شاه [۱۸۹٦-۱۸۳۱م] ایران ته وروغوښت. ناصر الدین شاه د افغاني تود هرکلی وکړ او په لوړو منصبونو یې مقرر کړ. د افغاني شخصیت او کړنو خلک متاثر کړل، شاه له دې تاثره وډار شو او له سید جمال الدین سره یې وضعه سپېره کړه،

---

[۲۴] - عماره، الدکتور محمد. جمال الدین الافغاني، موقظ الشرق وفیلسوف الاسلام. قاهره، دار الشروق، ۱۹۸۸م، دریم چاپ، ٦۹م مخ.

[۲۵] - جمال الدین الافغاني، موقظ الشرق وفیلسوف الاسلام، ۷۱م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغاني پوه شو، نو اجازه يې ترې واخيسته او د روسيې پر لور روان شو.[۲۶]

- په ۱۸۸۷م کال کې سيد جمال الدين روسيې ته لاړ.[۲۷] په روسيه کې يې له سترو شخصيتونو سره وکتل او د اسلامي نړۍ په هکله يې مختلفې مقالې خپرې کړې. د افغاني لوړ شخصيت او قوي جذابيت دلته هم ډېر خلک پرې ورټول کړل. ډېرو خلکو ترې ډېر څه زده کړل. د مثال په توګه مشهور تاتاري مجدد عالم رضا الدين بن فخر الدين [۱۹۳۶-۱۸۵۸م] ځان د افغاني مريد باله او ويل به يې چې افغاني په ډېرو حقايقو وپوهاوه.[۲۸]
- په ۱۸۸۹م کې پاريس ته د نندارتون د پرانستلو له پاره رهي شو. په ميونيخ کې يې له ناصر الدين شاه سره وکتل. هغه ايران ته وباله، ده له ګيلې سره بلنه ومنله.[۲۹] ايران ته له تلو مخکې يې روسيې ته لنډ سفر وکړ او په ۱۸۹۰م کې ايران ته ورسېد.[۳۰]
- ايران کې يې بيا له شاه سره اختلافات رامنځ ته شول. افغاني د تلو له پاره اجازه وغوښته خو شاه اجازه ورنه کړه. بيا هلته اووه مياشتې پاتې شو او د اوسېدو پر مهال يې ځينې مقالې هم وليکلې. په ۱۸۹۱م کې يې افغاني په ډېرې بې احترامۍ او سپکاوي له ايرانه وشاړه. د شړلو پر مهال يې لونګۍ پر ځمکه وغورځوله، په ډېر يخ او د مرض په حالت کې له ايرانه

---

[۲۶] - د افغاني سيد جمال الدين خاطرات، ۶۷-۶۶م مخونه.

[۲۷] - "ضمير بن ادهم اشهابي" روسيې ته د افغاني د سفر کال ۱۸۸۸م ښيي خو استاد محمد عماره په "موقظ الشرق و فيلسوف الاسلام" کې ۱۸۸۷م کال يادوي. دلته د استاد عماره تاريخ ليکل شوی، ځکه هغه د سيد جمال الدين د ژوند و آند متخصص دی او آن مياشت و ورځ هم ورسره ليکي.

[۲۸] - اشهابي، ضمير بن ادهم. الکلام عن اصل السيد جمال الدين الافغاني في بعض المراجع الروسيه.

http://www.iranoworld.ir/alafghani/texts/SJ_1_5_Shahabi.pdf

[۲۹] د افغاني سيد جمال الدين خاطرات، ۶۹م مخ.

[۳۰] - جمال الدين الافغاني، موقظ الشرق و فيلسوف الاسلام، ۷۴م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وشاړه.[۳۱]

- بیا لندن ته لاړ او هلته یې عموما استبداد او خصوصا د ایران حکومت سخت راټه. د ایران شاه له سلطان عبد الحمید [۱۸۴۲-۱۹۱۸م] څخه وغوښتل چې آستانې ته یې وغواړي، څو دوی یې له مقالو او تبلیغاتو په امان شي. همداسې وشول، سلطان عبد الحمید افغاني استانې ته وروغوښت. افغاني په ۱۸۹۲م کې آستانې ته لاړ او هلته د آزاد بندي په څېر اوسېده.[۳۲]
- د ۱۸۹٦م په وروستیو کې په سرطان مرض اخته شو. بالآخره د ۱۸۹۷م کال د مارچ په نهمه نېټه له دې فاني نړۍ د تل له پاره رهي شو.[۳۳]
- په ۱۹۴۴م کال کې افغان ډپلوماتانو له ترکي حکومت سره مذاکرات وکړل او له ځینو مخالفتونو سره یې ترکي حکومت پر دې قانع کړ چې د افغاني جسد له ترکیې افغانستان ته رانقل کړي. کله چې ترکانو ومنله، افغان حکومت د دغه ستر نابغه جسد په ډېر استقبال د کراچۍ له لارې کابل ته انتقال کړ. جسد چې به یې هر چېرته ورسېده، پر لار به زښت ډېر خلک د درنښت له پاره راوتلي وو او په څو ځایونو کې یې د جنازې لمونځ هم وشو. د افغانستان د وخت لومړی وزیر له خپلې کابینې سره د کابل پر دروازه ولاړ وو. جسد یې د کابل پوهنتون په محوطه کې د لومړي وزیر په لاس په داسې حال کې وسپارل شو د چې افغان حکومت واړه او غټ مسؤولین حاضر وو.[۳۴]

---

[۳۱] - تېر مصدر، ۷٦م مخ.

[۳۲] - تېر مصدر، ۷۸-۷۹م مخونه.

[۳۳] - مشاهیر الشرق، ۵۹م مخ.

[۳۴] - افغاني، سعید. د شرق نابغه. کابل، بیهقي کتاب خپرولو مؤسسه، ۱۳۵۵ش، ۲۲م مخ او نړیوال، رزاقي. علامه سید جمال الدین افغان د پوهې او آزادۍ علمبردار. کابل، بیهقي کتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغاني د ځان په اړه څه وايي؟

سيد جمال الدين افغاني تريخ او صريح سړی و، هېڅ کله يې دروغ نه ويل. هر چېرته يې حقيقت ښکاره کړی او ډېرو ځايونو کې د حقيقت ښکاره کول ورته زښت ډېر مشکلات هم زېږولي، آن زنداني کېدل يې او د ځينو له نظره د همدغه صراحت او حق ويلو له امله وژل شوی. خو ځينې خلک يا د اسلام دښمنۍ له امله يا د ساده ګۍ او يا د تعصب له مخې د افغاني صداقت او صراحت ردوي او سيد جمال الدين ايراني بولي. په داسې حال کې چې افغاني په خپله صراحتا ويلې چې د افغانستان د کونړ ولايت د ساداتو دی. هغه ځان حنفي مذهبه سني باله. آن په خپل لاس ليکل شوي اسناد يې هم شته چې ځان يې د کونړ له ساداتو معرفي کاوه.
افغاني د ځان په هکله وايي: "شرق او شرقيانو ته مې وکتل، افغانستان لومړی ځای و چې زما توجه يې جلبه کړه، او دا لومړی ځای دی چې زما بدن يې پر خاورې لګېدلی، بيا هند و -چې عقل مې په کې مثقف شو-، بيا ايران د ګاونډيتوب او اړيکو له مخې..."[35] په دغه وينا کې افغاني ښکاره وايي چې د افغانستان دی او ايرانيان -چې پر افغاني دعوه کوي- خپل ګاونډيان ګڼي. افغاني بيخي ښکاره خبره کړې او هېڅ د شک و شبهې ځای يې نه دی پرې ايښی، خو له دې سره هم ځينې ځان -يا خلک- غلطوي!
د افغاني بل اعتراف يې شاګرد، محمد باشا مخزومي [۱۹۲۹-۱۸٦۸م] په خپل "د افغاني سيد جمال الدين خاطرات" کتاب کې ليکلی. د مخزومي باشا دغه کتاب د افغاني په هکله يو ډېر مؤثق او معتبر مرجع دی چې د ده

خپرولو مؤسسه، ۱۳۸۵ش، ۴۴-۴۲م مخونه.

[35] - عماره، الدکتور محمد. جمال الدين الافغاني المفترى عليه. قاهره، دار الشروق، ۱۹۸۴م، ۱۳۰م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هکله تقریبا په ټولو کتابونو کې ترې استفاده شوې. مخزومي باشا د کتاب په مقدمه کې لیکي:

"یوه ورځ مې ورته [افغاني ته] وویل چې ستا ځینې دوستان او هوا خواهان غواړي چې ستا سوانح نشر کړي او د اخبار والاوو په اصطلاح د خپل اخبار ستونونه پرې ښکلي کړي؛ نو دی موسکی شو او ویې ویل: (عیان بیان ته اړه نه لري او هغه څه ورته ووایه چې فلاني سړي زما په باره کې ویلي دي[36])..

بیا ما ورته وویل چې: (ستا په شان حکیم استاذ ته نه ښایي چې په هغه څه د خپل عصر په خلکو بخل وکړې چې نورو ته یې ګټه رسېږي او ده ته مضر نه اوسي.) ده راته وویل: (په دې کې به د هغه چا له پاره څه ګټه وي چې دا یادوي چې زه په ۱۲۵۴ هجري کال کې پیدا شوی یم او له نیمې پېړۍ نه زیات عمر مې تېر کړی او له خپلې خاورې (افغانستان) نه په وتلو مجبور کړای شوی یم او د خلکو اغراض او امیال لوبې راباندې کوي، او په دې هم مجبور کړای شوی یم چې د هند خاوره پرېږدم او له مصر نه وشړل شم او له استانې او د ځمکې له اکثرو پایتختو څخه واېستل شم. دغه احوال ټول هغه خاطرات دي چې ما نه خوشالوي او نه د قوم له پاره کومه فایده په کې شته)..."[37]

د افغاني په دغه ځواب کې مرحوم محمد باشا المخزومي د هغه دا قول چې ځان یې افغانستان ته منسوب کړی، رانقل کړی دی چې دا هم د ده پر افغانیت ډېر ښکاره او قوي دلیل دی.

همدارنګه مرحوم سید قاسم رشتیا [۱۹۹۸-۱۹۱۳م] د افغاني په اړه خپل کتاب کې د هغه وینا نقله کړې چې وایي؛ "زه اړتیا نه وینم چې ځان کوم

---

[36] - هغه چا ته اشاره ده چې له ده سره یې رخه لرله او منفي تبلیغات به یې ورپسې کول.

[37] - د افغاني سید جمال الدین خاطرات، ۳۳-۳۲م مخونه.

ملت ته منسوب کړم، زه افغان یم."[38] دا اعتراف هم د نورو په څېر ډېر سپین او واضح دی.

په "مجموعه اسناد و مدارک چاپ نشده سید جمال الدین افغاني" کې د سید جمال الدین په خپل لاس لیکل شوی لیک خپور شوی چې لیکلي یې دي چې د کابل اوسېدونکی افغان، سید جمال الدین افغاني د کونړ له ساداتو.[39]

همدارنگه بل دلیل چې د هر څېړونکي توجه جلبوي، د عروه الوثقی پر مشهورې مجلې د افغاني نوم لیکل دي. افغاني په خپله دغه مجله کې چې له پاریسه یې خپروله، پر لومړي مخ یې لیکلي "سید جمال الدین الحسیني الافغاني"[40]. علامه افغاني په خپله د دغې مجلې مسؤول و او ښکاره ده چې د افغاني تخلص یې په خپلې لارښوونې لیکل شوی.

کله چې د علامه سید جمال الدین افغاني شاگرد برهان الدین بلخي دا آوازه واورېده چې خلک سید جمال الدین، ایرانی بولي، نو د افغاني هغه خبره چې ده ته یې کړې وه، وویله. بلخي لیکي:

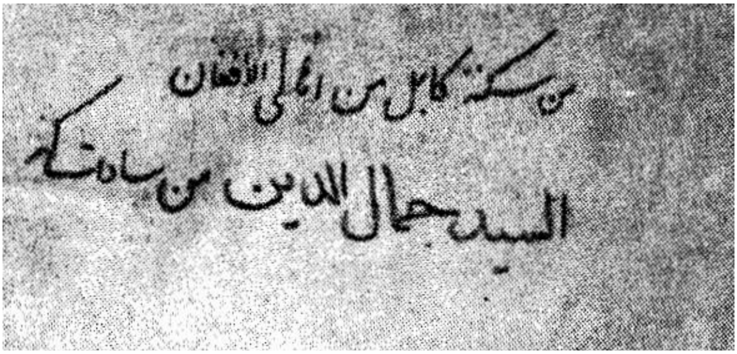

[illegible]
"نسب و زادگاه سید جمال الدین افغاني" (اووم مخ) او د استاد فضل الرحمن فاضل صاحب په "بیدارگر عصر" (172م مخ) کې هم خپور شوی.

[40] - فاضل، فضل الرحمن. بیدارگر عصر. کابل، وزارت اطلاعات و فرهنگ، ۲۰۰۸م، ۲۴۲م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

علامه افغاني په خپل لاس ليکلي چې د افغانستان د کونړ دی

" په دې ورځو کې اورم چې ځينې خلک استاد (افغاني)، ايراني بولي، نو د دې له پاره د افغاني هغه مرکه چې له ما سره يې کړې وه، دقيقا يې نقلوم: (زه د کنړ له مشهورو ساداتو يم.. افغانستان کې زېږېدلی يم. شيخ جمال الدين چې بابي رئيس او ايرانی دی، چېرته چې زه تللی يم، هغه هم پټ تللی، همدا لامل دی چې ايرانيان يا خبر دي يا په ناخبرۍ ما شيخ جمال الدين ګڼي، چې دا مطلقا دروغ دي. زه ځان ښه پېژنم، دا دی قسم خورم چې زه اصلا ايرانی نه يم او افغان يم، ټول افغانان ما پېژني او دا خبره تصديقوي.)"[41]

سيد جمال الدين افغاني په ډېرو ليکونو چې خلکو ته يې استولي دي او مجلو کې چې يې ليکنې خپرې شوي، له نامه سره يې افغاني ليکل شوي. استاد فضل الرحمن فاضل [پيداينبت ۱۳۳٦ش] ليکي چې په فرانسوي مطبوعاتو کې چې حسيني او افغاني سره نه ګډېدل، علامه جمال الدين به "افغاني" ته پر "حسيني" ترجيح ورکاوه.[42] څرنګه چې مخکې مو يادونه وکړه، علامه افغاني به په ليکونو کې هم خپل تخلص افغاني ليکه. د مثال په توګه مستر بلنت [۱۹۲۲-۱۸۴۰م] ته ليکل شوی ليک کې.[43]

کله چې د ايران شاه ناصر الدي ووژل شو او ايران له ترکيې غوښتل چې سيد جمال الدين ورتسليم کړي، ترکيې د دې له پاره ايران ته ور نه کړ

---

[41] - نسب و زادګاه سيد جمال الدين افغاني، ١٦-١۵م مخونه.

[42] - تېر مصدر، ١٦٩م مخ.

[43] - دغه ليک د استاد فاضل د بيدارګر عصر پر ١٩٣م مخ ليدلای شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دی ایرانی نه دی. افغاني په خپله ترکي شاعر عبد الحق حامد [۱۸۵۱-۱۹۳۷م] ته د سلطان عبد الحمید ستاینه کړې وه چې دی یې ایران ته نه و تسلیم کړی، ځکه چې دی ایرانی نه دی. افغاني ویلي وو: "ایراني حکومت څو وارې ګومان کړی و چې زه ایرانی یم.. او ته پوهېږې چې زه ایرانی نه یم."[44] په تېرو مثالونو کې ښکاره شوه چې علامه سید جمال الدین افغاني به په خپله له خپل نامه سره د افغاني وروستاړی ګډاوه او علنا یې ویلې چې د ایران نه بلکې د افغانستان دی. افغاني په شیعه مذاهبو نقد کړی او له سنیانو سره یې په اساسي اختلافاتو کې د سنیانو نظر ته ترجیح ورکړې چې دا یې هم د سنیت او افغانیت ښه دلیل دی. خو بیا هم ځینې له دغو حقایقو سترګې پټوي او دغو اسنادو ته ماشومانه، شرموونکې او خندوونکي توجیهات جوړوي.

دوی وایي چې علامه سید جمال الدین افغاني دغه اسنادو کې د منافقت له وجې له خپل نامه سره افغاني لیکل او خلکو ته یې ځان افغاني معرفي کاوه، په داسې حال کې چې دی افغاني نه و. دوی وایي چې دی د ایران د اسد آباد د سیمې و او د دې له پاره چې د اهل سنت په منځ کې محبوبیت پیدا کړي ځان یې افغاني باله!

د دې بې اساسې او وهمي دعوې په رد کې غواړم د سید خپل نظریات او ځانګړنې ولیکم، څو د دغه وهم و افترا حقیقت خلکو ته ښکاره شي:

د افغاني صراحت او صداقت

د علامه افغاني شاګردانو او هغه کسانو چې له ده سره یې لیدلي او ناسته ولاړه یې ورسره شوې، د ده په هکله وایي چې ښتینی سړی و او خپله خبره به یې سپینه او ښکاره کوله. مشهور لیکوال جرجي زیدان [-۱۸۶۱

---

[44] - فوزي، مصطفی. دعوه جمال الدین الافغاني. ریاض، دار الطیبه، ۱۹۸۳م، ۲۰۳م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹۱۴م] لیکي چې افغاني آزاد ضمیره شخصیت و، سپیني خبرې به یې کولې او پاک نفسی سړی و.[45] د افغاني کوم صفات چې د هغه د صراحت په اړه جرجي زیدان لیکلي، مخزومي باشا کټ مټ همدغسې لیکلي. د افغاني ټول شاګردان په دې یوه خوله دي چې افغان تېز او صریح سړی و او خبره به یې نه پټوله.

جرجي زیدان د افغاني د هدف په اړه وایي چې که څوک د ده ژوند و کارنامې لنډې هم ولولي، پوهېږي چې د هغه هدف یوازې د یوه خلیفه په اداره کې د اسلام یووالی وو او په دې لاره کې یې هېڅ دنیوي تمه نه لرله.[46]

چرچیل [۱۸۹۵-۱۸۴۹م] هم له افغاني سره لیدلي وو. له افغاني سره له ملاقاته وروسته یې د ده د صفاتو په اړه ولفر بلنت ته ویلي وو: "شیخ جمال الدین رښتینی او صریح سړی و، چې خپله عقیده یې پرته له ملاحظې ویله".[47]

دا وو د افغاني د صراحت په اړه د دوو داسې کسانو نظر چې نه د افغاني په دین کې ورسره شریک وو او نه یې له فکر سره موافق وو. خو دوی د هغه په اړه حقیقت بیان کړی او ښکاره کړې یې ده چې افغاني هېڅ منافقت نه لاره، بلکې حقیقت یې سپین ویلې.

پر شیعه مذهب د افغاني ردونه

د افغاني د نظریاتو د برالا کولو په اړه ډېر مناسب مثال، د جعفري شیعه ګانو او خصوصا د امامت په هکله د ده نظر دی. د جعفري شیعه ګانو په هکله علامه افغاني وایي:

---

[45] - مشاهیر الشرق، ٦٠م مخ.

[46] - سید جمال الدین افغاني وافغانستان، ۹م مخ.

[47] - تېر مصدر، ۴م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

"[امامي شيعه ګان] يوازې پر دې چې د امام جعفر پيروان دي او د نبي کريم صلی الله عليه وسلم د کورنۍ په مينه کې غلو کوي او امام علي په نورو بهتر ګڼي له مسلمانۍ څخه وځي نه او نه ښايي چې موږ يې د اسلام له دايرې څخه خارج وګڼو".[48]

د جعفري يا امامي شيعه ګانو په اړه د سيد جمال الدين دغه نظر ښکاره کوي چې هغه په خپله د جعفري شيعه ګانو دغه درې ټکو سره نه دی موافق. د دغه متن له سياقه ښکاري چې افغاني په شيعه دغه درې باورونه نه خوښوي، يعنې هغه په جعفري مذهب کې ننوتل، د نبي عليه السلام له کورنۍ سره په مينه کې افراط او د علي کرم الله وجهه د فضيلت موضوعاتو کې نه دی موافق او غلطي يې ګڼي، خو تر دې حده يې نه رسوي چې شيعه ګان پرې له اسلامه وباسي او کافر يې کړي.

د امامت موضوع چې د جعفري شيعه ګانو او د اهل سنت تر منځ يوه اختلافي موضوع ده[49]، سيد جمال الدين يې په هکله وايي چې د خلافت په دغه ترتيب کې چې واقع شو، د امت خير و، ځکه چې د لنډ عمر خاوند مخکې شو او اسلام ته يې خدمت وکړ. که چېرته حضرت علي لومړی وای، نو نورو ته به د اسلام د خدمت زمينه نه وای مساعده شوې، خو چې په دغه ترتيب راغلل، ټولو ته د اسلام د خدمت زمينه مساعده شوه.[50]

د خلافت په اړه چې کوم نظر علامه افغاني ورکړی، دا په هېڅ صورت شيعه ګان نه خوښوي. شيعه ګان نه يوازې دا چې له دغه ترتيب سره موافق نه دي، بلکې د اسلام درې لومړي خليفه ګان ډېر بد ويني او سپک

---

[48] - د افغاني سيد جمال الدين خاطرات، ۱۸۴م مخ.

[49] - اهل سنه وايي راشد خلفا په هماغه ترتيب چې حاکمان شول، افضليت لري او همدا مناسب ترتيب و، خو شيعه وايي چې ابو بکر، عمر، او عثمان رضي الله عنهم د خلافت مستحقين نه وو، بلکې علي رضي الله عنه يې مستحق و او همدی بايد لومړی خليفه وای.

[50] - تېر مصدر، ۱۸۵م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې يادوي. که افغاني رښتيا هم ايراني شيعه وای، هېڅ کله به يې د خلافت په اړه داسې نظر نه وای ورکړی، ځکه د ده نظر کاملا د اهل سنت عقيده ده.

همدارنګه د معصوم امام نظر چې د شيعه ګانو په مذهب کې له داسې مهمو مسايلو شمېرل کېږي چې آن جعفري مذهب پرې ولاړ دی او له دې باوره پرته سړی شيعه کېدای نه شي، افغاني دغه نظريه هم ردوي او وايي چې د معصوم امام اړتيا نه شته. افغاني وايي "شريعت او ايمان کافي استاد دی، نو ځانګړي استاد ته چې معصوم امام دی، اړتيا نه شته."[51]

جعفري شيعه هېڅ کله نه وايي چې د معصوم امام اړتيا نه شته. دغه شيعه ګان دين له معصوم امامه پرته کامل نه ګڼي! او دا اهل سنت دي چې په دين کې د معصوم امام اړتيا نهويني.

د نظريې پټولو په اړه د افغاني رايه

اوس د دې شبهې رد ته راځو چې ادعا کېږي چې افغاني حقايق مخفي کول او خپله اصلي څېره يې له خلکو پټوله. ګورو چې افغاني د پټولو او مخفي کولو په اړه څه نظر لري؟

د سيد جمال الدين افغاني مشهور شاګرد او د خاطراتو د کتاب ليکوال، مرحوم مخزومي د افغاني د نظرياتو د پټولو په اړه ليکي:

"د پردې خبره به يې ډېره پټه ساتله او له چا سره به يې نه برالا کوله او خپل خاص آراء او افکار به يې په جرات سره برالا کول او پټول به يې نه. داسې چې موږ به د ده دغې سجيې [خوی] حيران پاتې کېدو او تاويل به مو نشو ورته موندلای، ځکه چې د جمهورو په مذهب د حکيم او حکمت له

---

[51]- جمال الدين الافغاني، موقظ الشرق و فيلسوف الاسلام، 40م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوازمو څخه کتمان دی او چې له ده څخه به پوښتنه وشوه، ده به ویل: (زه په دې جهان کې داسې کار او داسې خبره نه ګورم چې کتمان او پټول به يې لازم وي مګر دا چې ښکاره کولو کې يې عيب او عار وي)..
هغه څوک چې ښه ګڼي چې هر څه چې وايي او يا ورته ويل کېږي پټ اوسي، له نفاق نه پرته د بل څه اميد او هيله ورته کېدای نشي، نه بايد هغه ته نارينه وويل شي او نه نارينه ته ورته وبلل شي او چا ته چې نارينتوب ښه ښکاري بايد هر څه برالا کاندي...
بهترين څيز او ډېره ښه خبره چې ما د مروت په باب اورېدلې دا ده چې: (په پټه هغه کار مه کوه چې په برالا يې شرمېږې) ".[52]
د نظرياتو او حقايقو پټولو په اړه مو د افغاني سپين او ښکاره نظر ولوست. افغاني څومره صريح او ښکاره د حقايقو پټول غندي! ومولوستل چې افغاني د حقايقو پټولو ته له منافقته پرته بل نوم نه ورکوي او پټوونکی يې نارينه نه ګڼي. دا د افغاني د افغانيت او سنيت ډېره ښه نښه ده. ځکه چې جعفري شيعه ګان په تقيې[53] باور لري او افغاني په ښکاره تقيه ردوي او وايي چې په پټه هغه کار مه کوه چې په برالا يې شرمېږې.

د افغاني شاګردان څه وايي؟

د ځان په هکله د يوه شخص نظر تر بل هر چا موثق او باوري دی. ځکه دی تر نورو ځان ښه پېژني. خو هغسې شاګردان چې شپه و ورځ له استاد سره ګرځي او مريدي يې کوي، د هغوی نظر هم ډېر موثق او باوري وي. د افغاني په هلکه يې شاګردانو خپل نظرونه ورکړي. محمد عبده د ده ډېر صميمي او ده ته نږدې شاګرد و. ډېر څه يې ترې زده کړي او ډېر کله به

---

[52] - د افغاني سيد جمال الدين خاطرات، ۹۳-۹۲م مخونه.

[53] - تقيه يعنې د ديني او دنيايي ضرر د مخنيوي له پاره د خپلو عقايدو پټول. د امامي شيعه ګانو له نظره تقيه جواز لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره و. د افغاني د ژوند ډېره مهمه مرحله -د "عروه الوثقی" خپرولو- کې يې شاګرد محمد عبده ورسره مل و. کله چې د افغاني د ژوند په هکله پوښتنې رامنځ ته شوې. امام محمد عبده د علامه افغاني په هکله يوه ليکنه وکړه.

محمد عبده د افغاني د وطن او ځای په هکله ليکي:

"سيد جمال الدين د کونړ په اسعد آباد نومي کلي کې په ۱۲۴۵ هجري کال کې وزېږېد او له خپل پلار سره کابل ته راوستل شو او په اته کلنۍ کې يې په زده کړو پيل وکړ او پلار يې د ده روزنې ته خاصه پاملرنه درلوده؛ ځکه چې پلار ته يې ځرګنده شوې وه چې قوي فطرت، سرشاره ذکا او نوراني قريحه لري.."[54]

همدارنګه د علامه افغاني د فقهي مذهب په اړه محمد عبده ليکي:

"افغان سيد جمال الدين حنفي مذهبي او په صحيحو سنتو يې ټينګ ايمان او قوي عقيده لرله. که څه هم نوموړی په خپله عقيده کې د نورو په څېر مقلد سړی نه و، خو بيا يې هم د صوفيه ساداتو مذهب ته کلک ارادت درلود او تل يې غوښتل چې د خپل مذهب فرضونه په ښه توګه ادا او يوه شېبه هم ورڅخه غافله نه شي.. سيد جمال الدين د خپل مذهب په اصولو او فروعو عمل کاوه او له بلې خوا يې ديني عقيده دومره قوي وه، چې د هغه وخت بل هېڅ مسلمان وکړی د هغه درجې ته نه شي رسېدلی.. "[55]

د افغاني سيد جمال الدين حنفيت او افغانيت يا سنيت او افغانيت سره تړلی دي، ځکه چې د کونړ په دغه سيمه کې ټول حنفي مسلمانان دي او

[54] - د افغاني سيد جمال الدين خاطرات، ۳٦م مخ.

[55] - رافعي، عبد الرحمن. افغان سيد جمال الدين. پېښور، دانش خپرندويه ټولنه، ۲۰۰۷م، ژباړن: عبد المحمد مموزی، ٦۴-٦۳م مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ایران په همدان کې شیعه ګان اوسېږي، همدا ده چې ځینې ایرانیان هڅه کوي، افغانی، ایراني ثابت کړي، چې شیعه وبلل شي او یا یې شیعیت ثابت کړي چې ایرانی وبلل شي، خو شاګرد یې محمد عبده د ده د حنفیت په اړه سپینه خبره کړې.[56]

یو وار امام محمد عبده د عروه الوثقی په جمعیت کې د مذهب په هکله وپوښتل شو. محمد عبده یې ځواب کې وویل چې موږ اشعریان او ماتریدیان سنیان یو او په عباداتو کې د څلورو سني مذاهبو مقلدین یو.[57]

---

[56] - امام محمد عبده وايي چې حنفي مذهبی دی او استاد فضل الرحمن فاضل په "بیدارګر عصر" کې داسې اسناد وړاندې کړي چې د امام محمد عبده نظر تصدیقوي. د تفصیل له پاره دې د یاد کتاب ۱۴۱م مخ وکتل شي.

[57] - جمال الدین الافغاني، موقظ الشرق وفیلسوف الاسلام، 38م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ښنگه چې مو د امام محمد عبده نظر ولوست، په عقیده کې افغاني د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهل سنت په عقایدو باوري و او په عقیده کې ستر سني امامان ابو الحسن اشعري [۸۷۴-۹۳٦م] او ابو منصور ماتریدي [وفات 333 هجري] په درنښت یادوي. استاد فضل الرحمن فاضل په دې باور دی چې علامه افغاني په عقیدوي مذهب کې سني اشعري و. فاضل صاحب اووه دلایل لیکي چې سید جمال الدین اشعري و. خو کوم دلایل چې فاضل صاحب د علامه افغاني د اشعریت له پاره وړاندې کوي، تر ډېره دا دي چې افغاني امام اشعري ته په درناوي قایل و.[58] خو دا چې حنفیان ډېری په ماتریدي مذهب دي، نو کېدای شي د علامه افغاني مذهب هم ماتریدي وي او

ماتریدیان خو امام اشعري ته ډېر درنښت لري. د ماتریدیت د ادعا یو دلیل دا هم کېدای شي چې امام محمد عبده ویلي چې په موږ کې ماتریدیان هم شته.

[58] - د تفصیل له پاره دې د "بیدارگر عصر" له ۱۴۵م مخ نه نیولې تر ۱۵۰ پورې وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علامه افغاني هغه تصوير چې خپل وطندار شاګرد، برهان الدين بلخي ته يې ډالۍ کړی و.

د فاضل صاحب يوازې دوه دليله د ده ادعا ځواکمنوي، يو دا چې افغاني ليکي "وهو رای الاشعري ورای کثير من اصحابنا". په اسلامي مذاهبو کې، خصوصا حنفيان د اصحابنا کلمه د خپل مذهب علماوو ته استعمالوي، خو دلته يوه خبره شته، هغه دا چې افغاني امام اشعري او خپل اصحاب بېل يادوي، کېدای شي د ده له اصحابو موخه ماتريدي امامان وي. همدارنګه د فاضل صاحب اووم دليل کې امام اشعري او ماتريدي، دواړو ته افغاني صاحب د "مشايخنا" لفظ استعمال کړی، چې دلته هم دقيقا نه واضح کېږي چې افغاني ماتريدي دی او که اشعري. په هر حال، دوکتور محمد عماره خو وايي چې افغاني د يوه معين مذهب مقلد نه و. علامه افغاني به يا اشعري وي يا ماتريدي خو په دې ډېر دلايل شته چې ښکاره کوي چې افغاني شيعه مذهب ردوي او عقيده يې له اهل سنته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرته کوم بل مذهب نه و.[59]

د افغاني په اړه يې بل مشهور شاګرد او د خاطراتو د کتاب ليکوال، محمد باشا المخزومي چې له علامه افغاني سره پنځه کال، له ۱۸۹۲ تر ۱۸۹۲ ميلادي کاله پورې ورسره مل و[60]، دی هم وايي چې د افغانستان له اسعد آباد څخه دی او په مذهب حنفي دی. د سيد جمال الدين مشهور افغان شاګرد، برهان الدين بلخي چې خپل مشهور عکس يې هم ده ته ډالۍ کړی، د افغاني په اړه ښکاره ويلي چې د ايرانيت دعوه يې دروغ ده، سيد جمال الدين ايرانی نه، افغان دی.[61]

استاد عبد الرحمن الرافعي [۱۹٦٦-۱۸۸۹م] د افغاني صاحب د افغانيت په اړه وايي: "او ځينو متشککينو او مغرضو کسانو ګومان کړی و چې افغاني ايرانی دی. په دغه ګومان دوی خلک مشکوکوي".[62]

اديب اسحاق [۱۸۸۵-۱۸۵٦م] او د افغاني نور نږدې شاګردان او معاصرين تقريبا ټول په دې يوه خوله دي چې سيد جمال الدين د افغانستان د کونړ دی او په مذهب حنفي، په عقيده کې هم سني مذاهبو ته منسوب دی.

د ميرزا لطف الله کتاب

په ۱۹۲٦ ميلادي کال کې په برلين کې د "شرح حال و آثار سيد جمال الدين اسد آبادي مشهور به آفغاني" په نامه کتاب چاپ شو. د کتاب ليکوال ميرزا لطف الله خان دی او دعا کوي چې د سيد جمال الدين افغاني خوريه دی. ليکوال د افغاني د کورنۍ هديره د ده د ايرانيت دليل

---

[59] - جمال الدين الافغاني، موقظ الشرق وفيلسوف الاسلام، 40 مخ.

[61] - نسب و زادګاه سيد جمال الدين الافغاني، ۱۵م مخ.

[62] - دعوه جمال الدين الافغاني، ۲۰۳م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښيي.

دغه کتاب د افغان محققينو او اسلامي مفکرينو له لورې رد شوی، ځکه ډېر تناقضات لري، چې ښکاره کوي چې د افغاني د نسب کومه شجره چې ميرزا لطف الله وړاندې کوي، جعلي او د ده له لورې جوړه شوې ده.

افغان ليکوال دوکتور سعيد افغاني [۱۹۸۵-۱۹۲۲م] د ميرزا لطف الله دغه دعوه په سختو الفاظو کې رد کړې. سعيد افغاني د ميرزا لطف الله دعوه سسته، بې دليله وينا، دروغ او گمراهي بولي او وايي چې دغه ادعا هېڅ حقيقت نه لري.[63]

مصري مفکر استاد محمود ابو ريه [۱۹۵۷-۱۸۸۹م] د ميرزا لطف الله دعوه چټيات او لېونتوب بللی، ابو ريه وايي چې د لطف الله خان کتاب آن په دې نه ارزي چې د قلم رنگ پرې مصرف شي، خو د دې له پاره پرې رد ليکي چې لېونتوب او چټيات يې رسوا شي.[64]

پوهاند عبد الحي حبيبي [۱۹۸۴-۱۹۱۰م] هم د علامه افغاني د نسب په اړه يو کتاب ليکلی او د ميرزا لطف الله د کتاب تناقضات يې ايستلي او په ډېره سړه سينه يې د ياد کتاب غلطۍ په اثبات رسولي.

د علامه افغاني د نسب هغه شجره چې ميرزا لطف الله وړاندې کړې، پوهاند حبيبي څېړلې او په څو سطرونو کې يې دوه تضاده ليدلي. علامه حبيبي ليکي:

"د ښاغلي ميرزا په شجره کې په څو سطرونو کې دوه تضاده شته دي. لومړی دا چې وايي: هو سيد صفدر، بن علي، بن مير رضي الدين محمد الحسيني شيخ الاسلام، بن مير زين الدين الحسيني القاضي، بن مير ظهير الدين محمد الحسيني شيخ الاسلام، بن مير اصيل الدين محمد

---

[63] - د شرق نابغه، ۱۰م مخ.

[64] - تېر مصدر، ۱۱م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الحسيني شيخ الاسلام.

په داسې حال کې چې دوه سطره وروسته ليکي: د سيد مور سکينه بېگم بنت مير شرف الدين الحسيني القاضي دی، چې له مير رضي الدين سره ورور و، او دواړه د مير اصيل الدين زامن دي.

په لومړۍ شجره کې مير رضي الدين د زين الدين زوی دی په داسې حال کې چې مير رضي او مير شرف دواړه وروڼه د مير اصيل الدين زامن دي!

دغه تضاد او دوه رنگي په خپله د شجرې صحت تر سوال لاندې راولي او ناسم والی يې ښکاره کوي"[65].

مرحوم عبد الحی حبيبي د ميرزا لطف الله د کتاب يو بلې غلطۍ ته هم ځير شوی. ميرزا لطف الله په خپل ياد کتاب کې څو وارې وايي چې ايران ته د علامه سيد جمال الدين په دوو سفرونو کې ورسره و، په داسې حال کې چې په خپله يوه ليک کې د علامه سيد جمال الدين د ليدلو هيله ښکاره کوي او تعجب کوي چې تر اوسه يې سيد جمال الدين نه دی ليدلی! حبيبي صاحب وايي چې ميرزا لطف الله د سيد جمال الدين د ايران په وروستي سفر کې ورسره ليدلي او تهران کې يې په تېرو دوو نورو سفرونو کې ورسره نه دي ليدلي.[66]

د ميرزا لطف الله د کتاب او د شجرې يوه بله ستره، نه جبيره کېدونکې او نه توجيه کېدونکې غلطي چې علامه حبيبي ورته ځير شوی، دا ده چې د سيد جمال الدين د پلار (سيد صفدر) او د نيکه (سيد علي) تر منځ ۲۵۰ کاله عمري فاصله ده. يعنې د ميرزا لطف الله په شجره کې د سيد علي له خپل زوی سيد صفدر څخه دوه نيم سوه کاله مخکې اوسېده! چې دا په

---

[65] - نسب و زادگاه سيد جمال الدين الافغاني، ۲۲-۲۱م مخونه.

[66] - تېر مصدر،۲۳-۲۲م مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله د دغه کتاب او شجرې جعلي توب او فساد ښکاره کوي.[67] استاد فضل الرحمن فاضل هم دغه شجره تفصیلي څېړلې او بلا ډېرې غلطۍ يې په کې موندلي دي چې پر شجرې شته شکونه په يقين بدلوي.[68]

د ايرانيت دعوه او رد يې

کله چې افغاني د يوه ستر شخصيت په نامه وپېژندل شو او په ټوله نړۍ کې د ده د پوهې او ويښونې غږ خپور شو، ډېرو پرې دعوه وکړه. ايرانيانو چې په ډېرې بې شرمۍ يې له خپل هېواده شړلی و، هم په دې دعوه کې راګډ شول. د دوی دلايل که څه هم په علم و عقل برابر نه دي، خو د شبهې د له منځه وړلو په خاطر يې دلايل او رد يې ليکو:

۱. د افغاني ډېری دښمنان او د دوستۍ ځينې مدعيان وايي چې افغاني اصلا د افغانستان نه، د ايران د همدان د اسد آباد د کلي دی او د ده د کورنۍ غړي او بقايا تر اوسه هلته شته.

دوکتور محمد عماره د دغې ادعا په رد کې وايي چې کېدای شي د ده کورنۍ ايران ته کډه شوي وي، ځکه چې امير دوست محمد خان دغه کورنۍ له کونړه کابل ته انتقال کړه. بيا کېدای شي دوی د علامه افغاني په څېر کابل کې نه وي پاتې شوې او ايران ته نقل شوې وي. همدا لامل دی چې اوس هم دغه کورنۍ ځان په "جمالي" معرفي کوي.[69]

مرحوم استاد عبد الحي حبيبي هم د خپل تحقيق په پايله کې وايي چې اسناد ښکاره کوي چې د کونړ سادات د همدان له ساداتو سره د خپلولۍ

---

[67] - تېر مصدر، ۲۵م مخ.

[68] - د تفصيل له پاره دې د استاد فضل الرحمن فاضل "بيدارگر عصر"، ۱۸۶-۱۸۳ مخونه وکتل شي.

[69] - جمال الدين الافغاني، موقظ الشرق وفيلسوف الاسلام، ، ۲۲-۲۱م مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړیکه لرله او ځینې خپلوان یې همالته اوسېدلي او همالته مړه شوي دي. استاد حبیبي هم د دوکتور محمد عماره په څېر نظر ورکړی او وایي چې د علامه افغاني کورنۍ له کونړه همدان ته هجرت کړی.[70]

۲. د دوی بل دلیل چې علامه افغاني یې پرې پر ایرانیتوب متهم کړی، د سید جمال الدین د پلار نوم دی. لکه څنګه چې مخکې مو یادونه وکړه، د پلار نوم یې سید صفدر و. دوی وایي صفدر له دوو کلمو جوړ شوی، "صف" او "در". "صف" یعنې کتار او "در" په فارسي کې څېرې کوونکي ته وایي. صفدر یعنې کتار پرې کوونکی یا کتار څیرې کوونکی او دا صفت ایرانیانو حضرت علي کرم الله وجهه ته ورکړی. نو دا لقب له شیعه ګانو پرته بل څوک نه پېژني، نو د سید جمال الدین کورنۍ شیعه ګان وو.[71]

استاد سعید افغاني په خپل کتاب "د شرق نابغه" کې دغې دعوې ته ځواب ورکړی. هغه وایي چې د صفدر نوم یوازې په ایرانیانو منحصر نه دی، بلکې افغانانو کې هم دا نوم مروج دی. سعید افغاني صاحب وایي چې له ده سره د صفدر په نامه چا کار کاوه او د کونړ په ساداتو کې د صفدر په نامه یو کس شته.[72]

د سعید افغاني صاحب دغه نظر کې چې د صفدر نوم په افغانستان کې شته، ځینو مغرضینو شک کړی او ویلي چې یوازې سعید افغاني دغه خبره کړې، خو دا د هغوی خپل مشکل دی چې له افغاني ټولنې نا خبره دي. څوک چې په افغانستان کې اوسېږي، پوهېږي چې د صفدر نوم څومره عام دی. زما اوس هم په یاد دي، د ښوونځي په دوره کې مو د یوه ټولګیوال د پلار نوم صفدر و.

---

[70] - نسب و زادګاه سید جمال الدین افغاني، ۶۴م مخ.

[71] - جمال الدین الافغاني، موقظ الشرق وفیلسوف الاسلام، ۲۲م مخ.

[72] - دعوه جمال الدین الافغاني، ۲۰۷م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳. د افغاني د تشييع د مدعيانو بل دليل دا دی چې افغاني فلسفي علوم لوستي وو او په منطق او علم الکلام کې يې ډېره پوهه لرله. دوی داسې ګومان کوي چې دغه علومو کې يوازې شيعه ګان پوهېږي او اهل سنت به فقه، اصول، حديث، تفسير، ژبه او ادبيات لوستل![73] خو حقيقت داسې نه دی. افغاني په اهل سنت کې لومړی فيلسوف نه دی، بلکې په اهل سنت کې ډېر ستر فلسفيان تېر شوي. ابو حامد الغزالي، فخر الدين الرازي، ابن سينا، ابن رشد، فارابي او نور ستر فلسفيان ټول سنيان وو.

دوکتور محمد عماره دې شبهې ته په رد کې وايي چې په اسلامي نړۍ کې معتزله د علم کلام مؤسسين وو، په داسې حال کې چې دوی شيعه ګان نه وو. عماره وايي چې عبد الرحمن الکواکبي [۱۸۵۴م-۱۹۰۲] د سيد جمال الدين معاصر دی، کواکبي په داسې حال کې چې سني و ، په ژوند کې يې وينو چې د زده کړې په پيل کې يې منطق، رياضي او نور ډېر هغه علوم لوستي وو چې سيد جمال الدين هم لوستي وو.[74]

۴. د دوی بل دليل دا دی چې افغاني دوه وارې ايران ته د شاه له لورې بلل شوی و او آن د لومړي وزارت د منلو بلنه هم ورکړل شوې وه.[75] دوی وايي چې سيد جمال الدين حتمي ايراني وو، که نه شاه ولې دومره ارزښت ورکاوه!

د دوی دغه دليل اصلا پر دوی دليل جوړوي. ځکه سيد جمال الدي دغه وخت کې ډېر مشهور و او د اسلامي نړۍ په سطحه شخصيت و، هر چا غوښتل د ده له پوهې او ذکاوته ګټه پورته کړي. سلطان عبد الحميد هم دغسې ارزښت ورکاوه، دا خو د افغاني د ترکيت دليل نه شي جوړېدای.

---

[73] - جمال الدين الافغاني، موقظ الشرق وفيلسوف الاسلام، ۲۴م مخ.

[74] - تېر مصدر، ۲۵م مخ.

[75] - دعوه جمال الدين الافغاني، ۲۱۳م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو افغاني کلونه پخوا، هغه وخت کې زلمی و او دومره مشهور هم نه و، په افغانستان کې لومړی وزیر شو. له دې ښکاري چې افغاني د افغانستان د کونړ و.

۵. یو بل دلیل چې ځینې مغرضین یې د افغاني د ایرانیت له پاره کاروي دا دی چې افغاني ښه او روانه فصیحه عربي وینا کوله او د جرجي زیدان هغه خبره دلیل نیسي چې ویل یې چې په شرق کې د ده په څېر بل ویناوال نه شته. دوی وایي چې یو څوک چې په افغانستان کې اوسېدلی وي څنګه کولای شي چې په عربي ژبه دغسې برلاسی ولري او په عربي دومره ښه وینا وکړي؟![76]

د دوی دغه دلیل، له افغانانو او ایرانیانو سره د دوی نا آشنایي ښیي، ځکه افغانان عموما په ژبو کې ډېر ښه دي او په ځانګړې توګه عربي خو داسې وینا کولای شي چې عرب پرې نه پوهېږي چې افغان به وي. د دې په مقابل کې ایرانیان په فارسي لهجه عربي وایي چې له ورایه ښکاري چې ایرانیان دي. نو دا هېڅ پر ځای دلیل نه دی.

استاد فضل الرحمن فاضل وایي چې د افغاني له فارسي لیکلو ښکاري چې مورنۍ ژبه یې پښتو ده، ځکه پښتو ځېلې فارسي لیکي.[77]

٦. دوی وایي چې علامه افغاني په ایراني لهجه فارسي غږېده، نو ایرانی و![78] د دې دعوې لومړی ځواب خو دا دی چې افغاني د ژبو په زده کړه کم نظیره برلاسی لاره، نو کېدای شي زده کړې یې وي. دویمه خبره دا ده چې افغاني خو په ډېر کوچنیتوب کې ایران ته تللی او هلته یې زده کړې هم کړي، نو ښکاره ده چې ماشومان ژبې او لهجې ژر زده کوي. درېیم رد

---

[76] - تېر مصدر، ۲۱۵م مخ.

[77] - بیدارگر عصر، ۱۵۵م مخ.

[78] - دعوه جمال الدین الافغاني، ۲۲۱م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استاد فاضل نظر دی، لکه څنګه چې مخکې مو وویل، استاد فاضل وايي چې د افغاني په خپل فارسي کتاب کې يې پښتو ځپلې فارسي ليکلې چې ښکاري چې د افغاني مورنۍ ژبه پښتو ده، نه فارسي.

۷. د علامه سيد جمال الدين د ايرانيت د دعوی پلويان دا دليل هم يادوي چې د عروه الوثقی په ځينو ليکنو کې ځينې داسې کيسې او مثالونه ياد شوي چې يوازې په ايران او عراق کې استعمالېږي، نو سيد جمال الدين، ايرانی دی![79]

دا دليل معقول نه دی، ځکه افغاني په ايران او عراق کې ژوند کړی. افغاني نابغه و او د هر ځای خبرې او کيسې يې زده کړي دي، نو ليکنو کې به يې ليکلې وي. افغاني خو په فرانسې، روسيې او نورو هېوادونو کې هم وخت تېر کړی، که چېرته کومه روسي کيسه وليکي، دا د دې دليل کېدای شي چې افغاني روسی و؟!

بله دا چې د همدغه تور څښتن بل پرګراف کې ليکي چې محمد عبده هم د شيعه علماوو ځينې خبرې ليکلي.. خو دی په دې قانع دی چې محمد عبده ايرانی نه و. دا په خپله د دې دليل دی چې ستر شخصيتونه چې چېرته واوسي د خلکو په عادتونو او رواجونو ژر پوهېږي او ځينې کيسې او مثالونه يې حتمي زده کوي. محمد عبده چې آن ايران ته تللی هم نه و، د ايراني پوهانو له کيسو او اقوالو خبر و، نو څوک دعوه کولای شي چې دی هم ايرانی و؟!

۸. د دوی د دعوې بل دليل ځينې کاغذونه دي چې دوی يې اسناد او وثايق ګڼي او افغاني پرې ايرانی بولي. دوی دوه تذکرې خپرې کړي چې د جمال الدين په نامه وتلي. يوه په قاهره کې د ايران له قونسلګرۍ راوتلې او به په ويانا ښار کې، نو دوی وايي چې دغه تذکرې دی ايراني

---

[79] - تېر مصدر، ۲۱۵م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثابتوي![80]

دوکتور محمد عماره دغه دعوه تفصيلي رد کړې. لومړی رد يې دا دی چې د قاهرې له قونسلګرۍ چې کومه تذکره وتلې، د "السيد المحترم جمال الدين" په نامه وتلې، جمال الدين نامي خو ډېر دي، څوک ويلای شي چې دا به سيد جمال الدين افغاني وي. دويمه خبره دا چې تذکره کې ليکل شوي چې اسلامبول ته روان دی او تاريخ يې ۱۲۸۸هجري دی. دوکتور عماره وايي چې په دغه تاريخ کې افغاني په مصر کې و، اسلامبول ته نه و تللی، نو يا خو دا تذکره د کوم بل چا ده او يا جعلي ده. د ويانا ښار په تذکره کې د سيد جمال الدين نوم "شيخ جمال الدين الحسيني" ليکل شوی. دوکتور محمد عماره وايي چې جمال الدين په خپل نامه کې سيد ليکه او شيخ يې نه دی ليکلی.[81]

د همدغې تذکرې په باب محمد عماره په "جمال الدين الافغاني المفترى عليه" کې يو بل ډېر جالب ټکي ته هم اشاره کوي. دوکتور عماره وايي چې ايرانيان او هغه څوک چې سيد ايرانی بولي، وايي چې ده خپل ايرانيت پټاوه، نو پوښتنه دا دی چې سيد جمال الدين د سني اسلام ستر مرکز استامبول ته روان و او خپله تذکره يې له ايرانه اخيسته او ځان يې ايرانی باله، په داسې حال کې چې د سيد او د سني اسلام مرکز تر منځ شديده جګړه هم وه![82] دا ډېره معقوله خبره ده او د سيد د ايرانيت د مدعيانو يو بل تناقض ښکاره کوي.

پورتني دلايل د سيد جمال الدين د ايرانيت د مدعيانو اساسي دلايل دي. نور ډېر کمزوري دلايل يې هم وړاندې کړي، چې د استاد محمود ابو ريه

---

[80] - جمال الدين الافغاني، موقظ الشرق وفيلسوف الاسلام، ۳۱-۳۰م مخونه.

[81] - تېر مصدر، ۳۳-۳۱م مخونه.

[82] - جمال الدين الافغاني المفترى عليه، ۱۳۸م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره آن په دې نه ارزي چې د قلم رنګ پرې مصرف شي او که د ټولو دلایل ځوابوو، کېدای شي د دغې لیکنې د بې ځایه اوږدوالي سبب شي.

افغاني او ماسونېزم[83]

سید جمال الدین افغاني ماسونیت ته ننوتلی و او آن تر ریاسته په کې رسېدلی و، چې د ده د شخصیت دغه برخه یې دښمنانو ته د تورنولو او بدنامولو ښه موقع په لاس ورکړې. د سید جمال الدین دښمنان چې موخه یې حق ته رسېدل نه، بلکې د ده د شخصیت متضرر کول او تور ښودل دي، د ماسونیت په موضوع کې هم، پرته له څېړنې او حقپالنې، دی بدناموي. که څېرته په ماسونیت کې د ده ننوتلو ته له یوه بل اړخه وګورو، د افغاني د دښمنانو او د ایرانیانو د ایرانیت او شیعیت دعوا په کې په خپله حل کېږي. دوی وایي چې افغاني خپل اصلي او حقیقي شخصیت پټاوه، دلته سوال دا دی چې که څېرته افغاني خپل اصلي حقیقت پټاوه، نو ماسونیت ته یې دننه کېدل ولې نه دي پټ کړي، بلکې ټولو ته معلوم دي او آن شاګردانو یې پرې اعتراف کړی؟!

د افغاني دښمنان په دغسې ډېرو تناقضاتو او تضادونو کې ګیر دي، چې ځوابولای یې نه شي، خو زموږ د بحث موضوع دا ده چې افغاني ولې ماسونیت ته دننه شوی و؟

د دې پوښتنې له ځوابه مخکې باید ووایو چې د افغاني تقریبا ټول شاګردان په دې اعتراف کوي چې افغاني ماسونیت ته دننه شوی و. محمد عبده، رشید رضا [۱۹۳۵-۱۸۶۵م]، ادیب اسحاق او نورو یې ماسونیت منلی. محمد باشا مخزومي یې په اړه تفصیلي لیکل کړي.

---

[83] - ماسونېزم مخفي تروریستي یهودي حرکت دی، خلک الحاد او فساد ته بلي او پر نړۍ د یهودو واکمني یې موخه ده، چې خپل پټ اهداف یې د آزادۍ، ورورګلوۍ، مساوات، انسانیت په ښکلی شعار کې پټ کړي. (الموسوعه المیسره في الادیان والمذاهب والاحزاب المعاصره)

(c) ketabton.com: The Digital Library

باشا مخزومي ليکي چې افغاني فطرتا سياست ته ميلان لاره او د سياست په باريکيو پوه و.. دغه وخت کې استعمارگرو لاسوهنې په ډېرېدو وې، نو د مصر حالت ته د تغيير په موخه ماسونېزم ته ورغی.. د افغاني لومړی نيوکه پر هغه چا وه چې ويل يې چې ماسونېزم له سياست سره کار نه لري.. دغه ډول خبرو افغاني غوسه کړ او ماسونيانو ته يې ډېرې توندې خبرې وکړې. افغاني وويل چې ما گومان کاوه چې دغه ډله د آزادۍ، ورورلۍ، مساوات د رامنځ ته کولو او د ظلم د له منځه وړلو له پاره جوړه شوې[84] خو که له دوی سره دا ويره وي چې حکومت د دوی په مقابل کې راپورته نه شي او ويې نه نيسي، نو بيا دا ډله هېڅ کار نه شي کولای.[85]

سيد جمال الدين په دغه غونډه کې د ده او د ماسونيت په اړه سپيناوی کړی. هغه دا پوښتنه ځواب کړې چې ولې ماسونيت ته تللی و او ماسونيت يې څومره پېژانده. افغاني وويل:

"ما دا خبره دردوي چې زه په دې صفت چې د ماسونيانو د ډلې يو غړی يم د ماسونيت تعريف نه پېژنم او نه پوهېږم چې دا څه شی دی؟ او نه د هغه صورت زما په ذهن کې شته او نه يې يو صفت راته معلوم دی چې د هغه په وسيله سړی د دغې ډلې غړی کېدای او په کې داخلېدای شي.

لومړنی څيز چې زه يې واداره کړلم چې د احرار [ماسونېزم] و په ډله کې داخل شم، هغه دغه خطير عنوان و، چې په غټو تورو ليکل شوي و (حريت، مساوات، ورورگلوي) غرض يې: (د انساني گټو تامين، د ظلم د ماڼيو ړنگول، او د مطلق عدل د مبادیو ټينگول دي) او له دغو عباراتو څخه

---

[84] - له دې جملې ښکاري چې علامه افغاني ماسونېزم ته د دې له پاره ننوتلی و چې آزادي راولي او د ظلم مخه ونيسي، خو چې کله يې وليدل چې دا هسې شعارونه دي او حقيقت بل څه دی، نو ماسونېزم يې پرېښود.

[85] - د افغاني سيد جمال الدين خاطرات، ۵۱-۵۰م مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته د ماسونيت تعريف او معنا څرګنده شوه او پوه شوم چې دا مبادي د کار همت، د نفس لوړتيا غواړي او دا ايجابوي چې له ظلم سره د مقاومت په لار کې د مرګ او بند پروا ونه کړي او هر څه آسانه وبولي".[82]

افغاني په دغه وينا کې برسېره کوي چې کله چې ماسونېزم ته ننوته، د ماسونېزم په تعريف هم نه و پوه او نه پوهېده چې څوک يې پر مخ بيايي او څه کوي. يوازينی شعار چې افغاني يې جلب کړی او ماسونېزم ته د ننوتلو لامل يې ګرځېدلی، هغه د آزادۍ، ورورولۍ او مساوات شعار و چې افغاني د دغسې غورځنګ تږی و. افغاني غوښتل چې د ظلم و استعمار مخه ونيسي، خلک آزاد کړي او عدالت رامنځ ته کړي، خو چې ماسونيت کې يې ډار وليد او پوه شو چې دوی د دغو سترو اهدافو له پاره کار نه کوي، ماسونېزم يې پرېښود او ملي غورځنګ کې ګډ شو.

استاد انور جندي [۱۹۱۷-۲۰۰۲م] وايي چې افغاني ځکه ماسونيت ته ننوتلی و چې د خپل دعوت ملګري په دغه حرکت کې سره راټول کړي، خو کله چې يې وليدل چې هدف يې په کې نه تر سره کېږي، ماسونيت يې پرېښود او شرقي ملي غورځنګ يې پيل کړ.[83]

دوکتور محمد عماره وايي چې هغه مهال ماسونېزم ښه نوم درلود او د فرانسوي انقلاب شعارونه چې (آزادي، ورورګلوي او مساوات) وو، پورته کول او د اصلاح او بدلون په نامه پېژندل شوی و، دغه وخت کې د ماسونېزم خطر نه و درک شوی، کېدای شي همدا دليل وي چې افغاني د خپلو اهدافو د تر لاسه کولو په موخه ورغی، خو کله چې يې له استعمار او مستبد حاکم نظام سره اړيکې وليدې، دوی يې د خپل شعار پلي کولو ته وبلل، خو دوی ويل چې موږ په سياست کې کار نه لرو، افغاني غوسه شو

۸۲- تېر مصدر، ۵۱م مخ.

۸۳- دعوه جمال الدين الافغاني، ۱٦۳م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ډېرې ترخې خبرې يې ورته وکړې. له دې وروسته افغاني له ماسونيته واوت او شرقي ملي غورځنګ يې پيل کړ، چې په نتيجه کې يې عرابي انقلاب[84] رامنځ ته کړ.[85]

نو د مفکرينو او محققينو نظر دا دی چې علامه سيد جمال الدين ماسونېزم ته د دې له پاره ننوتلی و چې خپل ستر هدف ته کار وکړي او دغه وسيله چې شعارونه يې د افغاني له داعيې سره تر ډېره موافق وو، افغاني يې جلب کړ، د خپل فکر د رشد او د خپلو همفکرانو د راغونډولو له پاره يې د استفادې ښه لار وبلله، خو چې ويې ليدل چې ماسونېزم له دغو اهدافو سره هېڅ کار نه لري، بلکې دغه شعارونه د خلکو د غولولو له پاره کاروي، ماسونېزم يې پرېښود.

د الحاد تور

د څېړنې پر مهال مې د "دعوه جمال الدين الافغاني" په نامه کتاب، چې په وهابي حاکمه ټولنه کې يې لوستلو ته يې ډېر خلک هڅول، هم وموند. دا کتاب په دې ډېر جالب دی چې ليکوال يې علامه افغاني نه خوښوي او غواړي بد يې معرفي کړي، په دغه هڅه کې په ځينو سختو تناقضاتو کې ننوځي. تناقضات يې زښت ډېر دي، خو د الحاد له موضوع سره چې ربط لري، هغه دا دی چې ليکوال لومړی هڅه کوي چې افغاني ايرانی شيعه معرفي کړي. د دې له پاره چې افغاني خلکو ته شيعه ثابت کړي، زښت ډېر داسې دلايل هم وايي چې د توجه وړ هم نه دي. وروسته هڅه کوي چې ماسوني يې معرفي او بيا آن د افغاني د الحاد دلايل هم وړاندې کوي، چې دا اصلا يو ستر تناقض دی.

۸۴- عرابي انقلاب د احمد عرابي له خوا د ۱۸۸۲-۱۸۷۹م کالو کې د خديو توفيق او استعمار پر ضد رامنځ ته شو.

۸۵- جمال الدين الافغاني، موقظ الشرق وفيلسوف الاسلام، 58-59م مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې هر څوک پوهېږي چې تشييع اسلامي مذهب دی، شيعه ګان خدای مني، د رسول الله رسالت مني او د اسلام په سترو عقايدو باور لري، کله چې يو څوک شيعه وي، هغه په همدې وخت کې څنګه ملحد کېدای شي؟! دلته يو ستر تناقض دی، ځکه شيعه خدای مني او ملحد نه خدای او نه دين! يو څوک يا بايد شيعه وي يا ملحد!

خو په دې هر معقول انسان پوهېږي چې دوی افغاني نه خوښوي، نو هر تور چې هر څوک يې پرې متهم کړي، دوی يې له تدقيقه پرته ترويجوي او غواړي خلکو ته يې د حقيقت په نامه وپېژني.

د ياد کتاب ليکوال ځان حقپال راپېژني او د علمي منهج ادعا هم لري. خو متاسفانه چې علمي منهج يې هېڅ نه دی مراعات کړی. يوه بله بېلګه همدا د الحاد تور دی چې افغاني يې پرې متهم کړی. د ليکوال ستر دليل د حسن افندي تهمت دی!

د دې له پاره چې د دغه تور په حقيقت پوه شو، د حسن افندي او د افغاني د اختلاف کيسې ته سر ورښکاره کوو:

په ۱۸۷۱م کال کې، کله چې سيد جمال الدين په آستانه کې و، د ده پوهې او نبوغ ډېر خلک متاثر کړل، آن د سترو حکومتي کسانو په زړه کې يې ځای وموند. د هغه وخت شيخ الاسلام حسن افندي له افغاني سره سخته کينه په زړه کې رامنځ ته شوه، ځکه هغه وېرېده، چې سبا د ده ځای ونه نيسي، نو د افغاني د بدنامولو له پاره يې پلمه لټوله.

په همدغه وخت کې د "دار الفنون" مدير "تحسين افندي" له علامه افغاني وغوښتل چې صنعت ته د هڅونې په باب يو لکچر ورکړي. سيد معذرت وغوښت، ځکه چې پر ترکي ژبه يې پوره تسلط نه لاره، خو دا چې افندي شله شو، افغاني ومنله. کنفرانس ته ډېر ستر کسان رابلل شوي وو. د افغاني وينا د ټولو اوريدونکو په زړونو چنګ ولګاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيخ الاسلام حسن فهمي افندي د افغاني له پوهې وېرېده، هغه په دې ډار کې و چې ستره دنده يې افغاني اشغال نه کړي، نو غوښتل يې له افغاني سره د خلکو مينه کمه کړي، په دغه غونډه کې يې پر افغاني داسې نيوکې وکړې چې اصلا له يوه عالم سره نه ښايي او د کينې او غچ آثار په کې ليدل کېږي. افغاني غوښتل قضيه محکمې ته لاړه شي او دواړه خواوې خپل دلايل ووايي، خو داسې ونه شوه او کومه لانجه چې رامنځ ته شوې وه، حاکم غوښتل چې له منځه يې يوسي، نو له افغاني يې وغوښتل چې آستانه پرېږدي.[86]

د حسن افندي دغه تور او انتقام چې د خپلې ځوکۍ د ساتلو له پاره يې پر افغاني لګولی و او هېڅ علمي اساس نه لري، د ياد کتاب ښاغلي ليکوال راخيستې او غواړي د افندي د تور په اساس افغاني ملحد ښکاره کړي! خو پر دې خبره هر عاقل پوهېږي چې افندي ولې دا کار وکړ او ليکوال يې ولې نقلوي او د دليل په صفت يې کاروي!

ځومره په زړه پورې تور! او څه عجيبه الحاد! همدغه افغاني چې دوی يې ملحد بولي، د اسلامي عقيدې په هکله علمي کتابونه ليکلي! د دوکتور عماره خبره، چې دغه خلک له دغو کتابونو خبر هم دي او که نه، د افغاني له لوستلو مخکې د دغه ستر شخصيت "متخصصين" شوي!

داسې کسان هم شته چې پوهېږي چې افغاني موحد و او د اسلام سرلوړي يې هيله وه، خو د خپل مصلحت له پاره د هغه د فکر مخه نيسي او په هر تور يې متهموي، دوی ته يې په الحاد متهمول هم کومه غټه خبره او ايماني مشکل نه جوړوي! ښه بېلګه يې مستبد حاکمان دي چې د افغاني د فکر له عامېدو په وېره کې دي، ځکه چې افغاني د ولسواکۍ ستر مدافع دی. د همدغو مستبدينو درباريان پرته حقپالنې او دقته، غواړي پر

---

[86]- د افغاني سيد جمال الدين خاطرات، له ۴۵-۴۲م مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغاني هر لګېدلي تور ته د صحت جامه ورواغوندي!

د دغه تور په ځواب کې غواړم د افغاني په اړه د مسيحي ليکوال جرجي زيدان نظر راواخلم چې د افغاني اسلاميت او الحاد ورته هېڅ ارزښت نه لري. جرجي زيدان وايي:

"هر څوک چې د هغه د ژوند د کارنامو په اړه لږه مطالعه هم وکړي، پوهېږي چې هدف يې، د يوه خليفه تر مشرۍ لاندې د اسلامي نړۍ يو کول وو او په خپله دغه هڅه کې يې هېڅ دنيايي تمه نه لرله".[87]

پای

له پورتنۍ څېړنې دا پايله اخلو چې افغاني د استعمار خطر درک کړی و، همدا وه چې په مقابل کې يې کلک ولاړ و، پر ځان يې هر ډول مشکل تحمل کړ، خو د امت له پاره له هېڅ اصله تېر نه شو. د اسلامي امت يووالی او د سياسي اسلام خپرول او ورسره د امت اصلاح د افغاني ستره هيله وه، چې آن خپل ژوند يې په همدې لار کې ځار کړ او د جرجي زيدان خبره د همدغې هيلې له پاره يې آن واده هم ونه کړ او ساده ژوند ته يې ترجيح ورکړ! افغاني د امت په ستونزو پوه و او په خپل معقول نظر يې امت د ژغورنې ساحل ته رساوه، ځکه خو يې د سياسي اسلام دښمنان بد ويني او هغه څوک چې په تنګو اختلافاتو کې ګير دي، هغوی هم د افغاني افکار نه شي تحمل کولای، ځکه يې په ظالمانه تورونو متهموي. د مغرضينو تورونه مو هم وڅېړل او وموليدل چې بې اساسه او د مرض و غرض په نتيجه کې رامنځ ته شوي، چې نه علماً او نه عقلاً د منلو وړ دي.

۸۷- سيد جمال الدين افغاني وافغانستان، ۹م مخ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مراجع

- اشهابي، ضمیر بن ادهم. *الکلام عن اصل السید جمال الدین الافغاني في بعض المراجع الروسیه.*

http://www.iranoworld.ir/alafghani/texts/SJ_1_5_Shahabi.pdf

- افغاني، سعید. د شرق نابغه. کابل، بیهقي کتاب خپرولو مؤسسه، ۱۳۵۵ش.
- جهمي، مانع بن حماد. *الموسوعه المیسره في الادیان والمذاهب والاحزاب المعاصره.* صید الفوائد. ۱۷، مې، ۲۰۱۴ (د استفادې نېټه).

/http://www.saaid.net/feraq/mthahb

- حبیبي، عبد الحي. *نسب و زادگاه سید جمال الدین افغاني.* کابل، موسسه انتشارات بیهقي، ۱۳۵۵ش.
- خوګیانی، محمد امین. *حیات سید جمال الدین افغاني.* کابل، مطبعه عمومي کابل، ۱۳۳۸ هجري.
- رزاقي، شاهد حسین. *سید جمال الدین افغاني.* کابل، مستقل خپرندویه ټولنه، ۱۳۸۸ لمریز، ژباړن، عبد المالک همت.
- رشتیا، سید قاسم. *سید جمال الدین افغاني وافغانستان.* کابل، موسسه انتشارات بیهقي، ۱۳٦٦ش.
- رافعي، عبد الرحمن. *افغان سید جمال الدین.* پېښور، دانش خپرندویه ټولنه، ۲۰۰۷م، ژباړن: عبد المحمد مموزی.
- زیدان، جرجي. *مشاهیر الشرق.* مصر، ۱۹۲۲، دریم چاپ، دویم جلد.
- عماره، الدکتور محمد. جمال الدین الافغاني المفترى علیه. قاهره، دار الشروق، ۱۹۸۴م.
- عماره، الدکتور محمد. *جمال الدین الافغاني، موقظ الشرق وفیلسوف الاسلام*، قاهره، دار الشروق، ۱۹۸۸م، دریم چاپ.
- عماره، الدکتور محمد. *شخصیات لها تاریخ*، قاهره، دار السلام،

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۰۸م.

- فاضل، فضل الرحمن. *بیدارگر عصر*. کابل، وزارت اطلاعات و فرهنگ، ۲۰۰۸م.
- فـوزي، مصطفی. *دعـوة جـمال الـدين الأفـغـاني*، ريـاض، دار الطيبـه، ۱۹۸۳م.
- کشک، محمد جلال. *ودخلت الخيل الازهر*، قـاهره، الزهـراء للاعـلام العربي، ۱۹۹۰، دریيم چاپ.
- مخزومي، محمد باشا. *د افغاني سيد جمال الدين خاطرات*، کوټـه، صديقي خپرندويه ټولنه، ۲۰۱۳م، دويم چـاپ. ژبـاړه: محمدشاه ارشـاد، د م- احساس زمند په زيار.
- نړيـوال، رزاقـي. *علامـه سـيد جـمال الـدين افـغـان د پـوهې او آزادۍ علمبردار*. کابل، بيهقي کتاب خپرولو مؤسسه، ۱۳۸۵ش.

هيرانو، جيونيتشي. *تجديد الفکر الاسلامي في العالم الاسلامي الحـديث*، مجله الدراسات العالم الاسلامي، ۲۰۱۱ مارچ.

((نيچريه))

نخستين رسالهء چاپ شدهء سيد جمال الدين افغانى

(c) ketabton.com: The Digital Library

نگارش : فضل الرحمن فاضل

(c) ketabton.com: The Digital Library

«نیچریه» از مشهورترین آثار باقی مانده از سید جمال الدین افغانی به شمار می رود که بعد از نگارش به زودی اقبال چاپ یافت و نسبت به همه آثار سید از شهرت ویژه ای برخوردار گردید و مورد توجه خاص پژوهشگران قرار گرفت .

این رساله که عنوان اصلی آن « حقیقت مذهب نیچری و بیان حال نیچریان» می باشد، سید آن را در پاسخ نامهء مولانا محمد واصل مدرس ریاضی مدرسهء أعزّه حیدر آباد دکن (هندوستان) نگاشته است.

مولانا محمد واصل طی نامهء مورخ 19 محرم الحرام سال 1298 هجری قمری یعنی 138 سال قبل از امروز از سید می پرسد: « در این روز ها از تمامی هندوستان...صدای نیچر نیچر به گوش می رسد، در هر بلده و قصبه ، معدودی چند ملقب به نیچری یافت می شوند...از اکثری از این گروه پرسیدم که حقیقت نیچر چیست؟... آیا این طریقه منافی دین است یا آنکه به هیچوجه مخالفتی با دین ندارد... لکن هیچ یک از ایشان جواب شافی و کافی از این سوالات من ندادند و لهذا ملتمسم که آن جناب حقیقت نیچر و نیچری را مفصلا از برای بنده بیان فرمایند.»ص 11

سید جمال الدین افغانی در پاسخ نامهء آقای محمد واصل رساله ای می نگارد و آن را چنین آغاز می کند:

« نیچر عبارت است از طبیعت و طریقه نیچریه، همان طریقه دهریه است که در قرن رابع و ثالث قبل از میلاد مسیح در یونانستان ظهور نموده بودند و مقصود اصلی این طایفه نیچریه، رفع ادیان و تاسیس إباحت و اشتراک است در میانهء همه مردم.» ص 12

سید می افزاید:

«بلاریب که دین مطلقا سلسله انتظام هیأت اجتماعیه است و بدون دین

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرگز اساس مدنیت محکم نخواهد شد و اولین تعلیم این طایفه ، برانداختن ادیان است.» ص 12

سید جمال الدین افغانی خلاصه هدفش را که همانا خلاصه رسالهء نیچریه نیز است؛ در چند جمله عربی چنین بیان می دارد:

« الدین قوام الأمم و به فلاحها و فیه سعادتها و علیه ندارتها و النیشریة جرثومة الفساد و ارومة الأداد و منها خراب البلاد و بها هلاک العباد.»ص13

دین مایهء استواری امت ها است و وسیله ایست برای خوشبختی ایشان و بر آن است بزرگی و بی همتایی ملت ها ونیچریه مکروب فساد است و ریشه اختلافات و ویرانی شهر ها وسبب مرگ بندگان.

سید جمال الدین از جمله ء نیچریان هندی کسی را نام نمی برد، اگرچه گفته میشود که سید این کتاب را در برابر اندیشه های سید احمد خان موسس کالج اسلامی علیگر (علی گڑھ) نوشته است. اما در سراسر رساله نامی از او برده نشده است ؛ ولی در جایی از آن رساله ، با استفاده از ترکیب « مهذب الاخلاق» چنین اشارت شده است :

« و ممکن نیست شخصی نیچری بوده باشد با وجود این مهذب الاخلاق و صاحب امانت و صداقت و مروت و جوان مردی باشد !» ص 50

به گمان من - الله أعلم - سید به نحوی بر سید احمد خان می تازد، زیرا ارگان نشراتی یا لسان حال کالج اسلامی علیگر« تهذیب الاخلاق » نام دارد و سر سید احمد خان (1817-1898م) آن را در سال 1870 م تاسیس کرده است و در شش سال نخست نشراتی اش در آن بیش از دو صد مقاله نگاشته است. در همینجا بایست یادآور شوم که شاید میان سید جمال الدین و سر سید احمد خان که از سید 21 سال بزرگتر بود ، بحث و ملاقات صورت نگرفته باشد و سید از اهداف اساسی سید احمد خان که

(c) ketabton.com: The Digital Library

می خواست مسلمانان علوم جدید را بیاموزند ، از تمدن غرب آگاهی یابند با سلاح دانش بر ضد دشمن ، به مبارزه برخیزند ، آگاهی کامل نداشته است و دلیل دیگر می تواند این باشد که ثمرات آن تلاش های سر سید احمد خان در آن دوران، زیاد محسوس نبوده است . به هر ترتیب این بحث گسترده است و نباید حب سید جمال الدین افغانی ما را بر آن دارد که ابتکار ، فعالیت ها ، آثار به جامانده از سر سید احمد خان را دست کم گیریم . برای سر سید احمد همین کفایت می کند که پوهنتون اسلامی علی گڑھ ، تاسیس شده به وسیله او بیش از یک قرن در خدمت بشریت به ویژه مسلمانان شبه قارهء هند قرار دارد و صد ها هزار تن از ازبرکت آن دانش اندوخته اند.

افغانستان هم باید قدر سر سید احمد خان را داشته باشد با وجودی که شماری از هم میهنان ما در پوهنتون اسلامی علی گڑھ ، دانش اندوخته اند ، نوهء او سر راس مسعود همراه با علامه اقبال لاهوری و مولانا سید سلیمان ندوی در سال 1312 هجری شمسی به دعوت محمد نادر شاه به کابل سفر کردند تا نصاب تعلیمی نهاد های آموزشی افغانستان را تهیه دارند.

مطالعه رسالهء نیچریه به ما می رساند که سید از مکتب های فکری عصر خویش و تئوری های مکتب های سیاسی ان زمان مطالعه و آگاهی داشته است. در دورانی که سید رساله اش را می نگارد هنوز داروین (1809-1882م) زنده است و تئوری اش مشهور به داروینیزم ؛ مورد توجه دانشمندان آن زمان و از قراین بر می آید که سید کتاب « اصل انواع» داروین را که نخستین بار در سال 1859 از چاپ برامد و چندین بار تجدید چاپ شد ، مطالعه کرده باشد و یا حد اقل از محتویات آن آگاهی داشته است. از همینرو سید از کتاب داروین و نظریه او چنین یاد می کند:

(c) ketabton.com: The Digital Library

« وسید این طایفه داروین می باشد و او کتابی تالیف کرده در آن بیان می کند که اصل انسان میمون بود.» ص 17

سید در رد تئوری او با استهزاء می نگارد:« وبر حسب زعم این شخص ممکن است که بعد از مرور قرون و کرور دهور، پشه فیل گردد و فیل ها تدریجا پشه شود.!» ص 18

سید در این رساله اش از کمونیزم ، سوسیالیزم و نیهلیزم یادآوری می کند ؛ اما یادی از مارکس (1818- 1883م) که هنوز زنده است و از آثار و کتاب های باقی مانده از وی نمی کند.

سید جمال الدین علاوه بر اینکه بر مکتب های فکری اروپایی می تازد، باطنیان، اسماعلیان و بابی ها را گمراه شمرده ، اشتباهات شان را بیان می دارد و در آخر رساله اش نتیجه می گیرد که : « برخود واجب دانستم که رساله ای به انفرادها در این امر وضع کنم و در آن بیان کنم که آن مدینه فاضله که حکما به آرزوی آن جان سپردند، هرگز انسان را دستیاب نخواهد شد، مگر به دیانت اسلامیه » ص 63

زبان نیچریه:

اینجانب چند سال قبل که در مورد آثار سید و گوشه هایی از اندیشه های او کتابی به نام «بیدارگر عصر» تالیف کرده بودم، در آن یادآور شده بودم که نوشته های سید متاثر از زبان مادری اش پشتو و زبان درسی اش عربی است که آن را پشتو ځپلی و عربی ځپلی خوانده بودم که با مطالعه نیچریه، به آن به خوبی پی می بریم که فارسی موصوف هم متاثر از فارسی کابل است که بعد از تبعید از کنر ؛ در کابل اقامت گزیده و فارسی را در آن فراگرفته است البته با تاثیر زبان پشتو در آن .

در « بیدارگر عصر» ضمن مقایسه میان یک نوشته منسوب به سید جمال

(c) ketabton.com: The Digital Library

الدین و متن نیچریه چنین نوشته بودم :
به خاطر مقایسه میان سبک نبشته منسوب به سید (نامه به مراغه ای) و آنچه سید خود نگاشته است و در انتساب آن به سید جمال الدین شکی نیست ، رساله «نیچریه» را ورق می زنیم .همان رساله ای که در آن واژه های عربی به کثرت استعمال شده و سبک خاص سید را که زبان اصلی اش فارسی نیست بلکه زبان مادری اش پشتو یکی دیگر از زبان های رسمی افغانستان است ، آشکار می سازد و با بهره گیری از اصطلاح وضع شده توسط پوهاند مجاور احمد زیار، می توان گفت که فارسی وی «پشتو ځپلی (زپلی) و عربی ځپلی (زپلی)» است یعنی فارسی ای که از پشتو و یا عربی ،متاثر است .
به رسالهء نیچریه اثر سید رو می آوریم و با هم می خوانیم :
«... از این است که ارباب تاریخ ابتدا انحطاط سلطه مسلمانان را محاربه صلیب میگیرند و چنان لایق بود که آغاز ضعف مسلمانان و تفرق کلمه آنها را از شروع آن تعلیمات فاسده و آراء باطله بگیرند .
مخفی نماند بابیهایی که در این زمان اخیر در ایران یافت شدند و هزار ها خون عبادالله را بنا حق ریختند کوچک ابدال های همان نیچریه های الموت و چیله ها یعنی کچکول بردار های همان طبعیین گرد کوه میباشند و تعلیمات آنها نمونه تعلیمات باطنیه است پس باید منتظر شد که فی ما بعد چه تاثیر های دیگر از اقوال آنها در امت ایرانیه یافت خواهد شد .» [1]
در کتاب گرد آوری شده توسط استاد خسرو شاهی در پاورقی در شرح«چیله ها یعنی کچکول بردارها» چنین امده است :.
« چیله ها یعنی کچکول بردارها : کچکول بردارها شاید همان کشکول بردارها باشند ، و مراد سید، احتمالا بقیه السیف یا بازماندگان باطنیان

---

[1]- رساله نیچریه، اثر سید جمال الدین افغانی، صفحه 45

(c) ketabton.com: The Digital Library

باشند .» پاورقی صفحه 45 رساله نیچریه .

مطلب بالا را من به دو دلیل آوردم یکی بر سبیل تصادف از میان رساله نیچریه که در نگارش آن به قلم سید، جای شکی وجود ندارد ، انتخاب نمودم تا خواننده گان میان دو نبشته سید ، یکی نامه به حاج مستان مراغه ای و دیگر نبشته سید، در پاسخ مولوی محمد واصل هندوستانی، مقایسه نمایند تا ببینند که این دو نبشته از نگاه سبک با هم چقدر تفاوت دارد ! و دلیل انتخاب دیگر از متن نیچریه برای من این بود که سید ، نیچریه را در پاسخ نامه ای نگاشته است که آن بنده خدا، پرسش خود را در 22 دسمبر سال 1880 میلادی مطرح کرده است و پاسخ سید هم بایست در همان روزهای نزدیک باشد و نامه به سید مستان مراغه ای هم طوری که از تاریخ درج شده در پایان آن پیدا است 25 دسامبر سال 1881 میلادی می باشد ، بناء فاصله زمانی آن دو ،در حدود یکسال است و هر کسی که با خواندن و نبشتن سر و کار داشته باشد ، یقینا درک می کند که در اسلوب نگارش یک شخص، در مدت یکسال اینقدر تحول رونما نمی گردد و اینقدر تفاوت مشاهده نمی شود . زیرا نامه به سید مستان مراغه ای به اصطلاح برادران ایرانی، مال اواخر قرن 19 معلوم نمی شود.شاید 60 یا 70 سال قبل نگاشته شده باشد .

در مورد« چیله ها یعنی کچکول بردارها» استاد خسرو شاهی یا کدام برادر ایرانی که پاورقی نگاشته ، شاید از خوشی در جامه نمی گنجیده که مشاهده نموده است ،سید جمال خودش «چیله ها» را با آوردن «کچکول بردارها» توضیح یا شرح داده است بناء نیازی نیست تا آن را بار دیگر شرح دهند، اما دقیق این است که نمی توانند آنرا شرح دهند ، اگر من و یا یک نفر افغان دیگر ،این واژه را شرح ندهد[2] ، برای بیگانگان شرح آن

---

[2]- برای اینکه جمله بالا مبالغه آمیز به نظر نیاید، خواننده گان را به مطالعه بحثی تحت عنوان "

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشوار است ، اما چون کچکول بردارها توسط سید شرح داده شده است ، در شرح آن ، پاورقی نویس ، می نگارد که شاید کشکول باشد . برای هیچ افغان واژه« شاید» در این مساله گنجایش ندارد همانقدر که آنان یقین دارند شیر سپید است به همان اندازه به یقین می دانند که کچکول ،کچکول است و کچکول ملنگ را همه کس دیده و برداشت درستی از آن

پرزیوان" که در پایان کتاب " تاریخ و زبان در افغاانستان" نوشتهٔ استاد نجیب مایل هروی، آمده است دعوت می نمایم، در کتاب یاد شده حدود 20 صفحه ، به شرح این جمله اختصاص یافته است که " مرد پشتو زبانی گفته است که زنی " پارسی وان" دارد" که جمله ای است نهایت واضح و روشن، آن مرد مرد پشتون گفته است که همسرش فارسی زبان است، نه پشتو زبان، دکتور محمود افشار در این ارتباط، نخست گمان برده است " پارسی وان" را ، راوی انگلیس " پرزیوان" شنیده و شاید معنای " برزیگر" یعنی دهقان باشد و باز احتمال داده است که ان مرد " پارسی دان" گفته باشد (با دال نه واو) آقای اسماعیل نواب صفا، نبشته است " پرزیوان" کسی است که شغل شاغل او کشاورزی و بزرگری است و آقای سید محیط طباطبائی در آغاز گمان برده است که ممکن است " پارسی وان" از دو جزء "پارسا" و " وان" ساخته شده باشد، یعنی زن حافظ عفت، تا اینکه استاد نجیب مایل هروی، به سراغ این بحث رفته و جان گپ و مفهوم اصلی را چنین بیان کرده است که:" پارسی وان" به معنی تاجک است و پارسی زبان نه پارسی دان، زیرا پارسی زبان بودن با پارسی دان بودن فرق دارد و پشتو زبان ها به پشتونی که فارسی میدان " پارسی وان" نمی گویند، آقای حسین داودی در اخرین اجتهاد گفته است : نقاطی که زبان شان فارسی است و دارای دو مذهب شیعه و سنی هستند، اصطلاحاً به مردم شیعه مذهب " پارسی وان" می گویند.

آقای احمد اقتدار هم در این بحث شامل شده و داستان سفرش را شرح داده است که در راه سفر از جوانی پرسید است که : " سرخسی هستی" او گفته است : " مو پرزیوانم" چوپان های دیگر گفتند : " اوغون" است یعنی افغانی است، اما خود او باز لب به سخن کشود و با پرخاشی آرام گفت : " پرزیوانم، عمری نه ام" و با ذکر این داستان به این نتیجه می رسد که " پرزیوان" یعنی شیعه مذهب، آرای وارد شده در این پینوشت ، به استثنای نظر دقیق و منطقی استاد نجیب مایل هروی که از افغانستان است، آرای دیگر مربوط به همزبانان ایرانی ما است، که عدم اگاهی شان را با وجود اهل تحقیق بودن در اصطلاحات فارسی میهن ما، آفتابی میکند.

آنچه در بالا درج گردید، فشرده نظریاتی است پیرامون توضیح واژه " پارسیوان" در کتاب " تاریخ و زبان در افغانستان" ، صفحات 167-189

(c) ketabton.com: The Digital Library

دارد ...

شرح دیگری که استاد خسرو شاهی یا برادر ایرانی دیگری نگاشته این است «مراد سید احتمالا بقیه السیف یا بازمنده گان باطنیان باشد » به این معنی که چیله ها یا کچکول بردارها ، بقیه السیف باطنیان اند .آنرا هم با واژه« احتمالا» بیان می دارند ، اما من میگویم که واژه «احتمال» هم در اینجا بی مورد است . مفهوم آنرا هر افغان مثل سید جمال الدین افغانی می داند، صد در صد، مثلی که سید جمال الدین از آن اراده کرده است .برای نزدیک ساختن این مفهوم برای برادران ایرانی ،عرض می دارم که در افغانستان یکی ملا است و دیگر چلی که دستیار ملا است و در خدمت ملا و نزد ملا هم درس می خواند ، بناء حرف سید به این معنی است که هر گاه ما اسماعیلیان یا باطنیان دژ « الموت» را ملا فرض کنیم یا ملنگ ،بابی های موجود در ایران مثل چلی های ایشان و یا کچکول برداران ایشان ،به حساب می رود ، در فهم و دانش ، در رتبه و حتی موقف اجتماعی و عمر .[88]

طوری که همزبانی قرن ها میان افغانستان و ایران با عث نشده است که واژه های مستعمل در افغانستان را پژوهشگران آثار سید ، حتی آنانی که

---

[88]- واژه چپله که اصل هندی دارد تا کنون هم در میان پشتون ها، به ویژه در آن سوی خط دیورند، کار برد فراوان دارد. به مثل های زیر توجه فرمایید:

ملا هم ناست و او چیله گان یی هم ، (ملاهم نشسته بود و چلی هایش نیز)

خپله هم راغلی و، او خبل چیله گان هم راوستلی ؤ (خودش هم آمده بود و چلی هیاش را هم آورده بود)

واژه چیله، مرادف واژۀ " چمچه" هم کار برد دارد. مثل:

" ته د ده دوره چیله کیژه مه " یا " ته د ده دو مره چمچه کیژه مه" (تو اینقدر فرمانبردار و قاش او مشو!)

در زبان اردو هم میگویند که:

" جیسی چیله، ویسی گرو" یعنی این شاگرد و همان استاد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم نیم قرن در زمینه پژوهش کرده اند ،سال ها بعد ،مفاهیم آن را بدانند و در تفسرآن از واژه های «شاید» و«احتمالا »کار می گیرند ، چگونه سید که چند سال را به ادعای آن ها، در افغانستان سپری کرده است، آن واژه ها را به صورت درست ودقیق آن ، به کار می برد ، اگر ایرانی می بود حتما کشکول مشهور را به کار می برد و عوض چلی، طلبه .وطالبچه را .

(برای مطالعهء ادامهء این بحث به مقالهء اینجانب{ «ایرانی» نبودن سید جمال الدین در آیینهء نامه ها و آثار خودش}، که در سایت های انترنیتی و کتاب بیدارگر عصر آمده است، مراجعه شود.)

کلمات و واژه های دیگری هم وجود دارد که سید در آثار خویش به کار برده است ؛ اما همزبانان ایرانی ما ، متاسفانه آن را نفهمیده اند و مجبور شده اند که آن را مثل « چیله» شرح دهند و به اصطلاح اجتهاد کنند و باور داشته باشند که اگر درست بود دو اجر و اگر اشتباه کردند یک اجر!

سید می نویسد: « اکهوریان بعد از تعلیم و تعلم اگر یکی از اهل ملت خود را ببینند فی الحال باد قولنج کبریاء ایشان را چنان می گیرد که جمیع اعضاء و جوارح حتی جفون هم از حرکت باز می ایستد.»

همزبان ایرانی ما در شرح قولنج می نویسد : مرضی است معدی که بسیار دردناک می باشد.

شکی نیست که همه بیماری ها دردناک اند ؛ اما قولنج را معدی گفتن به این معنی است که هدف سید را نفهمیده اند. معدی یعنی مسری یا سرایت کننده؛ آیا قولنج از یک شخص به دیگری سرایت می کند !؟ و اگر آن را معدی یعنی مربوط به بیماری های معده هم اراده کرده باشند، خطا کرده اند و لاجرم ، صرف یک اجر را دریافت داشتند!!

یا اینکه «شکنبه» را در این گفته سید که : « هنوز قدم از شکنبه خود بیرون ننهاده اند» به « قالب» ترجمه کرده اند که دقیق نمی باشد ، هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان معنای آنرا آن طوری که سید هم وطن شان اراده کرده است ، می دانند و درک می کنند.

مثال های دیگری هم از این قبیل فراوان است و ثابت می سازد که فارسی سید، فارسی افغانستان است.

یکی از نشانه های دیگر تاثیر زبان پشتو را بر زبان فارسی سید درنوشته هایش ، در ترکیب های عدد و معدود به خوبی می توانیم مشاهده کنیم.

در زبان فارسی و کسی که زبان مادری اش فارسی باشد اگر «عدد» بیش از یک باشد، یعنی جمع باشد، «معدود» را مفرد استعمال می کند، اما در زبان پشتو اگر عدد جمع باشد، معدود را نیز جمع استعمال می کنند و در زبان عربی عدد و معدود ، بحث و قاعده خاص خود را دارد. به این شرح کوتاه : در عددهای های یک و دو مطابقت و در اعداد 3- 10 معدود، مفرد و مجرور می باشد. با درنظرداشت تانیث و تذکیر معدود یعنی اگر معدود مذکر باشد عدد مؤنث می آید و اگر معدود مؤنث بود عدد مذکر می آید مثل اربعة رجال و ست قصص. و از 11- 99، معدود مفرد ومنصوب می آید بادرنظر داشت مطابقت وعدم مطابقت جزء اول و جزء دوم ترکیبی از حیث تانیث و تذکیر مثل احد عشر کوکبا. اثنتا عشرة عینا. اربعة عشر کتابا. خمس عشرة کراسة. و در عددهای صد وهزار معدود مفرد و مجرور می باشد. مثل : مائة عام و الف سنة . اما در زبان پشتو مثلا گفته می شود « اوه کتابونه» یعنی هفت کتاب. این تاثیر زبان مادری سید را در نبشتهء او در متن رسالهء «نیچریه» به وضوح مشاهده می کنیم.

مثلا سید می نویسد:

«... خون هزار ها بیگناهان را به دسیسه ها و حیله ریختند.» ص 36

«...وکرسی مجد و شرفش سرنگون گشته و در بادیهء وحشت چون سایر حیوانات با هزار آلام و اسقام در غایت خوف و بیم به سر خواهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

برد.»

ویا می گوید:

« .. و همچنین مخفی نباشد که هزارها مصایب و هزارها بلایا و هزار ها رزایا و هزار ها آفات در هر زاویه ای از زوایای عالم کمین گرفته...»ص31

در جای دیگری در همین رساله نیچریه می نویسد:

..«.. و از آن بود که جماعتی از صعالیک فرنگ در قرن خامس به اراضی شامیه هجوم کرده صدها شهرها و قریه ها را خراب نمودند و خون هزاران را رایگان ریختند و قریب دو صد سال مسلمانان از دفع آن صعالیک عاجز ماندند.»

در اینجا همچنان دیده می شود که سید برخلاف ایرانیان که « دوصد» را « دویست» می نگارند، سید مثل اهالی کابل « دوصد» نبشته می کند.

چاپ نیچریه و ترجمه های آن :

گفتیم نیچریه را سید در پاسخ مولوی واصل در محرم الحرام 1298 هجری قمری برابر با دسمبر 1880 نگاشته است . این کتاب در همان سال 1298 قمری (1881م) البته چند ماه بعد از نگارش در همان حیدر آباد دکن ، زیر نظر شخص سید، نخستین بار در مطبعه سنگی به چاپ رسیده است . و به خاطر اهمیتی که داشته است و یا شهرتی که کسب کرده است باردیگر درهمان سال 1881 م یا 1298 ق به همت حاج محمد حسن تاجر کازرونی مجددا در بمبئی ، به چاپ رسیده است.

چاپ سوم آن نیز دوسال بعد ، به همت یک تن ایرانی دیگر به نام فخر الحاج و العمار الشیخ عبد الوهاب شیرازی در رجب المرجب سال 1300 هجری قمری در بمبئی ، در مطبعهء حسینی جدید، به نشر رسیده است.

(c) ketabton.com: The Digital Library

در آغاز آن به گونهء مقدمه ، آنچه را که مدیر روزنامه فرهنگ چاپ اصفهان در شماره 101 مورخ رجب المرجب سال 1298 ق نشر نموده، درج گردیده است.

مدیر روز نامه فرهنگ که چند ماه بعد از نشر رساله «نیچریه» یک نسخه آن را سید جمال الدین برای موصوف می فرستد ، او در روزنامه خویش می نگارد که قصد داشته است وی کتابی در خصوص تعلیمات باطله و آنچه منافی تمدن و مزیل اخلاق حسنه است ؛ بنگارد ، اما به واسطه گرفتاری ها به این هدف نرسیده است و با دریافت رساله سید در روزنامه خویش می نگارد که : « لیکن امروز هزار گونه سجدات شکرمی نمایم که در ایام حیات خود به وجود حکیمی دانشمند و سلیم الذوق آگاهی حاصل کردم که بدون کم و زیاد در اقصی بلاد هندوستان تمام عقاید این خاکسار را بیان کرده و به رشته تحریر دراورده است.....عالم تمدن را به وجود این حکیم دانشمند و وحید خردمند تبریک وتهنیت می گویم و بر خود فرض می دارم که این رساله او را باید فی الحقیقه کتاب مقدس شمرده در ذیل فرهنگ متدرجا به طبع رسانم.....مصنف این رساله فخر الحکماء المعاصرین فاضل یگانه و عالم فرزانه جمال الدین الحسینی است این رساله را در ماه محرم هذه السنه به طبع رسانیده با همین پسته اخیر، از حیدر آباد دکن هندوستان برای این بی مقدار به ارمغان فرستاده است.»

اما من تا هنوز نمی دانم که آیا مدیر روزنامه « فرهنگ» به وعده اش وفا کرده و «نیچریه» را به گونه پاورقی در روزنامه اش نشر کرده است و یا خیر؟ این امر به تحقیق بیشتر نیاز دارد.

چاپ چهارم متن فارسی نیچریه از روی چاپ بمبئی در سال 1303 خورشیدی یعنی 90 سال قبل در تهران در چاپخانه شرق به نشر رسیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

است و چاپخانه دین و دانش در تبریز آنرا تحت عنوان نیچریه یا ناتورالیزم در سال 1328 هجری شمسی ، مجددا به نشر رسانده است و برخی از نویسندگان ایرانی آنرا بار بار با سایر آثار سید درمجموعه هایی به چاپ رسانده اند ازجمله آقای مرتضی مدرس چهاردهی که از پیروان اندیشه های سید است کتابی دارد به نام « آراء و معتقدات سید جمال الدین افغانی» که بنگاه نشراتی اقبال آن را در سال 1337 هجری شمسی در تهران به چاپ رسانده است ومدرس چهاردهی رساله نیچریه سید را در آن مجموعه از صفحات 23- 63 جای داده است. همچنان یکی از مخالفان اندیشه های سید که در مورد سید ، نظر نیک ندارد ، به نام علی اصغر حلبی رساله نیچریه را در ضمن کتابش « زندگی و سفرهای سید جمال الدین اسد آبادی» در سال 1356 شمسی به چاپ رسانده است . اما بعد از پیروزی انقلاب اسلامی ایران ، در آن سرزمین ، به ویژه از طرف علمای حوزه های فقهی ، توجه به سید بیشتر شده است و بر « اسد آّبادی» بودن وی تبلیغات بیشتر و گسترده ای صورت گرفته است . یکی از کسانی که بیش از نیم قرن به نشر آثار و افکار سید جمال الدین افغانی می پردازد استاد سید هادی خسرو شاهی می باشد که مجموعه آثار سید را در شش مجلد و در بیش از 3000 صفحه، در تهران و قاهره به نشر رسانده است . این مجموعه که به نام « الآثار الکاملة» مشهور است حاوی متن فارسی نیچریه و ترجمه عربی آن « الرد علی الدهریین» نیز می باشد.

سوگمندانه بایست یاد آور شد که در افغانستان عزیز ما آثار سید کمتر اقبال چاپ یافته و حتی در دوران جهاد هم به آثار او توجه صورت نگرفته است . ترجمه نیچریه به زبان پشتو ، برای نخستین بار توسط آقای میر سعید بریمن صورت گرفت و در سال 1344 هجری شمسی یعنی هشتاد و

(c) ketabton.com: The Digital Library

چهار سال سال بعد از چاپ نخست متن فارسی آن در هندوستان، و چهل و یک سال بعد از ایران ، در کابل اقبال نشر یافت و در سال 1355 هجری شمسی به مناسبت بزرگداشت از هشتادمین سالگرد وفات سید جمال الدین افغانی ، برای نخستین بار متن فارسی نیچریه (97 سال بعد از چاپ هند) در مجموعه ای به نام «گزیدهء آثار سید جمال الدین افغانی » به اهتمام دکتور سید مخدوم رهین ، به نشررسید . چون نیچریه ، به گونه مستقل به چاپ نرسیده بود ، کمتر کسی متوجه آن شد و حتی در همین سیمینار بزرگداشت ، متن «نیچریه » به زبان پشتو نیز به چاپ نرسید و صرف ترجمه غیر کاملی از « العروة الوثقی » به زبان های پشتو وفارسی نشر شد. شاید سیاست های حاکم آن دوران باعث شده باشد تا کتابی که بر ضد ماتریالزم و مادیگرایی است ، به گونه مستقل و قابل دید ، نشر نگردد.

اهمیت نیچریه در هندوستان آن زمان از این پدیددار می گردد که مولوی سید عبد الغفار شهباز عظیم آبادی البهاری به زودی کتاب سید را به زبان اردو ترجمه می کند و در سال 1883 م دوسال بعد از نشر آن به زبان فارسی ، ترجمه اردوی آن در مطبعه سنگی در شهر کلکته از چاپ می براید .

قابل یادآوری می داند که این مولانا سید عبد الغفار شهباز عظیم آبادی از جمله پیروان و دوستداران اندیشه سید جمال الدین افغانی است که سید را« حبر فهامه و فیلسوف علامه » می خواند و اندیشه های اورا به « ثاقبه» متصف می سازد و مجموعهء مقالات فارسی سید را که در نشرات هندوستان آن زمان قبلا به چاپ رسیده ، همه را در یک مجموعه به نام «مقالات جمالیه» در سال 1884 م در کلکته به نشر می رساند. تصادف نیک روزگار همین است که تاریخ نشر مقالات جمالیه 15 اگست سال

(c) ketabton.com: The Digital Library

1884 م است که بعد ها 63 سال بعد هندوستان در همین 15 اگست ، به نعمت آزادی دست می یابد.

نیچریه را بعد ها در سال 1349 هجری قمری (1309 ش) مولوی عبد الحنان نیز به نام « نیچریت» به زبان اردو ترجمه نموده و از طرف کتابخانه « آصفیه» در لا هور به چاپ رسانده است و مطبعه شعر وادب لاهور هم به نام «رد نیچریت» آن را طبع مجدد نموده و آقای مبارزالدین از دوستداران سید که نبشته های سید جمال الدین را به زبان اردو گرد آوری کرده است ، نیچریه را نیز در کتابش « مقالات جمال الدین افغانی» درج کرده است.

اما به نظر من مهمترین ترجمه رساله نیچریه همانا ترجمه عربی آن رساله توسط شاگرد مصری سید ، شیخ محمد عبده است.

سید بعد از ین که رساله نیچریه را در هندوستان به نشر می رساند یک نسخه آن را به شاگردش شیخ محمد عبده که ایام تبعید را در بیروت به سر می برد می فرستد.

در همین دوران عارف ابوتراب خادم سید نیز از جمله تبیعید شده گان به بیروت بود . با رسیدن و دریافت رساله نیچریه در بیروت ، شیخ محمد عبده تصمیم می گیرد تا به کمک ابوتراب عارف آنرا از زبان فارسی به زبان عربی ترجمه کند.

نیچریه تحت عنوان «الرد عالی الدهریین» در سال 1303 قمری1886 م یعنی 11 سال قبل از وفات سید جمال الدین در بیروت با مقدمهء مفصل شیخ محمد عبده که حاوی زندگینامهء سید جمال الدین افغانی نیز است ، به نشر می رسد و همه کسانی که زندگینامهء سید را تحریر کرده اند، از همین مقدمه استفاده کرده اند و این مقدمه مورد پذیرش سید نیز بوده است . شیخ محمد عبده در مقدمهء الرد علی الدهریین ، تحت عنوان «

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیرة صاحب هذه الرسالة الشیخ جمال الدین الافغانی» سید را متولد قریه « اسعد آباد» خطه « کنر» می خواند. مقدمهء شیخ محمد عبده 12 صفحه را با خط ریز و در 280 سطر و در هر سطر حد اوسط 13 کلمه احتوا کرده است.. این رساله که به نام « الرد علی الدهرین» مشهور گردیده است عنوان اصلی آن طوری که شیخ محمد عبده آن را به چاپ رسانده چنین است : « رسالة فی إبطال مذهب الدهریین و بیان مفاسدهم و إثبات أن الدین أساس المدنیة و الکفر فساد العمران»

و درمعرفی آن چنین آمده است :

من تألیف حضرة الامام الشهیر الأستاذ السید جمال الدین الحسینی الأفغانی نفع الله بعلومه، نقلها من اللغة الفارسیة الی اللغة العربیة العلامة الأستاذ الشیخ محمد عبده أفندی المصری بمساعدة عارف افندی ابی تراب الأفغانی»

سپس محل چاپ و تاریخ آن چنین تسجیل شده است:

طبعت فی بیروت سنة 1303

در اینجا قابل یادآوری می داند که رسالهء نیچریه در ایامی به نشر رسیده و به محل تولد و تبار سید اشارت صورت گرفته است که او جدیدا استانبول را ترک گفته و از طریق بوشهر وارد ایران گردیده بود، یا مهمان ظل السلطان (فرزند ناصر الدین شاه قاجار و یکی از مدعیان سلطنت قاجاری در اصفهان) بود و یا در تهران با ناصر الدین شاه دیدار می کرد و یا هم در منزل الحاج حسن امین الضرب به سر می برد و آمادگی سفر مسکو را می گرفت.

متاسفانه این مقدمه مهم را کسانی که بعدا « الرد علی الدهریین» را از روی نسخهء شیخ محمد عبده یا چاپ بیروت تجدید چاپ کرده اند ، حذف نموده اند ، حتی در چاپ هایی که توسط عبد العلیم صالح در سال

(c) ketabton.com: The Digital Library

1312 ق در زمان حیات سید و بعد ها زیر نظر علامه سلجوقی در سال 1960 م و در سال 2002 م زیر نظر استاد خسرو شاهی در قاهره نشر شده، درهر سه چاپ و شاید چند چاپ دیگر این مقدمه ؛ با وجود اهمیت تاریخی آن و مهمتر از آن ؛ اهمیت و شخصیت نویسندهء آن حذف گردیده است . ومن آرزو دارم خداوند برای من توفیق عنایت فرمایاد تا « الرد علی الدهریین » را به اساس چاپ نخستین یا نسخهء شیخ محمد عبده در قاهره ، به چاپ برسانم و اگر ناشری بیابم آن را در بیروت نیز به چاپ خواهم رساند . إن شاء الله!

«الرد علی الدهریین» طوری که در بالا اشارت شد یک بار دیگرهم در حیات سید جمال الدین درسال 1312 ق یعنی دو سال قبل از وفات سید توسط عبد الحلیم صالح در قاهره به طبع رسیده است . در سال های 1902 ، 1925 ، 1935 و 1955 بارها تجدی چاپ شده است و یکی از چاپ های مشهور آن همان چاپی است که با مقدمه و تلاش علامه صلاح الدین سلجوقی در سال 1960 م و به کوشش دوستدار سید، استاد محمود ابوریه از طرف « دار الکرنک» اقبال چاپ یافته است.

نیچریه را محمد منیر یعقوب افندی زاده به ترکی ترجمه نموده و اکنون در پوهنتون استانبول در مجموعه « یولدوز» نسخهء خطی آن به الفبای عربی یا خط عثمانی موجود است و عزیز آق پناره تحت عنوان « طبیعتچی لیغی» آنرا به ترکی ترجمه نموده و در سال 1956 م در انقره به الفبای لاتینی ، نشر شده است.

نیچریه به مثابه اثر مهم علامه سید جمال الدین افغانی مورد توجه اروپایی ها هم بوده است گمان می رود که نخستین ترجمه انگلیسی نیچریه از روی متن ترجمهء عربی آن صورت گرفته باشد از همینرو به نام Refutation of the materialists مشهور شده است ؛ اما ترجمه دقیق آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

از روی متن فارسی نیچریه ، توسط سید جمال الدین شناس مشهور امریکایی بانو نکی کدی *Nikki R. Keddie* تحت عنوان دقیق و اصلی آن یعنی the truth about neicheri sect and an explanation of Neicheris در مجموعه ای به نام نبشته های سیاسی و دینی سید جمال الدین که به نام « پاسخ اسلامی به امپریالیزم» یا An Islamic Response to Imperialism مشهور است، به زبان انگلیسی ترجمه گردیده است . این کتاب در سال 1968 م از طرف پوهنتون کالیفورنیا به چاپ رسیده است.

متن فرانسوی نیچریه هم در سال 1942 بیست و چند سال قبل از ترجمه پشتوی آن و سی و پنج سال قبل از اینکه در کابل به فارسی نشر شود ، در پاریس به زبان فرانسوی ترجمه ونشر گردیده است.

این مقاله را که می دانم کاستی هایی دارد در پهلوی مصروفیت های دیگر به خواهش برادر محترم آقای محمد حسین میاخیل نگاشتم ، خداکند مورد استفاده قرار گیرد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مراجع :

1- نامه ها و اسناد سیاسی تاریخی (مجموعهء رسائل ومقالات) گرد آورنده : سید هادی خسرو شاهی . ناشر مکتبة الشروق الدولیة - چاپ قاهره 2002 م

2- الرد علی الدهریین چاپ 1303 قمری بیروت (نخستین چاپ ترجمه عربی)

3- الرد علی الدهریین چاپ 1312 ق در قاهره

4- الرد علی الدهریین چاپ 1960 م قاهره

5- بیدارگر عصر ، چاپ چهارم - جاکارتا 29 سرطان 1390 ش

6- متن فارسی نیچریه چاپ سال 1300 قمری در مطبعه حسینی جدید - بمبئی .

7- ASYYID AL-DIN AL-AFGHANI (AN ANNOTATED BIBLIOGRAPHY)
(تدوین کننده عبد الله البرت قدسی زاده چاپ پوهنتون لیدن - هالند 1970 م (بخش هایی از این کتاب را تحت عنوان کتابشناسی توصیفی سید جمال الدین ، اینجانب ترجمه کرده ام ؛ اما تا کنون چاپ نشده است.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سيد جمال الدين افغاني او د ختيځ او لوېديځ مخامختيا

ليکوال: سيد بهاو الدين مجروح

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید جمال الدین افغاني: د معاصرې نړۍ يو اسرار امېزه، په زړه پورې او له معنی څخه ډکه څېره ده؛ اسرار امېزه له دې کبله، چې د هغه د ژوند ځينې مرحلې تر شک و ترديد لاندې راځي او د البرت حوراني په وينا: ((هغه خپل ځان ته افغان وايه او دښمنان يې هغه ايرانی بولي.))

سربېره پر دې لا هم د هغه د ژوند او هڅو ځينې مهم اړخونه لکه څنګه، چې حتمي برېښي؛ په پوره توګه روښانه شوي نه دي.

په زړه پورې والی يې په دې کې دی، چې هغه د لرغونو فلاسفه وو لکه ابن سينا او ابن رشد او هم په نوې معنی د يو سياسي متفکر او هم د يوه مجاهد او مبارز، ورځپاڼه ليکونکې او هنګامه غوښتونکې څېرې په توګه وځلېد.

خو هغه څه، چې په ځانګړي ډول د دغې څېرې اهميت لا زيات کړ او هغه ته يې ځانګړې معنی وښښله، هغه د نړۍ د تاريخ له سترې پېښې يعنې د اسلامي ختيځ له تمدن سره د لويديځ د تمدن مخامختيا او د تاريخ په ستر بهير کې له فعالې ونډې اخستنې څخه عبارت و.

په دې پېښه کې د سيد جمال الدين افغاني دريځ د يوه تمدن پر وړاندې د بل تمدن موضعګيري وه. هغه د يوه داسې ستر تاريخي بهير استازيتوب وکړ، چې لا هم د تاريخ برخه نه دی ګرځېدلی او موږ نن په ډېر جدي او پېچلي ډول ورسره مخامخ يو.

د سيد جمال الدين افغاني د شخصيت د معنی او مفهوم په اړه لږ فکر هم خامخا موږ دې ته هڅوي، چې د اوسنۍ نړۍ غټې فرهنګي او ټولنيزې ستونزې مطرح کړو.

که چېرې څوک هڅه وکړي، د دغه نړيوال شهرت علت او د دغې تاريخي څېرې عظمت او سترتوب د هغه د کم شمېر خورو ورو اثارو له مخې پيدا کړي، له يوې ژورې نهيلی سره به مخ شي او ډېر ژر به وپوهېږي، چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید جمال الدین شخصیت د هغه له اثارو غایب دی. دا ټکی لا د هغه څېره په زړه پورې کوي، که څه هم د هغه ډېر مهم او یوازینی اثر، هماغه د هغه ژوند او دوامداره هڅې وې.

د هغه افکار او نظریات د هغه د هڅو او مبارزو په نفس کې نغښتي او و نه توانېد، چې د هغه د ژوند له عملي جنبې څخه بېل او د یوې نظري طرحې په بڼه راڅرګند شي کېدای شي وویل شي، چې پخپله سید، د هغه شخصیت او مبارزې پخپل ذات کې یوه خوځنده ژوندۍ مفکوره وه.

دا، چې سید جمال الدین افغاني په خپل ژوند کې څه وویل او څه یې وکړل، زیاتې خبرې شوي او ډېر اثار لیکل شوي دي، دې ټکو ته به لنډه اشاره بې ځایه وي.

د سید شخصیت

د سید شخصیت د یوه تاریخي متن نه تجزیه کېدونکی جز دی او زموږ په نظر د دغه شخصیت تاریخي معنی ډېر اهمیت او ارزښت لري، له دې کبله په کلي ډول موږ دغه شخصیت د یوې مفکورې په حیث په نظر کې نیسو او هڅه کوو، د هغه تاریخي اړخونه له دوو زاویو ولټوو.

- د تاریخ په شالید کې، د سید د شخصیت معنی او موقعیت.
- د اوسنۍ نړۍ په تاریخي متن کې، د دغه شخصیت معنی او مفهوم.

په دې لټه کې به زموږه طریقه د تېرو او معاصرو تاریخي پېښو بیان نه وي، بلکې موږ به په لومړي قدم کې ځینې نظري اساسات مطرح کوو، خو که چېرته هغه د مسلماتو او بدیهیاتو په ډول و نه منو، کېدای شي هغه د کار د فرضیو په بڼه قبول کړو او د هغه په مرسته پخپل بحث پورې د اړوند تاریخ د مهم جریان په اړه ځینو پایلو ته ورسېږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د بحث څو مخکینۍ فرضیې د سید جمال الدین افغاني د شخصیت او تاریخي اړخونو په اړه، په لاندې ډول وي:

لومړی: تمدن او کلتور، په زمان کې یو متحول واقعیت دی.

دویم: یو عمده ټکی، چې یو کلتور او تمدن له بل کلتور او تمدن نه بېلوي، د هغو دوو کلتورونو او تمدنونو د نړۍ لیدونو له اختلاف څخه عبارت دی.

درېیم: نړۍ لید یعنې یوه هغه ذهني منظومه، چې له هغو پوښتنو او ځوابونو څخه جوړه ده، چې پر څو فکري او عقیدوي اصلونو او پرنسیپونو ولاړه او د یوې ټولنې یا اجتماع له خوا د اقتدار د سرچینې او د فکري او ټولنیز کردار، طرزپوهېدونه، احساس او ادراک، له نړۍ او ژوند څخه ټاکي.

څلورم: د یوه تمدن بدلونونه اساسا د هماغه تمدن د نړۍ لید بدلونونه وي.

پنځم: بدلون په دوه ډوله دی: تکاملي بدلون یا انقلابي بدلون، تکاملي بدلون په ټولیز ډول تدریجي دی او انقلابي بدلون چټک او ناڅاپي.

تدریجي تکاملي بدلونونه کېدای شي انقلابي بدلونونه رامنځته کړي.

تکاملي بدلون هغه دی، چې د یوه تمدن د نړۍ لید اساسات او اصول نه اغېزمن کوي، بلکې یوازې د نړۍ لید په روشونو، شکلونو او برخو کې بدلونونه رامنځته کوي، چې د هغه له کبله د هماغه نړۍ لید ځینې اړخونه لا پسې بشپړ او غني کېږي او حتی نور اړخونه یې، چې د زمان له شرایطو سره همغاړي توب نه لري، له منځه ځي او د هغه ځای نور شکلونه نیسي.

انقلابي بدلون هغه دی، چې د یوه تمدن د نړۍ لید اصول او اساسات له منځه وړي او بل نړۍ لید یې ځايناستی کوي.

شپږم: تمدن د تاریخ یوه ستره پدیده ده، په تېره د معاصرې نړۍ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمدن تاریخ غربي تمدن دی. د تکاملي او انقلابي بدلونونو یوازینی عامل د نړۍ په ټولو ټولنو کې یوازې د غربي تمدن شتون او د هغه نړۍ لید دي. هر څه د همدغه نړیوال واقعیت، د تناسب په بنسټ تعیین او تشخیصیږي.

ټولې مبارزې یا د هغه د مقاومت په لاره کې او یا له هغه سره د مقابلې یا د هغه د ځینو مفکورو د عملي کېدلو لپاره دي او یا د مدرنستانو او ریفورمستانو د متناقض پیش امد په بڼه دي، چې د هغه له یوه اړخ سره مقابله کوي او بله جنبه یې مني. نن ورځ به د ټولنیز او کلتوري بدلون هېڅ یو داسې واقعیت و نه مومو، چې له دې چوکاټ او جوړښت نه بهر پاتې شي.

اوس دغه پورته یادې څو مخکېنۍ قضیې په نظر کې نیسو او د هغه په رڼا کې هڅه کوو، د خپل بحث اړوندې ستونزې مطرح کړو:

کېدای شي ووایو، چې د تاریخ ډېره مهمه پدیده، څه زموږه د ختیځیانو له نظره او څه د نړۍ د تاریخ له نظره، هماغه د دوو تمدنونو یعنې د اسلامي ختیځ او عیسوي لویدیځ مخامختیا ده، دغه مخامختیاوې کېدلی شي په دوو سترو مرحلو ووېشو:

لومړۍ مرحله: په اوچت دریځ کې له لویدیځ سره، د اسلامي ختیځ د تمدن مخامختیا.

دویمه مرحله: په ټیټ دریځ کې د لویدیځ له تمدن سره د اسلامي ختیځ مخامختیا.

د سید جمال الدین افغاني څېره د ختیځ او لویدیځ د مخامختیا په دغه دوهمه مرحله کې ځانګړې معنی او ځلا لري.

په لومړۍ مرحله کې اسلامي دین، د هغه وخت په ختیځو ټولنو کې انقلابي بدلونونه رامنځته کړل او یو داسې نوی تمدن یې راووړ، چې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان او جهان نه يې نوی پيغام او نوې مفکوره له ځانه سره لرله.

اسلامي نړۍ ليد داسې يوه منظومه وه، چې پر نويو اصولو او اساساتو ولاړه وه او د ژوندانه ټول فردي او ټولنيز اړخونه، پوهنيز مسايل، د اخلاقو او سياست مسايل، اقتصاد او حقوق يې احتوا کول. د ژوندانه معنی او هدف يې وټاکه، د قبيلوي ټولنې پر ضد د فرد اهميت او مسووليت او د اسلامي عقيدې په بنسټ، د قبيلې، قوم او نژاد نه لوړ، د امت اهميت او د دولت جوړښت ثبت او تائيد کړ.

له نورو تمدنونو سره د ارتقا په دې مرحله کې، د اسلامي تمدن مخامختيا او له لوېديځې نړۍ سره د زوال او انحطاط په مرحله کې، د دغه تمدن مخامختيا په ټوليز ډول يو له بل سره اختلاف لري.

په لومړۍ مرحله کې اسلامي تمدن په لوړ دريځ کې و، د خپل پيغام له اهميت او ارزښت نه په بشپړه توګه خبر او پر خپل فکري، سياسي او نظامي ځواک ډاډه و.

په هغه وخت کې له تېرو تمدنونو يا د هغه وخت له موجودو تمدنونو سره د اسلامي تمدن مخامختيا داسې وه، چې څه شيان يې له نورو کلتورونو اخيستي وو، چې د اسلامي قدرت او زياتې پراختيا او د هغه د نړۍ ليد د تکامل سبب شي.

په هغه وخت کې اسلامي تمدن داسې يو ځواک درلود، چې و يې کولای شول، د بهرني کلتوري او فرهنګي عواملو د اغېزو په وړاندې له اختيار او انتخاب څخه کار واخلي او د هغه په مرسته، د يوناني عقلي علومو، له هندي او ارياني علومو او هنرونو څخه ګټې پورته کړي. ځان لا پسې بډای او يو ستر تمدن رامنځته کړي.

خو په دوهمه مرحله کې، چې اسلامي نړۍ د لوېديځ د تمدن په وړاندې ودرېده؛ له سياسي، ټولنيز او اقتصادي انحطاط سره مخ او په ټيټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

موقعیت کې وه او د پردي فرهنګ د پخوانۍ دورې په وړاندې هغه د انتخاب ازادي او د مقاومت او مخامختیا ځواک یې نور نه و پاتې؛ اسلامي نړۍ دفاعي بڼه خپله او د اسلامي هېوادونو غربي کېدنه یوه نه انکارېدونکې پېښه راڅرګنده شوه.
د لوېدیځ د تمدن په وړاندې په دغه شا ته تګ او دفاعي دریځ کې له لوېدیځ سره د مخامختیا مسئله د مخکېنۍ مرحلې د مسئلې په عکس وه او داسې مطرح کېده، چې په پروس ((لوېدیځ کېدلو)) کې به اسلامي هېوادونه څه ډول وکولای شي، چې خپل تېر سنتونه او اسلامي تعلیمات وساتي.
په لومړۍ مرحله کې، پخپله اسلامي نړۍ لید یو انقلابي نړۍ لید و او ټول هغه بهرني تاثیرات یې، چې منلي وو، تکاملي بدلونونه وو او د هغه د لا زیاتې بډاینې او ودې سبب شول.
په دویمه مرحله کې، اسلامي نړۍ لید د ثبات او استقرار حالت ته رسېدلی و او د بهرنیو اغېزو په وړاندې ودرېد، چې په نړۍ کې یې انقلابي بدلونونو ته لار پرانستې او په دې اړه یې د نړۍ لیدنو اصول او پرنسیپونه په شک او تردید کې اچولي دي.

ناسم پوهاوي

دلته لازمه ده، هغه مهم ناسم پوهاوي ته اشاره وکړو، چې د ځینو مسلمانو لیکوالو له خوا تر سره شوی او نن د مسلمانانو تر منځ دود شوی دی.
ځینو اسلامي متفکرینو د ختیځ او لویدیځ د مخامختیا د دویمې دورې مسئله د مخامختیا د لومړۍ دورې په بڼه مطرح کړه او ګومان یې وکړ (نن هم ډېر شمېر مسلمانان په همدې ګومان دي) لکه څنګه، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسلامي تمدن د خپلې ودې او پراختيا په پیل کې له یوناني عقلي علومو استفاده وکړای شوه، نن هم پرته له دې، چې د اسلامي نړۍ اصول او اساسات له هغه نه متغییر شي، کولای شي د غربي علومو او ټکنالوژۍ په اړه دغه کار تر سره کړي.

دا چې زمونږ خبرې د سید پر افکارو را څرخي او سید د ختیځ او لوېدیځ د مخامختیا د دوهمې دورې مهمه څېره ده نو مجبور یو، چې د دې دورې ځینو عمده تاریخي او فکري ځانګړنو ته، په لنډ ډول تم شو. که څه هم په داسې یو لنډ او کوټلي بحث کې، خامخا ځینې هغه ټکي، چې د ډېرې شرحې او تفصیل غوښتنه کوي، لږ څه مبهم پاتې شي.

د اسلامي ختیځ او لوېدیځې نړۍ د مخامختیا دویمه دوره له عثماني دولت څخه پیل شوې، چې د نوموړي دولت له انحطاط سره سره یې دوام کړی او نن هم په یوه بله بڼه په جریان کې ده.

عثماني سترواکي د اسلام د دین لپاره د یوه سپر په توګه وه، چې د پردیو د یرغلونو په وړاندې یې هغه وساته او د اسلامي تمدن د قدرت او عظمت مهم عامل و، خو په عین حال کې د اسلامي نړۍ دغه سپر یا ډال د بهرني نفوذ په وړاندې د یوه خنډ په توګه کار وکړ او اسلامي نړۍ یې د ډېرې مودې لپاره له سترو اروپایي بدلونونو او پرمختګونو لرې او بې خبره وساتله.

په اسلامي نړۍ کې، د اروپا د نویو پرمختګونو او بدلونونو په لاره کې د دغو خنډونو د رامنځته کېدو یو له لویو عواملو څخه دا و، چې دولتي دستګاه او د عثماني امپراطورۍ واکمنو د اروپا نوي افکار او ټولنیزې فلسفې د خپل بشپړ سیاسي اقتدار او د استبدادي دولت د نظام لپاره یو ستر خطر ګاڼه.

په پایله کې، کله چې عثماني دولت مخ په ځوړ شو، د لوېدیځې نړۍ د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظامي او تخنیکي قدرت د تالندې او برېښنا په څېر د اسلامي هېوادونو پر سر راپرېوت، چې د هغې ناڅاپي صدمې له ګنګسیت نه لا تر اوسه هم اسلامي نړۍ په بشپړ ډول په هوښ نه ده راغلې.

په ۱۷ مه میلادي پېړۍ کې د عثماني دولت انحطاط، په ټولیزه توګه څرګند و، سلطان د ټول واک مرکز و خو له یوې خوا د دولت ناقصه او مخ په ځوړه اداري دستګاه د چارو د پرمختګ ګټورتوب راکماوه او له بلې خوا د شپاړسمې پېړۍ له پای نه وروسته هغه سلاطینو، چې د چارو واګې یې په لاس کې واخیستل، ډېری بې کفایته او کمزوري کسان وو او عثماني اردو هم ورو ورو خپل نظم او اقتدار له لاسه ورکړ.

همدارنګه په دغه وخت کې ستړواکي له یوه ژور اقتصادي کړکېچ سره مخ و. د کړکېچ اساسي علت، چې د امپراطورۍ اداري کمزورتیا، هغه ته لا زیاته چټکتیا ور په برخه کړه، د لوېدیځ او ختیځ په لور د اروپا د نفوذ پراختیا وه. په هندوستان کې د اروپایي تجارتي مرکزونو استقرار، له بهرنۍ نړۍ سره د عثماني امپراطورۍ اړیکې ګډې وډې کړې؟

د امریکا کشفېدل او د مدیترانې هېوادونو ته د سرو زرو سېلابي بهیر، د امپراطورۍ پر اقتصادي وضعیت ډېر ژور اغېز وکړ او دننه دوو نورو پېښو، کورنی کړکېچ لا پسې زیات کړ.

یوه پېښه دا وه، چې محلي قدرتونو د مرکزي دولت له کمزورۍ نه ګټه پورته کړه، تر پخوا یې لا زیاته خپلواکي خپله کړه.

دویمه پېښه د وهابیزم بهیر و، چې د عثماني دولت شتون یې له شک او تردید سره مخامخ کاوه خو هغه ډېر مهم خطر، چې د عثماني امپراطورۍ شتون یې وګواښاوه، د هغه د واک په دننه کې نه، بلکې د هغه له سرحدونو د باندې سر را اوچت کړ. دغه خطر د اروپا علمي او تخنیکي انقلاب او د هغه مخ په زیاتېدونکې نظامي او اقتصادي قدرت و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منځنيو پېړيو په پای او تر هغه وروسته بنسټيز ټولنيز او اقتصادي بدلونونه په اروپا کې رامنځته شول، چې د اسلامي تمدن په حوزه کې رامنځته نه شول.

د لوېديځې اروپا په ځينو هېوادونو کې په کليسا پورې تړلی د منځنيو پېړيو فيوډالي نظام مخ په ځوړ شو او يوه نوې تجارتي او صنعت پاله طبقه پياوړې شوه دغې بورژوازي طبقې، د سياسي قدرت او ټولنيز واک د تر لاسه کولو لپاره پر کليسا او عيسوي دين تکيه و نه کړه، بلکې د ساينس او تخنيک فلسفې ته يې مخه کړه.

له دين څخه د فلسفې بېلېدل د يوه نوي نړۍ ليد اساسات رامنځته کړل، چې د هغه په چوکاټ کې دولت وکولای شول له دين څخه جلا شي او نوې سياسي فلسفې را منځته شوې علوم د کليسا د اقتدار او واک له ساحې رابهر شول او د هغه د ودې او پراختيا په مخ نامحدودې لارې پرانيستل شوې. لنډه دا چې په اروپا کې له رنسانس څخه وروسته نوی نړۍ ليد ورو ورو د زاړه نړۍ ليد ځای ونيو.

په دې اړه له موږ سره د نا سم پوهاوي يو بل ټکی دا دی، چې د اسلامي نړۍ يو شمېر متفکرين، له رنسانس څخه وروسته اروپا، هماغه د منځنيو پېړيو عيسوي فيوډالي اروپا ګڼي او دا انګېري، چې اوس هم اسلامي نړۍ يوازې له عيسوي دين سره مخامخ ده.

عثماني دولت يعنې هغه قدرت، چې په شپاړسمه پېړۍ او حتی تر هغه څه موده وروسته هم کولای شوای اروپا تر خپلې ولکې لاندې راولي، د ويانا ښار وګواښي او له اروپايي قدرتونو سره مساويانه وجنګېږي، و نه شوی کړی، چې په نظامي هنر کې نوي اختراعات او اکتشافات وکاروي او په پای کې، د اتلسمې پېړۍ له نيمايي وروسته، عثماني دولت نور نو له اروپايي قدرتونو سره د مقابلې توان نه درلود او د اروپا تخنيکي اوعلمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختراعاتو او کشفیاتو په اسلامي نړۍ کې کوم انعکاس و نه موند. مثلا د دغې دورې په عثماني ادبیاتو کې کوپرنیک ته د کومې نغوتې څرک نه مومو، اردو او بحري ځواک له نویو تخنیکي اکتشافاتو هېڅ ګټه پورته نه کړه او په پایله کې د اتلسمې پېړۍ په نیمایي کې د اسلامي امپراطورۍ انحطاط په ټولیز ډول روښانه او څرګند و.

د انحطاط د دورې لومړنیو لیکوالو د هغه وخت سلطان ته بلنه ورکړه، چې تېر عظمت او سترتوب بیا راژوندی کړي، خو دې ته هم ځیر وو، چې د تېرې زمانې د جوړښتونو په رغولو سره به مسئله نه حلېږي او ستړواکي یو بل ځیز ته اړتیا لري، چې هغه د دفاعي او نظامي قوې پیاوړتیا وه له اروپا سره یې د مقابلې لاره یوازې د نویو نظامي تخنیکونو په زده کولو کې ولټوله. هر هغه څه، چې په دغه دوره کې له اروپایي ژبو څخه په ریاضیاتو، جغرافیه، تاریخ او سیند پېژندنه کې وژباړل شول، یوازې د امپراطورۍ د نظامي حالت او د اردو د وضعې د ښه والي لپاره وو. د عسکري تعلیماتو ښوونځي د اروپایي تخنیکونو د زده کړې په خاطر پرانیستل شول.

تر دې نظامي اړیکې وروسته یو ډول سیاسي اړیکه د ژباړونکو او بیا د ځینو سفیرانو له خوا تر سره شوه، د دیپلوماتانو دغه نسل هم تر ډېره د مسئلې حل په نظامي فورمونو کې وکوت او فکر یې وکړ، چې ستړواکي باید د نوي متمرکز دولت بڼه خپله کړي او د دې کار لپاره یې لاندې څو شرطونه اړین ګڼل.

- د یوې نوې اردو رامنځته کول.
- پر ټولو نیمه خپلواکو ولایتونو، د مرکزي اقتدار د بیا ټینګښت لپاره د دغې اردو کارونه.
- د قوانینو د یوه نوي سیستم تطبیق او د مساواتو پر اصل ولاړه اداره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نولسمې پېړۍ په پيل کې د عثماني امپراطورۍ په اسلامي ټولنه کې د نوي فکر يو بهير رامنځ ته شو، چې په وروسته کې يې اوږدمهاله اغېزې درلودې او نن هغه اغېزې په ډېر شدت سره جريان لري، چې د اجتماع د لوېديځه کېدو په خاطر د اصلاحاتو له مفکورې څخه عبارت و. په دغه دوره کې، چې د تنظيماتو په نامه ياده شوه، د عسکري، طبي او اداري چارو نوې مدرسې جوړې شوې، عرفاني استازي اروپا ته ولېږل شول، يوه رسمي ورځپاڼه رامنځته شوه، اروپايي جامې معمولې شوې او نور...

يوازې د نولسمې پېړۍ له نيمايي وروسته، د ۱۸۸۰ په شاوخوا کې ځينې اسلامي ليکوال او متفکرين د خپلې نړۍ ځينې اساسي مسايل په تېره د سياسي تيورۍ عمومي مسئله طرحه کړه او داسې پوښتنې يې مطرح کړلې.

ښه ټولنه کومه يوه ده؟

هغه معيار، چې د ريفورمونو او اصلاحاتو لارښود وي، څه به وي؟

آيا دغه معيار د اسلامي قوانينو له اساساتو څخه استخراجېدلی شي او يا دا چې اړ يو د نوې اروپا تعليماتو او نظرياتو ته رجوع وکړو؟

آيا د عمل او نظر له ليده د دغو دواړو تر منځ کوم تناقض وجود نه لري؟

د دغه بهير لومړی نسل په يوه نسبتا ارامه فضا کې ژوند کاوه. له يوې خوا د اسلام او عيسويت تر منځه مجادله ارامه شوې وه او له بل پلوه اروپا د استعماري عصر د يوه سياسي او ټولنيز خطر په توګه لا نوره هم ځلېدلې وه له دې کبله د دې دورې متفکرين تر ډېره د هغه عصر د اروپا د ليبرالي ډيموکراسۍ د اصولو، علومو او فنونو د مثبتو اړخونو لېواله شول او داسې ستونزې يې مطرح کړلې، چې وروسته يې د اسلامي نړۍ فکر بوخت وساته او د مسلمانانو د تفکر يو جز شو، مثلا ويې ويل، چې د محمدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

امت په منځ کې ملي جمعيتونه شتون لري، د دولت موخه په دې او هغه نړۍ کې د خلکو هوساينه ده او د خلکو هوساينه د تمدن په رامنځته کولو کې نغښتې، چې د دولت وروستۍ موخه ده. د هغه عصر اروپا په تېره فرانسه يې د تمدن د معيار په توګه ومنله او بالاخره د اروپا د قدرت او عظمت رمز يې د عقلي علومو په پرمختګ کې وليده.

د دغه مسايلو په مطرح کولو سره يوازې يو کم شمېر کولای شول وپوهېږي، چې په دې ټکو کې ستونزې او تناقضات وجود لري، چې زيات غور او دقت غواړي. د بېلګې په توګه د الهي وحې اصل د انساني عقل له هغې ادعا سره، چې ځان يوازنی صحيح اساس ګڼي، څه ډول پخلا کېدلای شي؟ آيا هغه شريعت، چې پر الهي علم ولاړ دی، له نويو حقوقو سره، چې د غير الهي علم په اساساتو ولاړ دی او يا څه ډول کېدلی شي، چې د ديني وحدت وفاداري له ملي اتحاد سره ګډ کړل شي.

دا د مخ په ځوړ اسلامي ختيځ او مخ په ارتقا لوېديځ د مخامختيا دوهمه مرحله هم کېدلای شي په دوو برخو ووېشل شي. يوه برخه يې کېدای شي د غولېدو مرحله او بله برخه يې د مقاومت او مبارزې مرحله و نومول شي.

رښتيا هم د دوهمې مرحلې د پيل په دوره کې د اسلامي نړۍ ليکوال او متفکرين د لوېديځ د عدالت او مساواتو د آيډيال لېواله شول او هغه ځای يې د عقلي علومو او تمدن زېږنده وګاڼه او دا يې وانګېرل، چې لوېديځه دنيا يوازينۍ ښه ښوونکې ده او که چېرې اسلامي ټولنې د هغه شاګردي خپله کړي او د هغه علوم او فنون زده کړي، د هغه ټولنيزې او سياسي فلسفي اصولو ته پخپلو ټولنو کې د عمل جامه ور واغوندي، نو په دې توګه به هم اسلامي نړۍ له پرځېدو او انحطاط څخه وژغورل شي او هم به لوېديځ ليبرال او منور قدرتونه د اسلامي هېوادونو ملاتړ وکړي او پخپله به

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مسلمانانو له سره د منفي قدرتونو شر لرې کړای شي.
خو د ۱۸۸۲-۱۸۷۵ کلونو په ترڅ کې لوېديځ خپله نوې څېره ښکاره کړه. اسلامي نړۍ په دې دوره کې په دې وپوهېده، چې اروپايي ملکونه په هر وخت کې، چې هيله يې ولري او اراده وکړي، کولای شي د ختيځو هېوادونو زړه ته ننوزي او هغه تر خپل فرمان لاندې راولي. په ۱۸۸۱ کې د فرانسې له خوا د تونس او په ۱۸۸۲ کې د انګلستان له خوا د مصر نيول، د اسلامي نړۍ لپاره يو ستر تاريخي درس و. د دغو پېښو له کبله په اسلامي نړۍ کې فکري بهير هم بله بڼه غوره کړه او هغه مهم ټکي، چې له ټولو نه زيات پام ځانته جلب کړ، دا و، چې د اروپا واک او تسلط هغه ستر خطر دی، چې اسلامي امت ګواښوي. د اسلامي تمدن د انحطاط د احساس پخوانۍ مسئله پخپل حال باقي پاتې وه او هغه نوې ستونزې، چې پرې ورزياتې شوې دا وې، چې څه ډول د لوېديځې نړۍ د بې ساري ځواک او قدرت په وړاندې مقاومت وکړل شي؟ څه ډول ژوندي پاتې شي؟ د ختيځ او لوېديځ د مخامتيا مسئله د غولېدنې او فکري او نظري اړيکې له مرحلې څخه تېره او د ژوند او مرګ په حياتي ستونزو بدله او ثابته شوه، چې دغه د مرګ د خطر اساسي عامل له اسلامي تمدن نه بهر ورته متوجه دی، نه له دننې.
په ټوليز ډول د ختيځ او لوېديځ د مخامختيا په مرحلو کې د مسلمانانو فکري دريځ د مولانا جلال الدين بلخي هغه مشهور داستان رايادوي، چې وايي: څو تنه په تياره کې له يوه فيل سره مخامخ شول او د هغه د بدن پر ټولو غړو يې لاس تېر کړ او د خپلې محدودې مشاهدې په اساس يې فيل په بېلابېلو بڼو تعريف کړ. لوېديځه نړۍ هغه ديو پيکره ماموت و، چې مسلمانان د تاريخ په تيارو کې له يوه اړخ سره يې مخ شول او هغه اړخ يې، چې درک کړی و، هغه يې واقعيت وګاڼه. يوه وويل: لويديځه نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني عيسوي دين، چې د اروپايي هېوادونو په نظامي ځواک پياوړې شوې ده، بل وويل: لوېديځ يعنې د ساينسي او لوېديځو علومو روزنځای، بل وويل: لوېديځ يعنې د ډيموکراسۍ ټاټوبی، بل وويل: لوېديځ يعنې د فرهنگ او ادبياتو لکه ورځپاڼې، رومان، ډرامې او تاريخ ليکنې د نويو بڼو د انکشاف ټاټوبی، بل وويل: لوېديځ يعنې د ډيموکراسۍ، ښې سياسي ټولنې، عدالت، مساوات او بشري حقونو سيمه او د خلکو په وړاندې د مسؤولو دولتونو ځای. بل وويل: لوېديځ يعنې اخلاقي فساد، د عيش او خوشگذرانۍ ځای، د ماديت پرستۍ نړۍ، له بشري حسن نه پردی او بالاخره هغه بل وويل: لوېديځ يعنې ځان غوښتی او خود پرسته ځواک، د استعمار او استثمار د واکمنۍ او باداریۍ قدرت.

د سيد جمال الدين افغاني څېره د تاريخ په همدې مرحله کې ظهور کوي، چې په هغه کې لوېديځې دنيا د واک استعماري منگولې بهر ايستلې دي او د سترو اروپايي هېوادونو صنعتي انقلاب او اقتصادي انکشاف يې د ختيځو ملکونو د سياسي او نظامي تسلط پر لوري ور سيخ کړی وو. سيد له يوه پلوه د اسلامي ټولنو له مخ پر ځوړ حالت پوره خبر و او له بل پلوه يې پر اسلامي سيمو د تسلط لپاره د اروپايي قدرتونو د خطر فشار احساساوه. هغه ومونده، چې اسلامي نړۍ د مرگ او ژوند د عاجلې مسئلې په وړاندې ولاړه ده او د هغه عاجله حل لاره يې د سياست په ميدان کې په علمي مبارزه کې وليده.

له يوه پلوه د سيد کرکتري خصوصيات، چې اساسا يو بهر ښاری او طبيعتا په باندنۍ نړۍ کې د فعاليت او عمل لېوال و او له بل لوري د هغه وخت عاجله اړتيا سيد جمال الدين افغاني ته د لوېديځ د استعماري ځواکونو په وړاندې عملي کړنو ته د اوږدو فکرونو دا وخت ور نه کړ، چې د مسايلو منظمه نظري طرحه تر لاسه لاندې ونيسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله، چې سید د ((نیچریه)) په مشهوره رساله کې، د هغه عصر د عقلي تجربي علومو د مسایلو په اړه استدلال کوي، یو ذهني جوړښت او استدلالي کلامي سبک منعکسوي، چې د تېرو پېړیو پر اسلامي علماوو پورې یې تړاو درلود. د یوه داسې جدلي نظري ذهني جوړښت په شتون کې، چې کله سید د نولسمې پېړۍ له اروپایي نړۍ سره اشنا کېږي،د هغه نبوغ له کبله، چې درلوده یې، د هغه عمده مسایل په مدرنه بڼه پېژني.

مثلا هغه خپلو مصري شاګردانو ته په نارسمي تعلیماتو کې، له ۱۸۷۱ څخه وروسته، په دې عمده ټکر ټینګار کوي، هغه ستر خطر، چې اسلامي نړۍ ګواښوي د اروپایي قدرتونو لاسوهنه ده او د دې خطر په وړاندې د مقاومت مؤثره لاره په دریو څیزونو کې ده: ملي وحدت ته اړتیا، په یو ستر چوکاټ کې د اسلامي ملتونو د وحدت اړتیا او بالاخره هغو اساسي قوانینو ته اړتیا، چې د وخت د خپلواکه واکمنو قدرت وګواښوي.

دویمه مفکوره یعنې د اسلامي نړۍ اتحاد یا پان اسلامیزم، د سید جمال الدین افغاني د مبارزو او مجادلو یو له مهمو هدفونو څخه و خو کله، چې د هغه نورو مبارزو په تېره په هندوستان کې د هغه فعالیتونو ته نظر وکړو، ګورو چې هلته یې د هندو او مسلمان تر منځ د ملي وحدت تبلیغ کاوه او ملیت یې د ادیانو او مذاهبو تر اختلافونو پورته ګاڼه. له دې ډول چال چلند څخه داسې معلومېږي، چې پان اسلامېزم د سید جمال الدین افغاني یوازینی ستراتیژیک هدف نه و، بلکې هغه یې یو له موثرو وسایلو څخه انګېره او غوښتل یې د هغه په مرسته اسلامي هېوادونه ویښ او د لوېدیځ د واک په وړاندې د هغوی د مقاومت ځواکونه پیاوړي کړي.

خو هغه د خپل پروګرام له نورو ټکو سره د پان اسلامېزم د مفکورې د پخلاینې او نه جوړښت ستونزې په نظر کې و نه نیولې، که څه هم د اسلامي نړۍ د اتحاد دا مفکوره تېر ته د بیا ستنېدو په لاره کې یوه هڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه. د هغه د پروګرام دوې نورې مفکورې يعنې د ملي هويتونو تثبيت او سياسي تشکيلات د نوي عصر مفکورې وې، چې سيد يو عمر د هغه په لاره کې مبارزه وکړه، پر دې سربېره سيد جمال الدين افغاني د نولسمې پېړۍ د اروپا په تېره د فرانسې د افکارو تر اغېز لاندې، د ګيزو له اثارو سره اشنا شو او د تمدن مفهوم يې د هغه عصر له نويو محتوياتو سره خپل کړ او د لومړي ځل لپاره يې اسلام د يوازيني دين په توګه په نظر کې و نه نيوه، بلکې د اسلامي تمدن په توګه يې مطرح کړ. سيد جمال الدين افغاني د ((تمدن)) د مفهوم نوې محتوا يعنې د ترقۍ مفهوم ځان ته راکاږه. ګيزو ((ترقي)) په دوو اړخونو کې ليده:

۱ - د ټولو خلکو د ورځ تر ورځې د هوساينې په لاره کې ټولنيزه پراختيا.

۲ - د فکري، ذهني او اخلاقي استعدادونو له نظره فردي پراختيا.

د ګيزو په نظر دواړه ډوله پراختيا په انساني قدرت کې قرار لري او ويل يې، چې انسان پخپله کولای شي د خپل فکر، احساس او ذهني او اخلاقي ځواک په مرسته پر نړۍ واک وچلوي او په فردي او اجتماعي چارو کې يې دغه د واک چلولو عامل انساني عقل او اراده ګڼل.

د فرانسې د نولسمې پېړۍ دغې مفکورې، سيد جمال الدين افغاني هغه وخت د اسلامي تمدن ساحې ته راکاږه، چې اسلامي تمدن د همدغو خصوصياتو لرونکی و. که څه هم د دغه تمدن د اعتلا په عصر کې د پراختيا ټول اړين عوامل موجود وو، يعنې پر تعقل باورمنه ټولنه او فردي پراختيا، خو په راتلونکو زمانو کې اسلامي ټولنې دغه خصوصيات له لاسه ورکړل. هغه په دې باور و، چې د اروپا د نويو عقلي علومو زده کړه او د ملي وحدت په بيا ټينګښت سره به اسلامي تمدن وکولای شي، چې خپل پخوانی عظمت او سترتوب بيا تر لاسه کړي، خو سيد جمال الدين افغاني بيا هم لکه د نورو تېرو متفکرينو په څېر د اسلامي نړۍ د انحطاط علتونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سیاسي او نظامي عواملو کې لټاوه او له دې کبله یې سیاسي مسایلو ته ډېره توجه وکړه.

دا چې د هغه فکر د سیاست نړۍ ته واوښت، د هغه وخت سلاطین او د اسلامي هېوادونو مستبد زمامداران یې د خپلو عقایدو د پلي کولو په لاره کې ستر خنډ ولیدل، د هغوی په وړاندې یې په مبارزې لاس پورې کړ. د بدو واکمنانو په وړاندې مجادله او د ښو زمامدارانو لټه د سید جمال الدین افغاني له اشوبه ډک ژوند برخلیک جوړاوه. هغه د افلاطون په څېر ښه زمامداران لټول، چې د هغه نظریاتو ته د عمل جامه ورواغوندي، خو په دې غټ توپیر، چې افلاطون د خپل جمهوریت منظمه او فکري سیاسي، نظامي طرحه له ځانه سره لرله او سید د خپلو مبارزو کومه منظمه او منسجمه فکري طرحه نه لرله، هغه لکه فاریابي د فیلسوف او زمامدار تر منځ اتحاد په نظر کې درلوده او د خپل ژوند په اوږدو کې د دغه فاضله مدینې په لټه کې له ماتو سره مخ شو. د سید او زمامدار تر منځ ناسم پوهاوی له دې ځایه راولاړېده، چې واکمن غوښتل د خپل سیاسي اقتدار د پیاوړي کېدو لپاره د هغه له روحاني نفوذ نه ګټه پورته کړي، په داسې حال کې چې سید غوښتل د اسلامي ملتونو د وحدت په لاره کې د لوېدیځ د تسلط په وړاندې د مبارزې لپاره واکمن استخدام کړي.

سید د خپلو ورځنیو مبارزو او عاجلو علمي هڅو په اوږدو کې، سره له دې چې د سیاست نړۍ ته ځیر و، دا وخت ونه مونده، چې لاندې دوو یادو اساسي ټکو ته توجه وکړي:

۱ - د اروپا د هغه عصر سیاسي فلسفو ته توجه او د سیاسي قدرت د اساساتو د مسئلې طرحه او د ختیځ د نړۍ لید په ژورو کې د واکمنانو د استبداد او مطلق العنانیت د ریښو لټه.

۲- دې ټکي ته توجه، چې د اسلامي هېوادونو واکمنانو او د هغه وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

استعماري قدرتونو پر ختیځو ټولنو د خپل واک د ټینګښت لپاره مشترکه وجه درلوده او پر یوه عنصر یې اتکا کوله، چې دغه عنصر د عوامو خلکو له جهل او نادانۍ او د هغوی له مادي او معنوي فقر څخه عبارت و.

د سید مبارزې او د وطنپالنې هویت موندنه

که څه هم سید جمال الدین افغاني د سیاسي فلسفې اساسات له سره طرحه نه کړل او پخپلو هڅو کې د خلکو له غورځنګونو او د لوېدیځې نړۍ له تاریخي پېښو او د هغه له ونډې په تېره د هغه په ټولنیزو او سیاسي انقلابونو کې، د اسلامي نړۍ لپاره کوم الهام وا نه خیست، خو سره له دې هم له مستبدو ختیځو واکمنانو سره د هغه د اوږدو مبارزو له کبله د مشروطه غوښتنې او وطنپالنې بهیرونو په غیر مستقیم ډول په اسلامي هېوادونو کې هویت وموند او په تېره په لوېدیځو ملکونو کې د رفورمیسم او مدرنیسم د بهیر اساسات رامنځته شول.

په ټولیز ډول ویل کېدای شي، چې: څه پخپله د لوېدیځې نړۍ په بې سابقه تحولاتو کې او څه له اسلامي ختیځ سره د هغه تمدن د مخامختیا تر ټولو مهم ټکی د دین او فلسفې له مخامختیا څخه عبارت و.

د سید جمال الدین افغاني په عصر کې د دین او فلسفې ټکر هغه حادثه ده، چې د ختیځ او لوېدیځ د مخامخېدنې په ساحه کې تر ټولو عمده مسئله وه او نن هم په هماغه اهمیت پاتې ده: سید دغه عمده مسئله په هغه ځواب لیک کې، چې د فرانسوي فیلسوف ((رنان)) په رد کې یې، په پاریس کې خپور کړی و، په څرګنده او روښانه توګه طرحه کوي.

د دغې مقالې د فرانسوي متن په یوه برخه کې، سید داسې وایي: ((دینونه، چې په هر نامه یادېږي، ټول له یو بل سره ورته والی لري. د دغو ادیانو او فلسفې تر منځ هېڅ ډول تفاهم او د پخلاینې هېڅ ډول امکانات نشته. دین انسان هڅوي، چې ایمان او عقیده ومني، په داسې حال کې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې فلسفه هغه له دغې عقیدې او ایمان څخه یا په بشپړ ډول او یا تر یوه بریده ازادوي، کله چې هم دین غلبه وکړي، فلسفه له منځه وړي او د قضیې معکوسه بڼه هغه وخت رادبره کېږي، چې فلسفه مطلق واک په لاس کې واخلي. تر هغه وخت پورې، چې انسان موجود وي، په دین او فلسفه کې او د عقیدې او ازاد تفکر تر منځ مجادله به پای ته و نه رسېږي، خو دا اندېښنه شته، چې په دې سخته مجادله کې به بریالیتوب د ازاد تفکر په برخه نه وي، که څه هم عوام تعقل نه خوښوي او د هغه تعلیمات هم یوازې یو کم شمېر خواص تر لاسه کوي او همدارنګه له دې کبله، چې که څه هم علم ډېر ښکلی وي، بیا هم په بشپړ ډول انسان نه ارضا کوي، په داسې حال کې، چې انسان د آيډيال تږی دی او خوښوي يې، چې په اسرار امېزو او لرې سیمو کې یې بنسټ کېږدي، چې فلاسفه او علما د هغه له درکه او په هغه کې له تجسس نه عاجز دي.

د متن شننه

پورته متن ځینې مثبت او منفي ټکي لري، چې له دواړو اړخونو مهم، په زړه پورې او با ارزښته دی، د دغه متن لومړی ټکی، چې د متن د پیل ټکی هم دي، دا دي، چې په هغه عصر کې د ختیځ او لوېدیځ د مخامختیا تر ټولو مهمه مسئله او د نننۍ عصر عمده مسئله په داسې اخلاقي جرئت او وضاحت سره مطرح کوي. ځکه نن هم موږ له همدې مسئلې سره مخامخ يو او د خپلو عمده مسایلو په طرحه کولو کې همداسې وضاحت، څرګندتیا او اخلاقي جرئت ته اړ يو.

دویم مهم ټکی د متن په وروستي نغوته کې، د انسان د دیني او عقیده یي لېوالتیا په موجودیت کې نغښتی. سید جمال الدین افغاني پخپل دې قضاوت سره د نولسمې پېړۍ د سطحي عقل پالنې او ساینس پالنې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکري جریانونو پر ضد دربېري او داسې یوه مسئله مطرح کوي، چې په شلمه پېړۍ کې یې تازه مفهوم خپل کړی، ځکه شلمه پېړۍ د سطحي عقل پالنې او ساینس ګرایۍ ساده روحیه محکومه کړې ده او هغه له علمي ارزښت او ژوروالي څخه خالي ګڼي او نني انساني علوم د داسې یو تمایل شتون د یوې پدیدې په توګه تاییدوي. ارواپوهنه د هغه د عاطفي او تحت الشعوري ریښو په ژورو کې او بشر پېژندنه د هغه د فرهنګي ټولنیزو او انساني مقصدونو په څېړنو بوخته ده.

پورته متن دوه د بحث وړ ټکي هم لري:

لومړی دا چې:

کله، چې سید جمال الدین افغاني په ډېر ډاډ، د ازاد تفکر د شاته تګ خبره کوي، په دې اړه د هغه حکم پر هغه ډول قضاوت ولاړ دی. چې د پخوانیو پېړیو پر ذهني جوړښت پورې اړوند دی، ځکه زموږ د تېرو پېړیو متفکرینو، چې ټولنه په دوو طبقو وېشله: د ثبات پالنې پر اصل ولاړ د خواصو طبقه او د عوامو طبقه؛ دا وېش د نه تفسیرولو وړ ګاڼه.

که د خواصو او عوامو د دوو ثابتو طبقو دغه فرضیه ومنو، بې له شکه د عقیدې په وړاندې د ازاد تفکر د ماتې په اړه به د سید قضاوت صحت ولري او که د دې مقالې د لومړۍ فرضیې د اساساتو له مخې د فرد او ټولنې په اړه د بدلون او انکشاف مفهوم ومنو او د تعلیم او تربیې عصري تعمیم په نظر کې ونیسو، په دې توګه به د خواصو او عوامو ثابت مفاهیم خپل قاطع ارزښت له لاسه ورکړي او د عقیدې او ازاد تفکر د مجادلې مسئله په بل ډول طرحه کېږي.

دویم دا چې:

د انسان د میتافزیکي تمایلاتو د فهم او شرحې په اړه د علماوو او فلاسفه وو نیمګړتیا او نارسایي هم د غور وړ ده، که چېرته علم او فلسفه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

افلاطوني او ارسطويي معنی او له هغوی نه په پیروۍ د لرغونو اسلامي حکماوو په معنی په نظر کې ونیسو، په دې صورت کې بیا هم د سید د حکم په اړه کوم شک او تردید په ځای نه پاتې کېږي، خو که چېرته د فلسفې او نویو علومو انقلاب او د هغه انکشاف په نظر کې ونیسو او عملا دا وګورو او مشاهده کړو، چې علوم څه ځېړنې تر سره او څه پایلې تر لاسه کوي، په دې صورت کې به دا را څرګندېږي، چې لا هم د لایتناهي په لور د علم او فلسفې لار پرانستې وه.

په لنده توګه ویلای شو، چې د حضرت سید جمال الدین افغاني نبوغ د لرغونیانو په سبک، سره له ذهني جوړښته وکولای شول، د خپل پېر ډېرې مدرنې مهمې ستونزې، د ختیځ او لوېدیځ د مخامختیا په ساحه کې منعکس کړي او د حل په لاره کې یې یو عمر هڅه او مبارزه وکړي او د ننني مبارزو اساسات طرح کړي. هغه دا ومونده، چې د نړۍ د تاریخستره پدیده د لوېدیځ تمدن شتون دی او له هغې سره د مخامختیا مخنیوی ناشونی دی، خو په دې مخامختیا کې کومه لاره کېدای شي، غوره شي، چې د هغه په مرسته موږ ختیځیان هم د خپل ژوند فردي او ټولنیز شرایط ښه کړو او هم خپل انساني هویت او د خپل ژوند او ټولنې معنا له لاسه ور نه کړو او دا لاره، چې د سید جمال الدین افغاني د مبارزو له اساسي موخو څخه و او نن هم تر ټولو سمه لاره ځلېږي، هماغه د ملي هویت تثبیت دی او د دې لپاره، چې هم ملي هویت تثبیت شي او هم د لوېدیځ تمدن د انکشاف په لاره پلی شي، د سید په فکر د هغه یو له ابتدایي او اساسي شرایطو څخه په ملي ژبو کې د علومو او فنونو لېږد دی او دا مهمه عصري دنده لا هم زموږ مخې ته پرته ده. ځینې اسلامي هېوادونو تر یوه بریده په دې لاره کې مهم ګامونه اوچت کړي خو پخپل هېواد کې مو لکه څنګه، چې لازمه ده لا هم په منظم ډول په دې مهم ملي کار باندې پیل نه دی کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر سيد وروسته د هغه د فکري بهير دوام

تر سيد جمال الدين افغاني وروسته، د هغه ستر شخصيت فکري بهير، محمد عبده او پيروانو يې پر مخ يووړ، خو عبده له سيد جمال الدين افغاني سره پر يو مهم ټکي د نظر اختلاف درلود، چې زموږ د بحث لپاره ارزښتمن دی او دې ټکي ته مو يو څه نغوتې هم وکړې، عبده په دې باور و، چې د لوېديځ له تمدن سره د صحيح او بريالي مخامخېدنې لپاره يوازې ساينسي مبترزې او عملي هڅې کافي نه دي، بلکې تر ټولو مهمه د دې برخورد نظري طرح او د فکري اساساتو تثبيت دی. هغه خپل اصلاحي او رفورمي پروګرام په څلورو لاندې ټکو ودراوه.

۱ له فاسدو تاثيراتو او عادتونو څخه د اسلام د دين تصفيه کول.

۲ د اروپايي نفوذ او د عيسويانو د بريدونو په وړاندې له اسلام څخه دفاع.

۳ د عالي تعليماتو رفورم.

۴ د نويو افکارو په رڼا کې د اسلام د دوکتورينو بيا طرحه کول.

دغه پروګرام د مصر د رفورميسم په بهير کې په تېره د تعليماتو په ساحه کې مهمې اغېزې را منځته کړې خو د نننې عصر او افکارو په رڼا کې د اسلام د ټولنيزو او سياسي دوکتورينو اساسي طرحه، هغه پروګرام دی، چې د مشهور شخصيت علامه اقبال لاهوري د ادعا او هڅو باوجود لا هم عملي شوی نه دی.

علامه اقبال داسې يو شخصيت و، چې دا ادعا يې درلوده او تمه هم کېده، چې وکولای شي د لومړي ځل لپاره د معاصرې نړۍ د افکارو په رڼا کې، د اسلامي دوکتورينو اصول طرحه کړي، ځکه هغه ترسيد په ښه توګه له لوېديځې نړۍ سره اشنا شوی او هلته يې د فلسفې زده کړې کړې وې او هم له نږدې څخه له اسلامي تمدن سره اشنا و، خو نوموړی د دغو مساعدو شرايطو په موجوديت کې د داسې فکري تناقضاتو په دام کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکېل شو، چې د بشر دوستۍ نازک افکار يې د ((د انسان د قدرت اراده برتينه پايله)) له بې رحمانه نظريې سره ګډ کړل، صوفيانو ته يې بد وويل خو هغه لاره يې، چې ګومان يې کاوه د اسلامي تفکر د تجديد او نوي کولو لپاره موندلې، هماغه د متصوفينو لاره وه، چې د اسلام سترو صوفيانو، تر هغه د مخه له هغه نه ډېره ښه بيان کړې وه.

لکه چې کب وايي: ((هغه د صوفيانو اختلافات خوښ نه کړل خو د صوفيانو نړۍ ليد يې د اسلامي نړۍ د ننيو ستونزو د حل لپاره يوه حل لاره وګڼله)) او له بل لوري علامه اقبال له هغه اسلام نه غړېږي، چې د هغه د شاعرانه تخيل او تفکر زېږنده دی او د اسلام له تاريخي او واقعي دين سره تطابق نه لري.

په دې ډول تر سيد کلونه وروسته، علامه اقبال له لوېديځې نړۍ او اسلامي عالم سره له ښې بلدتيا سره سره، کله چې :

- له اسلامي دين نه عندي يا شخصي تعبير وړاندې کوي.
- د اسلامي نړيوالې فکري مسئلې طرحه د متصوفينو د نړۍ ليد په چوکاټ کې ځايوي.
- د مليت مفکوره او د ملي هويت تثبيت د هغه په واقعي او عصري معنی په نظر کې نه نيسي.

له دې کبله د سيد د فکر او دريځ په پرتله درې قدمه شا ته ږدي او روانېږي. د ننۍ نړي د افکارو په رڼا کې د اسلامي دوکتورينونو د اصولو او پرنسيپونو د بيا طرحې دغه مسئله، چې د سيد جمال الدين افغاني د مبارزو محورو او محمد عبده هغه مطرح کړله او علامه اقبال نه يوازې دا چې حل نه کړه، بلکې لا پسې مغشوشه کړله، نن هم په هماغه قوت او حتی په حاده بڼه مطرح ده او ژور فکر ته اړتيا لري.

د ختيځ پوهانو له خوا د لوېديځ پېژندنې د لومړي کانګرس په اړه يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانديز

زما په ګومان د سيد د شخصيت غوره نمانځنه په دې کې نه ده، چې ووايو په کوم ملک کې زېږېدلی او يا نه دی زېږېدلی، ځکه هره پوښتنه او هر ډول ځواب، چې ورته ورکړل شي، د هغو ستونزو په حل کې به، چې سيد جمال الدين افغاني عملا طرحه کړې دي، هېڅ ډول اغېز رامنځته نه کړي.

فکر کوم، چې د هغه شخصيت غوره نمانځنه په دې کې ده، هغه ستونزې، چې سيد تشخيص کړې وې او يو عمر يې د هغه د حل په لاره کې هڅې وکړې، ډېر زحمتونه او مشقتونه يې په کې وګالل او لا هم په پېچلې بڼه پر خپل ځای پاتې دي، بيا طرحه کړو او د حل لپاره يې پر خپل ځان لږ ذهني زحمت ومنو.

هغه پوښتنه دا ده، چې دا نن موږ ختيځيان په عمومي ډول او اسلامي نړۍ په خاص ډول، د لوېديځ په اړه څه فکر کوو؟

ساده پوښتنه ډېره نه ده شرحه او توضيح غواړي. زموږ مخکېنۍ خبرې پر دې شرحې او توضيح، يوه مقدمه وه. موږ په دې لنډ بحث کې هڅه کوو، چې د دغو مهمو رامنځته شويو ستونزو ځينو جوړوونکو توکو ته، لنډه نغوته وکړم. له نننۍ لوېديځې نړۍ سره زموږ مخامختيا، د سيد جمال الدين افغاني د دريځ په اوږدو کې قرار لري، ځکه د نننيو ستونزو او څرګندې طرحې يو له مهمو ټکو څخه دا دی، چې په اسلامي هېوادونو کې د سيد افکار او د هغه د افکارو اغېزې په پوره خبرتيا سره تحليل شي. (مثلاً په مصر کې د شيخ محمد عبده او د هغه د پيروانو افکار، په ايران کې د مشروطه غوښتنې په غورځنګ کې د هغه د افکارو اغېزه، په افغانستان کې د محمود طرزي، وروسته د محی الدين انيس او ځينو نورو ليکوالو، فکري جريان، چې لا هم ژوندي دي، له نږدې نه مطالعه شي.))

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دا باید په نظر کې ولرو، چې دا د نننیو ستونزو د رامنځته کېدلو یو ډېر اساسي ټکی دی، چې نه د نننۍ ختیځې نړۍ او نه هم اسلامي نړۍ د سید د پېر هماغه واقعیت دی او نه لوېدیځه دنیا د نولسمې پېړۍ دنیا ده، نو ځکه زموږه نننۍ ستونزې په هماغه بڼه او ساده ګۍ نه دي پاتې، بلکې لا پېچلې شوې دي.

لومړی د لوېدیځ په اړه:

کېدای شي وویل شي، چې په هیروشیمیا کې د اتوم بم له چولو وروسته، هغه ستر صنعتي او تخنیکي انقلاب، چې په جریان کې دی؛ په هغه خاوره کې یوه نوې تاریخي دوره راپیل شوې، چې مخکېنۍ دورې په تېره نولسمه پېړۍ په کې لکه د یوه ماقبل تاریخ دورې په څېر راڅرګندېږي.
مخکې اشاره وشوه، چې د نولسمې پېړۍ اصلاح غوښتونکې او ساده دله د مسلمانانو رفورمستانو دا تصور کاوه، چې که چېرته ختیځ هېوادونه پخپل مالي او ټولنیز ژوند کې د لوېدیځ تمدن ارزښتونه ومني، په هغه صورت کې به دغه هېوادونه د لوېدیځې نړۍ د پرمختللو هېوادونو په کتار کې وشمېرل شي او لوېدیځ روڼ اندي لیبرال او عدالت پروره ځواکونه به له دې نه ملاتړ کوي، نن د داسې خوبونو وخت تېر شوی دی.
دوه خونړي نړیوال جنګونه او د ذروي وسلې تلپاتې خطر هغه اعتماد او ډاډ، چې لوېدیځې نړۍ او ځینو بشري ټولنو د لوېدیځ پر تمدن او ارزښتونو درلوده، له منځه وړی، هم لوېدیځه نړۍ د خپلو کلتوري او معنوي ارزښتونو په اړه د شک او تردید ښکار شوې او هم نورو نړیوالو د لوېدیځ تمدن د ارزښتونو په اړه خپل اعتماد له لاسه ورکړی او دا پوښتنه رامنځته شوې، یو تمدن چې له خپلو معنوي او فرهنګي ارزښتونو سره د خپل تمدن له بربادۍ نه د ځان په وړاندې دفاع و نه کړي، په خپله حوزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د هغه له پالونکو ملتونو سره به څه مرسته وکولای شي، او بله پوښتنه دا چې: دغه تمدن، چې د بشر د تاریخ د بدلون ستر امکانات په خپل واک کې لري او هم د ویجاړتیا ډېر وحشتناکه وسایل جوړوي، باید د هغه د ارزښتونو په پرنسیپ او نړۍ لید کې اساسي عیب موجود وي. باید د دې خوږې او رنګینې مېوې په منځ کې وژونکي چینجي پټ وي، دا چینجي باید وپېژندل شي؛ د نولسمې پېړۍ په څېر د لوېدیځ او ختیځ واقعیت هم خپله معنی له لاسه ورکړې او اوس پخپله د لوېدیځې نړۍ تمدن د ختیځ او لوېدیځ په بلاکونو وېشل شوی، چې د اقتصادي او ټولنیزو نظامونو د متضادو ایډیالوژیو او له بېل سبک ژوندانه سره د مخامختیا په حال کې دي او د دغې مخامختیا ډګر نور هغه کوچنۍ اروپا نه ده، بلکې ټوله ځمکه ده، چې د اسلامي ختیځ او عیسوي لوېدیځ د مخامختیا مسئله په کې زړه، کوچنۍ او بې معنا ښکاري.

خو سره له دې هم د لوېدیځ د واقعیت بله جنبه دا ده، چې د دغو بلاکونو تر منځ د ټولو ایډیالوژیکي اختلافونو او تضادونو سرچینه فکري او شعوري ده. هغه څه، چې دغه دواړه سره رانږدې کوي، د هغوی د ژوندانه بنه، د فکر بڼه او د فهم بڼه ټاکي، چې دا د هغوی نړیوال ثروت، قدرت او ځواک دی، یوه واحده اقتصادي او ورته زېربنا ده، چې له هغه صنعت نه عبارت دی، چې په ډېر پرمختللي ساینس او ټکنالوژۍ ولاړ دی. د دغه لوېدیځ متناقضه واقعیت په وړاندې د خپلې نړۍ واقعیت څرنګه پېژندلی او درک کولای شو، که چېرته هغه ختیځ او هغه لوېدیځ ته بې له چون و چرا څخه د تړلتیا دریځ او له هغوی نه ړنده پیروي یوې خوا ته پرېږدو، یوازې دوې لارې پاتې کېږي.

یا دا چې: د ختیځ او لوېدیځ زوړ تضاد هېر شي، نني ختیځ او لوېدیځ بلاکونه د یوه واقعیت په توګه ومنل شي او هغه ټولنې، چې نه په هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورې تړلي دي او نه په دې پورې، د درېيمې نړۍ په نامه ونوموو او درېيمه نړۍ د همدې معيار په بنسټ د خپلو ټولنو په منځ کې، خپل ښی اړخ له کين اړخ نه تميز او تشخيص کړي، يا دا چې پر ساينس او ټکنالوژۍ د ولاړ صنعتي اقتصاد د زېربنا، چې د سترو لوېديځو هېوادونو د بډايتوب او ځواکمنتوب اساسي عامل دی، معيار وګرځوو، کېدای شي هغه ختيځ او هغه لوېديځ يو واحد واقعيت وګڼو، چې په دې صورت کې د ختيځ او لوېديځ زوړ تضاد يو ځل بيا نوې معنا خپلوي، خو په دواړو صورتونو کې پايله يوه ده، څه د زاړه ختيځ او لوېديځ د تضاد په صورت کې او يا د درېيمې نړۍ د نننى واقعيت په صورت کې موږ مجبوره يو په ټوليزه توګه له لوېديځ سره او يا د هغه له دووو متضادو اړخونو سره د جلا فکر او نظر له لحاظه مخامخ شو.

له فکري او نظري لحاظه مو له يوه اړخه ووېل، چې زموږ اقتصادي او ټولنيز ټکر او مخامختيا له ډېر وخته (له ۱۵۰ کلونو زيات) جريان لري، خو تر اوسه په دې نه يو توانېدلي، چې د هغه فکري او نظري اساسات ځانته څرګند او روښانه کړو.

دوهم د ختيځ په اړه:

کېدای شي ووېل شي، چې د دې سيمې په ټولنو کې له يوې خوا د ټولنيز او اقتصادي واقعيت او له بل لوري د فکري او ذهني واقعيت تر منځ ژوره بې توازني رامنځته شوې ده، په دې مانا چې فکري او ذهني واقعيت د اقتصادي او ټولنيز واقعيت په تناسب ډېر شا ته پاتې دی او د دې دواړو واقعيتونو تر منځ واټن ورځ تر ورځې زياتېږي او دا له دې کبله و چې لوېديځ د سېلاب په څېر د ختيځو ټولنو په منځ کې نفوذ وکړ. ټولنيز، اقتصادي، سياسي او کلتوري جوړښتونه يې بې له کوم مقاومت څخه تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغېز لاندې ونیول، خو د نړۍ لید او هغو متضادو فکري اساساتو د ټکر ستونزې، چې د تصادم په حال کې دي، مطرح نه شوې او ختیځ متفکرینو د خپل نړۍ لید د پرنسیپ او د هغه د اصولو په اړه د دغو نړۍ لیدونو د مخامختیا په رڼا کې کومې جدي شننې او تفکر ته توجه و نه کړه، له دې کبله فکري نظري ستونزې په خپل حال پاتې دي.
پورته یاده بې توازني، کېدای شي په لاندې دوو مثالونو کې لږ تر لږه روښانه کړو.
زموږ بزګر له نویو کرنیزو ماشین الاتو څخه کار اخلي خو د ماشین حرکت د ده په نظر یوه معجزه ده او د بدو سترګو په وړاندې دم او دعا ته مخه کوي او دې ته نه دي ځیر، چې د هغه خپل ذهني جوړښت په هغه نړۍ لید ولاړ دی، چې علمي اختراع او د ماشین تولید ناممکنه کوي. که نه له ډېر پخوا نه ده باید پخپله دغه ماشین جوړ کړی وای دغه مخترع او تولیدوونکي ته به محتاجه نه وای او د مسئلې پېچلتیا دلته ده، چې له پرمختللو تخنیکي الاتو څخه کار اخیستل، ټولنه تر پخوا لا زیاته د ماشین د مخترع او تولیدوونکي مریۍ ګرځوي.
همدارنګه زموږ اداري مامور په اداري چوکاټ کې په نوي سبک په کار بوخت دي، خو نه د سیاسي فلسفې له فکري اساساتو او نه یې له عقلي پرنسیپونو خبر دی او نه د لرغوني شرقي ادارې د سبک له طرز سره د هغه توپیر په نظر کې نیسي، له دې کبله په یو بې روحه بیروکراته موجود بدلېږي.
لنډه دا چې اقتصادي او ټولنیزو بدلونونو د یوې طبیعي پېښې یا حادثې په څېر جریان موندلی او د دغو بدلونونو په پیل او یا جریان کې کومې ارادې او روښانه شعوري طرحې ونډه نه درلوده. له دې کبله ټولنیزې او اقتصادي پدیدې خپل اجتناب ناپذیره طبیعي تګلوری لنډوي، خو دا چې فکري

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخامختیا ته د اړتیا احساس نه دی شوی، دغه واقعیت شا ته پاتې او ورځ تر ورځې شا ته ځي او فکري او نظري مسایلو ته په داسې نه پاملرنې سره، دغسې ټولنې پخپل لاس د لوېديځ د مریيتوب ځنځیر له خپلې غاړې تاووي او لا يې ټینګوي، دې ته ځیر نه دي، چې یوازې فکري انقلاب او ذهني انکشاف انسان ته دا وړتیا وربښي، چې حقیقي ازادۍ ته د رسېدو په لاره کې له تخنیکي او اقتصادي وسایلو څخه کار واخلي.

کوم بل ټکی، چې د ختیځ په اړه کېدای شي وویل شي، دا دی چې د شلمې پېړۍ یو له مهمو پدیدو څخه ملي واقعیت دی. په استعماري مبارزو او د استعماري قدرتونو له شا ته تګ وروسته، ملي هویتونه په دریيمه نړۍ کې تر پخوا لا زیات تثبیت شوي دي، په سیمه ییزه او نړیواله کچه د ټولنو د ټولنیز او سیاسي ژوند په برخلیک کې يې اساسي ونډه په غاړه اخیستې، حتا هغه نظامیان، چې ځان ته انترناسیونالستان وايي او ځان تر ملیت پورته ګڼي، عملا د ملي واقعیت په دام کې ګېر پاتې دي.

سید جمال الدین افغاني د دغې مدرنې مفکورې ارزښت په وضاحت سره وموند، خو تر ننه پورې مو د هغه په اړه عملي بحث نه دی کړی او دهغه فکري او نظري بنسټ ایښودنه مو نه ده کړې، له همدې ځایه ده، چې احساساتي او عاطفي اړخ يې له فکري او عقلي پلوه ډېر قوي دی او له دې کبله د وخت دغه ستر واقعیت کله د سیمې د توکمي یا دیني عقایدو او یا په لرغوني سبک د سترواکیو د بیارغون په هڅه کې مغشوش کېږي او د هغه مترقي ماهیت او د ولسي نهضت ځانګړتیا له منځه ځي.

زموږ ننی ټولنیز ژوند په دوه ډوله، بهیرونو کې د خوځښت په حال کې دی، یو يې د ملي هویت د تثبیت په لاره کې هڅه ده او بل يې لوېدیځ کېدو ته لېوالتیا ده، دا دویم يې هم د شلمې پېړۍ یو له بې ساري پدیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځخه دی. د لوېدیځ د تمدن له حوزې بهر په ټولو ټولنو کې ټول اقتصادي، ټولنیز، فرهنګي او سیاسي تغییرات او بدلونونه یوازې او یوازې یو لوری لري او بس ټول د لوېدیځ کېدو په لور تګ کوي، خو دغه د لوېدیځ کېدو هدف که خپلو وروستیو پایلو ته راکابړل شي یو ځانته متناقض هدف دی، په پای کې لوېدیځ کېدل له ځانه پردي کېدل دي، خپل فردي او ټولنیز هویت له لاسه ورکول دي، له دې ځایه ختیځه ټولنه او وګړي له ځانه د پردي کېدو دغه حرکت یا د ملي هویت د مفکورې او یا د دیني عقیدې په واسطه جبیره کوي، خو د دغو دواړو جبیره یې عکس العملونو عیب او کمزوري په دې کې ده، چې غیر شعوري او له عقلي اساساتو خالي دي.

د لوېدیځوالو د برترۍ او قدرت ستر رمز په دې کې دی، چې د تفکر او تعقل ځواک دی، چې لوېدیځ یې دځمکې پر سر مطلق بادار او حاکم ګرځولی دی، دا که د نړۍ اسلامي ملتونه په خپل فردي او ټولنیز ژوند کې له لوېدیځ نه پیروي کوي، د هغوی د ساینس او ټکنالوژۍ له نتایجو ځخه کار اخلي خو په ځنګ کې یې د انتقادي عقل او ازاد تفکر ځواک نه روزي، د دې نیمګړتیا پایله مریبتوب او غلامي ده، په دې مانا، د دې پر ځای چې د لوېدیځې نړۍ ټولنیز او فرهنګي او د تخنیکي وسایلو بنې او یا اشکال زموږ تر واک او ادارې لاندې وي، موږ به د هغه تر فرمان لاندې یو او پخپل دې مریبتوب سره به د نړۍ د دغه بادار برتري لا پسې پیاوړې کوو او تر پخوا لا زیات به له ځانه د پردیتوب په لاره پلې کېږو.

تقریبا په وروستیو پنځوسو کلونو کې د اسلامي ختیځ په هېوادونو کې یوه بله مهمه پدیده، په لوېدیځ سبک د ښوونې او روزنې وده او پراختیا ده نن یو زیات شمېر ختیځوالو یا د خپلو هېوادونو په نویو مدرسو کې او یا په لوېدیځو ملکونو کې په عالي مدرسو کې لوېدیځ علوم او فنون زده کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي او د لوېديځ فرهنګ او تمدن په اړه نسبتا ژور او دقيق معلومات لري، خو د ختيځو ملکونو د نويو مدرسو د تامل وړ خصوصيت دا دی، چې په هېڅ يو هېواد کې دا هڅه نه ده شوې، چې د نوي، او زړو تعليماتو تر منځ پل رامنځته او يا کومه اړيکه ټينګه شي، يا دا چې هغه زړې مدرسې اوس هم ژوندۍ دي او له نويو مدرسو سره له کومې اړيکې پرته، د خپل دور په يوه تړلې او محدوده حلقه کې ژوند کوي او يا هغه مدرسې له منځه تللي دي او نويو مدرسو له زړو تعليماتو سره له کومې تړلتيا پرته بې له کومې سابقې او ريښې په ختيځ کلتور او تمدن کې په کار پيل کړی او ځو نسلونه يې روزلي دي، دغه پاشلتيا او جلايي د نويو تعليم تر لاسه کوونکو په روزنه کې دوې منفي پايلې را منځته کړې دي:

۱ : دا چې دغه تعليم تر لاسه کوونکي په بشپړه توګه د لوېديځ سبک د تعليماتو تر اغېز لاندې راغلل، ډېر ځله د لوېديځ په وړاندې انتقادي روحيه نه لري.

۲ : دا چې و يې نه شوای کړای، لکه څنګه، چې اړينه وه پر خپل فرهنګ، تمدن او ژبې تسلط پيدا کړي، د خپل کلتور او ژبې په وده او پرمختګ کې يې خلاق او نوښتيزه برخه نه ده اخيستې.

دغه د لوېديځ سبک په تعليماتو روزل شوي لومړي نسلونه تر ډېره بې ثمره ونو ته ورته دي.

د دغې پديدې تر څنګ، زموږ د لرغوني ختيځ د مدرسو په سبک يو ډول پو او اديب لا هم ژوندي دی، که څه هم نننی فرهنګي او تعليمي چاپېريال به په قوي احتمال داسې ډول پوه او دانشمند په راتلونکې کې و نه روزي، خو حقيقت دا دي، چې همدا ډول دانشمند و، چې تر اوسه يې د خپل فرهنګ او ژبې په وده او بشپړتيا کې خلاقه او فعاله ونډه اخيستې، زموږ نني ادبيات، ژبه او تاريخ د هغه په لاس جوړ شوي، له هغه استعداد او نبوغ سره يې، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلوده تر ډېره بریده له نویو علمي تخنیکونو او طریقو څخه یې ګټه اخیستې، خو دا چې پر لوېدیځ فرهنګ، ژبې او علومو یې بشپړ تسلط نه درلود، د هغه علمي او کلتوري ونده په غوښتي او ناغوښتي بڼه محدوده پاتې ده او د هغه متناقض دریځ د همدې محدودیت پایله ده، په دې مانا، چې هغه پخپله علمي انتقادي روحیه کې د (یک بام و دو هوا) له پرنسیپ نه کار اخلي، یانې د لوېدیځ په وړاندې انتقادي دریځ لري، خو د ورته انتقادي تفکر معیارونه د ځان په اړه نه کاروي.

دا دوه ډوله روڼ اندي یانې نوي تعلیم یافته او زوړ دانشمند یو بل پر ضد دي، نوي تعلیم یافته د لوېدیځې نړۍ په اړه په یو څه پوهېږي، خو د هغه په وړاندې له انتقادي روحیې کار نه اخلي، له خپل فرهنګ او کلتور نه بشپړ معلومات نه لري خو د هغه په وړاندې انتقادي دریځ غوره کوي، برعکس د زاړه سبک پوه له لوېدیځې نړۍ نه بشپړ معلومات نه لري، د هغه په وړاندې له انتقادي روحیې کار اخلي، پر خپلې ژبې او فرهنګ تسلط لري، خو د هغه په وړاندې انتقادي روحیه نه لري.

پورته ذکر شوي خصوصیات ډېر عمومي وو او د کلیت هېڅ کومه جنبه نه لري، ځکه له نېکه مرغه نن په ختیځو ملکونو او اسلامي هېوادونو کې یو زیات شمېر د نوي او زاړه سبک پوهان وجود لري، چې هم صاحبدله دي او هم صاحبنظره، هم له خپلو اوسنیو او پخوانیو ستونزو خبر دي او هم ستر نړیوال مسایل د خپلو سترګو په وړاندې وېږ مومي او د خپل کلتور او ټولنې او د انسان او نړۍ په اړه اندېښنې او اضطرابونه ورسره مله دي، هم پر ځان او هم پر نورو علمي انتقادونه لري، چې له دې کبله د ختیځې نړۍ او اسلامي نړۍ د داسې یو زیات شمېر صاحبدله او صاحب نظره پوهانو شتون ما ته دا جرئت رابښي، چې د خپلو دغو خبرو اصلي مرام بیان او یو وړاندیز وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندیز:

موږ د اوسني ختیځ خلک تر بل هر وخت زیات له لوېدیځ تمدن سره یوې ژورې او پراخې فکري او نظري محاسبې، تصفیې او یو علمي انتقادي چلند ته اړ یو.

داسې صحیح علمي چلند به د ګڼو مهمو علمي پایلو په جمله کې یوه اساسي پایله ولري، موږ به د هغه په لړ کې وکولای شوو خپله ټولنه او تمدن او خپل ټولنیز او فرهنګي هویت په دقیقه او څرګنده توګه درک کړو او دا به یو ډېر ستر خدمت وي، چې موږ یې د خپلې نړۍ د فرهنګ او اجتماع لپاره تر سره کړو. ختیځه نړۍ اوس اوس ډېر شمېر داسې پوهان لري، چې کولای شي په ښه توګه د دغه کار له باره ووځي.

لوېدیځو پوهانو د ختیځې نړۍ په اړه زیاتې مطالعې او څېړنې کړې دي، کابو له اتیا کلونو را پدېخوا یو نړیوال کانګرس، د ختیځ پېژندنې د کانګرس په نامه تر وروستیو کلونو د نړۍ په سترو ښارونو کې جلسې جوړولې او ما، چې د دغه کانګرس په څو جلسو کې ګډون کړی دی، تل مې روحي او ذهني نارامي احساس کړې ده، د دغې نارامۍ د احساسولو علت په دې کې و، چې لیدل مې ډېری ختیځ پېژندونکو ختیځ د لرغونو اثارو د موزیم، د بشر پېژندنې د لابراتوار او د مړو او زړو ژبو د اشکالو د ساتنځای او د فرهنګي او ټولنیزو جوړښتونو په څېر په نظر کې نیول او ختیځ انسانان یې بس هسې د پوهنې د موضوع او یو بېځایه شي په توګه مطالعه کول او د دغه بې روحه شي په اړه یې نظرونه ورکړي او قضاوتونه کړي دي، حکمونه یې صادر کړي او اوس هغه وخت رارسېدلی، چې ختیځوال بس هسې د پوهنې موضوع نه وي، بلکې پخپله د پوهنې فاعل شي او نور نو یوازې د یوه څیز په توګه مطالعه نه شي، بلکې پخپله د یوه شخص په توګه ځان مطرح کړي او د تفکر په ساحه کې د ځان او جهان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اړه رغنده ونډه تر سره کړي. د هغه څه په اړه، چې لوېديځوالو د نړۍ په اړه ويلي او وايي،د هغه څه په اړه، چې د ختيځ او ختيځوالو په اړه يې ويلي او وايي، بلاخره خپل نظر ووايي، په قضاوت دې لاس پورې کړي او حکم دې صادر کړي. د يوه عقلي او فکري شخصيت په توګه دې د انسانيت او علم په نړۍ کې قدم واخلي، ځکه نو لازمه ده، چې د لومړي ځل لپاره د اسلامي نړۍ او د ختيځ پوهان او متفکرين سره راټول شي او د (لوېديځ پېژندنې کانګرس) لومړنۍ علمي مجلس دې جوړ کړي او په هغه کې دې دغه موضوعات:

- د ختيځ او لوېديځ د فلسفې مخامختيا او د نړۍ ليدونو د ټکر ستونزې.
- د ختيځو نړۍ ليدونو په وړاندې لوېديځې فلسفې.
- غربي ساينس او ټکنالوژۍ، د ختيځ او نړۍ لپاره د هغه اساسات، مانا او ارزښت.
- د لوېديځ ټولنيز، سياسي او فرهنګي جوړښتونه او د نړۍ او ختيځ لپاره د هغه ارزښت او مانا.
- انتروپولوژي او ټولنيز علوم، د لوېديځ او زموږ لپاره د هغه مانا او مفهوم.
- ختيځ پېژندنه او په لوېديځ تمدن کې د هغه نقش، د ختيځ د تمدنونو په پېژندنه کې د هغه مانا او ارزښت.
- لوېديځ کلتور او ادبيات، په ختيځو ادبياتو کې د هغه مانا او اغېزې.
- او ګڼ نور موضوعات مطالعه او تحليل کوي.

د داسې يوې غونډې د جوړولو لپاره به هر ختيځ هېواد په تېره اسلامي هېواد به ښه وي، خو زما په نظر د داسې يوې سترې علمي او فرهنګي غونډې د لومړنۍ جلسې لپاره مناسب ځای او محل به افغانستان وي. هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېواد، چې د اسيا زړه دی، هغه هېواد، چې د سترو تاريخي او کلتوري بهيرونو مرکز، د اتصال کړۍ او د تګ او راتګ څلور لاری و. زردښت له همدغه ځای نه نړۍ ته پيغام ولېږه، بودېزم له خپلو فکري او هنري ارزښتونو سره همدلته وده او پراختيا ومونده او له دې ځای نه يې مرکزي اسيا ته لاره وکړه. يوناني تمدن همدلته له ختيځ او ختيځې روحيې سره خلاق چلند تر سره کړ. کوشاني تمدن په همدې خاوره کې وځلېد او اسلامي تمدن په همدې ځمکه کې د هنر او ادبياتو شاهکارونه رامنځته کړل او بلاخره همدغه هېواد و، چې د لوېديځ د استعماري قدرت په وړاندې مقاومتونه او مبارزې وکړې او نن همدغه هېواد، چې د سيد جمال الدين افغاني ټاټوبی دی، بايد له لوېديځ تمدن سره د ختيځې نړۍ د علمي او فکري مخامختيا زمينه برابره کړي.

زموږ ځوان جمهوري نظام، چې نوی او ستر تاريخي رسالت په غاړه اخيستی او د مرکزي اسيا د تمدنونو په بنسټ ايښودنې او وده کې زموږ د هېواد کلتوري او فرهنګي غوڅ او پرېکنده نقش په نظر کې لري. باور لرم، چې د لوېديځ پېژندنې د لومړي کانګرس ستر وياړ زموږ د هېواد په برخه کړي او له دې نوي علمي او فرهنګي جريان سره به دغه لرغوني هېواد ته نوی فرهنګي ژوند وبښي.

نوټ:

که دغه مفکوره د سيد جمال الدين افغاني د شخصيت د نمانځنې د نړيوال سيمينار د غړو د خوښې وړ وګرځېده، په دې صورت کې وړانديز کوم، چې د افغاني او دوستو مملکتونو د پوهانو له جملې څخه دې د پورته مفکورې د علمي او نظري طرحې په خواوشا کې، د ډېر غور لپاره، يوه کمېټه جوړه شي، چې په دې برخه کې لازم تصويبونه تر سره شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاددښت:

په خواشینۍ سره، د مقالې په اصل کې انګلیسي ماخذ او لاتین نومونه له ټایپ نه پاتې شوي او موږ و نه شو کولای، چې دغه نیمګړتیا جبران کړو.

سید جمال الدین افغاني

جمال الدین د سید صفدر زوی و. په ۱۲۵۴ ق ۱۸۳۸ میلادي کال د کونړ په اسعد اباد کې وزیږید.

د سید جمال الدین افغاني کورنۍ د کونړ په اسعداباد کې اوسېدله خو د امیر دوست محمد خان په وخت کې د ځینو ستونزو له مخې د هغه په امر د سید پلار له کورنۍ سره کابل ته راغی او هلته مېشت شو.

سید جمال الدین افغاني په اووه کلنۍ کې په خپل کور کې د دودیزو علومو په زده کړه پیل وکړ. دی ډېر هوښیار و او په لږ وخت کې یې د نړۍ د وخت دودیز علوم ټول زده کړل، ان چې استادانو یې هم له نبوغ او فکر څخه ګټه اخیستله.

افغان سید په اتلس کلنۍ کې صرف، نحوه، معاني، بیان، نوی او زوړ تاریخ، تفسیر، حدیث، فقه، اصول، عقاید، کلام، منطق، ریاضي، هندسه او طب ختم کړل. ده له ډېرې ځیرکۍ او قوي ذهن سره پراخه مطالعه هم کوله او په هره برخه کې یې د خلکو د ویښتیا او هوساینې له پاره یو نوی نظر او پیغام وړاندې کړی، چې دا د ده د نبوغ ښه بېلګه او د فکري ځواک څرګنده نښه ګڼل کېږي. ده د خپلې بې ساري پوهې په برکت د نړۍ ډېر هېوادونه ویښ او د ژوند په رښتینې مانا پوه کړل.

کابل ته تر تګ مخکې یې په کونړ که له سید فقیر شاه بادشاه څخه دیني او عربي علوم زده کول او په کابل کې یې بیا د ګذري په جومات کې له لویو پوهانو څخه لوست کاوه. د وخت په تېرېدو سره یې پر دې زده کړو قناعت و نه کړ او د پوهې مینې تر هنده ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید جمال الدین افغاني په ۱۸۸۵ میلادي کال کې د پان اسلامیزم غورځنګ په جوړولو بریالی شو. د علامه نظریه او مبارزه په دوو اصولو (اسلامیت) او (افغانیت) ولاړه وه.

سید لومړی هند ته لاړ، خو انګریزانو له هغه ځایه وایست. بیا مصر او ورپسې ترکیې ته لاړ. په ترکیه کې یې د هغه هیواد د صدراعظم په غوښتنه د پوهنې او معارف د وزارت د مجلس غړی و ټاکل شو. سید له ترکیې څخه مصر ته لاړ او هلته یې نهه کاله د الازهر په اسلامي مدرسه کې د استاد په توګه دنده تر سره کړه. په ۱۸۷۹ میلادي کال کې له هغه ځایه وتلو ته مجبور شو او بېرته هند ته روان شو. خو انګرېزانو ډېر ژر مجبوره کړ، چې له هنده څخه هم ووځي. له هغه ځایه لندن ته لاړ او هلته یې د (ضیاالخافقین) په نامه یو اخبار پیل کړ او له هغه ځایه فرانسې ته لاړ او هلته یې هم د عروة الوثقی په نامه د یوه اخبار خپرول پیل کړل. اخبار یې د فرانسې حکومت بند کړ او هغه و، چې له هغه ځایه څخه ترکیې ته لاړ.

په ۱۳۱۴ هجري قمري (۱۸۹۷) میلادي کال د مارچ په اتمه نېټه د سرطان د ناروغۍ له امله وفات شو او په ترکیه کې ښخ شو، چې وروسته بیا په ۱۳۲۳ هجري لمریز (۱۹۴۴) میلادي کال کې د ده تابوت، د ترکیې د حکومت په موافقه کابل ته راوړل شو او د کابل پوهنتون په زړه کې په شاندارو مراسمو سره خاورو ته وسپارل شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سید جمال الدین افغاني لنډه پېژندنه

زمونږ ګران هېواد د ستر آریانا ټاټوبی دی چې د ۱۹ پېړۍ په لومړیو او نیمائي کې د ښکېلاکګرو په تېریو سره یې خپل تاریخي او لرغونی لوړوالی له لاسه ورکړی و ښکېلاکګرو په خپل ټول قوت سره د اسیائي او افریقائي هېوادونو د ستوني مرۍ په لاس ټینګه نیولې وه.

لیکوال: عبدالمنان ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ.ګران هېواد د ستر آريانا ټاټوبى دى، چې د ۱۹ پېړۍ په لومړيو او نيمائي کې د ښکېلاکګرو په تېريو سره يې خپل تاريخي او لرغونى لوړوالى له لاسه ورکړى و ښکېلاکګرو په خپل ټول قوت سره د اسيائي او افريقائي هېوادونو د ستوني مرۍ په لاس ټينګه نيولې وه.

فرانسه په الجزائر کې روسيه په منځنۍ اسيا قفقاز هېوادونو کې او انګرېزانو د هندوستان په لويه وچه او څه نا څه په افغانستان باندې حکومت کاوۀ.

په ځانګړې توګه ختيځ چې د لوړ تمدن او ابدي زيرمو ګودام و د لويديځي نړۍ لپاره خورا په زړۀ پورې غنيمت بلل کېدۀ د وخت ظالمانو باچاهانو خپل د ژوند برياوې او لرليد د خلکو په ډېره بېوسۍ کې خورا ښه ليده. د تاريخ پدې تورتمي پېر کې چې د نړۍ پدې سيمه کې د آزادۍ لمر بيخي د ښکېلاکګرو هېوادونو له خوا په توره پرده پوښل شوى و، پدې حساس او بد تاريخي پېر کې په ختيځ کې د تورې تيارې زړۀ وچاودېدۀ او د آزادۍ او د انسانيت ستورى وځليد چې د دې ستوري په رڼا کې د دې سيمې خلکو وشوکولاى چې د خپل روښانه راتلونکي لپاره لار ومومي او د ا ستورى د افغانستان په ختيځ سيمې دکونړ په چغسراى (اسعدآباد) کې د سيد جمال الدين افغان(رح) د زېږدنې نېکمرغه اواز چې په ګاونډ او منطقه کې وځلېد د افغانستان او سيمې لپاره يې د ځان سره خورا ځلېدونکې رڼا راوړه چې پدې وخت کې زمونږ ګران هېواد د نورو ګاونډيو هېوادونو سره په يو ډول ټولنيزو ،ستمونو ، رنځونو، کړاونو، لوږې ،او د ډول ډول ظلمونو او ناخوالو ناتارونوپه توفانونوکې رااېسارو.

افغان سيد (رح) د دې پېچلې او تورتمي ټولنيز سياسي چاپېريال ته سعادت او نېکمرغۍ د راتلوليپاره پخپله نه ستړې کېدونکې هلو ځلو باندې پيل وکړ او هغه څه ته ډېر ځير شو چې د نورو له نظره غورځېدلى و ،افغان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید(رح) د خپل پلار نه زدکړه وکړه او ډېر ژر یې په دیني علومو کې بریاوی ترلاسه کړی او د ډیری قوي حافظې او استعداد څښتن شو، نو د یو په بل پسې د علومو په پووړیو وروخوت چې په افغانستان کې دننه او بهر یې علوم زده کړل او ډېر ژر د دنیا د عالمانو ترڅنګ ودرېدهٔ .

افغانستا ن او سرحدي سیمه (قبائل) د ۱۹ پېړۍ د شروع څخه بیا تر د افغان سید(رح) د وخت پورې د علومو او د فنونو مرکز بلل کېدهٔ.

د نړۍ خلکو به د حکمت او فلسفې د علومو د زدکړې لپاره په ځانګړې توګه د اسلامي نړۍ نه به دلته خلک راتلل او په خاص ډول په سیمه او ګاونډ کې نوموړې سیمه د فلسفې او منطق او د کلام د علومو لپاره خاص او عام مرکز ګڼل کېده، چې په نوموړې سیمه کې دا اشخاص اوسېدل:

میر زاهد میروي، ملامحب الله بهاري، قاضي مبارک کندهاری، مولوي حبیب الله، د پشد قاضي کونړی، پېښوری لوی حافظ، او ستر مجاهد مُلا نجم الدین، هډې صېب، د بنست مُلا او فېروز ملا چې دا ټول په همدې سیمه کې رالوی شوي و چې وروستني پنځه یې د سید جمال الدین افغان(رح) د پېر شخصیتونه دي په دغه وخت کې د مسلمانانو اعمال دومره خراب شوی وو، چې اصلاح کول یې څه اسانه کارنه وو، خو د علامه سیدجمال الدین افغان د زیاتو کوښښونو او نه ستړی کیدونکو هلو ځلو په نتیجه کې یو څه اصلاحات رامنځ ته شول. نوموړی په دې عقیده و چې باید یو نوی نظام رامنځ ته شي،او نوی نسل په اسلامي عقایدو وروزل شي تر څو یوه اسلامي او په خپلو پخو ولاړه اداره رامنځ ته شي.

علامه سید جمال الدین افغاني د سید صفدرزوی په ۱۲۵٤ هجري سپوږمیز کال د شعبان په میاشت کې چې د ۱۸۳۹ زیږیز سره برابر دی د کنړ ولایت په اسعدآباد کې په یوه د یندوسته کورنۍ کې زیږېدلی دی، دی د اسلامي نوښت بنسټګر او یو سیاسي فعال غړی وه چې د اسلامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملتپالنې يو مخور پلوی و. سېد جمال الدين افغاني په ۱۸۸۵ زېږيز کال کې د پان اسلاميزم غورځنگ په جوړولو بريالی شو ، د علامه نظر يه او مبارزه په دوه اصولو (اسلاميت) او (افغانيت) بنا شوې وه. د سيد جمال الدين افغاني کورنۍ د کونړ په اسعد آباد کې اوسېدله خو د امير دوست محمد خان په وخت کې د ځينو اړتيا وو له مخې د هغه په امر د سيد پلار له کورنۍ سره کابل ته راغی او هلته مېشت شو ().

د سيدجمال الدين افغان د نسب سلسله سيدعلي ترمذي ته رسيږي، چې په ۹۹۱ ه ق کې وفات شوی او په بونير کې يې زيارت دی، سيد علي ترمذي د خپل وخت مشهور او روحانې شخصيت و چې د هند د گورگاني سلطنت په دربار کې مقرب او معزز سړی وو او په خلکو کې د پوره پيژندگلوي او نفوذ خاوند و. پښتانه يې له ډير اخلاص او محبت نه ((پيربابا)) بولې .

د پير بابا اولاده د هيواد په ختيځو ولاياتو لکه ننگرهار، کنړ، لغمان او همدارنگه په کابل او د هيواد په ځينو نورو سيمو کې ميشت ده، مگر دوی هر چيرې چې اوسي ځانونه ((دکنړ))سيدان بولي او په همدې باندې شهرت لري په دې اړه مې د يوه پاچا سره چې خپل نوم يې گل سيدوو د زړه خواله کړې، دی چې دلته ورته اشاره کوم .

نوموړی سړی وای: چې د پاچايانو اصلي ټاټوبی د کونړ ولايت د پشد علاقه ده چې د مرکزی کونړ نه لږ کوز د ننگرهار په طرف واقع ده. د سيد جمال الدين افغان دپلار نوم سيد صفدر وو،نو ځکه دغه سيمه د «صفدر گټ »په نوم ياده شوېده، چې بيا وروسته د يوڅه وخت نه د لهجې دتغير په اساس ورته « صدر گټ »وويل شو، دغه سړی وای چې پاچايان (سيدان) د وخت په تيريدو سره ددغه سيمې څخه نورو سيمو لکه سرکانړو، سلام پور، باراباط،کنړخاص او پيچ درې ته وکوچېدل او هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

میشت شول .د دغه کورنیو ځینې کسان اوس هم شته چې ما ورسره ولیدل لکه دپیچ درې دوتلی په کلی کې «سیدجمال پاچا »په سرکاڼو کې «وکیل پاچا »په باراباط کې «داود پاچا »دوی ځانونه دامام حسن او حسین (رض) اولاده بولی خلک ددوی ډیرعزت کوي او دعزت په سترګه ورته ګوري.

زده کړې

سید جمال الدین افغان په اووه کلنۍ کې په خپل کور کې د دودیزو پوهنو په زده کړه پیل وکړ .دی ډېر ځیرك او هوښیار و، د فکر پراخي یې دومره وه، چې په لږ وخت کې یې د دود سره سم ټولي زده کړې ترسره کړي آن چې استادانو یې هم له نبوغ او فکر څخه ګټې اخیستلې .افغان سید پر اتلس کلنۍ کې صرف، نحوه، معانی، بیان، نوی او زوړ تاریخ، تفسیر، حدیث، فقه، اصول، عقاید، کلام، منطق، ریاضی، هندسه او طب ختم کړل.

ده له ډېر ځراکت او قوی ذهن سره پراخه مطالعه هم کوله او په هره برخه کې یې د خلګو د ویښتیا او هوساینې له پاره یو نوی نظر او پیغام ډګر ته راایستی چې دا د ده د نبوغ ښه بیلګه او د ذهن د پیاوړتیا څرګنده نښه ګڼل کیږي، چې د خپلې بیسارې پوهې په برکت یې کور، کلی، هیواد او د نړۍ ډېر هیوادونه ویښ او د ژوند په رستینې مانا پوه کړل او د هغوی بیده وجود ته یې د ویښتیا په روح دازادۍاواستقلال مفکوره ورکړه، دکابل تر تګ مخکې یې په کونړ کې د سید فقیر بادشاه څخه دیني او عربي پوهنی زده کړې وکړې او په کابل کې یې بیا د ګدای ګذري په مسجد کې له لویو پوهانو څخه لوست کاوه.

د وخت په تیرېدو سره یې پردې زده کړو قناعت ونکړه او د پوهې میني تر هنده ورساوه .د پوهې او زده کړې په لار کې یې د هیڅ ډول ستونزو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خنډونو پروا نه کوله .سید افغان په هند کې یو کال او څو میاشتې تیرې کړې .پر تېره زده کړه یې نوې پوهه د نوو اصولو سره زیاته کړه یعنې سید مخکې په عربي، فارسي او ترکي علوم لوستلي وو او په همدې ژبو غږیده په هند کې یې انګلیسي او اردو هم زده کړه .سید چې پخوا یې فلسفه د عربي پوهنو سره یوځای ویلې وه دا وخت یې په هند کې د نوي فلسفې په کارولو سره چې له اروپا څخه یې څرك رارسېدلی وزده کړه.

په سید جمال الدین کښې د کوچنیوالي څخه د ښه استعداد او نبوغ نښې نښانې څرګندې وې ځکه نو پلارېې دی لومړی د کامې د شیر ګړ د حضرتانو په دیني مدرسه کې شامل کړ بیا پلار د ځان سره کابل ته بوت، هلته یې له مشهورو استادانو څخه دیني علوم ، ریاضي، طب ، منطق او فلسفې کتابونه ولوستل او د دې تر څنګ یې نظامې زده کړه هم و کړه . په لږه موده کې ډېرعالمان ده ته د تدریس کولو څخه عاجز شول .په زلمي توب کې یې هند ته سفر و کړ او هلته یې د دیني او نورو عصري علومو زده کړې بشپړې کړې .بیا حجاز ته ولاړ ، یو کال د عربو په ملکونو کې و ګرځېده.

کله چي سید جمال الدین افغان په دغو سفرونو کي پر زده کړه سربېره د شاو خوا سیمو د سیاسي ، اجتماعي او اقتصادي حالت ډېره ژوره مطالعه و کړه نو دا فکر ور سره پیدا شو چي څرنګه خپل هیواد، ټول اسلامي هیوادونه او نوره نړۍ د انګریزانو د استعماري بند، اثر او نفوذ څخه خلاصه کړي، نو یې عملي هلی ځلی شروع کړې.

پدې وخت کې امیر محمد اعظم خان د امیر دوست محمد خان زوی د افغانستان پاچا وو ، سید جمال الدین د نوموړي پاچا د نیژدې مشاورینو او د دربار د مخورو څخه وو . د امیر محمد اعظم خان د پاچاهۍ دوره ډېره لنډه وه او بیرته امیر شیرعلي خان د دوهم ځل د پاره پاچا شو امیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیرعلي خان له خپل ورور (محمد اعظم خان)سره د نیژدې تعلقاتو ، یا د انګرېزیانو په اشاره او یا د سید جمال الدین څخه خپلي واکمنۍ ته د خطر په نسبت دی د خپل هیواد پرېښودو ته اړ کړ ، سید له هیواد څخه تر وتلو وختي لا خپل ټول پلانونه او پرمخ تللي پلانونه، د وخت امیرته وسپارل او له هیوادڅخه ووت.

لومړی هند ته ولاړ ، خو انګرېزیانو د هغه ځایه څخه و ایست او له هغه ځایه مصر او بیا ترکیې ته ولاړ ، په ترکیه کې د هغه هیواد د صدراعظم په غوښتنه د پوهنې او معارف د وزارت د مجلس غړی و ټاکل شو ، سید د ترکیې څخه مصر ته ولاړ او هلته یې نهه کاله د الازهر په اسلامي مدرسه کې د استاد په توګه دنده تر سره کړه، په ۱۸۷۹ میلادي کال کې له هغه ځایه وتلو ته مجبور شو، هند ته ولاړ .ډېر ژر انګرېزانو مجبوره کړ ، چې له هنده څخه هم ووزي، له هغه ځایه لندن ته ولاړ او هلته یې د (ضیاالخافقین)په نامه یو اخبار پیل کړ او له هغه ځایه فرانسې ته ولاړ او هلته یې هم یو اخبار پیل کړ. اخبار یې د فرانسې حکومت بند کړ ، هغه و، چې له هغه ځایه ترکیې ته ولاړ په ۱۳۱٤ هجري سپوږمیز (۱۸۹۷) میلادي کال د سرطان د ناروغۍ له امله وفات شو او په ترکیه کې دفن شو، چې وروسته بیا ۱۳۲۳ هجري لمریز (۱۹٤٤) میلادي کال کې د ده تابوت د ترکیې د حکومت په موافقه کابل ته راوړ شو او د کابل پوهنتون په احاطه کې په شاندارو مراسمو سره خاورو ته وسپارل شو .

سید افغان له هنده مکې شریفي ته ولاړ، حج یې وکړ او د عربو خوی، کړه وړه اودودونه یې ولیدل او ډېره ګټه یې ورته وکړه، ترحج وروسته بیرته افغانستان ته راغی، چې دا مهال لوی پوه او نابغه ځنې جوړ شوی و،کله چې بیرته هیواد ته راستون شو نو د وخت حکومت دده د ځراکت او پوهې له امله ورته د حکومت په حاکمه درجه کې اوچت او لوړ مقام ورکړ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید افغان دا مهال اووه ویشت کلن و او د وزارت تر چوکۍ رسېدلی و، د محمد اعظم په زړه کې یې خورا ځای نیولی و او تل به یې مشوره ورسره کوله، سید افغان ده ته په هره برخه کې د نوی فلسفې له مخې پوهه ورکړې وه، ده هم د واك پر مهال دده لار ښوونې منلې.

کله چې امیر شیر علي خان، محمد اعظم خان ته ماته ورکړه نو سید افغان ته یې بلنه ورکړه، خو هغه ونه منله، د محمد اعظم په ماته یې اراده له لاسه ورکړه او د امیر شیر علي خان سره یې هم مرسته ونه کړه، دا مهال سید د خپل ځان له پاره وضعه سمه ونه ګڼله ځکه یې بهر ته د تګ هوډ وکړ، د دې له پاره چې خپل هیواد او خلکو ته یې خدمت کړی وي نو امیر شیر علي خان ته ورغی او د رخصتېدو پر مهال یې هغه ته دهیواد د پرمختګ په نیت ځیني مواد وړاندې کړل لکه په کابل کې د یوې جریدې خپرول، د افغانستان د سیاسي خپلواکي اخیستلو اعلان، د کابینې جوړونه، د عسکرو منظمول، د ملي ژبي پښتو پالل او بډایول، د ښوونځیو جوړول، سړکونه جوړول د پستې او مخابرې وسایل برابرول او نور...

دارنګه د سید په باره کې وایي چې: ده محمد افضل خان ته پوره درس ورکړې و، که چیرې افضل خان باچا شوی وای نو به سید افغان د خاورې د آبادۍ، خپلواکۍ د ګټلو په لار کې او د خلکو د هوسا ژوند له پاره نه ستړې کېدونکي خدمتونه کړي وای، تر دې وروسته سید افغان له خپلې خاورې په ژوند ولاړ او تر مړینې وروسته پس له ډېره وخته تش تابوت اوهډوکي ګران هیواد ته په خورا درنښت راوړل شول او د کابل پوهنتون په منځ کې ښخ شو، چې په هیواد د کورنیو ورانوونکو جګړو په ترڅ کې نه یوازې داچې ژوندي انسانان مو بې ګناه په خاورو ومندل شول بلکې له مړو اومزارونو سره هم دښمنۍ وپالل شوې، چې په دې ترڅ کې د سید افغان قبر هم دا ډول وران او په بې شمېره مرمیو سوری، سوری شو، چې ته به

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايې د ډېر منظم پلان له مخې دا کار شوی وي، زموږ د څارويو، انسانانو او د دين غليمانو يوازې په دې زړه نه سړېده، چې نن او سبا ته مو اور واچوي بلکې د پرون د وياړونو پر تندي يې هم داغونه راکښېښول...

که څه هم د سيد افغان د ژوند اړخونه په څو پاڼو او کتابونو کې نشي ځايدلی او د هغه د وياړلي ژوند په اړه کتابونه ليکل په کار دي، چې د ده د ژوند او اثارو په برخه کې معلومات بشپړ شي، خو دلته د دغه ستر انسان په اړه يو څو ټکي روښانوو، سيد جمال الدين افغان د ختيځې نړۍ ستر عالم، لوی سياست پوه، مبارز او انقلابي شخصيت و، دی نه يوازې پوه او مفکر و بلکې له پوهې او مفکورې سره عمل هم ملگری کړی و، ځکه نو د عمل او مبارزې د لارې اتل او مخکښ گڼل کيږي، د ده د عمل له پاره بايد دا و وايو چې د ده پيغامونه او نظريې دي، چې هر وخت او هره ورځ يې په بيلا، بيلو هيوادونو او خپلو تأليفاتو کې ځای کړي دي، د ده دا پيغامونه يوازې د يوې ورځې او يوه تن له پاره نه وو بلکې هغه مهال د هغو قومونو او هيوادونو د وينښولو له پاره لوی درس و، چې د استعمار تر تسلط لاندې وو او خورا ښه بېلگه يې د(عروة الوثقی) مجله ده، ده د نړۍ پر مخ مسلمانان چې د اروپا له خوا تر ښکېلاك او تيري لاندې وو د يوه لاس گوتې گڼلې او د دغه ښکېلاکي واکمنۍ د ختمولو له پاره يې دوی يو والي او ورورۍ ته رابلل چې ځانونه خپلواك او هيوادونه يې له ښکېلاکه وژغورل شي او پردې ونه توانيږي چې د دوی پر مادي او مانيزو شتمنيو خېټه واچوي.

ستر سيد د ښکېلاك د ناوړې پاليسۍ ورکولو له پاره په هر هيواد کې هر قوم ته خپلې سوې، سوي نارې په ډېر ځراکت اوزړورتيا سره وهلې او دايې لويه هيله وه چې د ښکېلاك تور ټغرله دغو هيوادونو څخه ټول کړل شي، ده غوښتل چې دا هيوادونه د مفکورې او عمل له لارې راوينښ کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پردي دښمن پر وړاندې کلك او استعماري نقشې يې وراني کړي او په پای کې وکولای شي، چې د استعمار تور ځنځير د تل له پاره له خپلې غاړې وباسي، همدارنګه سيد افغان تبعيض او تفرقه نه منله، هغه ټول انسانان يوشان ګڼل، د تور، سپين اوژيړ ترمنځ يې فرق نه کولو او ټولو ته يې احترام درلوده.

د ده دالوړه مفکوره هر ځای په هر هيواد کې جوته شوې ده، يعنې دی چې به هرځای ته ولاړ ځان يې د هغه ځای او د هغه ځای د خلکو ګاڼه، هند ته چې ولاړ، هندوانو، د هند مسلمانانو او نورو توکمونو ته يې د مبارزې مفکوره ورکړه او ځان يې د دوی يو غړی ګاڼه خو، چې هند ځان د اروپا له ښکېلاکه خپواك کړي مصر او ايران ته چې ولاړ، هلته د هغوی په درد دردمن و او د ښکېلاك د ورکې لارې يې ورښولې، ترکيې ته چې ولاړ، هلته د ترکانو وروڼو په غم کې ځان کډ باله، دی چې به هرځای ته تللو، هلته به يې د هغه ځای له پوهانو اومخورو سره کتل او هغوی به يې خپلواك او سرلوړي ژوند ته هڅول چې خپل ولس د ښکېلاك ختمولو لپاره پوه او ويښ کړي.

د سيد افغان مفکوره تردې هم لوړه وه، ځکه هغه انسان د انسان په نوم پېژندلو، چې بايد د نړۍ پر مخ خپلواك ژوند وکړي، د نړۍ مخ سيد افغان ته د يوه کور حيثيت درلود او نړيوال يې د يوې کورنۍ غړي بلل موږ په پوره باور سره ويلای شو چې دی له يوې بيوزلې کورنۍ څخه راپورته شو او په خپله پوهه يې کور، کلی، هيواد، ختيځ او لويديځ روښانه کړ، د ده شخصيت ډېر اوچت و، د ده په باب پوره او بشپړه ليکنه البته زمونږ د توان خبره نه ده او نه هم مونږ د ده د يادونې حق ادا کولای شو، د ده د ستر تاريخي او نړيوال شخصيت يادونه لکه څنګه چې د ده له شان سره لازمه ده موږ نه شو کولای د ده په اړه چې هرڅه ويل شوي او ليکل شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي بیا هم لږ دي، ښایې او لازمه ده، چې د وخت چارواکي زموږ دغه ستر افغان ته پام واړوي په اړه یې ملي او نړیوالو سیمنارونو او سرتاسري غونډو ته لار هواره کړي، چې له یوې خوا د ده ستر انسان حق اداء شي ا و له بله پلوه زموږ ځوان نسل د هغه له بیساري ستر شخصیت سره ښه ډېر آشنا شوی وي، چې افغان ځوان نسل وکولای شي د ستر سید افغان د پوهې تفکر او لوړ ارمان په رڼا کې ځانته د ژغورنې یوه روښه لار پیدا کړي او د روانو بدبختیو له شکنجې افغان ځوان نسل وکولاې شي د ستر سید افغان د پوهې تفکر او لوړ ارمان په رڼا کې ځان ته د ژغورنې یوه روښه لار پیدا کړي او د روانو بدبختیو له تورو تاریکیو څخه ځان راوباسې.

د ستر سید افغان شخصیت د نورو په نظر کې: ډېرو بهرنیو پوهانو د سید افغان د لوړ پوهنیز شخصیت په اړه ډیرې ژورې او علمي نظریې څرګندې کړي دي، چې په دې لنډه مقاله کې یې بشپړ بیان نشو راوړلای، خو بیا به هم د څو تنو نظر په لنډ ډول راواخلو چارلزایدمز لیکي: د دې نامتو عالم کارنامې او کار روایي د یوه ځانګړي هیواد د سمون له پاره نه وې بلکې د ټولو اسلامي هیوادونو لپاره وې زموږ د دې خبرې ثبوت د هغه څرګند اوجوت نظر دی، چې د ګران هیواد افغانستان، مصر، ترکیې، ایران او هندوستان په اړه یو شان وي، ده په هر هیواد کې د وینا او تبلغ په پایله کې یو غږ پیدا کړی وو او بیده خلګ یې د خپلو حقونو د ترلاسه کولو لپاره راویښول.

د لرغوني او تاریخي افغانستان نامتو پوه او سید هرې خوا ته چې تللی دی، د تلو سره سم یې هلته ذهني انقلاب راوستی او د ده د دغه خوځښت او شور پایله وه، چې د ختیځو هیوادونو خلک د خپلو حقوقو د ترلاسه کولو لپاره راویښ شول...

د امریکا یو پوه وایي: سید جمال الدین افغان د لوړې فلسفې خاوند، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

فصاحت او بلاغت پر ډګر تر هر چا دمخه و، لوی سیاست پوه او د کلکو دلایلو څښتن و، ډېر زړه ور او د همت بیلګه ګڼل کېده، په خبرو کې یې زیاته اغېزه وه، په خپل وخت کې د نړۍ په خلکو کې د دومره عزت خاوند و، چې لږ سیالان یې درلوده، ډېره پخه اوعلمي تجربه یې درلوده.
لنډه دا چې د سید د پورته ذکر شویو مراتبو سره د نړۍ اته ژبې زده وې او په همدغو ژبو یې په بین المللي سویه د خپل سیاسې اوعلمې فعالیت ارابه چلوله، د هغه ډېرې ژبې زده وې مګر دوه ژبې سړی نه وو او د ژبې لاندې یې بله ژبه هم نه وه، د توحید، وحدت او اتحاد په لار کې یې غوښتل چې ټول شرق دې یولاس ، یو موټی ، یوزړه، یوه خوله او یوه ژبه شې، په ډېرو ژبو د هغه ډېر اثار او تالیفات وو او که تالیفات یې ډېر نه وي هم څه فرق نه کوي ځکه چې د نړۍ د یو مشهور لیکوال په وینا: ((سید د کتاب تالیف ته اوزګارنه وو ځکه چې د اقوامو او ملتونو په تالیف بوخت وو، نو هغه څوک چې د ټول جهان په ترکیب مشغول وي که مونږ د هغه نه د څو جملو ترکیب غواړو ښه نه کو، څوک چې په دنیا کې حق قایموی له هغه نه هیڅکله د زیات قایم د ترکیب پوښتنه مه کوئ.))

د سیدجمال الدین افغان په ژبو برلاسي:

ژبپوهان وایې: ژبه دپوهولو راپوهولو وسیله ده، په ریښتیا چې ژبه دښه تفاهم ښه وسیله ده او د نړۍ خلک اکثر د همدغه تفاهم دپاره یو د بل ژبه زده کوي د همدې تفاهم لپاره افغان سید هم دنړۍ اته ژبې زده کړې وې، چې د دې نه مخکې یې هم ذکر شو خو د ښه وضاحت په خاطر دلته یې هم ذکر کول وړ ګڼم چې په لاندې ژبو سید لیکل، لوستل او خبرې کولای شوې.

۱ -پښتو: پښتو ژبه د افغان سید جمال الدین خپله مورنې ژبه وه ،سید

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپله په کونړ کې زیږیدلی وو.مور او پلاریې پښتانه وو، چې مور یې د یوسفزو دکورنۍ وه او پلار یې سید وو.په کونړ کې پښتوژبه رواج لری نوپه دې خاطر په پښتو ژبه یې پوره تسلط درلوده، په دې ټول پوهیږی چې سید یو پښتون وو او طبعی خبره ده چې پښتون وونو حتما یې پښتو زده وه .

۲ -فارسی :دری ژبه چې پخواورته فارسی ویل کیده دافغانستان یوه داسې ژبه ده چې هم زمونږ یوشمیر خلک پری عږیږی اوهم دپیړیو په ترخ کې زمونږ دهیواد لیکوالو ،پوهانو ،مولفانو او شاعرانو ورته په پراخه پیمانه خدمت کړیدی او دغه اثار زمونږ دکلتوري غناء مهمه برخه تشکیلوی، د سیدجمال الدین په وخت د دولت او دربار ژبه وه، په ایران او نورو شرقي هیوادونو کې یې عمومیت، علمي او ادبي لوړ مقام درلود، نو ځکه سیدجمال الدین افغان د خپلو اثارو او افکارو د خپرولو او تعمیم لپاره په فارسي ژبه ډیر اثار لیکلي دي.

د ایران مشهور لیکوال تقی زادا په «کاوه »نومې مجله کې لیکلې دی : د سید فارسی ایرانې نه ده . دامطلب د نورو علماو لخواهم تایید شویدی، لکه چې هندي پوه قاضي محمد عبدالغفار هم لیکې : سید دلیکنې او وینا فارسی دایران فارسی نه ده.

د سیدجمال الدین هغه اثار چې په فارسی ژبه لیکل شوي او مونږ ته معلوم دي په دې ډول دي:

۱ -الردعلی الدهریین: دا کتاب په ۱۸۸۰م کال په دکن حیدراباد کې د دکن د علمې مدرسې د یو استاد مولوي محمد واصل دلیکلې پوښتنې په ځواب کې لیکل شوې او د لمړی ځل لپار هملته چاپ شوی دی.دغه اثر وروسته په اوردو ، عربي او پښتو ژبه ترجمه شویدې .په ۱۳۴۴هـ ش کال د میرسعید بریمن لخوا په پښتو ترجمه او د افغانستان د اطلاعاتو اوکلتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وزارت لخواد (نیچریه) په نامه چاپ شویدی.

۲ -په حیدراباد دکن کې د سید د اوسیدو په کلونو کې بناېې د ده په مشوره او تشویق دوه اخبارونه لمړی (معلیم شفیق)په ۱۸۸۰ م کال کې د مولوی محب حسین په مدیریت او بل (المعلم) په ۱۸۸۱ م کال کې دمولوی محمد سجاد میرزا په مدیریت تأسیس شویدی، په دغه اخبارونو کې د سیدجمال الدین ډیرې مقالې په فارسي او اوردو ژبو خپرې شویدي، چې د ځینو عنوانونه یې په د ډول دي:

۱ -فکر فلسفهء وحدت وجنسیت ۲- تعلیم وتربیت.۳ -اسباب حقیقت سعادت وشقاوت انسان.۴- فواید جریده۵- فواید فلسفه ٦ -شرح حال اګهوریان.

۳ -مقالات جمالیه : دا د یوکتاب په صورت د سیدجمال الدین افغان د فارسي اواوردو مقالو مجموعه ده، چې دمحمد عبدالغفور شهبارزالبهاری لخوا راټولې او په ۱۸۸۴ م کال په کلکته کې چاپ شویدی .

۴ -د سید لیکونه: د سیدجمال الدین زیات شمیر لیکونه په فارسي، عربي اوښایي په نورو ژبوموجود وي، چې یو شمیر یې په (مجموعه اسناد و مدارک چاپ نشده درباره سیدجمال الدین) کې چاپ شویدي.

۳ -عربي: عربي د ټولو اسلامي هیوادونو لپاره دیني ژبه ده.ځکه چې داسلام د دین ټول مقدس نصوص ، د هغو شرحه او تفاسیر دهغو نه راوتلي علوم او د هغو د زده کړې لپاره ژبې او ادبي پوهنې په عربي ژبه کې دي.

سید جمال الدین افغان د خپلې زدکړې لویه برخه په عربي ژبه کې کړی وه، تفسیر، فقه، حدیث، دفقی اوصول، کلام، تصوف، منطق، حکمت، صرف، نحو، ژبنې او ادبي علوم یې په عربي ژبه کې لوستلې دی.سید د عربي ژبې او ادب سمې زدکړې ته ډیره توجه درلوده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید په عربي هیوادونو کې ډیرګرځیدلې او اوسیدلې دی هلته یې ټولنې او اخبارونه تأسیس کړیدي، لیکنې او ویناګانې یې کړي دي شاګردانو ته یې درسونه ورکړیدي دولتې او ولسې مشرانو سره یې روابط ساتلي او مذاکرې یې ورسره کړیدي، په دې ټولو فعالیتونو کې یې په ژبه اوقلم دعربي ژبې نه کار اخیستی دی، سید په ۱۲۷۳ ه ق کې حجاز (سعودی عربستان) ته تللی او هلته یو کال اوسیدلی او په ټولو سیمو کې ګرځیدلی دی په مکه مغظمه کې یې دام القری ټولنه او په دغه نامه مجله تاسیس کړیده .

بل ځل یې بیا په ۱۲۸٦ ه ق کال مکې د تللو تکل وکړو او اول قاهری او بیا اسلامبول ته ولاړ اوهلته پاتې شو چې تقریبا څلوښت ورځې هلته پاتې شو، په دې موده کې دالازهر دپوهنتون د استادانو سره اشنا شو، د دغه پوهنتون یو شمیر سریه والو شاګردانو د سید سره علاقه وښودله او ترې ویې غوښتل چې د(شرح اظهار) دکتاب تدریس ورته وکړي، سید د هغو هیله ومنله او څو ورځې یې ورته په شرح اظهارکې درس وویلو.

د دی نه دا معلومه شوه، چې سید جمال الدین په عربي ژبه پوره حاکمیت درلوده، لیکل، لوستل او وینا یې په پوره ډول زده وو،ځکه په یوه بله ژبه درس ورکول پوره حاکمیت ته ضرورت لري، که یو سړی په یوه ژبه پوره مسلط نه وي په هغه ژبه تدریس نه شي کولای، نو د دې نه د سید په عربي ژبه د مسلطیت پوره اثبات کیږی.

۴ -اوردو: د پیړیو په ترڅ کې د افغانستان او هندوستان ترمنځ ګڼ کلتوري روابط موجود و، د سیدجمال الدین په وخت استعمار هندوستان لاندې کړی و او د افغانستان لاندې کولو پسې هلې ځلې کیدلې.د استعمار په مقابل د دواړو هیوادونو ستونځې سره نږدې او ورته وې، د دواړو هیوادونو ترمنځ شریکې پولې موجودې وې، نو ځکه سیدجمال الدین هند ته په ډیر اهمیت کتل او څلور سفرونه یې هند ته کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ۱۸۵٦ م کال د سید لمړی سفر هند ته و،څو میاشتې یې په بمبیي او کلکته کې تیرې کړې.د نویو پوهنو تحصیل یې وکړ،په ۱۸٦۵ م کال کې د دوهم ځل لپار هند ته ولاړ او څومیاشتې یې تیرې کړې، په ۱۸٦۸ م کال کې د دریم ځل لپاره هند ته ولاړ خلکو یې ښه هرکلی وکړ، په ۱۸۷۹ م کال کې د څلورم ځل لپاره د مصرنه هند ته تللی دی او تر ۱۸۸۳ م کال پورې په حیدراباد دکن کې اوسیدلی دی، د هند په نورو ښارونو لکه کلکته، بمبیي او نورو کې ګرځیدلی دی او د هند د خلکو د ازادی او یووالی لپاره یې سیاسي کار او فعالیت، علمې او ادبې خدمت کړیدی.

سید جمال الدین غوندې ذکي او نابعه څه چې یوعادي افغان شاګرد هم کولای شي چې د دومره مودی د تیریدو په ترځ کې د هند کومه ژبه زده کړي، سید په دومره موده کې په سیاسې فعالیتونو بوخت وو د خلکو سره یې روابط درلودل ، جریدې په نشررسولي دي ،ویناګانې یې کړیدې د اسلامي ملت د یووالو او وحدت کوښښونه یې کړیدي ،د دې ټولو خبرو نه دامعلومیږي چې سید په اوردو ژبه ښه پوهیده ځکه یې هلته د هماغه ځای د خلکو سره وخت تیرکړیدی او د هغوی د یوالي کوښښ کړیدی او د استعمار په ضد یې راپاڅولي دي .

۵ -ترکي : سید جمال الدین افغان دوه ځله ترکیې ته تللی دی اوهلته اوسیدلی دی په دوهم سفر هم هلته وفات شوی اوخښ شویدی، چې وروسته د محمد ظاهرشاه په وخت کې کابل یې تابوت راوړل شو او دکابل پوهنتون په انګړ کې دفن شو.

سید لمړی پلا په ۱۸۷۰ م کال استامبول ته ولاړ هلته یې ښه هرکلی وشو او د معارف د انجمن غړی وټاکل شو.

د معارف او تحصیل طرز ته یې تغیر ورکړ، د علمي ټولنو او عامو خلکو لپاره یې مؤثرې ویناګانې کولې، په اباصوفیه کې یې هم ویناګانې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوتقريرونه اورول د دغه تقريرونو له امله يې شهرت زيات شو، او د ځای ارتجاعي خلکو حسد يې وپارو تر هغه وخته، چې ترکيه ترک کړي، د ده ويناګانې په ترکي ژبه وې که څه هم ده ديوې وينا دکولو نه په دې وجه معزرت وغوښته چې ترکي ژبه يې ضعيفه ده، مګر همدا ضعيفه ژبه يې دومره قوی وه، چې خلکو به يې ويناګانو ته سحر القلوب ويلو.

په ۱۸۹۲ م کال کې سيد ترکي ته د دوهم ځل لپاره د لندن څخه ولاړ ، دا ځل د سلطان عبدالحميد په غوښتنه تللی وو، چې ښه هرکلی يې وشو او په مجلله ماڼۍ کې ځای ورکړل شو، ژوند يې ښه آرامه و د دربار او درباريانو سره يې ليدنې کتنې روانې وې ، او د استعمار په مقابل کې د اسلامې هيوادونو د يووالي او نژدې والي په باره کې خبرې کولې، د ترکيې د ليکوالو او اديبانو سره د سيد ارتباط موجود و، په هغو کې يې شاګردان او اخلاصمندان و، محمد امين د ترکيې يو لوی شاعر وايي: ((ماخپل وطني شعرونه د سيد جمال الدين په توصيه ويلي دي)).

په دې توګه مونږ ګورو چې د سيد فکر او نظر د ترکيې د ليکوالو، شاعرانو او اديبانو په ايجاداتو اغيزه لري او د دی لیارې نه د ترکيې ژبې د ادب د ملي انقلابي محتوا په پرمختګ کې د سيد مقام څرګند دی ، ترکي پوهان وايي: په عثماني ترکي ژبه سيد ښه پوهيده(۱)

٦ -فرانسوي: په ۱۸۸۳م کال کې سيدجمال الدين افغان فرانسې ته تللی و، درې کاله او څو مياشتې هلته اوسيدلی دی، هلته يې په عربي ژبه (عروة الوثقی) هم چلولې ده او د فرانسې د ليکوالو، پوهانو او منورينو سره يې تماسونه موجود و او د هغو سره يې مفاهمې، مذاکرې او مناظرې لرلې، د فرانسې جرايدو ته يې هم په انګريزي او فرانسوي ژبو مقالې ورکړې دي، داسې معلوميږي چې فرانسوي ژبه يې د فرانسې د اوسيدو په وخت زده کړې وې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسيو بلنت ليکي:

د ۱۸۸۵ م کال د جولای د ۲۱ مې په سهار سيد جمال الدين افغان او رودولف چرچل زما په کور کې سره وکتل دواړو په فرانسوي ژبه خبرې کولې...

وايي چې: سيد فرانسوي ژبه په دريو مياشتو کې زده کړې ده...

۷ -انگريزيي: سيد جمال الدين مبارزه د ټولو استعماري طاقتونو سره وه، او بيا په خاص ډول د انگريزي استعماري دولت سره هغه لا په وړوکتوب کې په خپل وطن باندې دانگريزانو د استعمارگرو قواو يرغلونه او ناتارونه ليدلي و او کيدای شي چې د يو روحي عکس العمل اوعقيدې په توگه د سيدجمال الدين افغان د ضد استعماري او ضد انگليسي د ده د وړوکتوب د زمانې له حادثاتو نه را اخيستل شوی وي.

په هر صورت د دښمن په ژبه پوهيدل خصوصا ديو مبارز دپاره ضروري خبره ده، په تيره بيا په داسې حالت کې چې انگريزانو د افغانانو په ضد سپکې او غلطې خبرې هم خپرولې او که د هغه وخت ټولو شرايطو ته ځير شو نو ويلای شو چې:

سيد (تتمة البيان فی تاريخ الافغان)هم د انگريزانو د ناوړه خپرونو د تاثيراتو د ليرې کولو لپاره ليکلي دي.

په انگريزی ژبه د سيد د کار په باره کې دومره روايات موجود دي چې په فرانسه او لندن کې يې په انگريزي ژبه مقالې خپرې شويدي، په لندن کې يې (ضياالحافقين)هم په عربي اوانگريزي ژبه خپريده ،

چې په هره گڼه کې يې لږترلږه د سيد يوه مقاله خپريده.

۸ -روسي: سيد دوه ځله روسيې ته سفر کړی دی، په ۱۸۸۷ م کې د مسکو فسکي ويده موستي (د مسکو خبرونه) د اخبار د مدير کاتکوف په بلنه مسکو ته ولاړ، سيدجمال الدين افغان په عروة الوثقی کې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مضامین خپاره کړي و، چې د هغو لمخه داثابتیږي چې د سید نظر روسیې ته ښه و، غوښتل یې، چې د انګلیس په ضد د روسیې همکاري شرقي هیوادونو ته واړوي، همدارنګه په دغه مضامینو کې یې په مکرر ډول د افغانستان او ایران نه غوښتي دي، چې اول دې په خپلو کې سره نژدې او یو موټي و اوسي او بیا دې د انګریز د استعمار په مقابل کې د روسیې سره اړیکې جوړې کړي.

کاتکوف، چې اخبار لیکونکی او د سیاسي چارو کارپوه و، په دغه خبرو پوهیده، مګر کاتکوف په هماغه ورځو کې مړشو او سیدجمال الدین افغان بی ریباره پیترزبورګ ته ولاړ هلته یې هرکلی او عزت او د پوهانو او لیکوالو سره پیژندګلوي وشوه او د هغه ښار په جرایدو کې یې د شرق او غرب په سیاسي مسایلو مقالې خپرې شوې.

سید جمال الدین افغان څه د پاسه دوه کاله په روسیه کې اوسیدلی دی او د هغه ځای د مسلمانانو سره یې هم لیدنې کتنې شویدي، چې د هغو څخه مشهور پوه موسی جارالله تاتاري دی دروسیې د څار سره یوې مذاکرې په ترڅ کې کومه ورځ د کارګرانو او بزګرانو په حق کې د سید کومه خبره د څار په دماغ بده ولګیدله اوسید بې د کومې سیاسي اساسې نتیجې نه د روسیې نه په عزت رخصت کړی شو.

داسې روایات موجود دي، چې د سیدجمال الدین افغان په شپږ ورځو کې روسی ژبه زده کړیده دا به مبالغه وی، مګر سید غوندی فعال او زیارکښ متجسس زیرک اوذکي انسان چاره نه لري، چې د روسیې په دغومره موده اوسیدو کې دې د روسیې ژبه دکفایت په اندازه نه وي زده کړی.

د سن پیترز بورګ (نوی عصر) د اخبار د ۱۸۸۷ م کال داګست د ۱۸ نیټې په ګڼه کې د افغانانو او انګلیسانو د مناسباتو په باره کې د سید سره مصاحبه او د همدغه اخبار د اګست د ۲۰ نیټې د ګڼې په اول مخ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخپله د سید یوه مقاله په روسي ژبه (دافغانانو نوی پیښه) تر عنوان لاندي خپره شویده، په دغه اخبارکې د انگلیسانو او روسانو د روابطو په باره کې هم د سید سره مصاحبه خپره شوېده، چې بیا د مسکو فسکایه ویدو موستي د اخبار د ۱۸۸۷ م د اگست د ۱۸ ۲۲٦ مه گڼه کې اقتباس شویده ده ،د همدغه وروستي اخبار د ۱۸۸۷ م د جولای د اولې نیټې په گڼه کې (په مسکو کې افغاني شیخ) تر عنوان لاند ې د سیدجمال الدین افغان په باره کې سرمقاله خپره شویده.

علامه سید جمال الدین افغان ، او د ایراني فرهنگیانو ناسمې څرگندونې که دنړۍ په تاریخ کې د جبراو اختیار د فلسفې په پرتم، څېړنه کیږي، نو په بشپړوالي کې یې د افغان علامه سیدجمال الدین له دریځ سترگې نه شي پټیدای، هغه سړی، چې په نولسمه پېړۍ کې یې په آسیا او نیمه اروپا کې فکري بغاوتونه د اور ترلیکې سره کړل، یواځې د کونړي سید صفدر زوی علامه جمال الدین و، خو که د دې ستر افغاني واقیعت پاس د ایران د کلتوري زېښناک سرلاري چنگېز پهلوان او خسرو خورشید دا بې پایه هستي خپله گڼي نو د منطقي غبرگون اړه پېښیږي، دالیکنه د ځواب په همداسې یوه مدللهٔ ترټنه راټوله ده.

۱- هغه اثار ،چې سید پکې ایرانی گڼل شوی دی

دتهران پوهنتون د ختیځ پېژندنې یا خاوره شناسی استاد ډاکتر چنگېز پهلوان د دکتورا لپاره د خپل تېزس (جنبش های فکري شرق) کې داسې لیکي : جمال الدین اسعدابادي، که از قبایل بکتاش ایران بود، برای چندین دهه به جایگرداران، تضاد طبقاتي و استبداد امپریالستي وقت مبارزه نمود وبانبوغ وزکاوت که داشت به امیران افغاني از فوقیت خاص برخوردار بود، تا حدي که درکابینه شیرعلي خان به سمت وزیر امور خارجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسید و درفیصله های حکومت وقت افغاني تاثیر فراوان داشت، این اولین نمونه تاریخ است که موقف یک روشنفکر ایراني ازمرزهای ایران عبورکرده وبه یک شخصیت فرامرزي مبدل میشه.

او د ایران د ارشاد او فرهنگ وزارت مخکنی مرستیال پروفېسور خسرو خورشید د (مشاهیر آسیا) په کتاب کې د سید ویاړونه د ایراني فرهنگ د ویړولی کم مثاله نمونې بولي (پېشینه فرهنگي ایران از پیشینه غني و وسیع برخورداراست، وقتېکه فیلسوف بزرگ جهان اسلام ، جمال الدین اسعد ابادي در وصیت نامه خود بر نشر و طبع یک اخبار مجلل به نام شمس النهار تاکید مې کند، این خود بازگو کننده این واقعت است که دامنه تاریخي فرهنگ ایران به روشنگري اراسته شده۲) همداراز کریم رادپور په تاریخ آسیا، نوري ستایش په فلاسفه مسلمان او یونس نجفي سخنهای از بزرگان کې افغان علامه سید جمال الدین ایرانی گڼلی دی، د دوی په اند دا د ایراني کلتور د ویړولی نښه ده، چې د سید په څېر ستهې لري، خوله دې ناخبر، تاریخ د هېڅ ډول درواغو د پېټولو حوصله نه لري او د دوی دې خبرولپاره هېڅ علمي او منطقي بنسټ نشته.

۲ - هغه اثار چې د ایرانیانو درواغ تش خېژوي

د ایران دکلتوري زېبنباک استازو د ناسمو څرگندونو د درواغ خېژولو لپاره تر ټولو نوموال اثر پخپله د سید (الحادي للمسائل نفایس) دی، د کتاب د خپریدو نېټه، چې کره جوته نه ده، په ټنډه یې د سید په قلم داسې لیکل شوي دي: (من سکنهٔ کابل، من اهالي افغان،السید جمال الدین ، من سادات کنر۳).

یعنې په کابل کې او سیدونکی، له افغان توکمه ،د کنړ د ساداتو له ټبره، سیدجمال الدین.

همدارنگه د ادبیاتو ترکي اکاډیمېسن عثمان نجد د Jamal u (din in)

(c) ketabton.com: The Digital Library

turkeyیا سیدجمال الدین په ترکیه کې ، نومي اثر کې د ده د ټبریز تړاو په اړه داسې لیکي(کله ، چې په نړۍ کې د استبداد او مطلقیت په وړاندې د مبارزې خبرې کیږي، نو د سید جمال الدین افغان هڅې پکې تر ټولو لوړ قیمت لري، څوګ، چې د کنړ سادات و٤).

او د امریکې د جورج واشنګټن پوهنتون د منځنۍ او ختیځې آسیا د څېړنو د انسټیټیوټ مشر ډاکټر مایکل روبرټسن په هغه کتاب کې چې: (Jamal u din and Islamic Nationalism)نومیږي د سید د ټبر او ټاټوبي په هکله داسې لیکي:(د افغانانو په باب ویل کیږي ،چې ژر زده کونکي او ذکي خلک دي، خو جمال الدین تر دې قاعدې هم پورته و، ځکه خو په خورا کمکي عمر کې د نړۍ په لویو ژبو غږیدونکی و، نوموړی د کنړ په یوه روحاني کورنۍ کې پیداو، چې افغانان یې د نوم اخیستو مخکې د سید کلمه راوړي د اویړ ټبر د افغاستان د نورو سیمو په څېر په کنړ کې هم خوره ده٥).موږ دسید دټبر او ټاټوبي په تړاو د بهرنیو لیکوالو خبرې د ثبوت په نیت ځکه راوړي، چې دا قضیه اصلاً په افغانستان کې د پوښتنې وړنه ده او که ایرانیان په درواغجنو ادعاوو کریدهېټ ورکوي تېروتي دي.

ایرانیان ولې زموږ تاریخي ویاړونه خپل ګڼي؟

که په نړۍ کې عدالت په ځواکمن او کم ځواکي نه وای وېشل شوای، نو نن به د ایران د کلتوري زیبښاک استازو زموږ په ټبر او تاریخ د خپلولۍ لپاره سترګې نه سپینولای، کله ، چې په اوس کې خبره د ژبې لپاره د کچ ده، کله چې فرهنګي مخکې تګ په اقتصادي ټیکاو پورې تړلی او کله چې مدنیت د سولې زیږنده دی نو ایران یواځې ځان د مخکني اریانا میراث خور بولي، د دې سیمې د ژبنۍ، ادبي تاریخي او بلاخره سیاسي ولکې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلولو هڅه کوي، خو دلته هم په خلکو میندې لنګې دي او تاریخ نه مري سیدجمال الدین ، ابوعلي سینا، مولانا او طرزي افغانان وو، دي او وي به... په لیکنه کې له راغلو خبرو ښکاري، چې که سید جمال الدین نابغه و هم افغان و، که روښان اندی و هم افغان و او که سیاستوال او نړۍ پېژندلی و هم په همدې نوم همدې یې پېژندلی و، دا چې ایرانیان یې خپل بولي واقعت نه لري او په دې خو هرڅوګ پوهیږي، چې موږسره دهرچا خپل وي.

رسنۍ د څه له پاره

مطبوعات په "مشروطیت "او "ولسواکۍ "کې د څلورمې قوې حیثیت لري چې د "اجرایه" "مقننه "او "قضائیه "قوو کړه وړه څاري او نظارت پرې کوي.

په نړۍ کې مطبوعات او رسنۍ اوږد عمر لري او د همدې هدف په لاره کې ګټور، زړور او ګړندي ګامونه اوچت کړي دي. زموږ په هېواد کې هم مطبوعات د علامه سید جمال الدین افغان د اصلاحاتو د کوټلي او ژور پلان او پروګرام له مخې رامنځ ته شول او ده پټېیلې وه چې اسلامي هیوادونه له کورنۍ زورواکۍ او استبداد او بهرني ښکېلاك او زبېښناك څخه د همدې رسنیو له لارې خپلواك، هوسا او بسیا کړي، چې په اوږده موده کې همداسې وشول او له افغانستان نه تر ایران، مصر، ترکیې اوهندوستان پورې یې په مستقیم او غیر مستقیم ډول د رسنیو له لارې د ازادۍ تخم وکاره.

په افغانستان کې امیر شیرعلي خان د علامه سید جمال الدین افغان دې پلان ته په داسې حساس وخت کې د عمل جامه ور واغوسته چې افغانستان د دوو لویو ښکیلاکي څواکونو روس او انګرېز د ښکېلاکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلانونو له مخې تر دوه اړخیز تهدید لاندې ؤ، شمس النهار همدا وخت نشر شو خو په ۱۸۷۸میلادي کال پر افغانستان باندې د انګریزانو دوهم تېري د هیواد ازادي هم له منځه یوړه او د اخبار د خپریدو مخه یې هم ونیوله.

د امیر عبدالرحمن خان ترمړینې وروسته چې په افغانستان کې د نسبي سیاسي تنفس زمینه برابره شوه بیا هم د مبارزې علمبردار سراج الاخبار افغانستان ؤ، چې د مولوي عبدالرووف کندهاري او د ده هوډمنو او مبارزو ملګرو له خوا نشر شو، انګریز نه شو زغملای نو له هماغه لومړنی ګڼې څخه یې په خوله لاس ورکېښود د اخبار له بندېدو سره همدې روڼ اندو د مشروطیت د غورځنګ ډېره کېښوده، حکومت د دې ډلې مشران او ګڼ غړي په توپ والوزول، او یو شمېر یې په سیاڅاوو کې بندیان کړل.

تر دې وروسته هم د هېواد د آزادی بیرغ د علامه محمود طرزي "سراج الاخبارافغانیه "راپورته کړ، د حی علی الفلاح "چیغه یې اوچته کړه او له کورني استبداد او بهرني ښکیلاك سره د مبارزې کاروان یې هدف ته ورساوه او په ۱۹۱۹ کال کې د افغانستان د خپلواکی له تر لاسه کېدلو وروسته د مشروطیت حکومت هم پیل شو.

د رسنیو دنده د خپلواکی په ترلاسه کولو سر ته نه رسېږي ځکه د هېواد د آبادی او پرمختګ له پاره د درې ګونو قواوو د څارنې دنده هم ورترغاړه ده، په اماني دوره کې رسنیو پراختیا وکړه، له یوې خپرونې نه ۲۳ خپرونو ته ورسېدې او له مرکز نه ولایاتو ته وغځیدې او هم لومړی ځل راډیو د خپلو څپو وزرې د هېواد پر فضا وغوړولې، آزادو خپرونو په ځانګړې توګه " انیس "او نسیم سحر "په جرأ ت او واز کومي د دولت پر چارو او پالیسیو نیوکې وکړې او دولت یې د سالمو اصلاحاتو کونو ته راوباله.

زاړه دښمن انګرېز له شانه د افغانستان پر ځوان حکومت ګوزار وکړ، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ او تور کورنی اړدوړ پېښ شو، ورپسې په نادري دوره کې د محمد هاشم خان د صدارت تر پایه د رسنیو د آزادۍ غږ غلی شو، خو روڼ اندو او مبارزو ژورنالستانو د زندانونو تیارې ومنلې او د زولنو او زنځیرونو حلقې یې ښکل کړې.

د شاه محمود خان د دورې امتحاني ډیموکراسۍ ته هم روڼ اندو هر کلی ووایه، د جریدو له لارې یې خپل غږونه راپورته کړل او د ملي شورا په تالار کې یې ملي ځوږ پورته کړ، دا هڅې د ډیموکراسۍ په لسیزه کې هم تکرار شوې او رسنیو تر خپله وسه خپله دنده تر سره کړه.

د کمونیستۍ په یو ګوندي او استبدادي نظام کې چې د هر ډول رسنیو مخه نیول شوې د ورځپاڼو پر ځای شپې لیکونو غږونه راپورته کړل، چې ګڼ لیکونکي یې د خونړي پولیګون خوراك شول. له پردي ښکیلاك او زورواکۍ سره مبارزه له هېواده بهر د ټوپك ترڅنګ په قلم هم روانه پاتې شوه او په سلهاوو رسنۍ راووتې او د قلمي او فکري مبارزې میدان یې تود کړ او تر ۱۳۸۰ کال پورې د رسنیو د مبارزی کاروان راورسېد. په همدې کال د بن د سیاسي طرحې له مخې رسنیو یو ځل بیا په پوره زور او شور د کمیت او کیفیت خپل کار پیل کړ او دا دي اوس د درې ګونو قواوو ترڅنګ محسوس او ملموس فعالیت لري.

اوس رسنیو د نوعیت، کیفیت او کمیت له اړخه زیاته وده کړې او د حروفي خپرونو ترڅنګ، غږیزې، انځوریزې او دوه اړخیزې(نټرنیټ) رسنۍ هم رامنځته شوې او د کارساحه او اغېز یې تر پخوا ډېر پراخ شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستر سید یو قول

اې لويه خداي! زموږ له سترګو د وهم پردې پورته کړې چې حقايق هغسي ووينو لکه څنګه چې دي او په دې توګه له بد مرغۍ او ګمراهۍ وژغورل شو، لويه خدايه! ته وهم ټپ کړې څکه کله، کله وهم د بېرو هنداره شي او ډاروونکي څېرې پکښې ليدل کيږي او کله، کله بيا بې حقيقته خوشالي سږي ته ځلوي، وهم په هر حال د حقيقت حجاب دی او پر ليمو باندي يوه پرده غوړوي، وهم د ارادې واکمن دی او پر عزم باندي غالب له ده شرزيږي او خير کښتي، نو څکه وهم د شر بابيلونکي او د خبر شړونکی دی، وهم کمواکه غښتلی ښيي، نژدې ليري ايسوي، د امن ځای له خطره ډك څرګندوي او د پنا ځای د مرګ خوله ښکاره کوي، وهم وهمېدلي له ځانه بې خبره کوي او له صحيح حسه يې ليري بياي موجود يې په خيال کي معدوم راځي او معدوم يې موجود وهمېدلی په يوه بې حقيقته دنياګي اوسي او په يوه داسي عالم کي ځان ګڼي چي ليدل يې ناشوني دي، وهمېدلي په دغه خيالي عالم کي د مېرګي نيولي په څير لوځي يوځي کوي هيڅ نه پوهيږي، چي څه کوم؟ څوك ولاړه؟ څوك راغله؟ څه راکړه شوه څه راڅخه يو وړل شوه؟ وهم يو ناولی روح دی، چې د انساني نفس هغه مهال په پېڅه کيږي، چې هغه د ناپوهۍ او ناخبرۍ په ترايو کې ګوډ، ړوند کيږي او له ويرې هيسته هڅه کوي حقايق چې پټ شي نو وهم ټيګيږي او ارادې تر خپل واك لاندي کوي، وهمېدلي د ګمراهۍ چول ته غورځوي، پر ناليدلو او کږو وږو لارو يې سر کوي، څو بيخي د مقصد لوری حتی ورك کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سید څخه پاتې اثار

د سيد افکار او اثار د دنیا په مختلفو خپرونو کې موجود دی او پرلپسی کار او څیړنې ته اړتیا لري خو هغه چی اوس يې تصور کیږي دا دی، چې افغان سید د سیاسي ستونزو او تبعیدي او بی امانه مبارزو له امله دیر لږوخت وموند چې مستقل اثار دحانه په یاد پریږدي سید د یاد شویو ستونزو سره سره بیا هم لاندیني اثار لیکلي دي:

۱ -د "عروةالوثقی "په مهالنۍ کې لیکنې

۲ -د ارنست رنان د خطابې په رد کې لیکنه

۳ -د وخت واکمنو، او روڼ آندیو ته لیکونه

۴ -د "ضیاءالخافقین "په مهالنۍ کې لیکنې

۵ -تتمة البیان فی تاریخ الافغان

٦ -ردالدهرین

۷ -دتعلیم او تربیې په باب خطابه

۸ -چرا اسلام ضعیف شد؟

۹ -فوایدالجریده

۱۰ -د وخت اجنسیت فلسفه او دلغاتو د وخت حقیقت

۱۱ -د فلسفي ګټې

۱۲ -د حقیقت اشیا رساله

۱۳ -درلذایذ نفسیه انسان

۱۴ -له فرانسوي فیلسوف ارنست رنان سره دسیه

۱۵ -رساله نیچریه

۱٦ -د انسان د سعادت او شقاوت اسباب.

د علامه سېد افغاني سفرونه

۱- د هند سفر

(c) ketabton.com: The Digital Library

علامه سېد د خپلو افکارو، نظریاتو څېړنې او تبلیغ لپاره په ځوانه ځوانۍ د هند په لور وخوځېد .او پدې لار کې په نه ستړې کېدونکي تلاش لاس پورې کړ، او له هېڅ ډول کوښښ او سعي یې سرفه ونه کړ.

علامه سېد په ۱۸۵٦ز کال د هند په لور وخوځیده، ترڅو د انګریزي ښکېلاکګر ځواك پر وړاندې د خپلواکۍ د غورځنګ فکري مشري په غاړه واخلي. علامه سېد لومړنی بهرنی سفر د هند په لوري و او تر هغه ځای پورې، چې د سېد د ځوانۍ اړیکې وی، نو دې سفر ته یو تجربوي او څېړنیز سفر ویلای شو.ده غوښتل ترڅو د هند له رواني سیاسي او ټولنیزې وضعې څخه ځان خبر کړي، نو په دې اړه یې د هند له پوهانو، مشرانو او سیاسي وتلو څېرو سره لیدنې کتنې پېل کړې.د هغوې له افکارو څخه یې ځان خبر کړ، او د ښوونیز نظام په اړه یې د هغوي کره وړه له نظره تېر کړه، علامه سېد دا تریخ واقعیت هم درك کړ، چې په هند کې واك او چارې د مسلمانانو له لاسونو څخه په ټولییز ډول وتلې دي، نو له دې امله د هغه مخالفت او کینه د انګرېزانو پر وړاندې له هر چا زیاته وه او د مسلمانانو څخه یې غوښتنه دا وه چې خپلې اړیکې له پرنګیانو سره وشلوي .علامه سېد په هند کې څه کم یو کال تېر کړ، او بیا د حج مبارکې فریضې اداکولو لپاره د حجاز په لور وخوځېد.

۲- حجاز ته سفر

علامه سېد په هند کې له یو کال تېرولو څخه وروسته د حجاز په لوري وخوځېد ترڅو په ځوانه ځوانۍ کې د حج سپېڅلې فریضه ادا کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳- بېت المقدس ته سفر

علامه سېد د حج د فریضې له ادا کولو څخه وروسته د بېت المقدس په لورې وخوځېد.

د سیدجماالدین سیاسي حرکتونو ته یوه لنډه کتنه د ۱۸۷۶م کال په شاه وخوا کې په سیمه کې یو لړ سیاسي او ټولنیز فعالیتونه د ډموکراټیکو معیارونو په بنسټ را منځته شو، چې په دې لړ کې د ترکیې په هیواد کې دولتي چارې پارلمان ته وسپارل شوې او مدحت پاچاه غو ښتل، چې خپل هیواد د انګلستان د شاهي مشروطه پر سیستم جوړ کړي او په حکومتي معزلو کې خلکو ته هم ونډه ورکړي. او همدغسي په ایران کې هم د مشروطه شاهي غښتلي حرکتونه را پیل شو او په مصر،الجزایر کې هم ملي حرکتونه د استعمار پر ضد را منځته شول، په افغانستان کي هم د هغه اصلاحي پروګرام او نظر له مخې، چې سید جماالدین پرې اینښی و یو لړ ډموکراټیک اصلاحات وشو د بیلګې په توګه: کابینه جوړه شوه، شمس النهار جریده خپره شوه، عسکري نظم او عسکري نومونه کیښودل شو، لومړنۍ حربي ښونځی پرانیستل شو او داسې نور د قدر وړ کارونه په سیمه او هیواد کې دننه وشو، چې د دې ټولو په رآس کې د سید جماالدین افغان ونډه له ورایه څرګنده ده.

د سید فعالیتونه د یوې خوانه په سیاسي توګه د سیاسې اشخاصو د لیدلو کتلو، خبرو اترو او لیکلو رالیکلو په توګه و، د بلې خوانه د علمي مرکزونو، پوهنتونونو او مدرسو د شاګردانو او اوستاذانو سره دعلمي تماسونو، مذاکرو، مناظرو او د فکرونو د تبادلې په ډول و په هرځاې کې د شاګردانو او ځوانانو حلقې به ترې چاپیرې وې. د علمي سیاسي معلوماتو او نظریاتو نه به یې استفادې کولې. سید که له یوې خوانه د عامو خلکو او ولسونو د پوهولو او تنویر لپاره په جلسو او محفلونو کې او یاد مسجدونو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ممبرونو له پاسه خطابې،کنفرانسونه او ليکلي اخبارونه يې هم تأسيسول او چلول او د اخبارو نو د چلولو او د ليکوالۍ د فن لپاره يې شاګردان هم روزل.

په اصلاحې پروګرام کې، چې سيدجمال الدين افغان د افغانستان دولت ته وړاندی کړی و، د جريدې تأسيس هم شامل و او د امير شيرعلي خان په وخت کې افغانستان د لمړي ځل لپاره د شمس النهار جريده تاسيس کړه، وايې چې په ۱۸۷۸ م کال د اميرشيرعلي خان په زمانه کې په افغانستان کې يو بل اخبار هم جاری شو، چې نوم يې(کابل) و، سيد هر چيرې چې به ولاړ هلته يې د ليکوالۍ لپاره کوښښونه کول لکه ترکيه، مصر او هند کې يې د ليکوالۍ کورسونه جوړول او بې شميره شاګردان يې روزلي دي او په هر ځای کې يې يوه جريده په نشر رسولی ده.

سيد داتلس کالو په عمر شرعي او عقلي علوم، رياضي، طب او تشريح پای ته ورسول (د جارج کونتي) په قول د زلمي توب په وخت کې په عسکري مسلک پورې تړلي فنون زده کړه، او بيا د حج لپاره حجاز ته ولاړ او يو کال د عـربو په ښارونو کې وګرځيده په۱۸۷۵م کې مکې شريفي ته ولاړ، خوبيرته افغانستان ته راغی او د اميردوست محمد خان په دربار کې منتظم مقرر شو، او امير به په ځينو مهمو مجلسونو کې هغه د ځانه سره ملګری کاوه، بيا چې امير دوست محمدخان وفات شو، دی د سردار محمد عظم خان مشاور وزير پاتې شو .

داسي هم ويل کيږي، چې د شمس النهار تر مخه يې يوه جريده دکابل په نوم د محمد افضل خان د پاچهۍ په وخت کې تأسيس کړه او د ښوونې او روزنې اصلاحي پروګرام يې هم محمد اعظم خان ته وسپاره، خو نوموړې جريده ممکن د جنګونو او بدو شرايطو په اساس له منځه تللې وي ځکه مونږ په افغانستان کې لومړی په لاس کې جريده شمس النهار لرو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس.

سید د خپلو سیا سي هلو ځلو په لړ کې پر تر کیې، ایران او افغانستان بر سیره په مصر، هند کې هم د خپلې استو ګنې په لړ کې د استعمار په مقابل کې پوره هلې ځلی کړي دي او هغه یې د استعمار ضد مبارزو ته هڅولی دی، سید په پاریس کې یوه مجله د شیخ محمد عبده په مشرۍ په عربي ژبه خپروله، هغه د دې مجلې د مرام په باب داسي لیکي : (څومره چې د دې جریدې له وسه کیږي، د شرقیانو له پاره به خدمت وکړي او هغه اړتیاوې به څرګندې کړي، چې د نیمګړتیا له کبله یې خلک بیوزلي کیږي او داسي لارې به خلکو ته وښایي، چې د هغه په وسیله به با یللی شیان بیرته په لاس را وړي ترڅو آینده یې سمه شي). سید هند ته هم د سیاسي سفرونو په موخه تللی ؤ، چې د هند سیاسي او ټولنیزه وضع یې د نژدې ولیده انګریزانو، چې د سید سیاسي او اجتماعي غورځنګ نه شو زغملای نو یې د هند څخه د وتلو ګواښ ورته وکړ، هغه وخت، چې د هند څخه وتی نه و خلکو ته یې د یوې وینا په ترځ کې داسې وویل: ای خلکو سره له دې چې دولت ستاسو خلک او ستاسو زامنو ته کار ورکوي، ستاسو امنیت ساتي، وسله یې په لاس کې ده؛ خو ! ستاسې استقلال او ثروت لوټوي. د انګریزانو ټول شمیر تر لسو زرو ډیر نه دی، خو که تاسې په سلګونه ملیونه غوماشي هم ووسئ او د دولت په غوږ کې وبونیږئ، دغه اواز به د دوی لوی صدراعظم (ګلادستن)غوږ ته ورسیږي د سید دغه وینا خلک وژړول، سید په قهر شو او وې ویل : ژړا د ښځو کار دی. هغه ملت چې د خپل استقلال لپاره پر دښمن یرغل وکړي او مرګ استقبال کړي هغه ملت ویښ او با قي پاتی کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید جمالدین افغان په مصرکې

سید د مصر د الازهر پوهنتون کې د ابن سینا د فلسفې تدریس کاوه، هغه وخت مرتجعینو دغه فلسفه نه خوښوله او بد یې ورته ویل د بل پلوه په مصر کې سید په دې هم متهم شوی ؤ، چې د اسماعلیه پاچاه پر ضد یې کودتا کوله، همدغسې د ده دغورځنګ ۳۵۰ نورغړي هم په دغه لیست کې شامل و، نوموړی غورځنګ چې د سید په مشرۍ جوړ شوی ؤ، د مصر آزادي یې غوښتله په دې وخت کې انګریزانو غوښتل، چې پر سوډان باندې حمله وکړي او محمد احمدسوډاني یې تر فشار لاندې را وستلی ؤ، سید او ملګرو یې، چې د انګریزانو مخالفت او ممانعت کاوه. لیکن انګریزانو سید ته د سوډان د پاچهي وړاندیز وکړ، د انګریزانو صدراعظم لارډسالسبري سید ته وویل: چي موږ داعزم کړی دی، چې تا د سوډان پاچا کړو، سید جمالدین په ځواب کې ورته وویل: دا چې دغه دنده ماته را کوی، ډیر د حیرت او تعجب ځای دی.

محترمه لارډه اجازه راکړه، چي ستاسو څخه وپو ښتم، چې ایا تاسو د سوډان مالک یاست، چې هغه ته یو پاچا واستوئ ؟؟. مصر د مصریانو او سوډان د هغه یوه برخه ده .خلیفه چې اوس حقدار ګڼل کیږي ، په خپل ځان کې دومره قدرت لري، چې د فساد او فتنې اور مړ کړي، محترم لارډ!کوم اصلاحات، چې په سوډان کې غواړي هغه څله په ایرلینډ کې نه عملي کوې. چې د خپلې آزادۍ له پاره د هیڅ ربړ، زحمت او فداکارۍ څخه مخ نه ګرځوي، مصري مؤرخ محمود قاسم د سید جمالدین د فلسفې نظریو څیړونکی په خپل کتاب (جمالادین افغاني حیاته وفلسفه) کې لیکي: جمالدین افغانی دناشر کانکوف په بلنه په ۱۸۸٦م کې روسیې ته وبلل شو.او په روسیه کې هم ډیري لیکنې پاتې دي، چې نامتو مقالې یې عبارت دي له: د روسیې سره د انګریزانو اړیکې، په افغانستان کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

روانو پېښو علتونه، د افغاني حالاتو په باب څېړنې (ماسکوپاڼې ۱۸۸۷م کال اگست .)

سيد په روسيه کې نژدې درې کاله تير کړه او په يوه کال کې روسي ژبه په ډېر ښه ډول زده کړه، هغه يوکال په ماسکو ، ۱۸میاشتي په پترسبورگ ، کيف ، قفقاز کې تيرې کړې. سيد په روسيه کې د ډېرو مهمو خلکو سره ليدنه کتنه وکړه ، لکه : د باند نيو چارو وزير گيرس، د آسيا د چارو اداري رئيس زېنيوف، جنرال زيختور، جنرال چيف سره، خو هغه وخت چي دريم الکساندر د روسيې امپراطور د سيد په نظرياتو او د منځني ختيځ په باب د هغه په سياسي تحليل او خطابو وپوهيده او په دې هم وپوهيده، چې سيد د روسيې د مسلمانانو په منځ کې پوره اعتبار لري، نو يې سيد قصر ته وروغوښت او سيد د انگريزانو او ايران د باچا په باب خپل شکايتونه ورته واضيح کړه ، او د انگريزانو په باب يې د هغه استعماري سياست په سيمه کې څرگند کړ، خو د ايران په باب يې په هغه دولت کې د مشروطه غوښتنه وکړه؛ که څه هم د روسيې امپرا طور د انگريزانو په باب ورسره هم نظره ؤ، خو د ايران په باب يې نظر بيل ؤ؛ دا ځکه، چې الکسا ندر ويل چې هيڅ يو پاچاه نه غواړي چې خپل واک دې د خلکو په لاس ورکړي او ځان دې کمزوری کړي، خو په دې باب د سيد نظر داؤ ؛ چې په دې کار د ايران پاچاه نورهم قوي کيږي او ميلينونه ولسونه يې وشاه ته درېږي او يو قوي دولت د خلکو په ملاتړ ترلا سه کوي.

په پای کې سيد د روسيې د دريم الکساندر څخه وغوښتل چې د روسيې د مسلمانانو د وضعې ښه کولو ته توجه وکړي .او هغو ته په خپله ژبه د درس او تعليم زمينه برابره کړي، خپرونې ورته ازادې کړي،په خپله ملي ژبه اخبارونه او مجلې خپرې کړي. د دې څخه ورسته د روسيې واکمن سيد په دې باندې وپوهاوه، چې د ده پاته کيدل د روسيې په خاوره کې يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامناسب او نا مطلوب کار دی.نو ځکه سید مجبور شو، چې د روسيې څخه ووځي.

د سیدجماالدین افغان نامتو پلویان په روسیه کې جاراله بیکوف، عبدالرشید ابرهیموف او نور ګڼل کیږي. د الموئید د (۱۹۱۳م) کال لومړۍ ګڼه د موسا بیکوف له قوله دغه وینا د سید را نقلوي: (زه د لودیځ هنر، تخنیک او پوهي ته ډیر درناوی لرم).

مړینه

کله چې سید ترکيې ته ولاړ په تر کیه کې د یوې سختې ناروغۍ سره لاس او ګریوان شو، چې په دې باب محمود طرزي د سراج الاخبار د شپږم کال په پنځمه ګڼه د ۱۲۹۵هـ ش د میزان پر ۲۱ نیټه د سید جماالدین افغان د وفات په باب داسي کاږي: چې د ستوني په یوه برخه کې چپ غوږته نژدې تر ژبې لاندې د سرطان خطرناکه او دردناکه مرغړۍ ورپیداشو، چې په لومړي سر کې ډیر خطرناکه نه بریښیده خو په ورسته کې دومره دردونکی شو، چې هر چا د سید په لیدو سره د هغه درد تصور کولای شو.سید د خپل درد په باب ډاکټرانو ته هم څه نه ویل خو په ورسته کې چې دردبیخي ډیر شو او ډاکټرانو وکته هغه يې کشف کړ، چې د سرطان خطرناکه ناروغي ده، پس له هغه چې د علامه سید جماالدین افغان دوستانو، محصلینو اوزده کونکو هغه ته د عملیاتو صلاح او مشوره ورکړه نوسید هم دې ته تیار شو چې عملیات وکړي، عملیات دوه ساعته دوام وکړه او لومړنی عملیات په پیروزۍ سره سرته ورسیدل، ټول دوستان يې خوښ شول او په دې عملیاتو کې ۱۲غاښونه اویوه برخه د خولې ورڅخه لیري کړل شوه. یوه اونۍ وروسته روغ شو او خپل دربار ته راستون شو، خو دبده مرغه پس له یوې اونۍ بیرته هغه ناروغي پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوګرځیده او تکلیفونه او کړاونه یې نور هم ډیر شول، مجبوره شو، چې بل عملیات ته ځان اماده کړي، خو څرنګه چې د سرطان ریښې ډیرې عمیقې وې نو په دغه پلا عملیاتو کې د نیمي ژبې دوهمه برخه ځیني غوڅه کړه او نتیجه دا شوه چې درې څلور ورځې ورسته دا لوړ نړیوال شخصیت د پنځوسو کلو په عمر په حق ورسید او د دې فاني نړۍ څخه یې سترګې د ابد لپاره پټې شوې (خوځیني په دې نظر دي چې سید ته یې زهر ورکړل او شهید یې کړ، روح دې یې ښاد وي پر ۹ د مارچ یې په ۱۸۹۷م کې د مشایخو په هدیره کې خاوروته وسپاره، څرنګه چې پر افغانانو خپل پوهان ګران دي نو یې د هغه مړی ۴۷ کاله وروسته په ۱۳۲۳ش کال خپلې خاورې ته راوړ او د کابل پوهنتون په انګړکې خاوروته وسپارل شو او هغه سیمه یې ټوله د ده په نوم ونوموله (جمال مېنه).
همدغسې د سید جماالدین پر قبر ډیرو نورو پوهانو او عالمانو ویرنې ویلي دي، چې د دې جملې څخه موږ د ګل پاچاه الفت د ویرنې یادونه کو، استاد الفت په خپل کلام او خوږه ژبه د لوی استاد سید جمالدین افغان په باب داسې لیکي:

ویرنه

پښتون سیده د شرق نامداره
د دین او علم د کور سرداره

رهـــــــبر د علم او معنا شوې
ړ نـــــدو دپاره د لاس امسا شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوړه دنـــیا ته تا پیغامونه
نوي فکرونه ښه ښه خویونه

ستا په ښودنه ویښ انسانان شول
مشهور دنیا کې ستا شاګردان شول

روښان فکرونه ستا په بیان شول
ستا لــه مشــعله رڼا شو زړونه
ډ ک له حکمت نه ستا تعلیمونه

ټو له دنیا کې وګـــــرځیدلې
په شرق او غرب کې ته ځلیدلې
چـــي په منبر به ودریـــد لـــې

له هر چاه پورته به ښکاریدلې
لـــه تا سره وو ډ یـــرتـــا ثیرونه
ور ته حیران وو ډیر عـا لمونه

دنیا ر ڼا شوه ستا لـــــه تنویره
ستا له تحریره ستا له ضمیره
و ښورول تا غافــل فــکرونه
څومره خواږه وه ستا بیانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

علامه افغاني د يوه سياسي مفكر په توگه

خـودی آموخت سید شرقیان را
خـــود آگه بود و دانا و فرهمند
به مـا بنمود راه خـــود شناسی
بــه هــم آواره‌گان را داد پیوند

علامه حبیبی

ذاكر جلالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدجمال‌الدین افغان په نولسمه پېړۍ کې په اسلامي نړۍ کې د سیاسي اصلاحاتو او دیني متفاوت تفسیر هڅې کړي دي، چې له ده وروسته په تېره د شلمې پېړۍ پر مهال چې په اسلامي نړۍ کې چا د اسلامي حرکت غږ کړی او د اسلامي نړۍ د سیاسي اصلاحاتو هڅې یې کړي؛ په یو ډول نه یو ډول د علامه افغاني له افکارو او نظریاتو څخه اغېزمن شوي دي. افغاني له همدې امله په شلمې او یووشتمې پېړیو کې د اسلامي حرکتونو او عامو مسلمانانو ترمنځ ځانګړی ځای لري. په ۱۹۲۴م کال کې د خلافت له سقوط وروسته په مصر کې د حسن البنا شهید په مشرۍ د لومړني معاصر اسلامي خوځښت "اخوان المسلمین" بنسټ ډېره کېښودل شوه او له هغه وروسته چې په ترکیه، هند نیمه وچه، شمالي افریقا او نورې اسلامي نړۍ کې کوم خوځښتونه راپورته شوي، لږ تر لږه د مسلمانانو په یووالي یا د علامه له فلسفې سره سم په پان اسلامیزم کې خو هرو مرو اغېزمن دي. حتا نن هم چې ځیني اسلامي خوځښتونه مبارزه کوي او د اسلامي هېوادونو ترمنځ شته سیاسي پولې نه مني هم کېدای شي لږ تر لږه په دې برخه کې یې د علامه افغاني له فکره متاثره وبولو.

پر اسلامي یووالي سربېره، علامه په داسې پېر کې ژوند کړی و چې اروپا پېړۍ وړاندې په اتلسمه پېړۍ کې د کلیسا له ملاتړه په ګټه پورته کولو سره استبدادي شاهي نظامونه نړولي وو او د استبدادي واکمنۍ ځای یې ډیموکراتیک جمهوریت ته پرې ایښی و. داسې جمهوري نظامونه چې د خلکو له لورې ټاکل کېدل او استبدادي فکر یې د تل لپاره تر خاورو لاندې کړی و. اروپایانو نه یوازې دا چې په سیاسي برخه کې بدلونونه راوړل، بلکې د فکر او لید اساس یې د خرافاتو او د پاپانو د بې بنسټه ویناوو پر ځای پر عقل/ریشنلېزم او پوهې/ساینس ودراوه او دین یې له عقل او پوهې سره په ټکر کې وباله. اروپا د منځنیو پېړیو له نادودو وروسته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ ټولو ادیانو ته د اسلام په ګډون هماغه د کلیسایي عیسویت نظر خپل کړ. په ټوله کې اروپا د منځنیو پېړیو له تور تمونو او د پاپانو له یوغ څخه ځانونو ته د سیاسي، دیني، فکري او فرهنګي اصلاحاتو له لارې نجات ورکړ او د یوې نوې متمدنې او پرمختللې اروپا د بنسټ ډبره یې کېښوده. کله چې د علامه افغاني افکار مطالعه کوو، دې ټکي ته متوجې کېږو، چې سید د اروپا له اصلاحاتو او پرمختګونو څخه متاثره و؛ خو دا یو وچ تاثر او ړوند تقلید نه و، بلکې سید له بل هر څه مخکې اول خپل دین او بیا یې خپله ټولنه پېژندلې وه او له دې وروسته یې بیا د خپل ځانګړي دیني درک او د ټولنې د اړتیاوو په پام کې نیولو سره د حل لارو خبره کوله. سید هم غوښتل چې اسلامي نړۍ باید هم د داخلي استبدادي نظامونو پر ضد او هم د استعمار پر خلاف مبارزه وکړي او د یوه خپلواک او له خپلې خوښې سره د سم نظام د بنسټ ډبره کېږدي. سره له دې سید په اسلامي نړۍ کې د فکري ودې او فرهنګي رشد ارمانجن و. نن چې په اسلامي نړۍ کې مصر تر نورو اسلامي هېوادونو په فرهنګي لحاظ ډېر غني دی یو لامل یې په مصر کې د سید لس کلن فرهنګي انقلاب ګڼلی شو. لکه څنګه چې په افغانستان کې محمود طرزي د ژورنالیزم پلار بالله شي، دغسې سید په مصر کې د نوي ژورنالیزم باني ګڼل کېږي.

دلته یوازې د سید پر سیاسي هڅو او افکارو بحث کوو؛ ځکه یې د دیني احیا او افکارو له برخې تېرېږو:

اسلامي یووالی یا پان اسلامېزم

سید جمال‌الدین افغاني به چې کله مسلمانان لیدل چې د کورني او بهرني استبداد تر یوغ لاندې ژوند کوي، ډېر به حساس شو. د سید د ژوند پر مهال هم اسلامي نړۍ -لکه د اوس په څېر- په ګڼو هېوادونو وېشلې وه او د اسلامي خلافت د ټوټې په ګډون په ټوله اسلامي نړۍ کې د یوه اختناق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او استبداد وضعیت واکمن و. اسلامي نړۍ سره له دې چې په خپلو کې ډېر مشترکات لري؛ خو لا هم نه شي کولای چې د اروپايي ټولنې په څېر د يوې نسبتاً ټينګې اتحاديې څښتنه شي. د سيد د ژوند پر مهال په کوردننه د مسلمانانو د سياسي مشارکت له حق څخه په بشپړ ډول نته کېده. که به د خپلواکۍ غوښتنې کوم غږ پورته شو، په ابتدايي حالت کې به خاموشه کړای شو. دا د سيد افکار او نظريات وو چې د مسلمانانو لپاره يې د سياسي ويښتيا او شعور هڅې وکړې، ليکل يې وکړل او د يوه نوي سياسي ويښتابه روح يې ورپو کړ.

سيد افغاني ګڼو اسلامي هېوادونو ته سفرونه وکړل او د ټولو حال او څورونکی وضعيت يې له نژدې وليد. سيد هر چېرته د پوهاوي پر خوريدا او د ويښتيا پر ارزښت ټينګار کاوه. سيد په سياسي، اجتماعي او فرهنګي ډګرونو کې د مسلمانانو د مشارکت پلوی و. ده غوښتل مسلمانان ويښ او له فرهنګي او سياسي تحولاتو له ارزښته يې باخبره کړي. افغاني د مسلمانانو د نجات لپاره د اسلامي يووالي، پان اسلاميزم يا "اتحاد بين المسلمين" نظريه وړاندې کړه او له هغې راهيسې پان اسلاميز د سيد له نامه سره تړل شوې نظريه شوه. سيد د خپلواکۍ له ټينګو ملاتړو څخه و تر څو مسلمانان وکولای شي بې له کومې وېرې خپلې موخې او اهداف په ګوته کړي. سيد د هند له مسلمانانو څخه غوښتل چې د پان اسلاميزم تر شعار لاندې د استعماري انګرېز پر ضد پاڅون وکړي او خپله ازادي ترلاسه کړي. اصلاً سيد پان اسلاميزم يا د مسلمانانو يووالی د مسلمانانو د ټولو ستونزو حل لار ګڼله.

که څه هم اسلام په خپله پر اسلامي يووالي باور لري او د مسلمانانو د عقيدې برخه د امت يووالی دی؛ خو دا چې ولې دا نظريه د سيد له نامه سره د پان اسلاميزم په نامه تړل کېږي، لامل يې دا دی چې سيد د

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړني مسلمان مفکر په توګه د مسلمانانو د اتحاد هېر شوی اصل یو ځل بیا راژوندی کړ او د ستونزو د حل لار په توګه یې وګاڼه.

افغاني او په مصر کې نویتوب (ماډرنېزم)

اروپا له پنځلسمې-شپاړسمې پېړۍ وروسته ماډرنېزم ته له دین نه د تېښتې او بشپړ عقل ته د پناه وروړلو په موخه یو خوځښت پیل کړ. کله چې اروپایان په منځنیو پېړیو کې د کلیسا پاپانو د دین په نامه وځپل او له خپلې خوښې سره سم یې پر هغوی خپل واک وچلاوه؛ نو له دین سره یې عقده پیدا شوه او دین ته یې داسې تعریف وکړ چې له عقل او علم سره به په ټکر کې وي. اروپایان د دې پر ځای چې پوه شوي وای چې هغه څه چې پر دوی تپل شوي وو د دین په نامه د کلیسا د پاپانو خپلې خبرې وې، مګر اسلام بیا داسې کومه دوره په خپل تاریخ کې نه لري. په اسلامي نړۍ کې نویتوب یا ماډرنېزم بیا د اروپا له هغه سره تفاوت لري. په اسلامي نړۍ کې ماډرنېزم په دې معنا چې د خلکو د وروسته پاتې والي لاملونه په ګوته کړي او د دین، عقل، علم او روانې زمانې ترمنځ له دین نه د یوه پرمختللي فهم نه په ګټه پورته کولو سره د یوې پرمختللې ټولنې بنسټ کېږدي.

سید افغاني هغه څوک و چې په نولسمه پېړۍ کې یې په مصر کې د ماډرنېزم زړي وکرل او بیا یې نږدې شاګرد محمد عبده د خپل استاد (سید) کرل شوی نیال وپاله. افغاني په ۱۸۷۱م کال کې مصر ته سفر وکړ او هلته د لسو کلونو لپاره پاتې شو او د عصر-یتوب نظریې لپاره یې په فرهنګي ډګر کې عملي کار پیل کړ. د مصر د ماډرنېزم بحث پر دې ولاړ و چې د اسلام او نوې زمانې او نوو غوښتنو ترمنځ یوه همغږي منځ ته راوړي. عبده د خپل استاد (سید) په څېر په دې باور و چې اسلام -د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اروپایانو د باور پر خلاف- له نوې پوهې او نوو پرمختګونو سره په ټکر کې نه دی. دوی پر دې باور وو چې دواړه بنسټیز حقیقتونه سره همغږي دي. اسلام نه یوازې دا چې د علم پر ضد نه دی، بلکې د علم د پرمختګ او ودې مرستندوی دی.

په اتلسمه پېړۍ کې -د نن په څېر- ډېر مسلمانان د غرب د پرمختګ او ترقۍ راندہ مقلدین شول او ګومان یې وکړ چې د لوېدیځ هراړخیز تقلید کولای شي موږ هم د هغوی په څېر مترقي کړي؛ مګر ځینو سنتي علماوو بیا د غرب د پرمختګ ترقي په یو مخیز ډول رد کړه؛ خو علامه افغاني بیا په دې دواړو کټګوریو کې رانغی، بلکې منځنۍ لار یې خپله کړه. سید نه د لوېدیځ ړوند پلیونی شو او نه یې هم د غرب پرمختګونه رد کړل، بلکې د غرب له نوې ټکنالوژۍ څخه یې دفاع وکړه او پر مسلمانانو یې لازمه وګڼله چې د هغوی ټکنالوژي ترلاسه کړي او د خپلې ترقۍ کاروان پر روان کړي.

د استعمار پر ضد مبارزه

لکه څنګه چې مخکې یادونه وشوه سید په یوه وخت کې هم د داخلي استبداد پر ضد او هم د بهرني استعمار پر خلاف مسلمانان پاڅون او ازادۍ ته رابلل. سید په ختیځ کې د ویښتیا له سرلارو څخه ګڼل کېږي. سید د غربي استعمار پر ضد د اسلامي یووالي له ټینګو پلویانو څخه و. د علامه په باور د مسلمانانو اتحاد کولای شوای چې د لوېدیځ استعمار مخه ونیسي. د استعمار پر ضد د سید سیاسي مبارزه بې له وېرې او ډار څخه وه؛ بلکې استعماري برېتانیې تر بل هر حکومت څخه د سید افکار د ځان پر زیان ګڼل؛ ځکه برېتانویانو د سید له افکارو سره سم د مسلمانانو یووالی د ځان په ګټه نه باله. سید هم پر همدې باور و چې یوازې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو يو ټينګ يووالی کولای شي د ټولو استعماري حکومتونو د ظلم او ناتار مخه ونيسي. سيد چې د اسلامي يووالي غږ پورته کاوه د استعمار پر ضد يې د يوه قوي ديوال منځ ته راتګ هدف و.

د سيد د افکارو اهميت

د سيد د افکارو اهميت په دې کې دی چې په اسلامي نړۍ کې لومړنی مفکر دی چې په نولسمه پېړۍ کې يې د اسلام داسې نمايندګي کړې ده او اسلام يې لوېديځوالو ته داسې ورښودلی چې اسلام له نوي ساينس او ټکنالوژۍ سره او نه هم له عقلانيت/ريشنلېزم سره کوم ټکر نه لري، بلکې د همدغو ارزښتونو د پاللو او پرمخ وړلو پلوی دی. اروپايان چې د کليسا د محرف دين له واکمنۍ څخه ډېر ځورول شوي وو، ګومان يې کاوه چې اسلام به هم د اروپايي محرف عيسويت په څېر وي. سيد ثابته کړه چې اسلام له هغه کليسايي عيسويت سره په بشپړ ټکر کې دی.
بله خبره چې سيد بيا هم په کې مخکښ دی، د اسلام او نوو پرمختګونو ترمنځ د همغږۍ ټينګول وو. دا هغه څه دي چې سيد ډېر پخوا درک کړي وو او د دغو بحثونو پر اهميت ښه پوهېده. داسې بحثونه چې که په رښتيني ډول اسلامي نړۍ خپل کړي او هضم کړي وای، د سيد له وفات څخه پېړۍ وروسته به يې امت د نن په پرتله متفاوت وضعيت درلود.

ضميمه

د علامه افغاني د افکارو او مبارزې په باب د افغانستان ستر ليکوال او مورخ ارواښاد پوهاند حبيبي يو ډېر جامع او هر اړخيز شعر ويلی چې د سيد مبارزه او هڅې په کې په ډېر لوړ انداز خلاصه شوي دي. د دې لپاره چې د سيد په باب د علامه حبيبي شعر هم دلته د دې ليکنې پلمه په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولګه کې خوندي شي، دا شعر د لیکنې په پای کې کټ مټ نقلوو:

مبادی ثلاثهٔ سید

وحدت اسلامی

نمی‌دانم چگویم مرد حق را نوایش زندگانی ها به ما داد
"امام عصر" خوانم زانکه از نو به وحدت شرقیان‌را خوش صلا داد
دم گرمش چو انفاس مسیحا بدل گرمی و شور افزود جان‌را
به وحدت خواند مسلم را کزان‌رو فزاید ربط و الفت شرقیان‌را
چراغ مهر و وحدت کرد روشن زاستانبول تا هند و سمرقند
فزود از وی همانا رونق شرق نهال نفرت و کین را ز بین کند

جنگ با استعمار مغرب

خودی آموخت سید شرقیان‌را خود آگه بود و دانا و فرهمند
به ما بنمود راه خود شناسی به هم آواره‌گان را داد پیوند
به جنگ غربیان ما را صلا داد ز ضربش واژگون شد قصر افرنگ
نوایش گرم‌تر از نای رومی به شور آورد شرقی را پی جنگ
همو افزود رونق بزم ما را ز چهره زشت مغرب پرده بگشود
چو تیغ مرد سودانی بتابید باو جاهِد قُم افتلُ به فرمود
گلادستون ز ضرب کاری وی به خاک ذلت آمد اوفتاده
به جان ما فزود آن گرمی را که زاید در دل از دیرینه باده
به بزم ما سرود آن کهنه دستان دمی ما را بخود، باز آشنا کرد
برآمد مردِ حق از خاک کونر به کاخ غرب آشوبی به پا کرد

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنگ با استبداد

ملوکی را گزند جاودانی ازو شد خوارتر آئین بیداد
به شاه و مستبد دایم ستیزید همی گفتی ملوکی واژگون باد!
حمید و ناصر از وی لرزه بر تن هر انکو مستبد بدخوارتر شد
صدایش همچو رعد خانمانسوز به جان ظالمان همچون شرر شد
تو ای باد صبا از ما سلامی ببر بر خاک پاک سید حر
بگو از ما که ای سردار سادات! همی پندت بگوش ماست چون دُر

یادښت: په پورته مقاله کې له لاندې کتابونو استفاده شوې ده:

1- Political Philosophy (Muslims), Prof. Bakhtiar, Sawabi Univeristy,

2- Muslim Political Thought, Muhammad Aslam Chuodry

۳ - پیام عصر، د علامه حبیبي د اشعارو ټولگه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځئ سیدجمالدین افغان وپېژنو!

عبدالجمیل ممتاز

۱۳۹۳- ۲ – ۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ختیځ ویښوونکی، د ختیځ فیلسوف، اصلاح کوونکی، د استعمار ضد مبارز، په اسلام کې د نوي رسانس پلار او ..... لقبونه دي، چې په نړیواله کچه سید جمالدین افغان ته ورکړل شوي دي.

دا سمه ده چې سید افغان د افغانستان بچی و، خو افکارو او هڅو یې نړیواله بڼه درلودله، د استبداد پر ضد یې ګام پورته کړی او د ټولو مسلمانانو د راویښولو لپاره یې خپل هېواد پرېښی، تر څو هغوی ته د بیداری او اصلاح پیغام ورسوي.

ترکیې، عربستان، عراق، روسیې، هند، مصر، ایران، فرانسې او ... هیوادونو ته د سید افغان سفرونه له تر ټولو مهمو هغو څخه حسابیږي.

په هغو هېوادونو کې یې ژور تاثیرات پرېښي دي، ګڼ شمېر شاګردان یې روزلي او خپل افکار یې په لویه کچه ترویج کړي دي.

شیخ محمد عبده یو له هغو شخصیتونو څخه دی، چې د سید شاګرد او نږدې ملګری یې پاتې شوی، هغه یې په اړه داسې وایي: پلار مې راته داسې ژوند ډالی کړ، چې په هغه کې زه د خپلو دوو ورونو علي او محروس سره شریک یم، خو سید جمالدین بیا داسې ژوند راته بخښلی، چې په هغه کې زه د محمد(ص)، ابراهیم(ع)، موسی(ع)، عیسی(ع) او.... سره شریک یم.

همدارنګه کله چې فرانسوي فیلسوف ارنسټ رنان (۱۸۲۳ - ۱۸۹۲ م) له هغه سره مخ شو، نو وروسته یې بیا په اړه وویل: د هغه د فکر ازادي، لوی طبیعت او اغېزمن اخلاق، زموږ د خبرو اترو پر وخت زه داسې متقاعد کړم، لکه ابن سینا، ابن رشد او یا یو له هغو نامتو پوهانو څخه چې پنځه پېړۍ یې د انساني روح میراث عرضه کړ، بیا را ژوندی شوی دی.

خو افسوس چې دا ویښوونکی ستوری، مستبدانو او بخیلانو ونشوی زغملی، ډېر ژر یې د مرموزې دسیسې ښکار وګرځاوه او د یوې مشکوکې ناروغۍ له امله د ترکیې هیواد په استانبول کې یې له دنیا نه خدای پاماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړله، چې ټول عمر يې له (۱۲۱۷ ل - ۱۲۷۵ ل) پورې و. وروسته بيا په ۱۳۲۳ ل کال کې د هغه جسد له استانبول څخه کابل ته را وړل شو او د کابل پوهنتون په انګړ کې خاورو ته وسپارل شو.

سيد جمالدين افغان په هيواد کې دننه زښت زيات بنيادي خدمتونه تر سره کړي دي. لکه: د سياسي استقلال اعلان، په دربار کې د چارو اصلاح، له پردۍ ژبې څخه افغاني ژبې ته د هيواد نظامي او ملکي لقبونو او نومونو را اړول، د شمس النهار په نوم د ورځپاڼې خپرول (په لومړي ځل په افغانستان کې خپره شوه)، د (تتمه البيان فی التاريخ افغان) کتاب تاليف او نشر، د وزيرانو کابينه جوړول، د روغتون تاسيسول، د نظامي او حربي ښوونځيو رامنځته کول، د حيواني کلينيکونو جوړول، د پسته خانې او کاروانسرايونو رامنځته کول، د تګ راتګ پر لويو لارو باندې د مسافر خانو ودانول او ملي ژبې (پښتو) ته د ټولو پام را اړول او ....

خو سره د دغو خدمتونو چې هغه د خپل هېواد افغانستان لپاره تر سره کړي دي، ځينې کسان يې بيا هم افغانی نه بولي، بې اساسه دلايل وړاندې کوي او د تشو ادعاوو له مخې يې خپل ګڼي.

راځئ سيد جمالدين افغان وپېژنو! که څه هم دا موضوع ډېره شاربل شوې او خورا بحثونه ورباندې شوي، خو بې ځايه به نه وي، چې پر همدغو بحثونو باندې لږ نور څه هم ور زيات کړو او په يوه مقاله کې يې راغونډ کړو.

د سيد جمالدين افغان پر هويت باندې ولې ځينې خلک شک کوي؟ يا به يې په بربنډ ډول داسې ووايم: ولې د دغه افغان هويت د ځينو مغرضو کسانو لخوا پر ايران پورې منسوبيږي؟

زه خو وايم، چې د سيد افغان هويت تر نورو روښانه دی، په هېڅ ډول نشي مبهم ګڼل کيدی، خو دا چې ځينې متعصب کسان يا ډلې، د قومي يا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبني ویاړونو حرص اخستي او پر بل ملت باندې یې دا نه لوریږي، چې دغسې شخصیتونه ولري او ورباندې ویاړ وکړي، د بې بنسټه او کمزورو دلایلو له مخې داسې ادعاوې کوي، چې پرته له دوی نه نور هیچا ته هم د منلو وړ نه دي.

سید جمال الدین په اصل کې څوک دی؟

که څوک غواړي چې هغه وپیژني، نو هغه د افکارو او نظریاتو له مخې بشپړ نشي پېژندلی. ځکه د هغه هڅې یوازې د افغانستان لپاره محدودې نه وې، بلکې د ټولې اسلامي نړۍ لپاره یې د راتلونکې لپاره په شان حیثیت درلود او په دې لټه کې و، چې اسلامي ملت ته په نړۍ کې ستر حیثیت ور په برخه شي او هغه مسلمانان چې لا هم غفلت او ناپوهۍ په خوب ویده ساتلي ول، هغوی را ویښ کړي.

راځئ د هغه هویت د هغه له اثارو، ویناوو او کورنیو نښانو څخه معلوم کړو! چې په ډېره اسانه توګه او له کوم سر خوږي پرته کولی شو د هغه د پېژندنې پایلې ته ورسیږو.

په نړۍ کې هیڅ داسې انسان نشته، چې په یوه ځانګړې سیمه کې دنیا ته نه وي راغلی او په یو ځانګړي قام یا کورنۍ پورې تړاو ونلري. هغه هم بیا داسې یو څوک چې د ژوند زیاته برخه یې د خپل هېواد او ملت د هوساینې، بیدارۍ او پرمختګ لپاره لګولې وي.

لومړی به دې خبرې ته راشو چې: ایرانیان د کومو روایاتو او ادعاوو له مخې سید جماالدین په ایران پورې منسوبوي؟

هغوی وایي: سید جماالدین په ایران کې د همدان په اسد اباد کې زیږېدلی، همالته څوانۍ ته رسیدلی، په نجف کې یې زده کړې کړي، د شیخ انصاري شاګرد پاتې شوی او د هغه په دستور یې د مسلمانانو د را

(c) ketabton.com: The Digital Library

وينښولو لپاره هند ته سفر کړی، چې په دغه ترڅ کې افغانستان ته هم تللی دی. همدارنګه هغوی زیاتوي: هغه مصر، عراق، عربستان او نورو اسلامي هیوادونو ته د دې لپاره تللی، چې هلته مسلمانان سره متحد کړي او د خپلو مسوولیتونو پر وړاندې یې وپوهوي. تر څنګ یې یو بل ټکي ته هم اشاره کړې، چې سید ځکه خپل ځان افغان نومولی و، چې د هغه په هڅو او فعالیتونو کې د ایراني هویت له امله خنډونه رامنځته کېدل، نو ځکه یې ځانته د افغاني لقب غوره وباله.

هیڅوک د چا خوله نشي ورپټولی، هر څوک به هر څه وای. خو دا د دې معنا نه لري، چې چا څه وویل، بس همغه حقیقت یا واقعیت دی. هره وینا یا ادعا باید پر منطقي او معقول استناد ولاړه وي او رښتیني شواهد ولري. داسې خو نشي کیدی، چې یو څوک سپین ته تور ووایي او د هغه له دې خبرې سره سم هغه تور شي.

د ایرانیانو پورتنۍ ادعاوې او روایتونه یې په هر صورت، خو د افغاني لقب په اړه یې چې کوم دلیل وړاندې کړی، ډېر د خندا وړ او نهایت کمزوری او بې اساسه دلیل دی.

وګورئ! د سید افغان مبارزه کوم جاسوسي فعالیت نه و، چې ګواکې ده د هغه هېواد (ایران) لپاره جاسوسي کوله او ددې په خاطر چې خپلو پټو اهدافو ته ورسیږي، ځان یې په پردي نوم نړیوالو ته ور وپېژاند. بیخي بې ځایه او ډېره ټیټه ادعا ده چې کوي یې. ولې یې ځان افغان نوماوه؟ کولی یې شوی چې هیڅ دا لقب د ځان لپاره غوره نکړي، آخر دغه لقب ته اړتیا څه وه؟ آیا په هغه وخت کې د افغانستان مناسبات له نورو هیوادونو سره د ایران په پرتله غوره ول؟ ولې یې په هغو نورو هیوادونو پورې ځان نه منسوباوه، چې د دوی په وینا هلته یې عمر ډېر تېر کړی؟ په داسې حال کې چې دوی پخپله وایي چې د سفرونو په لړ کې یې افغانستان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم یو ګذر کړی دی. نو آیا د دوي دا دواړه ادعاوې په ښکاره توګه یوه بله نه ردوي؟

ایرانیان د سید په اړه اسناد ځیني اسناد هم وړاندې کوي، چې له مخې یې سید ایرانی بولي. تر ټولو مهم سند د (شرح حال و اثار سید جمالدین) په کتاب کې د میرزا لطف الله خان یوه لیکنه ده، هغه خپل ځان د سید جمالدین خوریی معرفي کوي او وایي چې هغه د همدان د اسد اباد دی. همدارنګه میرزا د سید ځینې تصویرونه چې ایرانیانو سره یې اخستي، ځینې لیکونه یې چې ځو تنو ایرانیانو ته استولي او په همدان کې د هغو ساداتو چې د سید جمال نیکونه یې ګڼي، د هغوی د قبرونو لوحې د حجت په توګه وړاندې کوي او له مخې یې ښه په زغرده سیدجمالدین د ځان ګڼي.

عجیب دلایل دي! نه به څوک د چا سره عکسونه اخلي او نه به هم څوک چا ته لیکونه استوي، کنه نو هویت به یې داسې وي لکه د سید جمالدین افغان. سمه ده چې هغه به هلته عکسونه اخستي وي، لیکونه به یې استولي وي، خو دا د دې معنا نه ورکوي چې ګواکې په اساس یې سید ایرانی شو. نه! سید افغان یوه نړېواله څهره وه، افکار یې یوازې پر افغانستان پورې محدود نه ول، بلکې د نړۍ ډېرو هیوادونو ته تللی او هلته یې زیات وخت تیر کړی دی، کیدی شي چې نورو هېوادونو کې یې هم دغسې نښې نښانې پاتې وي، نو آیا هغوی به هم را ولاړېږي او ادعا به کوي چې ګواکې سید د هغوی دی؟

د ساداتو د قبرونو لوحې یا هم ځان د سید جمال الدین خوری بلل او د ناصرالدین شاه قاجار په وخت کې د هغه د ایرانۍ ګذرنامې صادریدل، دا ټول داسې دلایل دي، چې نه واقعیت لري او نه هم دومره پوخ اساس لري، چې په مرسته یې ایرانیان دا ثابته کړی شي، چې سید جمال د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایران دی.

لومړی دا چې د ګذرنامې په هکله زه سم نه یم پوهېدلی، یعني څه؟

همدا چې د هغه د ایرانیتوب حکایت کوي؟ عجیبه ده، له ایرانیانو پرته نور هیڅوک هم دغسې څه نه مني. په داسې حال کې چې د سید افغان زیاتره اثار د هغه د افغانیت حکایت کوي، خو بیا هم دوی دغې یوې ګذرنامې ته ترجیح ورکړې او د نورو ټولو نړیوالو مورخینو شواهد او مدارک ردوي. آیا د یوې ګذرنامې په اساس د یو انسان ټول حقیقي هویت او ژوند دروغ ثابتېدلی شي؟ نه، هیڅکله نه.

بله خبره دا ده چې که له عقیدوي اړخه ورته وګورو او په ټوکه یې هم وانړوو، نو ښاغلی میرزا لطف الله خان پخپله ادعا کې دروغجن نه دی، ځکه د هغه مور د ده پخپل حساب باندې د سید افغان خور کیږي او دا خو طبیعي ده، چې ټول مسلمانان سره خویندې ورونه دي او هغه ده چې میرزا صاحب په نره ځان د سید افغان خوری ګڼلی شي. که داسې یې هم څوک نه مني، نو دا څواب د پوښتنې په ډول هم وړاندې کیدلی شي. هغه دا چې که افغانان دا ادعا وکړي، چې سید جماالدین د میرزا لطف الله خان ماما دی، نو له کوم دلیل پرته میرزا د افغانستان دی. آیا د هغوی تر ادعا به دغه ادعا پیاوړې او منطقي نه وي؟ په داسې حال کې چې د سید پاتې کورنۍ په افغانستان کې ده او که ځیني غړي یې په بهر کې هم دي، نو ټول یې ځانونه د افغانستان ګڼي.

دغه راز هغوی د ساداتو د قبرونو لوحې یادوي او وایي، چې د سید افغان نیکونه په ایران کې ښخ دي.

عجیب قضاوت دی، دا ښه ده، چې سید په ترکیه کې وفات شو، هلته د لنډې مودې لپاره خاورو ته وسپارل شو او بیا وروسته په ۱۲۸۴ ل کال کې د هغه جسد کابل ته را انتقال شو. کنه که په ایران کې دفن شوی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا نو خدای خبر که افغانانو ته د هغه په اړه د خبرو کولو حق هم چا ورکړی وای.

د حیرانۍ ځای همدا دی، چې نه سادات دومره وړه کورنۍ ده او نه هم په یوې سیمې یا هېواد پورې محدوده پاتې شوې ده. په زیاتو هېوادونو کې سادات استوګن دي، دا نو په دې مفهوم نه ده، چې ګواکې سادات یوازې په ایران کې دي او چې په بل ځای کې وي، نو هغوی ټول د ایرانیو هغو لمسیان دي.

په رښتیا هم د سید افغان د نیکونو قبرونه هلته دي کنه؟ په دې اړه نامتو مورخ عبدالحی حبیبي په ډېر واضح ډول دغه موضوع روښانه کړېده. هغ پخپل کتاب (نسب و زادګاه سید جماالدین الافغاني) کې په دې اړوند خورا پراخ تحقیق کړی او دا یې څرګنده کړې چې د سید جمال پلرونه د همدان له ساداتو سره د خپلوۍ اړیکې درلودې. هغه پخپل دغه اثر کې داسې وایي:

د سید جمال الدین د پلار سید صفدر او د هغه د تربرونو (د سید نظیف زامنو) تر منځ د فیوډالي سیالیو له امله اختلافات پیدا کیږي، چې په پایله کې د سید نظیف زامن ورباندې غالبیږي او سید صفدر دې ته اړ کیږي، چې د کونړ بطن (پشد) پریږدي او د کوز کونړ په جنوبي برخه کې د شېرګر (اسد اباد) په نوم کلي کې د صفدري په نوم یوه کلا ودانوي. شېرګر او صفدري چې له جلال اباد سره ۵۰ کیلو متره واټن لري، تر اوسه پورې هم په همدغو نومونو یادیږي.

د سید صفدر پلار سید علي له دې امله په همداني شهرت درلود، چې هغه زیات وخت په همدان کې تېر کړی و، خو اوس د کونړ په (دونهي پشد) کې دفن دی او خلک یې د شاه همدان زیارت بولي.

سید محمود پاچا د سید صفدر تربور او د وزیر اکبرخان زوم و، چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه وخت کې د کونړ مطلق واکمن شو، سید صفدر د دې لپاره چې له درباري دسیسو څخه په امن کې پاتې شي، خپلې کورنۍ سره د حج په نیت مشهد ته لاړ او له همغه ځایه یې د همدان په اسداباد کې د قاضي میرشرف الدین حسیني کورنۍ سره څکه خپښي او خپلوي وکړه، چې پلار یې له وړاندې نه ورسره اشنایي درلوده.

دا چې د سید ورو مسیح الله، طیبه بیگم، مریم او نور خپلوان یې په همدان کې پاتې شول، نو هلته د قبرونو د لوحو خبره چې کیږي، هغه د همدغو خویندو او ورور اولادونه دي، چې موږ د تېر تاریخ په اوږدو کې دغسې په سلگونو افغانۍ او ایرانۍ مهاجرې کورنۍ ښودلی شو.

حبیبي صاحب په دې اړه زیاتوي: د سید جمالالدین نیکه سید علي چې د حرمین زیارت ته روان و او لاره یې پر همدان ورسپره وه، نو یوه موده هلته پاتې کیږي او د همداني اسداباد، ساداتو سره اشنا کیږي. بیا چې کله سید علي بېرته کونړ ته راستنیږي، په همداني یا د همدان شاه په لقبونو شهرت مومي.

استاد حبیبي وایي: شېرگر د سید جمالالدین افغان زیږنځای دی، خو دا چې سید خپلو عربي، ترکي، غربي او ایراني شاگردانو ته ویل چې: (زما زیږنځای په افغانستان کې د کونړ اسد اباد دی)، نو مراد یې همدغه شېرگر و، چې دري ژبو هم اسداباد یاد کړی دی او تر اوسه یې هم همغه پښتو نوم لا پاتې دی. څکه چې په دغو ټولو سیمو (کونړ او کامه) کې خلک په پښتو ژبه خبرې کوي او اسد اباد هم د پښتو شېرگر ژباړه ده.

جناب حبیبي د سید د خوري په اړه هم داسې وایي: د ایران معاصر نامتو محقق علامه محمد قزویني هم دا خبره کوي، چې دغه ادعاگانې له سره د منلو وړ نه دي، چې د اسداباد یو تن چې ځان د سید خورى بولي او څوکاله وړاندې یې په دې اړه یوه رساله هم خپره کړې او د هغه د کورنۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غړي يې، د ده پر باور چې اوس هم د همدان په اسداباد کې دي، يو- يو ياد کړي دي.

ښه نو، له دې سره - سره افغانان نور کوم شواهد او مدارک لري؟ چې له مخې يې په خپله ادعا کې رښتيني وي؟

هو، تر ټولو مهم مدرک پخپله د سيد له خولې اقرار دی، چې پخپلو اثارو کې يې ځان افغانی بللی دی. لکه، په عروة الوثقی کې يې ليکلي دي: (الافغان و هی اول ارض مس جسمی ترابها). همدارنګه غلام حسين موسوي پخپل کتاب کې د هغه له خولې داسې وايي: (اني اخطرت لترک بلادی الافغان مظطربة بها الاهواء والاغراض).

يو بل مهم ثبوت يې دا دی، چې له ايران پرته نور ټول هيوادونه هغه د افغاني په نوم پيژني او هويت ته يې د افغاني په حيث قايل دي. په ځانګړې توګه ترکيې، عربي هيوادونو او لوی هند د افغاني په نوم ياد کړی او د افغانستان بچی يې بللی دی. همدا راز د نورو هيوادونو مورخينو او پخپله ځينو ايرانيانو (مدرسي چهاردهی، ابراهيم صفايي، شيخ عباس قمي، سيد محمد علي استانه او ...) هم سيد د سيد صفدر زوی او د افغانستان له يوې غتې کورنۍ څخه بللی دی.

شيخ محمد عبده د سيد افغان په ژوند ليک کې ليکي: (سيد د کونړ په اسد آباد کې (۱۲۵۴ هـ ق) دنيا ته راغلی دی.

همدغه خبره ګڼ نور کسان هم کوي: عبدالقادر مغربي، مصري ليکوال جرجي زيدان، محمد فريد وجدي، د سيد افغان شاګرد اديب اسحاق، د تفسير المنار ليکوال سيد محمد رشيد، محمد پاشا مخزومي، سيد حسين شيرازي، ډاکټر عثمان امين او ...

دغه شان د (مقام جماالدين افغاني) په کتاب کې چې د هندي ليکوالانو مقالې پکې راټولې شوي، سيد جمالدين يې د افغانستان ګڼلی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

امریکایي استوارډ لوټروب هم د خپلو دلایلو په ذکر کولو سره هغه افغان بللی او ویلي یې دي چې د کنړ په اسد آباد کې زیږیدلی دی.ذ

نورې ټولې خبرې او دلایل پر خپل ځای! لکه څنګه چې مو د دغه بحث په لومړي سر کې د سید افغان بنیادي خدمتونو ته اشاره وکړه، چې په افغانستان کې یې تر سره کړي دي، نو په روښانه توګه د هغه دا خدمتونه د دې ګواهي ورکوي، چې هغه له افغانستان پرته د بل هیڅ ځای نشي-کیدی. دا په دې معنا چې پردی سړی هیڅ وخت دومره خدمتونه یو پردي هیواد ته نه کوي او نه هم د دې چانس ورکول کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سيدجمال الدين افغان ستاينه

ليكوال: سيد اصغر هاشمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینديې راوړي ډېر زامن ډېر اولادونه
یو یا دوه یې افلاطون یا سکندر شي
د خلقت لـه کارخـانې نـه کلـه کلـه
په جهان پیدا یو بل شانې بشر- شي

د منځپانګیز او محتواییز جوړښت له مخې د استاد الفت شعري کلیات ډېرې په زړه پورې ستاینې لري، چې د سیدجماالدین افغان په ستاینې کې یې دوې تهیدیه ډوله شعرونه ویلي دي.
د استاد الفت د ستاینو مهمه ځانګړنه دا ده، چې د ممدوح یادونه د تملق په ډول نه کوي او د هغه چا ستاینه کوي، چې په حقیقت کې د ستاینې وړ وي.
کـه چېـرې د یـو کـس مـدح او سـتاینه د هغـه د علـم، پـوهې، شـاعرۍ، لیکوالي، ښو اخلاقو او خدمتونو په نظر کې نیولو سره وشي او هغه په ښـه نوم یاد شي، دې ته ستاینه وایي.
پښتو ادب کې د ستاینې او مدحې تحریري او لیکل شوې لاس تـه راغلـې بېلګه په لرغونې دوره کې د ښکارندوی غوري ستاینه او مدحه ده.
دغه ستاینه د قصیدې په فورم کې ویل شوې ده او پـه پښـتو ادبیـاتو کـې لومړنۍ ستاینه او دویمه تحریري او لیکل شوې قصیده ده.
ښکارندوی غوري د سلطان غیاث الدین غـوري او سـلطان شـهاب الـدین غوري په ستاینه کې خپله قصیده لیکلې ده.
د یوې خبرې یادونه ضروري ده، چې د نړۍ په ادبیاتو او پښتو ادبیاتو کې له تحریري ادبیاتونه د شفاهي او ولسي ادبیاتو تاریخچه او شالید پخوانی دی، د محتـوا او منځپـانګې لـه مخـې کـه مـوږ هـر ډول تحریـري او لیکـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي شعرونه لرو، له دې څخه دمخه د ولسي شعرونو ډېرې داسې بېلګې لرو، چې د امکان تر حده به يې تاريخ پخواني وي.

پښتو ادب کې ډېرې ستاينې او مدحې د ټپو او لنډيو په شفاهي او ولسي-ژانر کې شته، چې ډېر امکان لري، تر ښکارندوی غوري پخوا ويل شوي وي، خو د تحقيق او څېړنې د مېتودولوژي د اساساتو پر بنا بايد د څېړنې بحث له لاس ته راغلو هغو موادو څېنې پيل شي، چې ليکوال، د ليکلو وخت او لاس ته راغلې منظومه او منثوره بېلګه څرګنده وي.

د استاد الفت ستاينې دومره په زړه پورې دي، چې د هر ممدوح د ژوند ټول انځور په يوې لنډې ستاينې کې ځای کړې او د سړي زړه نه کېږي، چې د هره ستاينې څو انتخابي بيتونه راوړي، څکه د ټولې ستاينې په راوړلو هغه ممدوح ډېر ښه پېژندل کېږي.

استاد د نابغه سيد جمال الدين افغان ډېره په زړه پورې ستاينه کړې ده، چې په کلياتو کې يې سارى نه ليدل کېږي او زما په پوهه په لرغونې او دويمې دورې کې د کس (شخص) په ستاينه کې يوله بې جوړې ستاينې څينې دى، چې څو بيتونه يې دا دي:

بې حسابه څاڅکي توی په بحر و بر شي
لــه لکونــو کرووړونـــو يـــو ګـــوهر شي

رنګ په رنګ ګلان پيدا شي غرو رغو کې
پـه کـې يـو نـيم د ليلـى پېکـي تـه ورشي

مرغلـــرې ډېـــرې وځـــي لـــه دريابـــه
څينــې څينــې ښکلو پېغلـو تـه زيـور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستاینې په څو وروستیو بیتونو کې داسې وایي:

د خلقـــت لـــه کارخـــانې نـــه کلـــه
پـــه جهـــان پیـــدا یـــو بـــل شـــانې بشر شي

چـــې رڼـــا یـــې پـــه ملکونـــو کـــې خپرېـــږي
ټـــول عـــالم لـــره ځرگنـــده لکـــه لمـــر شي

د کـــونړ د لـــوړو غرونـــو پـــه لمـــن کـــې
نابغـــه فرزنـــد پیـــدا د ســـید صـــفدر شي

پښتنه مور هسې زوی واخلي په غېږ کې
چـــې د دهـــر او جهـــان نـــامي پسر شي

ډېر پوهان ورته سر ټیټ په شاگردۍ کړي
ډېر شاهان یې په تعظیم مخې ته ورشي

همېشـــه یـــې قـــدر کېـــږي پـــه عـــالم کـــې
څوک چې لوی په علم و فضل او هنر شي

هسې نوم هسې نشان یې شي په برخه
چـــې لـــوی فخـــر د ملـــت او خپـــل ټبر شي

استاد گل پاچا الفت چې د چا ستاینه کړې ده، د هغه په اړه یې پوره معلومات او مطالعه درلوده، دده پورته راغلې ستاینه په دې دلالت کوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دې سيد جمال الدين افغان ډېر ښه پېژنده.

استاد ګل پاچا الفت د سيد جمال الدين افغان په باب يوه بله ستاينه هم لري، چې په کلياتو کې د (پښتون سيده) په نامه داسې راغلې ده:

پښـتون سـيده، د شرق نامـداره
د ديـــن او علـــم، د کـــور سرداره

تللـــی وې چېـــرې، د څـــه لپـــاره
د چـــا لـــه غمـــه وې نـــاقراره

تـــوره تيـــاره وه، مـــړه اولســـونه
راپـــاڅول تـــا، ويـــده قومونـــه

دنيـا رڼـا شـوه، سـتا لـه تنـويره
جهـان خـبر دی، سـتا لـه تـاثيره

حق سر اوچت کړ، ستا له تقديره
ستا له تحريـره، سـتا لـه ضـميره

وښـــورول تـــا، غافـــل فکرونـــه
څـــومره خـــواږه و، ســـتا بيانونـــه

استاد الفت پـه علـم او ادب مـين و او ډېـرې سـتاينې يـې د هغـو عالمانو، شاعرانو، ليکوالانو او پېژندل شوو او تلپاتې څېرو او اشخاصـو پـه اړه دي، چې خپل ولس او نړۍ ته يې خدمتونه کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د استاد الفت د ستاینو کامیابي په دې کې ده، چې د هر کس د ژوند په نظر کې نیولو سره دده یادونه یې کړې ده او لوستونکی او اورېدونکی دا فکر کوي، چې استاد ددې هر شخص په باب پوره معلومات درلود. رښتیا هم استاد الفت د ډېرې ښې مطالعې څښتن دی.

د استاد الفت ستاینې په پښتو ادب تاریخ کې بې جوړې او بې سارې ستاینې دي، دی د ځینو درباري شاعرانو په ډول ستاینې نه دې کړې، د دې ستاینې پرځای او پښتو ژبې کې د ستایلو وړ دي.

ماخذونه

1. هاشمي،سیداصغر،پښتوژبې ادبي سرلاري، ګودرخپرندویه ټولنه، جلال اباد،۱۳۹۰ ل کال .
2. حبیبي،پوهاندعبدالحی،دپښتوادبیاتوتاریخ،لومړی اودویم ټوک، دانش خپرندویه ټولنه، پیښور۱۳۸۴ ل کال .
3. هاشمي،سیداصغر، د پښتو نظم تاریخ(لومړی او دویمه دوره)، مومند خپرندویه ټولنه، جلال اباد، ۱۳۹۳ ل کال.

شهرت، ننګیال، د الفت مرغلرې، دانش خپرندویه ټولنه، پیښور، ۱۳۸۷ ل کال.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شرق د نابغه ملیت او آندونه!

شيخ الاسلام شهيد الحاج سيدعلامه جمال الدين حسيني افغاني رحمة الله وعليه،

ليکوال: عبدالغفار جبير

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر داسې ستر شخصیت باندې لیکل زما په شان د حقیر کار نه دی، دا ځکه چې د شرق پردې ځلانده ستوري باید سترپوهان او سترې هستۍ لیکنې وکړي، خو بیا هم د مخلصو ملګرو د امر د اطاعت له کبله پردې ستر انسان باندې یو څو کرښې اضافه کوم.

سیدعلامه جمال الدین افغاني رحمة الله علیه د اسلامي نړۍ رغښت، نوښت، د اسلامي نړۍ وحدت، د آزادۍ ولولې او د اسلامي امت سمبالښت ستره ارزو وه، دی تکړه سیلاني، مدبر، عالم، فصیح، چارپوه، هوښیار، ځیرک، ذهین، د اسلامي فکر او بصیرت څښتن ؤ، ده تل کوښښ کاوه چې ټول هغه شوم پلانونه، چې د اسلامي نړۍ پر خلاف جوړیدل هغه رنګ کړي، دی تل د هیواد پالنې او اسلامي ولولو څخه برخمن ؤ، هغه تل د عیسایی اروپا، انګریزي ښکیلاک او امپرالیزم په خلاف تر مرګه پورې نه ستړي کیدونکي هلې ځلې وکړې، هغه د اسلامي نړۍ د اوسنۍ ویښتیا ستر بنسټ اینښودونکی او امام دی، د لاتهراپ استاډرډ په وینا، جمال الدین افغان لومړی مسلمان ؤ، چې د لودیځ د نیواک راتلونکي خطرونه یې په ښه توګه سره محسوس کړه، او خپل پاته عمریې پردغې خطرې باندې د اسلامي نړۍ په پوهولو لګیا وه، او انګریزان ځنې ډاریدل،ایډورډجي براؤن، د ده په هلکه وایي: علامه د اسلامي هیوادونو د ویښتیا لپاره ډیر سترکارونه وکړه او د لودیځو هیوادونو د ښکیلاک پرضد یې د یو بل د یووالي بلنه ورکړه، هانس کهان د ده په هکله وایي: علامه افغاني ان د هغه مخالفینو د ده سترتوب مانه، هغه یو اغیزمن ویناکوونکی، علمي پانګه، سم اند او مذهبي سپڅلتیا لرله، له همدې کبله هغه د نوي ختیځ تر ټولو لومړی بلښده وال جوړکی.

حضرت مولاناپیرذوالفقاراحمد نقشبندی صاحب په خپل کتاب (خطبات فقیر، ټوک۲ پاڼه ۱٦۱) کې د علامه و جهاد ته اشاره کړې ده او دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليكي: كله چې په افغانستان کې د جهاد خبره راغله نو سيدجمال الدين افغاني رحمة الله عليه تر ټولو لومړی داګام پورته کړ دا ځکه، چې دی شيخ د طريقت ؤ.

سيد جمال الدين افغاني رحمة الله عليه اصلي مليت:

دروند ورور زاهد جلالی صاحب هم پردې موضوع ښکلې مقاله (ستر شخصيت اوسپک تورونه) ليکلې، زه غواړم، چې پردې موضوع يو څه نوره رڼا هم واچوم، هغه له دې کبله، چې ايرانيانو ډيرکتابونه، مجلې، مقالې، جريدې او ويب پاڼې په دې هکله مهيا کړي، چې سيدعلامه جمال الدين افغانی رحمة الله عليه ايرانی دی او افغانی نه دی.

د ده پر افغانيت خپله د علامه سيدجمال الدين افغانی رحمة الله عليه خپله ويناوې او ليکنې شته، د ده د تکړه او مخورو شاګردانو تائيد شته او نړيوال هم ورسره په يوه خوله دي.

١: علامه سيدجمال الدين افغاني د خپل ځان په هکله وايي:

د علامه افغاني يوه تکړه شاګرد برهان الدين قليج خان د خپل نامتو استاذ په هکله ليکی: يو ځل ما وحضرت استادته وويل، چې: ځينې خلک تا ايرانی ګڼي؛ د دې سبب څه دی؟

نو هغه وفرمايل چې: زه د کنړ د سيدانو له مشهوري کورنۍ څخه يم او په ١٢٥۴ کې په افغانستان کې زيږدلی يم، د شيخ جمال الدين په نامه يو بابي مبلغ د ايران اوسيدونکی ؤ اوکوم ځای ته، چې زه تللی يم هغه هم تللی ؤ له دې امله ځيني وګړي په غلطه ماشيخ جمال الدين ايرانی ګڼي مګر دا ګومان ډير ناوړه، نه منونکی او سر تر پايه ناسم اوګرسره درواغ دي زه هيڅ کله ايرانی نه يم بلکې افغان يم اوټول افغانان ما ډير ښه پيژني.

٢: علامه سيدجمال الدين افغاني پخپله په عروة الوثقی جريده کی داسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي:

الافغان و هي اول ارض مس جسمي ترابها

ژباړه: دا(افغانستان) لومړۍ هغه ځمکه ده، چې زما وجود، دې خاورې مسحه کړې دی.

۳: غلام حسين موسوي پخپل کتاب کې ليکي، چې : سيدجمال الدين افغاني ويل:

اني اخطرت لترك بلادي الافغان مضطربة بها الاهواء و الاغراض.

ژباړه: زه مجبوره شوم ، چې خپل افغان وطن په داسې حال کې پريږدم چې په دې وطن باندې شخصي اغراضو او تمايلاتو لوبې کولې.

۴: علامه سيدجمال الدين افغاني پخپل کتاب (تتمة البيان فی تاريخ الافغان) کې ليکي، چې زه د افغانستان يم او افغان يم.

د علامه شاګردان، ملګري اونور... د ده په هکله څه وايي؟

۵: خپله ايرانيان دا مني، چې هغه افغان ؤ، په دې کې مدرسي چهاردهي، ابراهيم صفايي، شيخ عباس قمي، سيد محمد علي آستانه او نور ايرانيان علامه د سيدصفدر ځوی او افغاني بولي.

٦: مفتي محمدعبده د سيدجمال الدين افغاني ځانګړی ملګری او ډير پياوړی شاګرد ؤ هغه د علامه افغاني فارسی رساله (حقيقت مذهب نيچري ونيچريان) وعربي ته ژباړلې او په سريزه کې يې ليکي: سيدجمال الدين افغاني د افغانانو د هيواد په يوه مخوره کورنۍ پورې اړه لري.

۷: د علامه افغاني او محمد عبده نامتو شاګرد سيد رشيد رضا مصري د(المنار) چلونکی پخپل تاليف (تاريخ الاسلام)کې ليکلي دي: سيدجمال الدين افغاني د اسعدآباد په نامه د کنړ د سيمې په يوه کوچني کلي کې پيداشوی دی.

۸: د علامه يو بل پياوړی شاګرد اميرشکيب ارسلان په خپل کتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

(الحاضرالعـالم الاسـلامی) کـې پـردې موضـوع اوږدې خـبرې کـړې دي اولیکی: سیدجمال الدین افغاني د افغانانوپه هیـوادکې دکنړپـه سـیمه کـې پیداشوی دی.

۹: نامتومصرـي اديـب جرجـي زيـدان پـه (مشاهيرالشرـق) کـې ليکـي: سیدجمال الدین افغاني د اسعدآبادپه نامـه پـه یـوه کـلي کـې، چـې دکنـړ د اړوندو کلیو څخه دی پیداشوی دی.

۱۰: یو بل مصري ادیب عبدالرحمن رافعي پـه خپـل تـالیف (تـاریخ حرکـت قومي) کې لیکي: سیدجمال الدین افغاني د اسعدآباد په نامه پـه یـوه کـلي کې پیداشوی دی، د اکلی دکابل دکنړ په سیمه کې پروت دی.

۱۱: همدارنگه ابراهیم مصطفی الوکیلي په خپل کتاب (مفاخرالاجیال) کـې لیکي:

سـیدجمال الـدین د اسـعدآباد پـه قریـه کـې، چـې د کنـړ یـوه سـیمه ده پیداشوی دی.

۱۲: د علامه افغاني د لیکنو د مجموعې (عروة الوثقی) اوډونکـی مصـطفی عبـدالرزاق د کتـاب پـه سریـزه کـې پـردې مسألې ژورې خبرې کـړې دي اولیکـي: سـمه خـبره داده، چـې سـیدجمال الـدین افغـاني افغـان دی اوهمداخبره علامه هم کړې ده.

۱۳: ولفرډبلنټ د سیدجمال الدین افغاني مخلص دوست اوملگـری ؤ او د علامـه افغـاني پـه هلـو ځلـو کـې یـې کارنـده برخـه اخیسـتې وه هغـه پـه خپلوکتـابونو(History of the British occupation of Egypt) او نـورو کتـابونو کې لیکلي دي، چې سیدافغاني دی او په افغانستان کې پیداشوی دی.

۱۴: هانس کهان د(History of Nationalism in the East) کې لیکي:

خپله سیدویلي دي، چې زه په ۱۸۳۸ میلادي کـال کـې پـه افغانسـتان کـې پیداشوی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۵: چارلس ایډمزد(Islam and Modernism in Egypt) کې لیکلي دي:
سیدعلامه افغاني دافغانستان د اسعدآباد په نامه په یوه کلي کې پیداشوی دی.
۱٦: د افغاني د افغانیتوب لپاره همدابس ده، چې دی په خپله هرځای افغاني ؤ، هم په ترکیه کې، هم په مصرکې، هم په فرانسه کې، هم په روسیه کې، هم په ایران کې اوهم هرځای...
۱۷: سید علامه افغاني یو مهر د مربع په شکل سره درلودی، چې پرخپلو ټولو لیکنو باندې یې واهه د دې مهرپه هکله په آریانا دایرة المعارف کې لیکلي دي:
په ۱۸٦۵ میلادي کال کې سیدله مشهده وځي او تهران ته ځي اوله همدې وخت نه یې ادبي علمي رسالې په خپل قلم رانقلوي اوپرې لیکي: ((جمال الدین الحسینی الاستنبولی الافغانی الکابلی)) اوخپل مربع مهر ورباندې لګوي.
که ودې مهرته وکتل شي نو د ده په هغه وخت کې نسبت د ایران څخه استانبول لاورته قدرمن ؤ، دا ځکه چې په هغه وخت کې استانبول د اسلام مرکزؤ، ده خپل ځان کابلی په دې باله چې کابل مشهوره ؤ اوکنړ داسې شهرت نه درلودی او بل د اچې کنړو کابل ته نږدې ؤ، او افغاني ځان په دې بولي، چې افغان دی، نوکه چیرې دی ایرانی وای نوپکار داوه، چې د افغاني پرځای یی ایرانی لیکلي وای.
۱۸: کله چې دعلامه سیدافغاني په ژوندکې ده داګنګوسې واوریدلې چې خلک وده ته ایرانی وایي نوله دې مودې راهیسې یې کابلی اواستانبولی لیری کړ اوتل یی دخپل نامه سره افغانی لیکه.
۱۹: د علامه سیدجمال الدین افغاني رحمة الله علیه ملیت او جنسیت لاهغه وخت ښه په بین المللي دول سره معلوم شو، چې کله په (۱۹۴۴)

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلادي کال کې دده جسد د ترکيې څخه دافغانستان و مرکز کابل ته راوړل شو او هلته د کابل نړیوال پوهنتون ترڅنګ د علي اباد په منطقه کې خښ کړل شو. هلته ولې ایران دعوه نه کوله؟ داځکه، چې ایران پوهیدی،چې هغه افغاني دی.

۲۰: شارل آدمس په خپل کتاب (الاسلام والتجدید) کې لیکي:

سیدجمال الدین د افغانستان کابل ته نژدې په اسعدآبادکې پیداشوی دی.

سید علامه جمال الدین افغاني رحمة الله علیه تل کوښښ کاوه، چې اسلامي امت دغربي عیسایي ښکیلاک په مقابل کې یوموټی کړي اونه ودې ته توجه نه ورکول چې داخوک دی؟ دکوم ځای دی؟ سید چې د هرځای دی دا د هغه په شخصیت اوسترتوب کې کوم تغیر او توپیر نه راولي د هغه خپله وینا ده:

((هیچ احتیاج به این ندارم که خودرابه یک ملتي نسبت دهم هرملک ملک ماست که ملک خدای ماست))

هغه داسلام پرنړۍ والو بنسټونو قایل ؤ، هغه د ټولې اسلامي نړۍ لارښوونه کوله هغه د مسلمانانو دويښتیا، سیاسي ازادۍ اود دین دپیاوړتیالپاره هلې ځلې کولې.

علامه سیدافغاني رحمة الله علیه د ژورنالیزم په ډګر کې د اسلام دفاع کوله.

علامه سیدافغاني داسلام ضد فکري او وسلواله جګړه نشوای زغملای او تل یې کوښښ کاوه، چې کله به سیدهرځای ولاړی نو هلته به یې اخبارونه او جریدې چاپولې، ټولنې به یې جوړولې، ډلې به یې جوړولې، ګوندونه به یې تأسیس کول، په دې هلوځلوکې یې هرځای د جریدو اواخبارونوبنسټ کښیښود، افغاني تل غوښتل، چې تل اسلامي امت په فکري اسلامي روزنې سره سمبال کړي، دوی ویښ کړي،او د ښکیلاک

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مقابل کې یې یوموټی کړي، دی داخبارو په هکله وايي:

((اخبار لیکل هغه بې ساری هنر دی چې موضوع یې د خلکو اخلاقي او ملی حال احوال او غایه یې د ولس د اخلاقوسمون، د خپل اوان دټولو ولسونو نیکمرغي، آرامي اوهوساینه ده.))

۱: دارالخلافه تهران، ۱۲۸۲ ق ، په ایران کې یې یوه رساله (آه از سوز دل من که عالم رامیسوزند وآتش به جهان درمی زند جمالدین الحسین افغانی)ولیکل.

۲: په حیدر آباد کې یې د(معلم شفیق) په نامه یوه مجله خپره کړه، چې وروسته دامجله دانګریزانو له لوري بنده کړل شوه .

۳:علامه شپږ میاشتی وروسته بیا په(سیدالاخبار، مفرح القلوب) په جریدو کې لیکنې خپرولې، او د ده مقالې د((مقالات جمالیه)) په نامه خپرې شوې، د نیچریه رساله یې هم دلته ولیکله.

۴: سید چې کله لندن ته ولاړی هلته یې دلندن په (نحله) مجلی کی مقالې خپرې کړې.

۵: له دې څخه وروسته یې په پاریس کې (ابونظاره مجله او البصیر مجله) کې مقالې خپرولې.

٦: د جماد الاولی په ۱۵ نیټه په پاریس کې د(عروة الوثقی) جریده لومړۍ ګڼه چاپ کړه، په دغه وخت کې یې (تتمة البیان فی تاریخ الافغان) هم بشپړکړ.

۷: په لندن کې یې په (میرازاملکم) کې په ورځپاڼه کې خپلې مقالې خپرې کړې.

۸: په ۱۳۰۹ ق کې یې په لندن کې یوه مجله د(ضیاء الخالقین) په نامه په عربي او انګلیسی ژبو سره خپره کړه.

۹: په ۱۸۷۵ میلادي کال کې د (الاهرام) اخبار په مصر کې خپورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰: د(مصر) په نامه اووه ورځنی اخبار د ده یو شاګرد پیل کړ، چې د سیداو محمدعبده لیکنې ئې پکښې خپرولې.
۱۱: په ۱۸۷۸ میلادي کال کې یې د(التجاره) په نامه ورځپاڼه راو ویستله.
۱۲: په ۱۸۷۹ میلادي کال کې ئې یوه جریده د(مصرالفتاة) په نامه د علامه په امر په خپرید و پیل وکړ.
۱۳: په ۱۸۷۵ میلادي کال کې علامه دوې نورې جریدې (محروسه اومرأة الشرق) راویستلې.
۱۴: د افغاني یوشاګرد په ۱۸۷۷ میلادي کال کې (ابونظاره) په نامه اخبار خپور کړ چې د سید افکار یې منعکسول.
۱۵: د علامه مقالې او لیکنې په ټوله نړۍ کې خپرېدلې د پاریس یوه معتبره جریده (دیبا) کې د علامه لیکنې او د فیلسوف رینان او علامه ترمنځ بحث په بشپړ ډول سره خپور شو.
۱٦: کله چې ماسکوته ولاړی د علامه لیکنې د ماسکو مشهور اخبار(ماسکوګزټ) کې خپرېدلې.
۱۷: کله چې علامه په لندن کې ؤ هلته د ده او د ده د شاګردانو د جریدو څخه علاوه د ده مقالې او لیکنې د لندن په مشهور اخبار(قانون) کې خپرېدلې.
شیخ الاسلام علامه افغاني رحمة الله علیه دا نړیوالې اسلامي ټولنې تأسیس کړې:
۱: ده په هندکي دعروه ډله تأسیس کړه.
۲: سیدپه ۱۸۷۹ میلادي کال کې د (حزب القومی) یو ګوند جوړ کړ چې دا په مصرکې لومړی سیاسي ډله ده.
۳: په مصر کې د (حیات الوطنی) ټولنې بنسټ کښېښود، چې د محفل وطني په نامه سره ئې شهرت موندی دې ټولنې په لړو خت کې تأسیس

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کړنې:
د دې ټولنې غړو په یوه میاشت کې (۱۰۰۰۰) تومنه پانګه ټوله کړه، (۵۰۰) لوړ پوړو چارواکو خپل سامانونه وپلورل او بیه یې د دې ټولنې و خیریه څانګې ته ورکړه، دې ټولنې د(۵۰۰) اړوکسانو اړتیاوې ئې پوره کړې،(۷۵) بې وزلوکسانو ته ئې د سوداګرۍ پانګه ورکړه، (۱۵۰۰) ناروغان یې تداوي کړل، (۲۰٦) فقیرانو سره اړینې مرستې وشوې، (۲۵۰۰) زنا کارانو، شرابخورو او بې پتوکسانو د دې ټولنې په برکت سره توبه ویستله، په (۴۰) غونډو کې د یهود او نصاراؤ سره مناظرې او بحثونه وشول او هغوی یې د اسلام په حقانیت باندې قانع کړل، (۱۲۰) سوالونه یې له دوی وپوښتل خو دوی (یهودواونصاراؤ) ئې ځوابونه نه درلودل، (۱۲۵) تنو یهودو اونصاراو اسلام قبول کړ،(۱۸۰) کسه داسې کسان وو، چې د انګریزانو سره ئې کارکاوه د هغو د دفترونو څخه راووتل.
۴: په ۱۸۵۷ میلادی کال کې وحجاز ته ولاړی اوهلته ئې د (ام القری) په نامه سره یوه نړیواله اسلامي ټولنه جوړه کړه ترڅو د نړۍ ټوله مسلمانان تریوه منشور لاندې راولي.
۵: سیدعلامه جمال الدین افغاني رحمة الله علیه یوه نړیواله ټولنه (جمعیة العروة الوثقی) جوړه کړه، په دې ټولنه کې د ترکیې، شام، مصر، تونس، الجزایر، مراکش، ایران، هندوستان او ځینې نورو هیوادونو وګړو برخه درلوده، د دې ټولنې مالي مرسته د حیدرآباد، مصر او تونس څخه وه،له دې څخه وروسته یې دعروة الوثقی په نامه جریده هم پیل کړه.
علامه افغاني رحمة الله علیه د اصلاحاتو بنسټ ایښودنکی
سید علامه جمال الدین افغاني رحمة الله علیه هغه مهال چې په ګران هیواد افغانستان کې وزیر او مشاورؤ او په دولت کې یې واک درلودی، د دې اصلاحاتو بنسټ یې کښیښود:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱: سیدعلامه جمال الدین افغانی رحمة الله علیه په گران هیواد افغانستان کې د ژورنالېزم بنسټ ایښودونکی دی، سید د امیرشیرعلی خان څخه د اخبار رایستلو اجازه واخیستله او دا لومړی ځل ؤ، چې د (شمس النهار) مجله یې راویستله او هغه ئې په ټوله هیواد کې خپروله.

۲: سیدعلامه جمال الدین افغاني رحمة الله علیه په گران هیواد کې د مفت تعلیم بنسټ کښېښود، د زده کړې د پرمختیا لپاره ئې دولتي ښوونځي پرانستل، چې مخکې نه وې او د تعلیم په خپرولو کې ئې ځانگړې پاملرنه وکړه.

۳: د امیر دربار او ټول د فترونه یی سم اومنظم کړل.

۴: د افغانستان فوځ ئې پر نوو بنسټونو باندې منظم کړ.

٦: د پوځي (حربي) ښوونځیو بنسټ اوخښته ئې کښېښوده.

۷: د مشرانو او وزیرانو مجلس یې جوړ او تأسیس کړ.

۹: و بهرنیو هیوادونو ته ئې خپل سفیران او استاذي ولیږل.

۱۰: د بهرنیو هیوادنو سره ئې د سوداگرۍ بنسټ کښېښود.

۱۱: د نوو اصولو سره سم ئې د پوست او مواصلاتي لارې چارې سمې کړې.

۱۲: د عامو خلکو لپاره ئې روغتونونه پرانستل.

۱۳: د شیرپور په نامه ئې نوی ښار ودان کړ.

۱۴: د وزیرانو کابینه یې جوړه کړه.

۱۵: منظم فوځ ئې جوړکړ.

۱٦: ملي ژبه ئې پښتو وټاکله .

۱۷: ملکي او عسکري نومونه ئې په پښتوکړل.

۱۸: پر لویولارو ئې مسافرخانې جوړې کړې.

د علامه علمي ځیرکتیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علامه د پوهې، زکاوت، حافظې، ذهانت په هکله زښته ډېرو کسانو لیکنې کړي دي، او د هر یوه لیکنه پرځپل ځای ده، دا ځکه علامه د اسلامي امت یوځلانده ستوری ؤ.

۱: کله چې د ازهر و پوهنتون ته ورغی نو د ازهر شاگردانو ورځخه وغوښتل چې (شرح اظهار) ورته درس کړي.

۲: د مصر نامتو عیسایی د سیدعلامه جمال الدین افغاني سره په بحث کې دومری اغیزمن شو، چې اسلام یې قبول کړ.

۳: په ترکیه کې ترکان د علامه تر داسی اغیزو لاندې راغلل چې ترکانو ورته (سحرالقلوب) وایه.

۴: سید د ترکیې په پوهنتون (دارالفنون) کې استاذ وټاکل شو.

۵ : علامه د ازهر د پوهنتون په نصاب کي د ابوعلی ابن سیناکتابونه ورگډکړل اوپه خپله ئې د دې کتابونوتدریس په غاړه واخیستل.

٦: علامه په ۱۸ کلنۍ کې ادب، بلاغت، تاریخ، فقه، تفسیر، حدیث، تصوف،منطق، کلام،الهیات،فلسفه، ریاضی، طبعیات، هیئت، طبابت او نورو علومو کې بشپړ معلومات درلودل. د دې علوموځخه وروسته یې وساینس ته مخه کړه پرهغه باندې هم برلاسی شو.علامه چې به کله په هرفن کې خبرې کولې چا دا گمان نشوای کولای چې دا فن ده لوستی دی اوکه د دې فن واضع علامه دی.

۷: علامه افغاني وکولای شوای چې د ټولې نړۍ مسلمانان یې سره منظم کړل، او ټول امت اسلامي یې د غربي ښکیلاک او غربي امپرالیزم په خلاف سره متحدکوله، اغیزې ئې د اسلامي هیوادونو څخه نیولې ترټولې نړۍ پورې ورسیدلې، علامه په کفري نړۍ کې داسې خلک اغیزمن کړل، چې د ده د عزت ساتلو په موخه یې ځانونه قرباني کوله. همدا د ده اغیزې دي، چې مصریان ورته په سلام، ترکان ورته احترام، ایرانیان ورته په

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنه سترگه گوري اوایرانی یې بولي حال دا چې علامه افغاني رحمة الله علیه افغان دی.

۸: علامه سیدجمال الدین افغاني رحمة الله علیه په، پښتو، دری، فارسي، عربي، ترکي، اردو، فرانسوي، انگلیسي، روسي اوالماني ژبو سره داسې خبرې کولې، چې چا نه پیژانده چې دا د ده مورنۍ ژبه ده اوکه یې زده کړېده.

۹: د ده د خاطراتو لیکوال محمدباشاه المخزومی د ده په هکله وایی:

که زه ووایم چې خدای جل جلاله له انبیاؤ څخه پرته بل هیچاته دومره قوي ذهن، وسیع عقل، نافذبصیرت ورکړی نه ؤ لکه چې ده ته یې ورکړی ؤ مبالغه به نه وي.

۱۰: فرانسوي ژبه یې په درې میاشتو کې زده کړه.

۱۱: ترکي ژبه ئې په څواونیو کې زده کړه.

د علامه شهادت او د ژوند اخیري شیبې

د علامه وروستی لیک چې د ناظم الاسلام کرماني په کتاب (تاریخ بیداری ایران) کې یې راوړی دی:

زه دا مهال دا لیک خپل یوه گران دوست ته په داسې حال کې لیکم چې په بندکې یم او د خپلو دوستانو له لیدو څخه بې برخې یم، نه د ژغورنې په انتظار یم ، نه د ژوند په هیله، نه له نیولو څخه خفه یم او نه له مړینې څخه بیره لرم، زما له نیولو او وژلو څخه مې خوانه ده بده، زما ځان زما د همنوع لپاره بندي دی او زه د ملت د ژوندلپاره وژل کیږم.

علامه په دې لیک کې وایې: چې زه بندي یم، او نظربند نه یم، او بل دا چې وده ته د ده په ژوندکې مرگوني گواښونه شوې و، علامه رحمة الله علیه په دې پوهیدې چې زه به وژل کیژم، پرده داسې سخت بندیزونه ولیگدل چې هیڅوک هم نشوای ورتللای او د ده ملاقات بندکړل شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې کسان ورتللای شوای چې نړیوال شهرت به یې درلودی او هغه به هم چارواکو په دې پریښودل چې وښیي چې علامه صرف څه نظر بند دی او په بندکی نه دی.

د ناصرالدین قاجار د وژلو څخه وروسته سلطان عبدالحمید حواس بایللی وه، پرعلامه یې بندیزونه سخت کړل او علامه د جاسوسانو تر سختې څارنې لاندې ونیول شو، په همدغه بندیخانه کې وعلامه ته په زهرو لړل شوي مسواکان راوړل شول د تحفې په بڼه سره، دا چې علامه د ادنی سنت عملی کوونکی هم ؤ نو ځکه ډیرخوښ شو، علامه د دې مسواکانو د استعمال څخه وروسته د خولې په سرطان اخته شو، د ده معالج ډاکتر جمیل پاشا د هغه شپږ غاښونه وکښل، درې ځلي ئې عملیات وشول، خو ناروغې ئې نوره هم زیاته شوه،علامه د سلطان څخه وغوښتل چې د درملو لپاره و ویانا ته ولاړشم خو سلطان اجازه ورنکړه، او علامه له دې وروسته ډیر تکلیفونه وګالل او اخرلاعلاجه شو او په ۱۸۹۷ میلادی کال کې د مارچ په نهمه علامه افغاني له دې فاني نړۍ سترګې پټې کړې او شهید شو.انالله و انا اله راجعون. د مړینې پر مهال د ده عمر(۵۸) کاله ؤ.

مصطفی عبدالرزاق د علامه د شهادت په هکله وایې:

حسب جمال الدن من عظمة و مجدانه فی تاریخ الشرق الحدیث اول داع الی الحریة واول شهید فی سبیل الحریة

ژباړه: د سیدجمال الدین عظمت، مجد او لویي دپاره داکفایت کوي چې دی د شرق په نوري تاریخ کې د ازادۍ او خپلواکۍ له امله اول بلونکی او دازادۍ په لاره کې اول شهید دی.

ولفرډبلنټ دعلامه سره د ده د بند په وخت کې کتلي وه او د هغه حالت یې لیدلی ؤ هغه په سپینو ټکو کې لیکلي دي، زما زړه ته لویدلی دی چې شیخ جمال الدین افغاني مرګونی ناروغي په زهرو وه، داځکه چې په دربار کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه دښمنان بیخي ډیر وه،او سلطان عبدالحمید ته د هغه شتون کړاو ګرځیدلی ؤ، د ولفربلنټ د دې څرګندونو سره ابوسعید العربی او نور د علامه شاګردان او دوستان هم غبرګ دي. ترکان بیا د دې څخه ځان ایسته کوي او پړه یې د ایران پرحکومت اچوي.

بسم الله آفندي چې اوس مهال د ترکیې په یوه پوهنتون کې د تاریخ استاذ دی، ما د علامه د شهادت په هکله ورڅخه وپوښتل، ده راته وویل چې د ترکیې رسمي وینا هم هغه ده چې خپره شوې ده،یعنې علامه د خولې د سرطان له کبله مړ شو، ما ورڅخه وپوښتل چې دا سرطان د زهرو له کبله ؤ اویوه توطئیه نه وه؟ راته یې وویل چې زما د څېړنو پایلې همداسې دي، خو که هر دولت د ترکیې د رسمي دریځ پرته بل څه ولیکي کیدای شي ترکیه ورڅخه خفه شي، نو همدا وجه ده چې کوم کتابونه چې په مصر، ایران، افغانستان او نورو هیوادونو کې چاپ شوي دي په هغو کې د شهادت خبره نشته.

امت مسلمه ته د علامه توصیه

د علامه هره خبره د ژوند د سمون یوه مرغلره وه، تل یې په داسې دینداری ، خواخوږی او د زړه له کوګله خبرې کولې چې تل به د ده خبرو په اورېدونکو باندې به په مستقیم ډول سره اغیزه کوله، مخاطب به یې وځانته متوجه کړ، د هغه په باطني حجرو کې به یې انقلاب راوستی، هغه به ئې د اسلام په حقانیت باندې خبرکړ،که به هغه کومې اندیښنې درلودې نوهغه به یې ورڅخه لیرې کړې، د ده مقالې، لیکنې، توصیې، ویناوې اوخطبات په ټوله نړۍ کې پاشلي دي، چې ما د ده د وصیتونو څخه یوڅوکرښې رااخیستې دي:

د مځکې د مخ ټول عالمان، خطیبان او د جوماتونو ټول امامان او واعظان دې یوله بله اړیکې پیداکړي او د امت لاس دې په داسې توګه ونیسي لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې قران اوحدیثو دربښتنولی او د حق پرلاره د کلک درېدلو لاربښوونه کړېده.

ای خدای بخښلی امته ! خپل ژوند وژغوره، خپلې وینې مه بهوه، خپله ارواه بې وزلې کوه،خپله نیکمرغي په هیڅ بیه مه پلوره، په وسوسو مه تیروځه، په ا ندیښنومه غولیږه، د باطلو د ښکلا تر اغیرولاندې مه راځه، د عقل سترګې پرانیزه، د وهمونو پیټی لیری کړه، او د دینې اړیکو لمن کلکه ونیسه دا ترټولو پیاوړی مزی دی چې په هغه کې ترک له عرب سره، ایرانی له هندوستاني سره او مصری له مغربي سره یوځای کیږي د اغښتلی مزی دی چې الله تاسې په ترلي یاست ستاسوعزت، ستاسې برم، ستاسو واک او ستاسو سیاسي سرخندوی ده دا مزی کمزوری ته مه پریږده.

هغه سرچینې چې په دې لیکنه کې په مستقیم اوغیرمستقیم ډول سره ورڅخه کاراخیستل شوی دی:

۱: د افغاني سیدجمال الدین خاطرات، د محمدپاشاالمخزومی تالیف، ژباړه محمدشاه ارشاد/ خپرونکی صدیقي خپرندویه ټولنه ۱۳۹۱ کانسی روډ کوئټه

۲: آریانا دایرة المعارف، د افغانستان د علومو او اکاډمی ریاست/خپرونکی: نبراسکا مطبعه کابل- افغانستان۱۳۸٦

۳: سیدجمال الدین افغان اند و ژوند، تالیف شاهدحسین رزاقی، ژباړه عبدالمالک همت، ۱۳۸۱ ش کال/ خپرونکی: صحاف نشراتي مؤسسه کانسی روډ کوئټه

۴: تتمة البیان فی تاریخ الافغان، د علامه سیدجمال الدین تالیف، د قاهرې چاپ ۱۹۰۱

۵: مقالات جمالیه، ټولوونکی عبدالغفورشهباز/ خپرونکی: رپن پریس

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلکته ۱۸۸۲
٦: مقالات جمال الدين افغانی، فارسي په اردو ژباړه: مبارزالدين رفعت/ خپرونکی: دارالاشاعة ساسية، حيدرآباددکن ۱۹۳۸
۷: اثارجمال الدين افغانی، قاضی عبدالغفار/خپرونکی: انجمن ترقي أُردو ډهلی ۱۹۴۰
۸: جمال الدين افغانی، سعيدپاراس د استانبول چاپ ۱۹٦۳
۹: الماثروالاثار، محمدحسن خان اعتمادالسلطنت د ايران چاپ
۱۰: گفتارخوش يارقلی، محمد محلاتی/خپرونکی: نجف علويه، ۱۳۴۰
۱۱ : سيدجمال الدين افغانی، مرتضی مدرسی چهاردیهی د تبریزچاپ ۱۳۲۸
۱۲: تاريخ بيداری، ناظم الاسلام کرمانی د تهران چاپ
۱۳: کتاب الدرر، اديب اسحاق د قاهرې چاپ
۱۴: اشهرمشاهيرالشرق، اميرشکيب ارسلان، د قاهرې چاپ
۱۵: عروة الوثقی جريده، پاريس
۱٦: مشاهيرالشرق، جرجی زيدان
۱۷: ردعلی الدهيريين سريزه، محمدعبده، د قاهرې چاپ ۱۹۲۵
۱۸: مفاخرالاجيال، ابراهيم مصطفی الوکيلی.
۱۹: تاريخ حرکت قومی، عبدالرحمن رافعی.
۲۰: د شرق نابغه سيدجمال الدين افغاني، دکتورسعيدافغانی، ۱۳۵۵ شمسی کال/ خپرونکی: بيهقی کتاب خپرولو مؤسسه. کابل- افغانستان
۲۱: خطبات فقير، پيرذوالفقاراحمدنقشبندی /خپرونکی: مکتبة الفقيرفيصل آباد

په پاکه اسلامي مينه

په درنښت

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالغفارجُبیر

یکشنبه، ۱۷ اگست، ۲۰۱۴

یو نړی رغاند افغان

لیکوال: هجرت الله اختیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نړۍ هر ننني پرمختګ پرونی فکر دی، نړیوال چې نن کوم فکر وزېږوي، سبا یې ځان عمل ته رسوي. اوسنۍ نړۍ او نړیوال چې د ګلوبلاېزېشن یا نړیوالتوب پر لور چټک ګامونه اخلي، د خپلو پرونیو مفکرینو پر پلونو روان دي. فکرونه له ستونزو او ټکرونو رازېږي، له نن څخه څو پېړۍ دمخه د نړۍ اوسېدونکي نه یوازې دا چې په خپلو کې سره څۀ نه کېدل، بلکې په خپلو وطنونو کې پر سیمو او خېلونو وېشل شوي او پردي وو. د اروپا او د ځینو اسیایي هېوادونو په تاریخونو کې لولو چې اوسېدونکي یې د شاهانو رعیت وو او شاهان یې په مقابل کې (غیر مسوول واجب الاحترام) وو.

د تاریخ له لوستنې جوتېږي چې نړیوال په اوولسمه پېړۍ کې د لومړي ځل لپاره د (ملت) له مفهوم سره اشنا شول، هغه مهال چې اروپایي شاهان او رعیت یې په خپلو منځونو کې له ډېرش کلنې مذهبي جګړې څخه ستړي شول، نو د جرمني په مونسټر او اوزنابروګ ښارونو کې یې پر ۱٦٤۸ز کال د (ویستفالیا) تړونونه په خپلو کې لاسلیک کړل. دا تړونونه د سیمه ییزو شاهانو د واکمنۍ د پای ته رسېدنې پیلامه وه او په واسطه یې اروپایي قومونه د (ملت کېدنې) په لور روان شول.

اوولسمه پېړۍ لړه او اتلسمه، نولسمه او شلمه پېړۍ ډېره د نشنلېزم یا ملتپالنې شاهدې وې. نړیوال په دې پېړیو کې په خپلو کې د ملي ګټو او ملت په نومونو یو له بل سره په ټکرونو کې ول او یو له بله یې نفرت درلود، د ملي ګټو پاللو او غوښتنو اروپایي استعماري ځواکونه لکه هسپانیه، انګلستان او فرانسه تر اسیایي، افریقایي او امریکایي هېوادونو پورې ورسول. شلمه پېړۍ د دوو خونړیو نړیوالو جګړو شاهده وه او همدارنګه د هټلر او موسیولیني له تعصب او کرکې ډکې واکمنۍ یې ولیدې. د شلمې پېړۍ تر نږدې نیمایي پورې نړۍ او نړیوالو د بشر حقوق او نړیوال وحدت

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نوم ډېر څه نه پېژندل؛ تر شلمې پېړۍ دمخه ټولو لويديځو پوهانو د خپلو ملتونو (د هېواد په داخل کې) په اړه فکر کړی دی او د څرګندونو اصلي محور يې خپل خپل ملتونه وو. ډېر کم داسې پوهان او مفکرين به پيدا کړو چې له خپلو ملي قلمرونو څخه بېرون انسانان يې هم خپل ګڼلي وي او انسانان يې د انساني وحدت په لور رهنمايي کړي وي.

افغان نړۍ رغاند مفکر سيد جمال الدين هم په نړۍ کې د نشنلېزم د اوج او څپو پر مهال (۱۸۳۹زکال) نړۍ ته سترګې پرانيستې، په کونړ کې رالوی شو، په کابل کې يې زده کړې وکړې؛ خو فکر يې د نړيوالې آزادۍ او فلاح لپاره الوت کاوه. هغه د کونړ په اسعدا اباد او د افغانستان په کابل کې تم نه شو، هغه لوی افغان هېواد د ځان لپاره کوچنۍ ګاڼه، له پولو او سرحدونو واوښت او د نړۍ پر ماښام لکه د افق سور ټال راخپور شو. د سيد نړيوال او څو بعدي شخصيت له امله هغه په نننۍ نړۍ کې د يوه اختلافي شخصيت په نامه پېژندل شوی، څوک يې ايرانی بولي او څوک افغانی، ځينې خو يې ترکی هم بولي. څوک ورته سني وايي او څوک شيعه، ځينې يې پر الحاد هم شکمن دي. د افغان سيد د شخصيت او هويت په اړه د دومره ډېرو نظرياتو شتون او اختلافات د دې دعوې تر ټولو غوره دليل کېدای شي چې هغه په يو قوم، يوې سيمې، يو هېواد او حتا يو مذهب پورې منحصر شخصيت نه و، د هغه فکر په داسې مهال کې نړيوال و چې د نورې دونيا مفکرينو نړۍ نه پېژنده او فکرونه يې تر خپلو خلکو او قلمرونو محدود وو. د هغه فکر هغه مهال د انسانيت و چې د نورې نړۍ مفکرينو يوازې خپل ځان او خپل خلک پېژندل او د نړۍ د نورو انسانانو په اړه فکر کولو ته يې وخت نه درلود. افغان سيد هغه مهال د اسلامي هېوادونو تر منځ د پولو د ړنګولو فکر درلود چې اروپا د جهالت او مخالفت په تيارو کې مازې ساه اخيسته او د اروپايي وحدت او د پولو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړنګېدو فکر خيال خوب و محال معلومېده.

علامه سيد جمال الدين افغان پر داسې مهال ژوند او مبارزه درلودله چې ختيځ هېوادونه د لويديزو هېوادونو تر استعمار لاندې ول، هغه باندې چې په خپل هېواد کې څمکه سره تنور شوه، نو له هېواده بېرون د نورو اسلامي هېوادونو پر سفر ووت، په هر هېواد کې به يې د ختيځو هېوادونو د اوسېدونکو د آزادۍ لپاره خپله مبارزه جاري ساتله. هغه ويلي دي: ((له لويديز ښکېلاک څخه د ختيزو هېوادونو خپلواکي ګټل په ټولنه کې د ظلم، استبداد او فساد پر له منځه وړلو او د ټولنې د هوساينې او پرمختګ لپاره پر ښوونې او روزنې ټينګار کولو شونې کېږي))، خو له بده مرغه چې له هغه مهاله تر دې دمه، چې نږدې دوه پېړۍ تېرېږي، د افغان سيد د خاورې اوسېدونکي په مسلسله توګه د خپلې خپلواکۍ لټون پر نورو لارو کوي، دوی د دې پر ځای چې د لويديځوالو (په ځانګړې توګه استعماري هېوادونو) جغ له خپلو اوږو څخه پورته کړي، د خپلو ورونو، کليوالو او وطنوالو په وژنې، د خپلمنځي دښمنۍ، د خپل وطن د ورانۍ او په خپل وطن کې د علم او معارف د ډېوو د خاموشه کولو له لارې د نورو معاصر او نوي استعمار ته زمينه سازي کوي.

اتلسمه او نولسمه پېړۍ پر ختيځ د انګرېزي استعمار راج چلېده، انګرېز د ختيځ پر ولسونو د خپلو لاسپوڅو د واکمنۍ ملاتړ کاوه او په دې ډول يې په ولسونو کې د نوښت، پاڅون او پرمختګ حس واژه، په ختيځ کې افغان سيد لومړنی عالم او مفکر و چې د دغسې فردي حکومتونو سرسخت مخالف و.هغه د اوسنۍ ولسواکۍ له بنسټ ايښودنې څخه ډېر پخوا د خلکو پر ارادې د رامنځته شوي حکومت نظريه وړاندې کړې ده او په اسلامي هېوادونو کې يې د ولس پر ارادې رامنځته کېدونکی حکومت پر دې مشروطوه چې خپلې چارې بايد له اسلامي شريعت سره سمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترسره کړي. هغه حکومتونه پر دوو ډولونو وېشل: (۱) ديني حکومتونه او (۲) نادیني حکومتونه

ديني حکومتونه هماغه دي چې د خلکو له خوا د اسلامي شريعت په چوکاټ کې د يوه قانون او شورا په لرلو سره خپلې چارې تنظيموي او د خلکو ګډون او مرسته په کې حتمي وي، قانون په کې حاکميت ولري او خلک په کې د بيان او وينا آزادي ولري. د افغان سيد دغه عالي فکر او هڅې وې چې د محمد اعظم خان د واکمنۍ پر مهال (له ۱۸۶۷څخه تر ۱۸۶۸کاله پورې) يوه شورا جوړه کړه، چې غړي به يې د هېواد له عالمانو څخه ټاکل کېدل. دې شورا به حکومت ته په داخلي او بهرنيو چارو کې مشورې ورکولې او د خلکو ستړې ګټې به يې په پام کې نيولې.

نادیني حکومتونه هغه دي چې د خلکو له ګډون څخه پرته رامنځته شوي وي او يو کس يا يوه کورنۍ د خلکو د خوښې پر خلاف پر خلکو واکمني کوي. هغه د دې ډول مونارشي واکمنيو سرسخت مخالف و، هغه مهال (۱۸۸۹زکال) چې په ايران کې و؛ نو ايرانيانو ته به يې ويل: ((د خپلو پاچايانو په مقابل کې قيام وکړئ او هغوی له واکه وغورځوئ، چې په ايران کې يو قانوني حکومت رامنځته شي.)) يو لويديځوال مفکر ايډورډ جي براون د افغان سيد د شخصيت په اړه ويلي دي: ((دا خبره مبالغه نه ده او بېخي درسته ده چې هغه ټولواکان وېرول او له تخت و تاجه يې بې برخې کول او د لويديځ د سياسي چارواکو په ډېر غور او فکر جوړو شويو پلانونو د شنډېدو لپاره هغه ځواکونه وينښول چې دی له هغو څخه د کار اخيستنې پر لارو چارو ښه پوهېده؛ خو د هغوی پر وړاندې د ختيځ و لويديځ چارواکي پړه ول.افغان سيد هغو ملتونو ته په ښه سترګه نه کتل چې د استعمار جغ ته يې غاړه ايښې وي او د پاځون و آزادۍ متره په کې نه وي، هغه به ويل: ((زه له هغه چا څخه ډېره کرکه لرم چې هغه استعمار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غاړه ږدي او استعمار پر ځان مني ځکه چې دوی د استعمار منې قوي کوي او استعمار ته ځای ورکوي.))

علامه سيد هغه مهال په سياسي حاکميت کې د خلکو د ارادې د دخالت لپاره خپل غږ پورته کړی دی چې پر ختيځ د استعمار تر جغ لاندې ظالم پادشاهيت حاکم و، پادشاهانو خلک خپل رعيت ګڼل او د خلکو هيڅ ډول حقوقو ته قايل نه ول. علامه سيد پر خپلې دې نظريې د اصلي ولسواکۍ (نه د اوسنۍ هغې په څېر تش په نوم ولسواکۍ) باني او بنسټګر ګڼل کېدای شي. هغه د اسلام د دې ارشاد مطابق چې ((د ظالم واکمن په مخ کې د حق خبره کول، افضل جهاد دی)) د بيان د آزادۍ سرسخت غوښتونکی و، ځکه چې د بيان او اظهار له آزادۍ پرته د حق خبره نه شي کېدای. که اوسنۍ پرمختللې نړۍ د بيان آزادي په ۱۹٤۸ز کال کې د بشري حقونو په اعلاميه کې درج او پيدا کړه؛ نو افغان سيد ترې نږدې سل کاله دمخه دا مفکوره درلوده.

په نړۍ کې د سېکولريزم يا له دين جدا سياست نظريه د لومړي ځل لپاره د جرمني په سپېڅلې امپراتورۍ کې له دېرش کلنو جګړو وروسته رامنځته شوه، لامل يې دا و چې پر اروپايي ټولنې هغه مهال حاکم عيسويت دين له خپل اصلي مسير څخه کوږ روان و، د دين مبلغينو او د کليسا پاسدارانو د خلکو په شخصي ژوند کې د دين په نوم مداخلې کولې، پر خلکو يې د پيسو په مقابل کې د جنت او بښنلو تصديقپاڼې پلورلې، له خپلو پليونو يې د کليسا د لګښتونو او خدايي حق په نوم درانده ماليات اخيستل او ... د دې تر څنګ دين يا کليسا د خلکو د سياسي برخليک ټاکنې حق هم ځان ته ورکړی و، واکمن (شاه) به چې د کليسا تاييد تر لاسه کړ، که هر څومره ظالم به هم و، مشروعيت يې تر سوال لاندې نه شو راتلای. هماغه و چې خلکو له خپلو دونيوي چارو څخه د دين د ايستلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه پیل کړه. د لویدیځوالو دغه نظریه د لویدیځ له استعمار سره سم شرقي اسلامي هېوادونو ته هم راورسېده چې دین باید د انسانانو په دونیوي چارو کې مداخله ونه کړي؛ خو افغان سید دا روښانه کړه چې زموږ دین په عین حال کې سیاست هم دی او دین هم؛ ځکه اسلام هماغه څه غواړي د څه شي لپاره چې سیاست تعریفېږي. افغان سید له دې لارې غوښتل خپل دیني مبلغین او دیني پاسداران هم پوه کړي چې د دین اصلي مخ باید له خلکو پټ نه کړئ، د دین موخه د انسانانو وژل نه دي، د دین موخه وروسته پاتېوالی نه دی، د دین موخه له نورو انسانانو سره د علایقو او اړیکو قطع نه ده او که څوک د اسلام مبارک دین داسې تفسیروي چې باید پلیوني یې په یو گوښه کې خوار، وروسته پاتې او بې علمه ژوند ولري؛ نو دا د دین اصلي مخ نه دی.علامه سید د دین او سیاست د اړیکې په اړه ویلي دي: ((که د سیاست موخه د انسانانو د ژوندانه ښه والی، سمون، پرمختگ او د خلکو ترمنځ د ښو اړیکو رامنځته کول وي؛ نو دا او دې ته ورته د نورو ټولو مسایلو حل، لارښوونه او پرې د عمل ټینگار د اسلام په مبارک دین کې شته دي؛ نو په دې لحاظ اسلام او سیاست له یو بل څخه جدا نه دي. دین او سیاست په حقیقت کې د یوې ونې دوه ښاخونه دي، لکه څرنگه چې انساني ټولنه دین ته اړتیا لري، سیاست ته هم اړتیا لري))89.

کله چې علامه سید پر کال ۱۸۵۷ز د حج فریضې ادا کولو په پار مکې مکرمې ته لاړ او هلته یې د حج په مراسمو کې د نړۍ د مسلمانانو عملي وحدت ولید؛ نو د پان اسلامېزم مفکوره ورسره پیدا شوه. سید د همدې ارمان په پار لیکل وکړل، ویناوې یې وکړې، خلک یې راټول کړل، د وخت د چارواکیو دربارونو ته ورغی او خپل غږ یې تر هر چا او هر ځایه ورسوه.

---

[89]: د سیاسي افکارو او نظریاتو تاریخ، ل: شبر علم امله وال له ۱۳٤ نه تر ۱٤۲ مخونه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید په هندوستان، مصر، ایران، ترکیې، روسیې، لندن او پاریس کې خپل ارمان ته ژمن پاتې شو. سید د اسلامي وحدت یا پان اسلامېزم مفکوره داسې مهال رامنځته کړه او د عملي کولو لپاره یې مبارزه او هلې ځلې کولې چې لویدیځ د وحدت په نوم څه نه پېژندل؛ بلکې په خپلو منځونو کې یې د استعماري سیمو شدید رقابت درلود. سید چې کله په لویدیځ کې علمي او پرمختیایي خوځښتونه لیدل؛ نو د اسلامي نړۍ راتلونکې ورته خراب ښکارېده او په خپل ژور نظر یې د خلاصون یوازینۍ لاره اسلامي خلافت یا اسلامي وحدت کې وموندله. هغه پوهېده چې د مونارشۍ په مقابل کې د خلکو پاڅون د استعمار د ملا ماتول دي او د بېلابېلو مسلمانو ولسونو وحدت د لویدیځ په مقابل کې د یو تلپاتې قوي عقیدوي، سیاسي او اقتصادي بلاک د جوړولو په مانا دي؛ خو له بده مرغه چې د هغه مهال واکمنو د خپلو ځاني او درباري غوښتنو له امله د دغه ستر مفکر غږ ته لبیک ونه وایه او اسلامي هېوادونه کال په کال د انحطاط او زول پر لور روان و.

سید په خپل ټول له مبارزې ډکه ژوند کې د مسلمانانو نه یووالي ته ځورېده او په دې اړه یې لیکنې او څرګندونې کړې دي، د هغه په اند له هغې ورځې چې مسلمانانو د نورو په مرسته د خپلو مملکتونو چارې پر مخ بیایي او په خپلو کې د رقابت له امله د یو بل پر کمزورۍ او زوال خوښېږي. هغه به ویل چې مسلمانانو په دې رویې خپلولو سره خپل دین ته شا کړې ده او د دین صریحه احکام او نصوص نه عملي کوي. هغه به ویل: ((بلوچستانیان په افغانستان کې د انګرېزانو ناخوالې او نادودې ګوري؛ خو ځان پرې نه خبروي او نه یې مقابلې ته ور ولاړېږي. همدارنګه افغانان ګوري چې انګرېزان په ایران ورننوځي او غږ ورته نه کوي. دا دواړه بیا ګوري چې انګرېزان په هند کې څه ظلمونه او تعدۍ کوي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو مالونه لوټي، تېرى پرې کوي او دوى ځانونه نه ښوروي. انګرېزان د مصر په خاوره کې څي راځي، خلک وژني او لوټوي يې، وينو سېلابونه بهوي او د دغو وينو د مجاريو پر غاړه پراته ورونه يې خيال پرې نه راوړي. هو! د مسلمانانو چارې په همدې توګه روانې دي او عاقبت يې هم ډېر وران دى.))

که د دغه ستر عالم او مفکر انسان د افکارو او نظرياتو په هکله هر څومره ډېرې خبرې وکړو، امکان لري. دغه د نړيوال فکر درلودونکى افغان په نړۍ کې ستر ستر شخصيتونه د خپلو شاګردانو په توګه پرېښي دي، د هغه شاګردانو پرې پنډ پنډ کتابونه ليکلي دي؛ نو په دوو يا درېوو مخونو کې به د داسې يو لوى شخصيت او د هغه د نظرياتو په هکله معلومات راټولول له سيند؛ بلکې بحر څخه د يو څاڅکي د رااخيستلو سره هم معادل نه وي.

اروښاد استاد ګل پاچا الفت دغه متبحر عالم ډېر ښه پېژندلى دى، غواړم په پاى کې د هغه يو څو بيتونه درته مخې ته کېږدم، هغه وايي:

ډېر پوهان ورته سر ټيټ په شاګردۍ کړي
ډېر شاهان يې په تعظيم مخې ته ورشي
سرګردان وي په جهان هغه مړونه
چې د ټول عالم غمونه يې په سر شي
سر يې مه بوله بل نوم ورلره بويه
چې پيدا په کې لوى فکر لکه غر شي.

پاى

د ۱۳۹۳ل کال د دلوې نهمه
لغمان، الفت کلى، خپل کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې ليكنه كې د لاندې كتابونو له لوستنې ګټه شوې ده.

١) تاريخ ديپلوماسی و روابط بين الملل. ل: دكتر احمد نقيب زاده. اتم چاپ ١٣٨٨ل.
٢) سيد جمال الدين افغاني، ستر شخصيت او سپک تورونه. ل: زاهد جلالي، ١٣٩٣ل.
٣) د افغاني سيد جمال الدين خاطرات. ل: محمد باشا المخزومي. ژ: محمد شاه ارشاد، ١٣٩١ل.
٤) د سيد جمال الدين افغان ژوند او سياسي هڅې. ل: محمد ابوريه. ژ: عمران فضل، ١٣٩١ل.
٥) حق (مجله) خلورمه ګڼه، د پوهنيار سيد اكرم هاشمي مقاله. ١٣٩٢ل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید جمال الدین افغاني؛ د اسلامي نړیوال نهضت بنسټ ایښودونکی

لیکوال: محمد زمان مزمل

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه هم اسلامي نهضت په مصر کې د اخوان المسلمون او په هند کې د استاد مودودی د منظم او تربيوی فعاليتونو په مثبته تجربه کې وزيږيد ولی بيا هم دغه منظمې هڅې پخپل ځای د هغو وياړلو هڅو امتداد دی، چې سيد په نړۍ کې، محمود الحسن او اقبال په هند کې، سنوسي په سوډان کې د ملتونو د آزادۍ او استعمار د شړلو په اړه په يو زهره چاودی تاريخ کې سر ته رسولی وو.

په همدې حساب داسې چې استعمار او استکبار خپله نړيواله سلسله لري داسې مذهبي بيداري او د ملتونو نه د دفاع فکر او عمل هم نړيواله سلسله لري چې هاغه نړيواله سلسله هم پارونکي وه او بيدارونکي او هم د يوې رينښتونې آزادۍ تامينونکی.

هغه مهال چې د پرنګي استعمار بنياد په آسياء په تېره په هند کې د تجارتي سياليو نه استعماري سياليو ته پورته شو او پرنګي استعمار په سيمه کې خپل اروپايي حريفان(پرتګاليان، هالنډيان، فرانسويان)يو د بل پسې اول په تجارتي ميدان کې او بيا په استعماري هلو ځلو کې شنډې ته کړل او ناکام کړل ايله د سيمې ملتونو د يوه استعماري حضور ترخه لمس کړل.

که څه هم په هندوستان کې ځايي اميرانو او بيا په افغانستان کې يو لړ اميرانو سره د دغسو راغليو متجاوزينو څېره او عواقب لوخ شول ولی سيمه په مجموع کې هومره بی وسی او بې پلانه وه چې په هره کيدونکي جګړه کې دا شرقي بې رهبره ملتونه و چې د يو قدم په ځای څو قدمه شاته تلل.

پرنګی استعمار په هند کې د تسلط او مغولي حکومت د نسکورولو وروسته د افغانستان په پولو ودريدلی ولی هغه مهال چې د افغانستان پولو ته پرنګيان ورسيدل هغه مهال په افغانستان کې د احمد شاه ابدالي قوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

امپراتورۍ د هغه د لمسیانو په داخل اخ و ډب کې لتاړه وه او پسې جوخت پکې بل اخ و ډب رامنځته شو چې د پوپلزو د مسلط قوم نه اقتدار پکې د محمدزو قوم ته انتقال شو.

هغه مهال چې زمان شاه خپلې وروستۍ هلې ځلې د نیکه مخ په تجزیه روانې امپراتورۍ د وحدت په اړه په اخلاص روانې کړې وې هغه مهال د یوې خوا د هغه سره د سلطنت په سیالۍ کې کیوتې وړونه د وړ ظرفیت له سویې ډیر ټیټ و او د بلې خوا هغوی د همدې کم ظرفۍ او بیا د ایران د مداخلو ښکار شول چې پای شازمان پکې اسیر او ړوند شو ولی د هغه سکه ورور شاشجاع د خپل ورور په غچ کې په هند کې د هغه پرنګي د نخشې او پروګرام وسیله شو چې دې غرني هیواد ته یې د ننوتلو هیله ډیره پخوانۍ وه.

د شاشجاع ستراتیژیک تړون او د پرنګیانو حمایو ته لار جوړوني، د دې هیواد د ټولو هغو سیاسي ښویدنو عامل شو چې پای د ګندمک او د دیورند په تړونونو کې یې دا هیواد نیم په نیم پرنګي ښکیلاکګرو ته وروسپاره.

کله چې ملت د سردارانو سیاسي مانورو پر ذلت ودراوه نور ملت پخپله طریقه وغوښتل چې افغانستان خپل سیمه ایز رول ته راوګرځوي.

د پرنګیانو په وړاندې ملي مقاومت شاشجاع او پرنګي لښکرې پر ماته ودرولی ولی د امیر دوست محمد خان د محمدزیو شاشجاع په داسې یو نازک فرصت کې پرنګیانو ته دمه ورکړه چې د افغانستان په تعقیب په ټول هند کې د هغوی پر ضد د غضب څپه پاریدلې وه.

په دغسې شرائطو کې امیر شیر علي خان دا د محمدزیو شازمان په یوه نوې جذبه د ملت د استقلال توغ ته لاس اوږد کړ ولې د دې بیچاره امیر په پښو کې هومره متره نه وه چې یو ځل پخپل ژوند د غوځ دریځ ترځنګ د یو غوځ اقدام نه توان پیدا کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغه نيمه خواخوږي امير په دروان کې دوه ډېر مهم او ملي شخصيتونه خدای افغانستان ته ورکړل چې يو سيد جمال الدين افغان او بل يې سيد نور محمد شاه خان و.

دواړه د امير د باور وړ و ولی شرائط هومره تنگ او تياره و چې پای سيد جمال الدين پکې د هغې پراخې سياسي مبارزې توغ پورته کړ چې په ټوله اسلامي نړۍ کې د هغه غږ او حماسي ويناوې په حقيقت کې د استعمار پر ضد د امت لومړی غږ و.

دا چې دا غږ د يوه افغاني له خوا او په يوه پراخه سلسله کې پيل شو دا د هغه راغليو سياسي، او نظامي مبارزو سر و چې په يو پړاو کې پکې انگليس ماته وخوړله او په بل پړاو کې پکې شوروي اتحاد دړې وړې شو.

دلته مونږ د يوه ژور تفصيل نه په دې خاطر تير شو چې د سيد د مبارزو او شخصيت په هکله هومره ليکل شوی چې هغه د دې امت د تاريخ يوه برخه ده ولی دلته مونږ دومره وايو چې افغانستان يو دغسې هيواد دی چې تر لوی هندوستان يې خپله آزادي مخته اخستې ده او افغانستان هغه هيواد دی چې د شوروي په کام کې لويدلو رياستونه تاجکستان، ازبکستان او بلا نور استانونه يې د شهيدانو د وينو له طفيله مستقل جمهوريتونه خوري او په دې اړه د دې مبارزو او سربښندنو موسس پلار هغه سيد جمال الدين دی چې تر وروستی سلگۍ پورې يې نارامه اروا ارام ونه موند.

د سيد په دې سياسي ډغره کې د هغه شاگردان د هغه په ميراث کښناستل لکه رشيد رضاء، محمد عبده، عبدالقادر د الجزائر، او بلا نور ولی کوم موج چې د اسلامي نړۍ د ټوټه کيدو په اړه استعمار پارولی و هغه تر پايه قدم په قدم دامت د ماتو په ويرجن مسير کې روان و ترڅو پای په ۱۹۲۰ کال عثماني خلافت سقوط وکړ او په ميراثه غربي

(c) ketabton.com: The Digital Library

استعماري دولتونو قبضه وکړه.

د سید جمال الدین دوران اصلاً د نظامي استعمار دوران و او په دې اړه د هغه وارث نهضت په هند او افریقا دواړو کې د سید نیمګړی پروسه تعقیبه کړه چې په سودان، الجزائر، لیبیا، او هند کې قدم په قدم تعقیب شوه ولې د خلافت په سقوط په اسلامي نړۍ کې پرنګي اروپا د فرهنګي یا فکري استعمار دوران پیل کړ چې دا تر هغه ړومبی ډېر خطرناک او د ډېری هوښیارۍ غوښتونکی و.

فکري استعمار پر هغو ډلو، کورنیو، او رجالو باندی روان او ولاړ و چې استعمار د ظاهري قدرت په ورکولو دغه ټول د مسلمانانو د بې لارۍ او تجزیو په جهت کې استخدام کړل.

یو بشپړ کونکی تسلسل:

شلمې پیړۍ د سر کلونه د اسلامي نړۍ په هکله ډېر خطرناک او مسیر بدلونکی و.

د یوې خوا د آزادۍ په خوا روان هند پکې هماغسې غلام پاتې وو او انګلستان پکې هومره حضور درلود چې له نژدې یې د عربي سیمې تحولات د خپل ځان په ګټه ځارل او د بلې خوا او په ډېر نژدې تاریخ کې عثماني خلافت پر سقوط ودرید او عربي سیمه او ملکونه ټول د اروپایي فاتحینو ترمنځ تقسیم شول.

پاتې ایران، افغانستان او محدوده ترکیه د داسې حکمرانانو په قدرت کې پاتې وه چې هغوی خپله په دې سیمو کې هومره چې د غرب د تهذیب لپاره مصروف و د هغه په نیمه هم د غربي علومو او علمي پرمختګ لپاره مصروف نه و.

له دې مخې اسلامي نړۍ یا مخامخ د استعماري دولتونو د نظامي تسلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې وه یا هم د داسې حکمرانانو د تسلط لاندې وه چې عملاً د اسلام پر ضد د خپلو اروپایي بادارانو په خوښه پروګرامونه عملي کول لکه اتاتورک، رضاشاه او تر یوه حده امیر امان الله خان.

په دغسې یو نازک او حساس پړاو کې د امت مخکښو رجال یو د بل په تعقیب په دې لویه سمسوره کې راپورته شول او د امت د بیدارۍ اتحاد او مبارزې لپاره یې هلې ځلې وکړې او د سید جمال الدین د ټیم ځای یې ډک کړ.

په دې رابطه حسن البناء لومړی مصري مسلمان و، چې د خلافت د تشې او د یوه نړیوال اسلامي بلاک لپاره یې په مصر کې په مسلمانانو غږ وکړ.

که څه هم هغه مهال د مصر د الازهر او د هند دیوبند ژوندي مراجع درلودل لکه مولانا محمودالحسن او امام ابو زهره په مصر کې چې دې ټولو د امت په بیدارۍ کې خپل مثبت کردار اداء کړ ولی هغه کردار چې په مصر کې حسن البناء، او په هند کې مولانا ابو الاعلی مودودی او علامه اقبال اداء کړ هغه پخپل وخت وکولای شول چې د امت د یو طرفه سقوط نه مخنیوی وکړي، وروسته او د یوه دمه شوي پړاو په منځکې له دې کاروان سره درې تازه نفسه ټیمونه د اربکان، خمیني او افغاني مشرانو په شمول ورګډ شول چې د سیمې اوضاع کې هر چا خپله ونډه واخستله او امت یې له هغه وژغوره چې ورته پتیل شوې وه.

اسلامي نړۍ د شلمې پیړۍ په اوله نیمایي کې د دعوت او اسلام ته د بللو په اړه هغه لوی او له ځوره ډک پړاو تیر کړ چې په نتیجه کې یې هند آزاد او د عربي سیمې ډیر هیوادونه مستقل شول ولې په دویمه نیمایي کې د تحریک یا اسلامي نهضت د پیل او دعوت کار په هغه ټکرونو ودرید چې په مصر، هندونیزیا، ایران، افغانستان کې هغه تحولات رامنځته کړل چې یو د بل په تعقیب کله د برې او کله هم د سقوط زمینې برابرې کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دويم نړيوال جنګ وروسته چې اروپا په دوو بلاکونو غربي سرمايه دار بلاک او شرقي کمونست بلاک وويشل شوه اسلامي نړۍ له دې تقسيم او له دې اخ و ډبه ډيره اغيزمنه شوه.

عربي سيمه عملاً په دوو جهتونو تقسيم شوه، د ناصر په مشرۍ د شوروي پلوی ګروپ د سعودي عربستان په مشرۍ د غرب او امريکا پلوی ګروپ چې د دې اخ و ډب له مخې د يوې خوا د فلسطين قضيه پخپل وخت حل پيدا نکړه او د بلې خوا په تقسيم شوي يمن کې د دواړو لوريو حدود وټاکل شول.

همداسې زمونږ په سيمه کې ايران، ترکيه، پاکستان، عملاً د زاړه انګلستان پروګرام د امريکا د پلويو حکومتونو ځای ډک کړ، کابل، ډهلي د نژدې ملګرو په توګه په سيمه کې د مسکو د ملګري په خط کې روان دولتونه و.

که څه هم په دې سيمه کې د هند او پاکستان ترمنځ دوه جګړې پيښې شوې ولې هغه مهال کابل ونه غوښتل چې په دې جګړو کې د هند په پلوۍ داسې قدم واخلي چې د افغانستان په تاريخ کې مثال نلري ولې بيا هم کابل د مسکو د نفوذ د حوزې پورې مربوط هيواد ګڼل کيده.

اسلامي نړۍ چې د دوو بلاکونو د اخ و ډب تر ټولو تود ميدان و په دې اخ و ډب کې هم د يوې خوا اسلامی نهضتونه راوټوکيدل او د بلې خوا هغه د همدې دوو بلاکونو له خوا په پوره بې رحمۍ وځپل شول.

افغانستان چې د يوې خوا د مسکو د نفوذ د سيمې هيواد او د بلې خوا د شوروی د ګاونډ نژدی هيواد و، هلته حکومت او قوی سياسي ډلې ټولې د مسکو تر فرمان لاندې وې.

هغه مهال چې اسلامي نهضت پکې د اسلام خبره راپورته کړه هغه د شوروي او د هغو د پلويانو د زغم نه پورته شوې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې په افغانستان کې يو کليوال تهذيب مسلط و، اسلامي تحريک له هماغه پيله د پرګنو د تود استقبال سره مخامخ شو ولې شوروي او غلامو کړيو په تيره د سردار داود خان په جمهوريت کې د دې تحريک د ځپلو هوډ وکړ او د دې تحريک دوه برخې مشران يې زندانونو ته وغورځول ولې زندان ته د تحريک د مشرانو غورځولو په دې هيواد کې د خپل افغاني تهذيب له مخې دواړه لوري په يو عملي ټکر ودرول چې پای د ۱۳۵۴ کال د سرطان په مياشت کې اسلامي نهضت پر لسو ځايونو بريد وکړ او په دې بريد کې د يوې خوا سردار وپوهيد چې د جمهوريت مؤسس سردار هومره چې دی فکر کوی په ملت کې د غوښ محبوبيت نه برخمن نه دی او د بلې خوا يې د خپلو کمونستو شريکانو سره په سؤ تفاهم کې ولويد.

که څه هم اسلامي تحريک په افغانستان کې د خپل فکري پړاو په اړه مناسب فرصت پيدا نکړ ولې په عمومي توګه دغه تحريک د سيد قطب له شخصيت او خپله د اقبال د فيلسوفانه درک او تصوير نه ډير اغيزمن تحريک و.

ډيری فکر کوي چې سيد جمال الدين افغان يو وچ او له عقيدې شکيدلی مبارز و، په داسې حال کې چې هغه ستره هستي د يوه داسې تياره دوران په تل کې راپورته شو چې پاتې پرګنې پکې نه د پورته کيدو په هنر پوهيدلې او نه هم د يوه راپورته شوي انسان په څنګ کې د دريدو په هنر. څومره چې انسان د سيد په خبرو، خطابو، منډو او لالهانده ژوند کې دقيق شي هومره به د دې شاته د هغو ښويدلو بيچاره او بې پناه ولسونو بيچاره اوضاع ښه درک کړي چې هغه مهال پکې د جمال پرته بل نه و.

د هغه خبرې او ليکنې هومره جامع او پارونکي وې چې انسان پوهيده چې سيد خبره د څومره بيچاره او د کرختو ضميرونو د خاوندانو سره روانه وه.

له دې ځايه چې هغه په اسلامي نړۍ کې د جناب مودودی صاحب د وينا

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطابق لګيدلی اور ليده نو د هغه مونډی، خبرې، او هر څه فوق العاده وی او د نورو ناستو کسانو د وضعيت نه جلا او تدبير نه نا اشنا وی.

د همدې ځايه چې پرګنو د هغه د جذباتو سره سم تعامل نه شو کولای او يا يې شرائط برابر نه و.

هغه کله چې د استعمار د نوکرانو له خوا او کله د همدغه اسيرو پرګنو د سوږ دريغ له مخې زړه تنګی کيده او د يوه هيواد نه بل او د بل نه بل ته روان و ان چې پای پر هغه بی شيمې ازهر کې ميلمه شو چې د دين نه بيګانه استادانو پکې په ازهر ملنډې وهلې.

د هغه حضور په مصر کې د علماو په منځ کې هغه اخ و ډب رامنځته کړ چې پای پکې مصر د هغه اخوان المسلمون د تحريک کوربه هيواد شو چې يو مهال يې شوروی او امريکا دواړه نيم په نيم د هغه اسلام او اسلامي امت ژوندی مقابلی ته ودرول چې تر نن پورې د مقابلې پر کرښه ولاړ دی.

سيد جمال الدين افغاني د استعمار د اصلي موخو په اړه هغه تر ټولو لومړی درس و چې امت ته يې په وخت او په مطلوبه هوښيارتيا او مطلوبه جذبه ور په برخه کړه

په دې اړه سيد هميشه د يوه مهذب انسانيت په نمائنده ګی خبره کوله ولې هغه پکې د هغه اسلام نه نمائنده ګي کوله چې د انسانيت لپاره ژغورنده تهذيب لري.

سيد د خپلو شرائطو محصول و او د بلې مرحلې په اوضاع او شرائطو کې نتوتي کسان ډير کم کولای شي د هغه په هکله د هغه د حق او امتياز وړ مناسب قضاوت وکړي.

ډيری او بيا په عربي سيمه کې د سيد د مبارزو او د هغه د شخصيت په اړه داسې ملاحظې لري چې کيدای شي بې مطالعې او بی معلوماته کسان د سيد په اړه په يو متفاوته انګيرنه ودروي ولې ستر جمال الدين د يوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې تياره دوران په تل کې هغه څه پيل کړل چې د پيل ټول افتخار يې د هغه او د هغه د متدين ملت په سجل کې محفوظ دی.

هغه مهال چې سيد جمال الدين په افغانستان کې د استعمار پر ضد د مبارزې غږ پورته کړ او بيا يې دغه غږ د دې امت په تقسيم شوي کور کې د هر چا تر کوره ورساوه هغه مهال او تر هغه مخکې بل دغسې مسلمان شخصيت امت نه پيژني او نه هم په بل ملت کې د هغه معادل څوک پيژني.

هغه چې د پرنګيانو سره يې د مقابلې فکر انتخاب کړی، هغه چې په هر هيواد کې دی بيا هم د سيد د افکارو نه مخامخ يا هم بالواسطه متاثر دی، څه هغوی د سيد په عصر کې و يا هم د هغه پسې په جوخت عصر کې يا هم په وروستيو مرحلو کې دغه ټول په يو ډول د هغه د افکارو او مبارزو په تسلسل واقع دی.

سره له دې چې پاتو سترو رجالو هر چا پخپل وخت ډير څه وکړل ولی په دې تسلسل کې ټول يو د بل د کار او کردار سره داسې تړلی دی چې هر وروستی قدم پکې د مخکنې قدم بشپړونکی دی او هر ړومبی قدم پکې د وروستی تمهيد دی او په دې لړ کې د سيد ژوند او مبارزه هغه بنسټيزه پيل دی چې د هر چا يې ډير څه د همدې پيل پورې تړلي دی.

مونږ چې نن پخپله نړۍ کې ورسره مخامخ يو او د خپلې بقا پاتې جګړه راپاتې ده، دغه جګړه او پکې برياوی او ماتې ټول د دغه راغلي لړۍ غوټه شوی مقدر دی چې ټول پکې هم شريک دی او هم الګو.

دلته زمونږ د دغو رجالو په منځکې يو قوی مشترک ارزښت دی چې هغوی پکې که څه هم د يوه خاص هيواد پورې مربوط دی ولی د فکر او عمل په ميدان کې د هغوی کردار او لارښونې د ټول امت لباره دی؛ ځکه چې هغوی د يوه امت د بيدارۍ، آزادی، وحدت او دفاع خبره په مخکې درلودله

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ټول په دې کې سره شریک و.

د دغو رجالو په لیکنو، او کتابونو کې به څوک لکه مولوی فضل الرحمان په شان داسې څه پیدا نکړي چې جهاد په افغانستان کې فرض او په پاکستان کې حرام دی او نه به د بل مشر په شان داسې څه پیدا کړي چې مونږ د دې او هغه نهضت سره توپیر لرو او یا دغه او هغه زمونږ نه کوچني او یا وروسته دی!

د همدې ځایه مونږ غواړو هغه تفاوتونه هم پکې رالوڅ کړو چې د وخت او ماحول مسائلو رامنځته کړی او دغو رجالو ته یې خپلې خپلې ځانګړتیاوې ورکړې دی.

د سید امت شموله ویناوې، لیکنې، او تر پولو پورې لالهانده سفرونه ښیي چې سید جمال الدین په دې لړۍ کې پاتو نسلونو ته څو مهم درسونه ورکړې دی.

اول د واحد امت درس:

د سید خبرې، نصیحتونه، ویناوې، دا ټول ښیي چې د هغه سره د وحدانیت خبره اساسي وه او په هر هیواد کې یې ځان د هغه هیواد د اوسیدونکیو له جملې نه ګاڼه او هیچرې هغه د یوه میلمه یا مسافر په شان خبره نده کړې څه هغه پکې په قاهره کې و یا استانبول یا هم دمشق او بغداد کې.

دویم پیغام:

سید جمال الدین افغاني په داسې شرائطو کې افغانستان پریښود چې د وخت امیر د هغه طرحو او افکارو ته محتاج و ولې کیدای شي هغه غوښتي وی چې د هغه پیغام د امت په سطحه خپور شي او هغه تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان بهر هغه پاتې هیوادونه چې لا یې سقوط نه دی کړی لکه ایران، عثماني خلافت هغه له سقوط نه وژغوري.
د وخت حکمرانانو سید ته موقع ورنکړه چې هغه پکې د هغو راغلیو سقوطونو د مخنیوي لپاره خپل تدبیر او افکار په مسالمت امیزه فضاء کې وړاندی کړی.
بلکې خپله پرنګیان به دي غلط فهمیو کې دخیل و او پرنګي استعمار غلام حکمرانان د هغه پر ضد راپارول په داسې حال کې چې د سید سره د دغو پاتو دولتونو د بقاء او استحکام خبره وه.
وروستیو تحولاتو وښودله چې د سید د اټکل مطابق د وخت ټولی نظامونه یو د بل پسې چپه شول ولی د هغه پر وخت مشوری داسې کسانو ونه منلی چې اصلاً د هغوی سره د امت د راتلونکی په اړه یوه ابتدایي اندیښنه هم نه وه.

دریم پیغام:

سید د امت مشترک او تر ټولو خطرناک دښمن تشخیص کړی و او په دې اړه هغه هومره لیوال و چې که په امت کې یو قابل ملاحظه اکثریت د دغه دښمن مقابلې ته تیار کړی.
هغه خپله د خپل امت خطرناک دښمن پیژندلی و او هڅه یې کوله چې نور هم د هغه سره په دې کې شریک شي.
دا چې نن مونږ په لنډو نه شو کولای له دغه راغلي دښمن نه ځان او هیواد داسې په آسانۍ وژغورو، لوی علت یې همدا دی چې امت د سید په ژوند کې نه پر هغه تدبیر عمل وکړ او نه پر هغه وحدت راټول شول چې سید یې د هر چا په کور تکرار ودرید.
امت داسې د دښمنانو په منځکې تقسیم شو چې بیا یې په یوه خبره راټول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نکړي داسې به دښمنان هغوی پخپلو کې جنګوی بلکې نن خو هغه یو ملت هم پخپلو کې تقسیم شوی نیم د نیم نور سره په جګړه کې واقع دی، لکه افغانستان.

څلورم پیغام:

د مبارزې پیل کونکي

سید جمال الدین د استعمار سره توده مبارزه پیل کړه او خپله مبارزه د قدرت د مراجعو او درباورنو نه پیل کړه؛ ځکه هغه مهال لا د امت ظاهري اسکیلیت پر ځای و، ټوله اسلامي نړۍ په دغه ډول سقوط نه و کړی.

که څه هم ځنې په دې اړه پر سید نیوکه کوی چې هغه محمد عبده په شان ولی د یوه اوږد منزله او تربیتي مبازې نه پیل ونکړ؟ ولی هغه مهال امت د یوه ستر خطر او سقوط سره مخامخ کیدونکی و او سید پوهیده، د همدې ځایه د هغه سره دا نامراده هیله وه چې که د خلافت دولت د یوه سیاسي قدرت مند دولت په توګه ژوندی پاتې شي او هغه به په یوه نوښتګر حضور د پرنګیانو د راتلونکی تجاوزونو مخنیوی وکړي.

هغه مهال هند او مصر داسې څوک او داسې ستې درلودی چې د سید په اندیښنو له زړه پوهیدل. د همدې ځایه مصر قدم په قدم پر هغه ولاړ چې پای یوه قوی مصر د پرنګي مثلث ته ماتې ورکړه او که د شوروي غدر نه وای کیدای شول چې مصر عربي نړۍ په یوه محور راټوله کړی وه.

همداسې هند هم د سید جمال الدین د خبرو او لارښونو نه ډیر متاثر و او که د یعقوب خان بې همتي او د امیر عبدالرحمان معامله ګریو د هند مقاومت کړی نامراده کړی نه وای کیدای شول چې هند د خلافت دولت د سقوط نه مخکې خپله آزادي اخستی وای او په هند کې د پرنګي ماتې خلافت له سقوط نه ژغورلی وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه مهال چې سید یو خورا جذبه دلته هلته، مونډی، هلې ځلې کولی په دې نیت چې امت په تهذیبي لحاظ یو امت و، په ملت کې نشنلستي احزاب او مفکورې نه وې مطرح، هر مسلمان د نړۍ په هر اسلامي دولت کې هومره بیګانه او پردي نه و لکه نن چې مونږ ته خپل نژدی ګاونډیان تر پرنګیانو زیات بیګانه ښکاري.

سید جمال الدین افغان یو الګو شخصیت

(c) ketabton.com: The Digital Library

نواب خوښ

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوموړي خپل ژوند د ګران هېواد په کونړ ولایت کې پیل کړ، د پلار تر څارنې لاندې یې خپلې سنتي لومړنۍ زده کړې ترسره کړې. کابل ته په راتګ سره یې د ژوند نوی پړاو پیل شو، پوهه یې مخ په زیاتېدو شوه او د خورا زیات نبوغ له امله د خپل خودي علم له ګاڼې څخه برخمن شو. په خپلې شاوخوا کې له نورو څخه ډېر تکړه او په پوهه ډېر بسیا و. له همدې مخې یې د مشرانو او لویانو د مجلس وړتیا ترلاسه کړه. د ژوند په اوږدو کې د وخت د شاه ترڅنګه ورسېد، له هغه سره یې په ګڼو مواردو کې د مشاور په توګه مرسته وکړه. نوموړی ورو ورو د خپلې پوهې او ځیرکۍ له مخې د نومیالیتوب اوج ته ورسېد. هره کره خبره د هغه له خولې راوتله، هر چېرته د مسئلې حل هغه وړاندیز کوه. د ټولنې د سمون او رغون تانده فکره یې ډېره نوې وه، هېڅکله یې د سنتي او عرفي ژوند په لمن کې د نویتابه سوچ نه دی پایمال شوی، تل یې د نوې حل لارې او نوې کړنلارې نبوغ درلود، په پوهه کې د حکمت او بلاغت نامتو و. د خلکو د ژوند هر اړخ یې تر سترګو لاندې و، هر وخت یې په سمبښت کې رغنده نظر وړاندې کوه. دا چې د هغه مهال ټولنیز ژوند د شاهي درنښت یرغمل و، نو هغه هم د شاهانو له ناستي او ملګرتیا څخه بې برخې پاتې نه شو. شاه ته یې په خپلو کوټلو او جامع نظریاتو سره بلا لاربښوونې او سمونې په ګوته کړې. خپل دریغ یې په هر حالت کې جوت څرګنداوه، له هېچا سره یې د دوښمنۍ لار نه خپلوله، هر چاته یې د دوستۍ لاربښوونه په خوله وه .

که څه هم د هغه ټول فکر د سمون او رغون په لور و، خو سره له دې د ډېرو د سترګو ازغی و او د ځینو د خواشینی سبب و. په همدې ترڅ کې د ځینو د لمسون له مخې د شاه له ګاونډ څخه ګوښه شو او د دې پرځای چې د هغه له افکارو او نظریاتو څخه د هېواد او ټولنې د پرمختیا په برخه کې ګټه واخیستل شي، د هغه د دغو کوششونو او سمون غوښتنو مخه ونیول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه. پایله کې هغه له هېواد څخه وتلو ته اړ شو .

نوموړی د خپل نبوغ او پوهې له مخې هـر چېرتـه د درنـاوي وړ و. د نـړۍ د نورو هېوادونو لوري ته یې مخه کړه. په ګڼو هېوادونـو وګرځېد، هـر هېـواد کې یې خپل درنښت او مقام وموند، په زیاترو هېوادونو او ټولنـو کـې یـې د خپلو افکارو او نظریو زړي وکرل، هر چېرته د حاسدانو تر یرغـل لانـدې و. له همدې مخې په ټوله نړۍ کې د ارام ژوند خاوند نه شو. هر چېرته یـې د ژوند ستونزو لمن نیولې وه. مصر کې یـې د خپـل فکـر زده کـوونکي وروزل، ایران یې په خپل فکر روڼ اندی کړ، ترکیه یې د اسلامي امت پـه ضـعف اګاه کړه او د اروپا ګڼ هېوادونه یـې د خپـل بصـیرت پـه رڼـا روښـانه کـړه. اسلامي امت یې له هېښېدو څخه د وېښېدو په لور وهڅول، مسلمانان یـې د ارادې او هوډ په نشتون تنبیه کړل، ټوله نړۍ یې لـه خپلـو افکـارو څخـه ګټېندویه کړه. هر چېرته یې خپل کار او زیار ترسره کـړ. هېچېـرې لـه خپـل مسؤلیت څخه بې پروا نه شو. څو یې د ژوند برخه تمامه شوه.

نړۍ وال حیثیت

سیدجمال الدین افغان د خپل نوي او ژونـدي فکـر لـه مخـې د نـړۍ د هـر هېـواد وګـړی و. هـر هېـواد د خپلـو پرمختګونـو لپـاره د داسـې یوچـا اړتیـا محسوسوله، چې ورته کره او پرځای لارښوونې وکړي. هـېڅ هېـواد داسـې شخص پردی نه ګاڼه، هر هېواد ورته ځای ورکاوه. د هغه فکر د ټولې نړۍ د وېښتابه شپېلی وه. د هغه د نویتابه سـوچونه د وخـت د ټـولنې لپـاره ډېـر نوي وو. هغه د پوهې زېور له هر زېوره غوره ګاڼه. د هغه فکر د هر ولس او هرې ټولنې لپاره مسیحا و. د هغه مهال لـه کـړاو او ربـړ څخـه د خلاصـون ناره یوازې د هغه له خولې راوته. هـر چېرتـه یـې د ټـولنې پـه نویتابـه لاس پورې کړی و. یوازې د خپل کـور ایـډیال او نومیـال شخصـیت نـه و، د هـر هېواد په داخل کې د هماغه هېواد لپاره ایډیال ګرځېده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

افکار يې نه يوازې د هماغه وخت درمان؛ بلکې د ابد لپاره درمان وو. د هر ملت اړتياوې يې درک او د لاسته راوړلو لارې چارې او نسخې يې په مغز کې وې. هېوادونه د هغه په درنښت په دې پوهېدل، چې هغه له هېڅا څخه خپله غوره فکره نه سپموله، له ټولو سره مخلص او ټولې نړۍ ته صادق و.

د هر هېواد لپاره يې افکار د رنسانس زېږنده وو. هره ټولنه د هغه د افکارو له مخې د وينښتابه معراج ته ورسېده. د خپلو افکارو په مرسته يې هر چېرته مفکرين وروزل. محمد عبده او نور داسې د فکر خاوندان يې نړۍ ته وپېژندل. سيد جمال الدين افغان سره له دې چې په هغه وخت کې د هر چا لپاره نمونه وه، خو د اوس لپاره د دغې وروسته پاتې ټولنې او د کمزوري اسلامي امت د احيا لپاره هغه غوره الگو ده، چې د هغه د ژوند له محتوا څخه د هر چا لپاره خورا ډېر درسونه تاريخ ثبت کړي دي .

د دې لپاره چې ټولنه په خپله د خپل جوړښت او سمښت رغانده شي، نو لازمه ده، چې ځوانان او پوه کسان يوازې او يوازې همدا خپل الگو شخصيت وګڼي. څو له دې لارې د خپلې ټولنې د وروسته پاتې والي او د نالوستۍ له منځه وړونکي وګرځي او خپله ټولنه د پرمختګ عروج ته ورسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ختیځ او ختیځوالو د حال هر اړخیز دراک علامه سید جمال الدین افغان

شهزاده شیرین زوی

زموږ د عقلونو د ویده توب، د اندونو او خیالونو د کمزورتیا او په سترګو د پرتو پردو کوم درک او تشخیص چې علامه سید جمال الدین افغان (۱۳۲) کاله وړاندې کړی، اوس هم موږ په هماغو ناروغیو اخته یو... زموږ سترګې اوس هم هغه ذلت نه ویني، چې موږ یې خوار کړي یو... که زمونږ د ځوانانو دغه حال وي، نو دا هېواد خدایزده، که هېواد شي...
علامه سید جمال الدین افغان زموږ د وچې فتح خانۍ په هکله څه ویلي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علامه سيد جمال الدين افغان د افکارو، اقوالو، ژوند او شخصيت په اړه هر اړخيزه څېړنه له خپل توان څخه پورته چاره بولم او دغه کار په يو کتاب يا يوه مقاله کې شونی هم نه دی، خو دا چې د يوسف په پېرېدونکو کې حساب شم، نو لومړی د نوموړي د ځينو اوصافو يادونه اړينه بولم، ځکه موږ به چې کله د پېښور په (افغان ادبي بهير)، (افغان فرهنگي ټولنه) او (افغان ادبي ټولنه) کې د کوم ادبي او فرهنگي شخصيت تلين غونډه يا ياد غونډه جوړوله، نو ځينې ملگري به په دې نظر ول، چې مړو ته بايد دعا وشي او ژوندي بايد وستايل شي.

زه هم له هغوی سره تر يو څه وخته همنظره وم، ځکه چې موږ د ټولنې خير د ژونديو په تشويق او هغوی ته په ډاډ ورکولو کې ليده، فکر مو کاوه که ژوندي تشويق او وستايل شي، نو ښايي هغوی نور هم خپلو مثبتو کړنو ته پاملرنه زياته کړي او مړو ته خو تر ستاينې دعا ځکه غوره ده، چې ښايي هغوی ورته اړتيا ولري، په هر حال د څو غونډو تر ترسره کولو وروسته پوه شوم، چې دغه هدف (ښېگڼو ته د خلکو د پام راړولو هدف) په همدې توگه هم تر لاسه کېدای شي. بيا به چې ملگرو کله هم مړو ته د دعا او ژونديو ته د ناز ورکولو خبره کوله، نو ما به ورته ويل:((ديدن مې ستا بهانې مې نورې))

په پای کې ملگري وپوهېدل، چې د ستاينې لومړۍ موخه دا وي چې د ښېگڼو د څښتنانو ښېگڼې بيان شي، ځکه چې دا د هغوی د ښېگڼو حق دی او بله دا چې نور دغه ستايني وگوري، وا يې وري او و يې لولي، چې له هغوی سره هم د ښېگڼو او ښو کارونو د ترسره کولو فکر او مينه پيدا شي.

اوس موږ په همدې موخه لومړی د سيد جمال الدين افغان د اوصافو او ښېگڼو يادونه کوو، ورپسې د هغه د يوې مقالې، چې (۱۳۲) کاله وړاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکل شوې، ځینې برخې راخپرو او له خپل حال (اوس یا نن) سره یې پرتله کوو. موږ د سید په مذهبي او ملتي اړخ بحث نه کوو، په دې هکله د هغه یوازې دغه درې ویناوې رانقلوو او په همدو بسنه کوو.

۱- د مذهب او طریقې په هکله سید د یو عالم د دې پوښتنې په ځواب کې، چې:((ته د کومې طریقې پیروي کوې؟)) ویلي: ((تر ما بل غټ د طریقت خاوند څوک دی، چې زه یې پیروي وکړم.))[۱]

۲- د دې پوښتنې په ځواب کې چې: ((ته د چا په مذهب یې)) علامه سید ویلي: ((په ځینو چارو کې د یو امام پیروي کوم او په ځینو کې د بل، او په څلور واړو کې چې د هر یوه رایه راته ډېره ښه ښکاره شوه په هغې عمل کوم))[۲]

۳- د سید په افغانیتوب کې که څه هم د شک ځای نشته، خو بیا هم د هغه د ایرانیتوب او افغانیتوب په هکله د هغه دغه وینا بسنه کوي، چې ویلي یې دي((هیچ احتیاج به این ندارم که خود رابه یک ملتې نسبت دهم))[3]

د سید جمال الدین پُرجماله اوصاف او ښېګڼې:

د علامه سید جمال الدین په هکله، چې ما کوم معلومات تر لاسه کړي هغه دا دي، چې نوموړی د یو داسې شخصیت څښتن و، چې د خپلو خلکو خو څه چې ان د نورو ولسونو د اخلاقو سمون، د هغوی نېکمرغي او هوساینه یې ستره موخه او ارمان و.

---

[۱] لېوال: رزاقي شاهد حسین / ژباړن: همت عبدالمالک / آثر: د سیدجمال الدین افغاني اند او ژوند، ۲٦ مخ، د چاپ کال ۱۳۸۸ل، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان.

[۲] لېوال: رزاقي شاهد حسین / ژباړن: همت عبدالمالک / آثر: د سیدجمال الدین افغاني اند او ژوند، ۲٦ مخ، د چاپ کال ۱۳۸۸ل، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان.

[۳] لېوال: رزاقي شاهد حسین / ژباړن: همت عبدالمالک / آثر: د سیدجمال الدین افغاني اند او ژوند، ۳٦ مخ، د چاپ کال ۱۳۸۸ل، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هغه کوله چې بدې چارې او کړنې په داسې توګه په ګوته کړي، چې عام وګړي یې له زیانونه خوندي شي او تر سره کوونکي یې له ترسره کولو متنفر او لاس په سر شي.
هغه د ښو اخلاقو د ګټو څرګندونه په داسې ژبه کوله، چې عام خلک هم ترې ګټه واخیستلای شي او خاص هم ورځنې بې برخې نه شي او بد خویونه او د هغو تاوانونه یې په داسې توګه څرګندول، چې عام او خاص وګړي ترې په پوره پیمانه خوابدي او زړه توري کړي.
هغه وګړو ته د علم او پوهې ګټې او د بې علمۍ او ناپوهۍ تاوانونه په داسې توګه بیانول، چې د هر چا زړه ته دا خبره ولوېږي، چې نېکمرغي له علم او پوهې څخه پرته هېڅکله هم تر لاسه کېدلای نه شي او تر بې علمۍ او ناپوهۍ بله پورته بده بلا نه شته او انسان ته، چې هره ستونزه پېښېږي یا هر تاوان چې ور رسېږي، د خپلې بې علمۍ او ناپوهۍ له امله یې ور رسېږي.
هغه د انساني ښېګڼو ستاینه کوله او د بدیانو او شتمنو پام یې د ښوونځیو، مدرسو، روغتونونو او نورو جوړولو ته ور اړاوه. وګړي یې د علم او پوهې زده کړې او د هنرونو کسبولو ته هڅول.
هغه واکمنو ته د عدالت بلنه ورکوله او د عدل ښېګڼې یې ورته په ګوته کولې. د پرګنو استازیتوب یې کاوه او د هغوی ګیلې او شکایتونه یې تر چاروکو رسول. د پېښو څېړنه یې کوله او د اړوندو مسوولینو پام یې ورته وراړاوه، څو د هغو مخه ونیسي او خلک یې له ضررونو خوندي کړي.
هغه د اسلام او مسلمانانو په هکله د پردیو د ناوړو نظریو ځواب په داسې دلایلو ورکاوه، چې تر تېرې توري به یې اغیز کم نه و، او هغه د ولس پاشلي غړي یووالي او وحدت ته هڅول او د هغوی دوستان او دښمنان یې ورته په ګوته کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د شر او فساد له ځایونو څنې د دې لپاره پـرده پورتـه کولـه چـې خلـک ترې خپل ځانونه په څنګ کړي او هغه به چې په هـر څـه او هـر ځـای کـې ګټه لیدله نو د خلکو پام به یې وراړاوه.

لنډه دا چې علامـه سـید جمال الـدین افغـان د ښـېګڼو او نېکیـو یـو سـتر جهان و، زړه سواند او متواضع ښوونکی و، رښتینی ناصح او خواخوږی و، ښه ادیـب او روڼ انـدی و، د نظـر د خاونـدانو د سـترګو رڼـا، د سیاسـتوالو غوره لارښود او د ټولو وګړو یو بشپړ درمل ګر و.

زه د خپلو پورتنیو دعواوو د پخلي لپاره دوه درې بېلګـې راوړم، هیلـه ده پـه غور یې ولولئ.

لومړی بېلګه:

د علامه سید یو ډېر نږدې ملګری، شاګرد او د هغه یـو بـاوري ژونـد پېښـې لیکونکی مفتي محمـد عبـده لیکـي: ((سـید جمـال الـدین افغـاني د ده پـه افکارو، عقیدو او نظریو کې یو اوښتون (انقـلاب) راوسـت او د هغـه د زړه او لید نړی یې روښانه کړه. دی د سید جمال الدین تر لیدو د مخـه داسـې و لکه سترګې یې چې ړندې، غوږونه کاڼه او ژبه ګونګی وي))[4]

له پورتنۍ بېلګې څرګنده شوه، چې سید افغان د افکـارو، عقیـدو او نظریـو د اوښـتون لپـاره د لارې روښـانه مشـال و، د ړنـدو سـترګو بینـایي، د کڼـو غوږونه د اورېدو حس او د ګونګې ژبې ګویایې و.

---

[4] لېوال: رزاقي شاهد حسین / ژباړن: همت عبدالمالک / آثر: د سیدجمال الدین افغاني اند او ژوند، ۷۱ مخ، د چاپ کال ۱۳۸۸ل، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه بېلګه:

د علامه سید یو بل ورځپاڼه لیکونکی ملګری او شاګرد ادیب اسحاق لیکي: ((زه چې په څه پوهېږم هغه ټول مې له سید جمال الدین افغاني څخه زده کړي دي))[5]

یعنې چې علامه سید جمال الدین یو ښه ښوونکی، ربښتینی ناصح، ښه ادیب او روڼ اندی و.

دریمه بېلګه:

اوس د علامه سید جمال الدین د هغې وینا یوه برخه لولو، چې په اسکندریه کې یې اورولې وه:

((ای بې وزلو او خوارو بزګرانو! تاسې د ځمکې ټېرونه څیرئ او غلې دانې ځنې راباسئ، خو د ظالمانو ټېرونه څله نه څیرئ او آزادي ولې ځنې نه اخلئ او د هغو وګړو لاسونه ولې نه ورماتوئ، چې ستاسې د زیار میوې ستاسې څخه اخلي.... ای مصریانو تاسې یو ستر ولس یاست، تاسې د پرتمین تاریخ څښتنان یاست، خو اوس له پېړیو، پېړیو راهیسې د خپل سرۍ په ژرنده کې اوړه کېږئ او ټول ظلمونه په پټه خوله زغمئ. له خپلو حقوقو به تر څو بې خبره یاست. د غفلت له خوبه راویښ شئ. د ظلم او زور په وړاندې راپاڅېږئ، یا د انسانانو په څېر ژوند وکړئ یا د شهیدانو غوندې تر ځانونو تېر شئ))[6]

---

[5] لېوال: رزاقي شاهد حسین / ژباړن: همت عبدالمالک / آثر: د سیدجمال الدین افغاني اند او ژوند، ۷۲ مخ، د چاپ کال ۱۳۸۸ل، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان.

[6] لېوال: رزاقي شاهد حسین / ژباړن: همت عبدالمالک / آثر: د سیدجمال الدین افغاني اند او ژوند، ۸٦ مخ، د چاپ کال ۱۳۸۸ل، مستقبل خپرندویه ټولنه، کابل، افغانستان. په حواله د (نیکي آرکیډي "السیدجمال الدین افغاني"۱۰۱ او ۱۰۲ مخونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورتنۍ وينا د علامه سيد د ښې رهبرۍ، د ظلم و زور په وړاندې د خلکو راپاڅونې د هڅونې، خلکو ته له خپلو حقوقو د دفاع کولو د جرئت ورکولو او مظلومانو سره د ژورې خواخوږۍ ښه رڼه بېلګه ده او د هغه د ښه نيت او ښې ارادې کچه ترې ښه څرګندېدای شي.

اوس راځوو د سيد افغان د هغې مقالې ځينو برخو ته چې له نن څخه (۱۳۲) کاله وړاندې ليکلې شوې، خو زموږ له اوسني حال سره دومره ورته او برابره ده لکه زموږ نن ته چې په کټلو ليکل شوې وي.

ختيځ او ختيځوال[7]

د علامه سيد جمال الدين افغان دغه مقاله چې سرليک يې دی "الشرق و الشرقين" (ختيځ او ختيځوال) په "ابو نظاره" جريده کې د ۱۸۸۳ م کال د فبرورۍ، په ۲۹ مه ګڼه کې خپره شوې. "ابو نظاره" په پاريس کې د علامه سيد جمال الدين افغان د يو نږدې ملګري له خوا خپرېده. له دغې مقالې څخه دا څرګندېږي، چې علامه سيد د ختيځو ولسونو له حالاتو څخه ژور معلومات درلودل، که څه هم دغه مقاله د ختيځوالو په (۱۳۲) کاله وړاندې حالاتو ليکل شوې، خو زموږ له اوسنيو حالاتو سره دومره برابره ده، چې په لوستو يې سړی فکر کوي، چې يا دغه مقاله زموږ د نن په اړه ليکل شوې او يا موږ اوس هم هماغه د (۱۳۲) کالو وړاندې زمانه کې ژوند کوو. سيد د خپلې مقالې په يوه برخه کې ليکي:

---

[7] لېوال: رزاقي شاهد حسين/ ژباړن: همت عبدالمالک / آثر: د سيدجمال الدين افغاني اند او ژوند، ۱۱۱ تر ۱۱۸ مخونو، د چاپ کال ۱۳۸۸ل، مستقبل خپرندويه ټولنه، کابل، افغانستان. په حواله د (آثارجمال الدين افغاني،۹٤ تر ۱۰۵مخونو پورې).

(c) ketabton.com: The Digital Library

((... د ختیځ لـه برمـه څخـه د ټیټتیـا پـه کنـدو کـې د لوېـدلو، د هغـه پـر اوسېدونکو باندې د لوږې او بـې وزلـۍ د واکمنـۍ، پـه ټیټتیـا او خـوارۍ د اختـه کېـدو او د پردیـو ولسـونو تـر لاس لانـدې د راتلـو سـبب دا دی چـې ختیځیانو د خپلو عقلونو لـه رڼا څخـه مـخ اړولی. لـه هغـه څخـه یـې ګټـه اخیستل پرې ایښې او خپل اخلاق یې خراب کړې دي...))

اوس د یوې شېبې لپاره سر په ګرېوان کوو او ګـورو، چـې زمـوږ لـه برمـه د لوېدلو، پر موږ د لوږې او بې وزلۍ د واکمنۍ او د نورو تر لاس لاندې زموږ د راتلو سبب ربښتیا هم زموږ د اخلاقو خرابېدل او لـه خپلـو عقلونـو څخـه د مخ اړول دي او که کوم بل لامل هم لري؟

حضرت عبدالرحمن بابا فرمایلي:

څه اثر به یې د عقل وي په سرکې
د هغو په سر چې کښېني ښاپېرۍ

یا:

خدای د عقل جواهر ورته بخښلي
له نادانو به څه شان کا دانا طمع

د بابا د پورتنیو بیتونو په استدلال ویلی شو، چې د چا په سر کې عقـل وي یا څوک چې له عقل څنې کار اخلي د هغه پـه سـر د بخـت ښـاپېرۍ کېنـي، شان او شوکت یې په برخه کېږي، له لـوږې او بـې وزلـۍ ژغـورل کېـږي او نېکمرغۍ یې په نصیب کېږي او هغه ته چې الله جل جلاله د عقـل جـواهر وربښلي وي، هغه دانا وي، نـه لـه چـا طمـع کـوي او نـه د پردیـو تـر لاس لاندې راځي، خو موږ چې داسـې نـه یـو، نـو څرګنـده خـبره ده، چـې سـید ربښتیا ویلي، اخلاق مو خراب شوي او عقل خو یا بېخې نـه لـرو او یـا تـرې کار نه اخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سید د خپلې مقالې په یوه بله برخه کې لیکي:((...(ختیځوال) د ګټې په تر لاسه کولو کې له تاوان رسولو څخه لاس نه نیسي...))
فکر وکړئ! ختیځوال همدا اوس هم همدغه کار نه کوي؟
لومړی د خپلو ځانونو په هکله فکر کوو. ایا موږ خپلې ملي شتمنۍ له خپلو شخصي ګټو نه قربانوو؟
ایا موږ د خپلو ورونو په تاوان کې خپلې ګټې نه لټوو؟
ایا موږ خپلو بنسټونو ته د څو پیسو لپاره تاوان نه اړوو؟
ایا زموږ په ادارو کې فساد زموږ د شخصي ګټو لپاره نه دی؟
ایا موږ د خپلو شخصي ګټو لپاره خپل خلک په وینو کې نه لمبوو او پردۍ جګړه پر مخ نه بیایوو؟
بې شکه څنګه چې موږ (۱۳۲) کاله وړاندې خپل خیر د نورو په شر کې لټوه اوس یې هم لټوو. دغه متل زموږ د ذهنیت ښه استازیتوب کوي، چې وایي: ((خدایه داسې شر راپېښ کړې، چې زما په کې خیر وي))
علامه رحمة الله علیه لیکي: ((... د دوی پر عقلونو باندې خوب زور کړی. اندونه او خیالونه یې د خپل حال احوال له سمون څخه بې وسه شوي دي. سترګې یې هغه ټیټتیاوې نه ویني، چې دوی یې خوار کړي دي. دوی په خپلو پښو ځانونه له منځه تللو ته نژدې کوي او د ټیټتیاوو په کندو کې لوېږي...))
ګورئ زموږ د عقلونو د ویده توب، د اندونو او خیالونو د کمزورتیا او په سترګو د پرتو پردو کوم درک او تشخیص چې علامه سید جمال الدین افغان هغه وخت کړی و، اوس هم موږ په هماغو ناروغیو اخته یوو، بلکې تر هغو هم زموږ رنځونه ډېر شوي دي، خو کم شوي نه دي. که لږ فکر وکړو، نو دغه هر څه په ښه توګه لیدلی شو. زموږ په عقلونو د خوب زور خو همدا دی چې موږ پرې کوم ابتکار خو څه، چې ان د یو داسې مثبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقليد ګټه مو هم ترې پورته نه شوه کړای، چې حساب پرې وشي او زموږ اندونه او خيالونه خو د خپل حال احوال له سمون څخه ځکه بې وسه دي، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي: ژباړه((هغه څوک هلاک شو چې د کړنې له پلوه يې دوه ورځې سره يو شان وي))[8] يعنې نېکمرغه او بريالی انسان هغه دی چې نن يې له پرون او سبا يې له نن څخه له هر پلوه ښه وي، خو زموږ حال چې پرون څنګه و، نن يې هم په سمون توانېدلي نه يوو او که همداسې يوو، نو سبا ته مو دې هم خير وي، ځکه چې زموږ سترګې اوس هم هغه ذلت نه ويني، چې موږ يې خوار کړي يوو، موږ اوس هم په خپلو پښو خپل ځانونه له منځه تللو ته ورنژدې کوو او د بدمرغيو په کندو کې ورلوېږو. د بېلګې په توګه:

زما يو ژورنالست ملګري کيسه کوله، چې د افغانستان يو ولايت ته يې په يو ډاټسن موټر کې سفر درلود او له يوې پراخې دښتې تېرېده، په لاره کې يو زلمي موټر ته لاس ورکړی و، خو موټر چلوونکي ورته موټر درولی نه و، ژورنالست موټر چلوونکي ته ويلي و: ((وبال لري، راپورته کړی به دې و)) هغه (موټر چلوونکي) ورته خندلي و، خو نور يې ورته څه ويلي نه ول. لږ وړاندې ورته يو بل زلمي لاس نيولی و، دا ځل موټر چلوونکي ورته موټر درولی و او زلمی يې موټر ته راپورته کړی و، خو له څو کيلو متره مزله وروسته ورته زلمي ښيښه ټکولې وه او له موټره ښکته شوی و. موټر چلوونکی يو ځل بيا موسکی شوی و. ژورنالست ويل:((ماته دا پوښتنه پيدا شوه، چې دغه زلمی ولې له ابادۍ ځنې موټر ته راپورته شو او اوس ببرته په داسې ځای کې ښکته شو، چې په شا و خوا کې هېڅ ابادي نه تر

---

[8]ليکوال: جمعه محمد بشير / آثر: مؤثر اور کامياب شخصيت/ ٤٢ مخ/ څلورم چاپ ۲۰۱۰م کال/ خپرندوی: ټائم مينجمنټ کلب، پوسټ بکس نمبر۱۲۳٥٦کراچی- ۷٥٥۰۰/ اردو بڼه:((وه شخص تباه هو گيا جس کی دو دن کارکردگی کے لحاظ سے ايک جيسے هوئے))

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو کېږي، هلک مې راوغوښت او همدا پوښتنه مې ترې وکړه، هغه ځواب راکړ، چې:((سورلۍ مې خوړله "چکر مې وهه")) ژورنالست ویل:((که زمونږ د ځوانانو دغه حال وي، نو دا هېواد خدایزده، که ښه ورځ ووینې))

ښه نو ځوانان چې د يوې ټولنې شمزۍ (د ملا تیر) ګڼل کېږي او هغوی خپل وخت او خپله انرجي یوازې د سورلۍ خوړلو لپاره ضائع کوي، نو څه فکر کوئ! زموږ سترګې هغه ټيټتياوې ويني، چې موږ یې خوار کړي یوو او یا موږ په خپلو پښو خپل ځانونه له منځه تللو ته نه نژدې کوو او د ټيټتياوو په کندو کې یې نه ورغوځوو؟؟؟

زما په اند د دریواړو پوښتنو ځواب به (هو!) وي، ځکه چې د ځوانانو د دغې بې بندوبارۍ پړه یوازې د دوی پر غاړه نه ده، بلکې په دې کې د دوی مور او پلار، د دوی ښوونکي او روزونکي او د ټولنې ټول مسوول اشخاص شریک دي. وایي چې ((خربوزه از خربوزه رنګ میګیرد)) یا ((یو ویني او بل لمسېږي)) په هر حال، علامه سید د خپلې مقالې په یو بل ځای کې لیکي:

((...کوم څه چې له لاسه ورکړي د هغه د بېرته تر لاسه کولو هڅه نه کوي. چې آفتونه او بدې پېښې د دوی پر خواوشا راچاپېرې شوې وي له هغو څخه د ځان ساتلو کوښښ نه کوي. نه په هغو ستونزو او سختيو پوهېږي، چې وخت دوی ته ور په برخه کړي دي. له دې امله دوی په خوارۍ او رسوايۍ اخته شوي دي، خو د دوی په فکر کې لا نه ورګرځي چې موږ خوار او ذلیل یو....))

باور وکړئ، چې زه داسې نه ګڼم، چې دغه مقاله دې (۱۳۲) کاله وړاندې لیکل شوې وي، زه فکر کوم چې دا به همدا اوس زموږ حال ته په کتلو لیکل شوې وي. وګورئ موږ چې کوم څه د دغې مقالې له نېټې وروسته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسه ورکړي، لکه د هېواد ځني برخې، دښمنانو ته د ماتې ورکولو ویاړونه، د واک او ځواک ښه وختونه او... دا مو د سید جمال الدین د مقالې له لیکلو وروسته له لاسه ورکړي، خو د بېرته تر لاسه کولو په اړه مو کله خوب هم لیدلی نه دی. همدا رنګه د آفتونو او بدو پېښو تر پېښېدو وړاندې د تدبیر پر ځای مو، تل تر پېښېدو وروسته یوازې دومره غبرګون ښودلی، چې: ((وروستیه عقله که ته لومړی وای))

موږ د پېښېدونکو ستونزو په اړه هېڅکله هم چمتووالی نیولی نه دی، نه مو کله په خپلې خوارۍ او رسوایۍ فکر کړی او نه مو خپل ځانونه کله خوار او ذلیل ګڼلي، ((له خوارۍ ژرنده ساتو خو له خیاله مزد نه اخلو))

علامه سید جمال الدین زموږ د همدغې وچې فتح خانۍ په هکله لیکي:

((... سره له دې چې ذلت د دوی په زړونو کې جرړې نیولې دي، خو بیا هم دوی د کبر او لویۍ څرګندونه کوي، د بېلوالي او نفاق اور ته لمن وهي. ټګي او خیانت خپله دنده بولي او حسد او چوغلي خپل شعار ګڼي. حرص او تمه د دوی کالي او خباثت او بې حیایي د دوی د څرنګوالي ښه ده...))

د علامه سید د مقالې په دغه برخه کې(چې همدا اوس مو ولوستله) ژبه (الفاظ) څکه ترخه معلومېږي، چې حقیقت تریخ او پېغور تر هغه هم پسې تریخ لګېږي او په دې برخه کې دغه(حقیقت او پېغور) دواړه شتون لري، خو دا باید ومنو، چې د تور او تهمت تریخوالی په کې نه شته، وینا یې حقه او رېښتینې ده او اراده هم په کې نېکه او سپېڅلې ده، نو له همدې امله په بیا بیا اورېدلو او رانقلولو ارزي، څکه حضرت علي کرم الله وجهه فرمایلي:((حق ارزښتمنه او درنه کلمه ده، که هر څومره ترخه هم وي په خپله خوږه او منلې پایله ارزي))[9]

---

[9] راټولوونکی: صادق صادق الله / آثر: څلور یاران (غوره ویناوې)/ خپرندوی: ګودر خپرندویه ټولنه، بزازۍ چوک، اسحاق زی مارکېټ، جلال اباد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا بېله خبره ده چې مور ((آسمان ته تيګې واروو او ترې لاندې سر نيسوو)) خپل ذلت نه منوو او د کبر او لويۍ څرګندونه کوو، خو ربښتيا دا ده، چې د نړۍ پر مخ تر مور بل خوار او ذليل ملت نشته او وجه دا ده، چې مور د ځانځانۍ اور ته لمن وهوو. ټګي او خيانت خپله دنده بولو، حسد او چوغلي خپل شعار ګڼو، حرص او تمې د ګدايانو په څېر کچکول راترغاړې کړی او د ماديـاتو لپاره هم خپل ځانونه او هم خپل ايمانونه پلورو. سيد جمال الدين افغان ليکي:

((...دوی له خپلو هېوادونو سره خيانت او پر ګاونډيانو ظلم کوي. د بې واکو وګړو شته لاندې کوي او ژمنې او وعدې ماتوي. د خپلو هېوادونو د پوپنا کېدو لپاره هڅې کوي او د پرديو متې مزي او پياوړي کوي...))

زمور له خپلو هېوادونو سره خيانت، خو د لمر په څېر ښکاره او څرګند دی، په دې څو لسيزو کې به مو ليدلي وي، چې هر يو مو هڅه کوي، چې خپل هېواد د يو پردي په غولۍ کې ورواچوي او د همدغو بې ضميرو هېواد پلورونکو او حريصو او تېری کوونکو پېربېدونکو د کشمکشونو له امله مو هېواد د شاعر په وينا د ملامت سرې د ګرېوان په څېر شو. شاعر وايي:

بس د هر چا لاس په کې پروت دی او شلوي يې ترېنه
زما وطن د ملامت سرې ګرېوان غوندې دی[10]

همدا رنګه پر ګاونډيانو ظلم کول، د بې واکو وګړو شته لاندې کول او د ژمنو او وعدو ماتول، دا مو هم په نږدې ماضي کې وليدل او هم يې همدا اوس وينو، چې هندوستان د پاکستان او پاکستان او ايران د افغانستان په حق کې هر ډول ظلم ته ملاوې تړلې دي، د يو بل د شتو لاندې کولو ته

---

(۱۰) وړ حيات الله/ ښکالو،۱۲۰مخ/ د چاپ کال ۱۳۸۸ل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنگ وهلي ولاړ دي او په لسگونو وارو يې له يو او بل سره خپلې ژمنې او وعدې ماتې کړې دي.

د خپلو هېوادونو د پوپنا کېدو لپاره هڅې او د پرديو متو د مزي کولو او پياوړي کولو له خاينانه عمله سيد جمال الدين (۱۳۲) کاله وړاندې په خپله مقاله کې سر ټکولی، خو له بدمرغه چې دغه ناوړه ښکارنده اوس هم په ختيځوالو کې شتون لري. چا رښتيا ويلي، چې:((علت ميرود، عادت نميرود))

وگورئ! د منځنۍ اسيا هېوادونه د ځانځانۍ او نيت بدۍ د بد عادت له امله د روس په منگولو کې ورپرېوتل، بيا په (۱۳۵۸ ل) کال د جدي په شپږمه د همدوۍ په مرسته روسيان تر افغانستان پورې راورسېدل.

همدارنگه په (۱۹۹۰ز) کال د عراق واکمن صدام حسين د کويټ د شتمنيو د پوپنا کېدو هڅه وکړه، چې بيا په (۲۰۰۳ز) کال د مارچ په (۳۰) نېټه پخپله صدام حسين او د هغه هېواد عراق د امريکا د بمباريو تر بريد لاندې راغی او د عراقانو تر دوه مياشتې مقاومت وروسته صدام پخپله په خپل کيندلي کوهي کې ورولوېد او هېواد يې هم د امريکا په لاس کې پرېوت او په خلاف يې ترکيې هم د امريکا او ناټو متې غښتلې کړې، خو په عراق دومره خاورې واړوي، چې بيا سر راپورته نه کړي. ايران هم په دغه هېواد (عراق) کې د سنيانو د نظام په ړنگېدو په لاسونو نکريزې پورې کړې او اختر يې وکړو.

د (۲۰۰۱ز) کال د اکتوبر د مياشتې په (۷ يا ۸) نېټه پاکستان، امريکا او د هغې متحدينو ته اوړه ورکړه او د افغانستان په سر يې ورسپاره کړل. د (۲۰۱۳ز) کال د جولايي په دريېمه نېټه د مصر- په منتخب ولسمشر- (مرسي) باندې د امريکا په اشاره د خپل هېواد پوځ گودتا وکړه او په دغې توطيه کې سعوديانو له امريکا سره لاس يو کړی و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه دا چې ختیځوالو (۱۳۲) کاله وړاندې هم د خپلو هېوادونو د پوپنا کېدو لپاره هڅې کړې دي او پردی متې یې مزي او پیاوړې کړې دي او اوس یې هم کوي. علامه افغان لیکي:

((... د هغو هغه څوک چې ځان ته عالم وایي په حقیقت کې ناپوه وي. د هغو امیر ظالم او د عدالت قاضي خاین وي. دوی کوم لارښود نه لري، چې د ژغورنې لار وروښیي. نه کوم پوښتونکی او سزا ورکوونکی لري، چې دوی د ورکې لارې په کنده کې له لوېدو راوګرځوي. لنډه دا چې دوی ټول د خپلو اخلاقو د ورانۍ او عقلونو د ویجاړۍ له امله د بې وزلۍ او له منځه تللو ښکار کېږي...))

د عالمانو د ناپوهۍ، د امیرانو د ظلم، د قاضیانو د خیانت او د لارښود، ژغورونکي، پوښتونکي او سزا ورکوونکي نشتوالی، رښتیا هم هغه الهي عذاب دی، چې پر موږ هغه وخت هم او اوس هم د خپلو اخلاقو د ورانۍ او عقلونو د ویجاړۍ له امله رانازل شوی او موږ هره ورځ د بې وزلۍ او له منځه تلو پر خوا ورنږدې کوي.

پایله:

په پایله کې یو ځل بیا یادونه کوم، چې علامه سید جمال الدین افغان د ختیځوالو په ځانګړې توګه د مسلمانانو د آرامۍ او هوساینې موخه او ارمان درلود. هغه دغه ولسونه له بدو چارو لاس په سر کول او د ښو چارو ترسره کولو ته یې هڅول. هغه له وګړو د ښو اخلاقو د خپلولو او د بد خویونه د پرېښودلو هیله درلوده. هغه له بې علمۍ ځنې د خلکو په پوره پیمانه خوابدي او زړه توري کولو او د علم او پوهې په ګاڼه پسوللو ته ملا تړلې وه. هغه مسلمانان یووالي او وحدت، عدل او ښېګڼو ته بلل. هغه د پرګنو استازیتوب کاوه او له شر و فساد ځنې یې پرده پورته کوله. هغه غوښتل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ختیځوال د وحدت په مزي د جاړو په څېر یوه ګېډۍ کړی، چې نور یې په ځانځانۍ کې د جاړو د کمزورو ډکو په شان یو یو مات او جاړو نه کړي. هغه غوښتل، چې د ختیځوالو ذهنیت داسې جوړ کړي، چې دده د سپېڅلی مرام ضامن شي او د استعماري نظریو د سېلاب په وړاندې ټېګ ودرېږي او په هېڅ صورت یې فکرونه د نورو غلامۍ ته غاړه کښېښږدي. هغه غوښتل، چې ختیځوال هسې پورته، پورته الوتل پرېږدي او د ښکاریانو له منګولو ځنې د ځان د خلاصون لپاره د علم او هنر وزرونه پیدا کړي او د هغوی د هر غشي لپاره باید ډال او د دام او جال لپاره یې باید تدبیر ولري. هغه هیله درلوده، چې ختیځوال د نورو تر سیوري لاندې ژوند و نه کړي، بلکې د پوهې او کمال په وزرونو تر سپوږمۍ او ستورو هم پورته وخېژئ او د آسمان په ډول ددې نړۍ بام شي، خو له بده مرغه چې د هغه دغه هیلې د هغه په ژوند کې خو څه، اوس چې نږدې دوه پېړۍ تېرې شوې دي هم د هسې خوب و خیال په څېر برېښي، بلکې تر پخوا ډېرې نه پوره کېدونکې ښکارې.

د سید د لارې د یو لاروي وینا ده، چې:((هر وخت سر د وخت دی)) راځئ! سر له همدې اوس نه د سید د ارمانونو د پوره کولو لپاره مټې راونغاړو. د برې او پرمختګ لارې چارې ولټوو، د پېښو مقابلې ته ځانونه چمتو کړو، د خپل حال د بدلون لپاره ټینګ هوډ وکړو او پرله پسې هڅو ته ملا وتړو. هیله ده چې حالت به مو بدل شي، خو که خدای مه کړه ډېر ژر په دې کار (د حالت په بدلون) برلاسي نه شوو، نو بیا به هم د نهیلۍ له ګناه ځنې ځانونه ساتو او د هڅې او کوښښ وسله به پر ځمکه نه ږدو.

پای

۱۳۹۳/۱۲/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بیدارګر (سید (رح)) په اړه د سترګور (سید(رح))

نظم

سید جمال الدین افغان ته

بې حسابه ځاځکي توی په بحر و بر شي

له لـــکونو کـــــــروړونو یو ګوهر شي

رنګ په رنګ ګلان پیدا شي غرو رغو کې

پـــــــه کې یو نیم د لیلی پېکي ته ورشي

مرغــــــــلرې ډېرې وځي له دریابه

ځینې ځینې ښکلیو پېغلو ته زېور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عــــــمرو اورونه بل په یوه ځای وي
ځو پیــــــدا په سرو لمبو کې سمندر شي

عـــــــالمونه پیدا کیږي بې حسابه
په دنیا کې د ځو تنو تاج په سر شي

مـــېندې راوړي ډېر زامن، ډېر اولادونه
یو یا دوه یې افـــــلاطون او سکندر شي

جو دانـــــې قدر یو لعل پکې پیدا شي
نور همــه واړه د تورو کاڼو غر شي

په هر ســـره رنګ سر خروبي نه شي حاصله
هسې نه چې په رنګ سرو شي نو سره زر شي

یوه کور کې پیـــــدا کېــــږي او لوییږي
یو یې ګوره «ابراهیم» بل بې «آذر» شي

فرعـــــــــونان د خدایی دعوې آغاز کړې
یو ماشـــــــوم د خدای له لورې مقرر شي

چې طلـــــــسم کاندي مات د سر کشانو
ډېر بتان، بُت پرســـتان، زبر و زبر شي

کاهنـــــــــــان یې د راتک خوبونه ویني
ظالمـــــــــــانو ته پیدا د سر خطر شي

لا پیدا په جـــهان نو وي نه یې نوم وي
زلزله ګډه په کور د ستـــــــــمګر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوی جهاد له معـــــصیت سره شروع کړي

په دنیا کې غرق فرعون هم یې لښکر شي

څوک چې حــــق او حقیقت پالي دنیـــا کې

یوه وخت کې وي موسی بل وخت عمر شي

د اســـــــلام د طوفـــاني بېړۍ د پاره

لکه نوح لوی کشـــتیبان قوي لنګر شي

د خــــــلقت له کارخاني نه کله کله

په جـــهان پیدا یو بل شاني بشر شي

چې رڼا یې په ملـــــکونو کې خپرېږي

تول عــــالم لره څرګنده لکه لمر شي

د کونړ د لـــوړو غرونو په لمن کې

نابغــه فرزند پیدا د سید صفدر شي

پښتــنه مور هسې زوی واخلي په غېږ کې

چـــې د دهر او جـــهان نامـي پسر شي

ډېر پوهـان ورته سر ټیټ په شاګردۍ کړي

ډېر شاهـــان یې په تعظیم مخې ته ورشي

همېـــــشه یې قدر کـــــېږي په عالم کې

څوک چې لوی په علم و فضل او هنر شي

هسې نوم، هسې نشان یې شي په برخه

چې لـــوی فخر د ملت او خپل ټبر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شاهـــــــي لویو قصرو کې نه ځاییږي
لوی کور غواړي چې اوار د ده بستر شي

ټول جهان وربانديږ تنګ شي له ناکامه
اواره لـــــــکه نسیم په بحر و بر شي

ترکـیه، مصر و لندن، فارس و پاریس کې
ارام نه مومـــــــي هر لور ته یې سفر شي

سر ګردان وي په جـــــــهان هغه مړونه
چې د ټول عالم غـــمونه یې په سر شي

سر یـــــــې مه بوله بل نوم ورلره بویه
چې پیـــــدا پکې لوی فکر لکه غر شي

نه دی مړ لوی پهـــــلوان د دې جهان دی
هغه څوک چې ځمـــکې تل نه رابهر شي

قیامت نه وي سر راپورته کړي له خاورو
راروان په لور د خــــــپل اصلي مقر شي

په رښتیا چې حق پخپل ځای قرار مومي
د پښتون سیـــــــد ارام پخپل بستر شي

دې تابوت کې د پښتون ډېر خاطــرات دي
چې یې ګـــــورم بل عالم مې په نظر شي

څوک چې ور یې شي مزار ته که بینا وي
ورته ښېرته به د پوهـــــــې لوی دفتر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې خــــــــاورو دور نما ته نظر بويه

که دې کلـــه په دې لار باندې ګوزر شي

ښکاره کېــږي کارنامې ډېرې نامدارې

سترګور ته آئيــــــــنه د سکـــندر شي

لوی عظمت، شان و شوکت راځي خاطر ته

لوړ فکرونه، لوړ خيــــــــالونه مصور شي

په يوه موټې سپـــېرو خاورو کې ګوره

د تمام جـــهان راز پټ او مضـمر شي

هســــــــې شانې هنـګامې شي پکې غلې

چې غوغا ورځـــــنې جوړه په محشر شي

لوی داستان، لويـــه قصه لري په زړه کې

که د دې خـــــاورې له حاله څوک خبر شي

پښــــــــتانه به ورنه اخـــلي الهامونه

تېر دورونه به يې مخــکې لر و بر شي

دې زيارت کـــې وينم بل راز تاثيرونه

دلـــــــته مه کوئ واړه واړه سوالونه

اروانباد استاذ ګل پاچا الفت

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library